

Leloup J.-Y. - The Gospel of Thomas. The Gnostic Wisdom of Jesus

TAM METİN EKSİKSİZ TÜRKÇE TERCÜME (242 Sayfa)
Gnostik Araştırma Kütüphanesi Arşivi

--- SAYFA 1 [Görsel / Boş] ---

--- SAYFA 2 ---

Thomas'ın İncili

--- SAYFA 3 ---

Ayrıca Jean-Yves Leloup tarafından yazılmıştır Magdalalı Meryem İncili Philip'in İncili: İsa, Mecdelli Meryem ve Kutsal Birliğin Gnosis'i

--- SAYFA 4 ---

Thomas'ın İncili İsa'nın Gnostik Bilgeliği Kipti dilinden çeviri, giriş ve yorum: Jean-Yves Leloup İngilizce çeviri ve Joseph Rowe'un notları İç Gelenekler Rochester, Vermont

--- SAYFA 5 ---

Inner Traditions One Park Street Rochester, Vermont 05767 www.InnerTraditions.com Telif Hakkı © 1986, Éditions Albin Michel S.A. İngilizce çeviri telif hakkı © 2005, Inner Traditions International tarafından Orijinal olarak Fransızca olarak L'Évangile de Thomas adıyla, Albin Michel, 22, rue Huyghens, 75014 Paris'te yayınlandı. İlk ABD baskısı 2005'te yayınlandı. by Inner Traditions Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmadan, fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik hiçbir biçimde veya hiçbir yöntemle çoğaltılamaz veya kullanılamaz. KONGRE KÜTÜPHANESİ YAYINLANAN VERİLERİN KATALOGLANMASI Thomas İncili (Kipti İncili). İngilizce. Thomas'ın İncili: İsa'nın gnostik bilgeliği / Kipti dilinden çeviri, giriş ve Jean-Yves Leloup'un yorumu; Joseph Rowe'un İngilizce çevirisi ve notları. P. santimetre. Bibliyografik referanslar içerir. 1. Thomas İncili (Kipti İncili)—Eleştiri, yorum vb. I. Thomas İncili (Kipti İncili). İngilizce. II. Leloup, Jean Yves. III. Rowe, Joseph, 1942-IV. Başlık. BS2860.T52G6713 2005 229'.8—dc22 2004027022 Amerika Birleşik Devletleri'nde Lake Book Manufacturing, Inc.'de basılmış ve ciltlenmiştir. 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 Metin tasarımı ve düzeni Priscilla Baker tarafından Bu kitap Caslon'da dizildi ve Copperplate ekran yazı tipi e-kitap olarak kullanıldı ISBN 978-1-59477-639-7 yazdır ISBN 978-1-59477-046-3 (pbk.)

--- SAYFA 6 ---

İçindekiler Jacob Needleman'ın Önsözü vi Kısaltmalar xii Giriş 1 Thomas İncili Metni 7 Yorum 59 Kaynaklar 226 Kaynakça 227

--- SAYFA 7 ---

Önsöz 1945'te Yukarı Mısır'daki Nag Hammadi çöl köyü yakınlarında ortaya çıkarılan tüm şaşırtıcı belgeler arasında Thomas İncili, Hristiyanlık anlayışımız üzerinde en büyük etkiyi yaptı. Bu metnin ilk İngilizce çevirisi 1959'da yayımlandı ve hem akademisyenler hem de ilahiyatçılar tarafından yoğun bir ilgiyle karşılandı. Ancak bu belgenin etkisi çok geçmeden, sanki İsa'nın sesinin duyulabilir bir kaydı keşfedilmiş gibi, uzman çevrelerinin çok ötesinde hissedildi. Yani, milenyum çağının ötesinde ve hatta çok az kişinin bildiği dillerden çeviri perdesi olsa bile, çoğumuz için bu metindeki kelimeler, gerçeğin ve umudun yadsınamaz bir farkındalığını da beraberinde getiren, kendimizin bilinmeyen bir yanımıza dokunma gücüne sahip. İsa hakkında ilk başta şaşkınlığa uğrayanlar tarafından, onun "yetki sahibi biri olarak" konuştuğu söylendiğinde, kesinlikle kastedilen, onun ve öğretisinin, insan kalbinin ve zihninin aynı gizli, kendini doğrulayan kısmını uyandırma gücüyle kendini doğruladığıdır. Burada bilim adamlarının ve ilahiyatçıların bu belgeye ve onun gibilere uyguladıkları temel kategoriye, teknik terim olan gnostisizm'e yaklaşmanın anahtarına sahibiz. Bu, aslında dünyanın tüm manevi geleneklerini anlamamız açısından büyük öneme sahip bir şeye işaret eden ve dolayısıyla insan yaşamının kendisini anlamamız açısından büyük önem taşıyan bir kelimedir. Akademisyenler Nag Hammadi'de bulunan belgelere gnostik etiketini uyguladıklarında, genellikle onları Hristiyanlık döneminin ilk yüzyıllarında gelişen ve öncülüğünü yaptığı bir harekette sapkınlık olarak kınanan güncel dini öğretiler ve uygulamalara atfederler.

--- SAYFA 8 ---

ikinci yüzyılda Lyons'un saygın piskoposu Irenaeus tarafından. Bu kınamanın nihai sonucu, bu sapkınlıkların yaygın biçimde bastırılması ve kurucu metinlerinin acımasızca yok edilmesi oldu. Şimdiye kadar bu öğretiler hakkında bilinenlerin çoğu, Irenaeus'un son derece etkili eseri Sapkınlara Karşı'da sunulan karşıt anlatımlara dayanıyordu. Nag Hammadi belgelerinin muazzam tarihi önemi, bu toplulukların bazılarının üyeleri tarafından, onları zamanın dini kitaplarının yakılması fırtınasından korumak için gömülmüş olma ihtimalinden kaynaklanmaktadır. Böylece, bu sözde sapkınlıkların bastırılmasından neredeyse iki bin yıl sonra, artık birdenbire, öğretilerini büyük ölçüde düşmanlarının gözleriyle görmek yerine, onların öğretilerinin çeşitli yönlerine doğrudan bakma fırsatına sahibiz. Ancak metinlerin kendisi artık yaklaşık iki bin yıldır ilk kez doğrudan görülebiliyor olsa da, onları gerçekten görmek bizi, onları eski parşömenlerin veya modern çevirilerin sayfalarından okuyup entelektüel analizin tanıdık alışkanlıklarına göre yorumlamaktan çok daha zorlu ve keyifli bir şeye davet eden bir görevdir. Bu belgede Aramice Yeshua adıyla anılan İsa'nın ilk sözlerinin şunlar olması boşuna değildir: "Bu sözlerin yorumunu yaşayan kişi artık ölümü tatmayacaktır." Bu sadece bir mecaz mı? Yoksa bu sözler, bir insanın eti ve kanı üzerinde etkisi olan, "bilgi" veya "bilme" dediğimiz her şeyden -hatta ilham veren entelektüel içgörü veya tutkulu farkındalık anlarımız da dahil- kıyaslanamayacak kadar daha nüfuz edici bir eylem olan bir tür bilgi ve bilmeyi mi ifade ediyor? Varlığımızı, beden öldüğünde ölmeyen bir hayat ortaya çıkaracak noktaya (hayal etmeye cesaret edebilir miyiz) dönüştürebilecek bir tür bilme var mı? Bu tür bir bilme, yalnızca duygusal olarak yüklü bir dizi inanç olarak değil, aynı zamanda bireysel insan hayatımız ile insan hayatının kaynağı arasında akan manyetik bir akım üreten insan ruhundaki bir hareket olarak kabul edilen inanç eyleminden ayrılamaz; ve bu, "yeni Adem" olarak adlandırılan şeyin ruhsallaştırılmış maddesini insan yaşamımıza yerleştirir; ve bu, bir erkeğin veya kadının Aziz Paul'un büyük çıığına tamamen yeni bir şekilde cevap vermesini sağlar: "Yaptığım iyilik için yapmam; ve nefret ettiğim şeyi yaparım" veya başka bir deyişle, Önsöz vii

--- SAYFA 9 ---

gelecekteki erdeme dair kırılğan vaatler yerine sevgi eylemleriyle yanıt verin. Bu tür dönüşümsel bilmenin aslında normalde düşünce dediğimiz şeyle çok az ilgisi vardır veya hiçbir ilgisi yoktur. Bunun enerjiyle, bilincin enerjisiyle ilgisi var. Bu enerji, gnostisizmin türetildiği kadim gnosis sözcüğünün ifade ettiği şeyin merkezinde yer alır. Gnostisizm terimini bu öğretilere uygularken, akademisyenler ve teologlar anlaşılır bir şekilde, Nag Hammadi belgelerinin çoğunun dini yaşamda bilginin rolüne yaptığı vurguya dikkatimizi çekerler; bu, yüzyıllar boyunca, özellikle Batı'da, Kilise'nin temel öğretisi haline gelen inanç talebinin açıkça zıttıdır. Bazen gnostisizmle özdeşleştirilen çok sayıda başka doktrin de vardır; örneğin onun görünürdeki metafizik düalizmi ve dünyanın kınanması gibi. Ancak, son derece önemli olan ve şu anda içinde yaşadığımız dünyada, zihinle bildiklerimizle kalbimizde ve içgüdülerimizde bildiklerimiz arasında sürekli genişleyen bir kopukluktan derin, belki de ölümcül biçimde mustarip olan bir dünyada -bir medeniyette- daha derin bir araştırma için çağrıda bulunan şey, dönüşümsel bilme olarak irfan kavramıdır. Hem uygarlığımızda hem de kişisel yaşamlarımızda, bilginin büyümesi varlığın gelişimini çok geride bırakıyor, varoluşumuzu sonsuz derecede karmaşıklştırıyor ve bize verdiğinden çok daha fazlasını bizden alıyor. Bilimsel bilginin ilerlemesi ve uygulanması karşısında, bir lokomotifin kumandasında huzursuzca oturan çocuklar gibiyiz. İçsel, ahlaki gücümüzün buna uygun bir gelişimi olmadan, entelektüel gücümüz artık bizi felakete doğru götürüyor gibi görünüyor - doğal dünyanın yıkıcı bir şekilde yok edilmesi, etik değerlerin çürümesi, biyolojik yaşamın sınırlarının kör ticaretin veya kör batıl inancın etkisi altına girmesi ve hepsinden önemlisi, dünya çapında yaklaşmakta olan nükleer terör şeklinde. Bu nedenle, Platon'un 2500 yıl önce söylediği gibi, sahip olduğumuz bu tür "bilginin" aslında bilgi etiketini hak etmediğini söyleyemez miyiz? Erdem olmadan bilginin bize ne iyilik getirebileceğini ne de gerçeği gösterebileceğini söylerken onu dinleyebilir miyiz? Bu, sahip olduğumuz bilginin dönüşümsel olmadığı anlamına gelir; varlık seviyemizi yükseltmez ve ahlaki gücün gelişmesini beslemez. Yalnızca tam gelişmiş insandır, yani yalnızca Önsöz viii

--- SAYFA 10 ---

Nesnel değer sezgisinin temel bir bileşen olduğu, dünyayı gerçekte olduğu gibi görebilen ve içgüdülerimiz ve dürtülerimiz üzerindeki etkisi yoluyla bizi İyinin hizmetinde hareket etme yeteneğine yönlendirebilen tam gelişmiş insan zihni. Mevcut metin Jean-Yves Leloup tarafından bize İsa'nın bu sözlerine bir yorum olarak değil, "sessizliğimizin işlenmiş toprağından doğan bir meditasyon olarak" sunulmaktadır. Bunu, yazarın bilimsel ve teolojik becerilerinin, kendisinin haklı olarak "bir müjdenin bu yüce mücevheri" olarak adlandırdığı şeyi tercüme etme ve yorumlamada nihai yönünü, yazarın Benliğe doğru içsel açılımı yoluyla aldığı anlamına geliyor. Başka bir deyişle, bu kitapta iki tür veya bilme düzeyi söz konusu olabilir ve ben de olduğuna inanıyorum. Bir düzeyde, yani kelimelerin ve kavramların görünür düzeyinde, her ciddi okuyucunun, İsa'nın öğretisinin anlamı hakkında yeni bir şekilde düşünmesine yardımcı olacak içgörüler ve açıklamalar vardır; bu, çağlar boyunca sayısız milyonlarca erkek ve kadına rahatlık getiren Hristiyan öğretisinin büyüklüğünü hiçbir şekilde inkar etmeyen bir yoldur. Ancak Leloup'a göre, Hristiyan dini hakkında bu tür bir bilgi, ne kadar değerli olursa olsun, içsel meditasyon çalışmasının meyvesi olan lütuf aracılığıyla verilen daha derin bir tür bilgiye göre ikincildir. Peki bilginin bu daha derin seviyesine geçişi hangi kelimeler karakterize edebilir? Leloup bunu şu şekilde ifade ediyor: "Başkalarının okumaları, karşılaşmaları ve düşünceleri yoluyla şekillenen ve edinilen göreceli bir bilinç vardır." Ve şunu söylemeye devam ediyor: "Ama aynı zamanda doğrudan kendimizin, içimizdeki 'Yaşayan'ın bilgisinden doğan bir bilinç de var. Yeshua bizi Thomas'ın İncili'nde bu bilince, bu irfana doğru davet ediyor - 'iyi Hristiyanlar' olmak için değil, ama mesih olmak için - başka bir deyişle gnostikler veya uyanmış insanlar olmak için." Bu daha derin bilmeye saf bilinç ya da belki daha doğrusu bilincin saf enerjisi denilebilir. Bu, şüphesiz kendisi de pek çok düzeyde mevcut olan, bedene, kalbe ve zihne inmesine ve kendi aktif gücü aracılığıyla bizi antropos olarak adlandırılan, uyanmış, tamamen insan varlığına dönüştürmesine izin verilen bir enerjidir. Bu enerji normalde düşünce dediğimiz şey değildir. Ancak sıradan Önsözümüzde yanlış bir şekilde hayal ettiğimiz şeyi yapma gücüne sahip olan da bu enerjidir.

--- SAYFA 11 ---

Düşünce şunları yapabilir: Zihinsel düşüncemiz dahil tüm işlevlerimizi yönlendirebilir. Dolayısıyla bu kitap, Jean-Yves Leloup'un (aynı zamanda gnostik metinler olan) Meryem İncili ve Philip İncili sunumları için de geçerli olduğu gibi, çağımızda umutsuzca yeniden keşfedilmesi gereken zihin çalışmalarına doğru bir adımdır. Zihnin doğru çalışması iki düzeyde, sessizlik düzeyinde ve ifade düzeyinde işlev görmektedir. Ve ikincil olan ifadedir - yani, kelimeler ve formülasyonlar biçimindeki hakikat ancak sessizlikten, bilincin saf enerjisinin formları kabulünden önceki durumundan ortaya çıkabilir; kelimeler; fikirler; dernekler; izlenimlerin, görüntülerin, programların organizasyonu. . . Tek başına zihin -saf Varlığın bereketli boşluğunun sessizliğiyle beslenmeyen zihin- bu haliyle insan hayatına rehberlik etmekten acizdir. Sıradan, yalıtılmış akıl, ne kadar parlak ya da ilham verici olursa olsun, düşüncelerimizi, sözlerimizi, dürtülerimizi, anılarımızı ve deneyimlerimizi gerçeğe ve İyiye uygun bir şekilde yönetecek enerjiye sahip değildir. Özetle bu, çağımızın, modern dünyadaki bilginin trajedisidir. Bilimin bize getirdiği her şey, yaşam, madde ve evren hakkında bize getirdiği olağanüstü, harikulade keşifler, sonunda bize yıkımdan başka bir şey getirmeyecek çünkü zihnin tek başına kendisini veya bütünümlü yönetemeyeceğini unuttuk. Bunun için enerjisi yoktur. Bu, insan ruhundaki başka, daha yüksek bir seviyeden, sessizlik olarak deneyimlenen bir seviyeden gelmesi gereken bir enerjidir. O halde ona ne isim vermek istersek isteyelim - gnostisizm, ezoterizm, mistisizm, her biri taklit yerine özgün biçimde - ruhsal çalışma yalnızca düşünce dediğimiz şeyle değil, enerjiyle ilgilidir. Gnosis bir güçtür; yalnızca bir dizi fikir, sembol veya kavram değildir. Dini ve ahlaki öğretilerimizi ne kadar güzel ve sistemli olursa olsun sadece sözle aktardığımız ölçüde akademikizmin, dogmatizmin ya da fanatizmin kurbanı olmaya mahkum oluruz. Modern dünyamızın en çok acı çektiği şey, kontrolden çıkmış ideoloji, dolayısıyla insanlık dışı enerjilerin oynadığı haline gelen fikirlere olan heyecanlı bağılıktır. Bu, ister siyasi, ister dini, ister akademik olsun tüm ideolojilerin en büyük tehlikesidir. Leloup şöyle soruyor: "Bu logia'yı [Yeshua'nın bu sözlerini], insanlığımızın zihnine ve kalbine girmelerini sağlayacak ve bizi bir dönüşüm yolculuğuna çıkaracak şekilde okumak mümkün mü?" Önsöz x

--- SAYFA 12 ---

varlığımızın tam olarak farkına varılmasına doğru?" Bu sorunun içinde, bunun ve tüm gerçek kutsal yazıların sunduğu hem çaba hem de ödül, talep ve armağan yatmaktadır. Bu sözlerin anlamını tüm gücümüzle kavramaya çalışırken - odamızda yalnızken, arkadaşlarımızla ve meslektaşlarımızla sohbet ederken veya hatta daha önce tek gerçek olarak kabul ettiğimiz tüm görüşlerle içsel yüzleşmelerimizde - içsel varoluş durumumuzla ilgilenmek ne anlama gelir? Bir zamanlar modern dünyamıza böylesine bir umut getiren bağımsız düşünceye olan tutkulu bağlılığın yanı sıra sakın bir zihni korumak şimdi bize ne getirirdi? Leloup şu sonuca varıyor: "Benim inancım şu ki, bu sözler (Yeshua'nın) ışık meyvelerini zihinsel heyecandan değil, bu [iç sessizlik] zemininden alabilir." JACOB NEEDLEMAN, FELSEFE BÖLÜMÜ, SAN FRANCISCO DEVLET ÜNİVERSİTESİ VE LOST CHRISTIANITY AND THE AMERICAN SOUL kitabının YAZARI Önsöz xi

--- SAYFA 13 ---

xii Kısaltmalar I Korintliler, II Korintliler, İkinci Korintliler I Yuhanna I. Yuhanna'nın İlk Mektubu I. Petrus'un İlk Mektubu I. Thess, II Thess Birinci Selanikliler, İkinci Selanikliler I Tim Birinci Timothy Koloseliler Dan Daniel Deut Tesniye Eccus Ecclesiasticus/Sirach Eph Efesliler Exodus Ezek Hezekiel Gal Galatyalılar Gen Genesis Heb İbraniler James'in Mektubu Jer Jeremiah John Yuhanna İncili Lev Levililer Luka Luka İncili Mark Mark Matta İncili Matta İncili Num Sayılar Phil Filipililer Atasözleri Rev Vahiy Rom Romalılar Zach Zachariah

--- SAYFA 14 ---

1 Giriş Keşif Bu olay 1945 yılında, Yukarı Mısır'da, Aziz Pachomius tarafından kurulan antik manastır topluluğu Khenoboskion'un bir zamanlar bulunduğu bölgede gerçekleşti. Arap köyü Nag Hammadi yakınlarındaki bu özel arazide olağandışı hiçbir şey yoktu ve köylünün gübre aramak için orayı kazmasında da olağandışı hiçbir şey yoktu. Bıçağının gömülü kavanozdaki hazineye çarpması kazara oldu. Altından değil, kumların altında yavaş yavaş çürüyen parşömen üzerine yazılmış, asırların kefeninden ortaya çıkan kelimelerden oluşan bir hazineydi: normalde şarabı yıllandırmak için kullanılan amforaların içine gizlenmiş gnostik bir kütüphane. Kütüphane, hâlâ soyu tükenmiş eski Mısır firavun diline yakın olan son dil olan Sahidik Kıpti dilinde yazılmış elli üç parşömenden oluşuyordu. (Kıpti kelimesi Arapça kibt kelimesinden türetilmiştir ve bu kelime de Mısır'daki Yunanca Aiguptios kelimesinden türemiştir.) Bu elli üç el yazması arasında Kodeks II'de İsa'nın öğrencisi Tomas'a atfedilen bir müjde veya "iyi haber" vardır. Bu müjde hiçbir kıyamet bildirisi ve kehanet içermez. Bunun yerine her zaman içimizde taşıdığımız şeyi ortaya çıkarır: içimizde ve bizsiz aynı olan sonsuz bir Uzay. Gereken tek şey, onu bizden saklayan insan yapımı kavanozu kırıp açmak. Bu Thomas İncili, İsa'nın biyografisini (Yunanca ve Kıpti dilinde Yeshu, Aramice Yeshua) veya onun mucizelerine ilişkin herhangi bir açıklamayı içermemektedir. Yunanca logia (tekil: logion) adı verilen 114 sözden oluşan bir koleksiyondur. Bunların, İkiz Didymus Judas Thomas tarafından yazılan, "Yaşayan İsa" Üstadı'na atfedilen çıplak sözler olduğu söylenir. Kimdi

--- SAYFA 15 ---

ikincisi? O, bir bakıma başka bir benlik ya da en yakın havari olarak İsa'nın "ikizi" miydi (Yunancada didymos ve Aramicede thomas ya da te'oma)? Sözlerin kendisi bu konuyu detaylandırmıyor çünkü bunlar geveze anlatılardan başka bir şey değil. Birçoğu Zen koanları kadar kısa ve gizemli görünüyor. Ancak onların sıradan zihinsel aygıtlarımızın sürekli öğüten dişlilerine nüfuz etmelerine izin verirsek, canlı tohumlar gibi filizlenecekler ve orada büyüyecekler; zaman verildiğinde, dönen çarkları tam bir durma noktasına ve sessizliğe getirebilirler. . . bilincin dönüşümü. Eleştirel Tepki Bu müjde eleştirmenlerden geniş bir yelpazede tepkiler aldı. Bazı akademisyenler için bu, gnostik metinlerin incelenmesinde akademik ilgi konusu olan pek çok apokrif yazıdan birini temsil etmektedir. Diğerleri için ise bu, İsa'nın kanonik İncillerden türetilen ve İsa'dan kaynaklandığını iddia eden heterodoks geleneklerle karıştırılmış sözlerinin yalnızca bir kolajıdır. Diğerleri için ise bu, kanonik İncillerin yararlandığı kaynağa en yakın belgedir; onlardan önce gelen bir gelenektir. Bu görüşe göre Tomas İncili, uzun zamandır aradığımız "protogospel"dir ve İsa'nın gerçek sözlerini aktaran tek İncildir. Ama beğensek de beğenmesek de, Nasıralı Yeshua bir yazar değildi. Bu nedenle "İsa'nın gerçek sözlerinden" bahsetmek imkansızdır. Onun sahip olduğumuz her sözü, işitilmiş sözlerden oluşur; dinlediği kaba ya da incelikli bir dinleyicinin izlerini taşıyan sözler. Markos, Matta, Luka, Yuhanna, Thomas ve diğer bazı kişilerin müjdeleri, Söz'ü dinlemenin en az beş farklı yolunu temsil eder. Her biri aynı zamanda Üstad'la olan yakınlığının niteliğine ve kendi gelişim, açıklık ve farkındalık düzeylerine göre kültürel ve dilsel farklılıkları anlamamanın, yorumlamamanın ve tercüme etmenin farklı yollarını temsil eder. Bu dinleme yollarının hiçbirisi Söz'ü sınırlama iddiasında olamaz. Her birinin gerçeği vardır ama hiçbir gerçeğin tamamını içermez. Thomas'ın kulağı Matthew'dan daha az "Yahudi" gibi görünüyor; mucize hikayeleriyle Markos'a göre daha az ilgileniyor; ve Luka'nın, Tanrı'nın Merhametinin "putperestlere bile" duyurulması konusundaki ilgisini paylaşıyor. Ne Giriş 2

--- SAYFA 16 ---

Thomas'ın ilgilendiği konu Yeshua'nın öğretisinin aktarımıdır. Üstad'dan alınan her söz, tamamen bilinçli yeni bir tür insan yetiştirme potansiyeline sahip bir tohum olarak değerlendirilir. Bu şekilde, Thomas ve "sonsuzca şüpheli ve sonsuz inanan" mürit soyunun diğer yazarları, Yeshua'yı kendileri gibi bir gnostik olarak görüyorlar. Yeshua bir Gnostik miydi? Yeshua öğrencilerine "Ben sizin için kimim?" sadece Thomas cevap vermeyi reddediyor: "Usta, ağızım asla senin nasıl biri olduğunu söyleyemez." Bu, Yeshua'nın Pilatus'un "Gerçek Nedir?" sorusuna verdiği sessiz yanıtı hatırlatan iyi bir yanittir. Belki biz de "İsa budur" veya "İsa budur" yanıtını vermek yerine sessiz kalsak daha iyi olur. Bu, isimlendirilemeye isim bulmakla ilgilenen teologlar değil, daha çok "sessizliği bilmenin" uygulayıcıları olan gnostiklerin uygulamalarıyla uyum içindedir. Yeshua "O Olduğu Gibidir." Hiç kimse O'nun tam ve eksiksiz bir vizyonuna sahip değildir. Yeshua yalnızca sevgi ve güçle saf ve basit bir "Ben-im"i onaylar. Ve bu olumlama her birimizin içinde gizemli bir yankı uyandırır. Peki onun öğretisi nedir? Bu soruyla bağlantılı olarak Thomas İncili "gnostik" bir müjde olarak kabul edilebilir - ancak yalnızca gnosis'in dualist olmadığı anlaşılırsa ve dualistik veya Manici Gnostisizmin belirli biçimleriyle karıştırılmazsa. Aslında Yeshua bu müjdede bizi kendi bilinç durumumuza uyandırmaya çalışan bir Varlık olarak karşımıza çıkıyor. Bu aynı zamanda Yuhanna İncili'ndeki şu pasajla da uyumludur: "Ben neredeysem, ben de senin olmanı diliyorum... Babamın bana verdiği Ruh'u sana da verdim... Ben senin içindeyim ve sen de bendesin..." ve benzeri. Doğulu bilgiler gibi, Yeshua da bizi en şiddetli beklenmedik durumların ortasında bile yaratılmamış kökenimizin, sınırsız özgürlüğümüzün bilincine varmaya davet eden paradoksal aforizmalarla konuşuyor. Böylece gerçekliklerin en kasvetli ve en görecelisinin tam kalbinde, mutlak Gerçekliğe uyanırız. Giriş 3 1. [Yunanca gnosis sözcüğü, Hint-Avrupa kökü gnô- aracılığıyla, İngilizce bilgi sözcüğü, Fransızca connaître sözcüğü, Latince cognoscere, Sanskritçe jñana ve diğer birçok sözcükle ilişkilidir. -Trans.]

--- SAYFA 17 ---

Gnosis, insanlık durumuyla ilgili iki yönlü bir berraklıktır; aynı anda hem üniter bir tanıklık hem de hem saçmalık hem de zarafete dair ikili bir farkındalıktır. Göreceli gerçeklik bize toz olduğumuzu ve toza döneceğimizi gösteriyor. Yeshua'nın Mecdelli Meryem İncili'nde söylediği gibi, "Oluşturulan her şey ayrıştırılacaktır." Ama başka bir gerçek daha var ki şunu gösteriyor: "Biz ışıgız, ışığa dönüyoruz." İçimizde hiç batmayan bir güneş, sonsuz arzumuzun durmadan özlediği bir huzur ve uyanıklık vardır. Göreceli gerçeklik bize ya erkek ya da kadın olduğumuzu gösterir; ama tüm gerçeklik bize her ikisinin de olduğunu gösteriyor. Gnostikler, eksiklikten değil tamlıktan seven, gerçekleşmiş bir insan varlığına ulaşmanın, eril ve dişil kutuplarımızın bütünleşmesinin mümkün olduğunu iddia eder. O zaman aşkımız sadece susuzluk değil, taşan bir çeşmeye dönüşür. Sınırlı bilinçten sınırsız bilince durmadan geçmeliyiz. "Yoldan geçenlerden olun!" Thomas'ın İncili emrediyor. Başkalarının okumalarıyla, karşılaşmalarıyla, düşünceleriyle oluşan ve edinilen göreceli bir bilinç vardır. Ama aynı zamanda doğrudan kendimizin, içimizdeki "Yaşayan"ın bilgisinden doğan bir bilinç de vardır. Yeshua bizi Tomas İncili'nde bu bilince, bu irfana doğru davet ediyor, "iyi Hristiyanlar" olmak için değil, mesih -başka bir deyişle gnostikler ya da uyanmış insanlar- olmak için. Gnosis bir tür zihinsel genişleme veya ego şişmesi durumu değildir. Tam tersine egoya son vermek demektir. Tam bir masumiyet ve sadelik içinde "Var Olan"a dair bir şeffaflıktır. Bu nedenle gnostiklerin niteliklerinin koşulsuz olduğu, "yedi günlük bir bebeğin" niteliklerine benzediği söylenir. Thomas'ın Yeshua'sı diğer İncillerin Yeshua'sından farklı mıdır? Şüphesiz! Ancak bu fark, Mesih'in nihai doğasından çok, öğretisinin sunumunda yatmaktadır. Sözcüklerden ziyade duyma farklılığıdır bu. Bu nedenle, tıpkı Luka, Markos, Matta ve Yuhanna'yı farklı şekillerde okuduğumuz gibi, bu müjdeyi Katolik, Ortodoks veya başka bir şekilde okumak da mümkündür. Thomas İncili'ni kanonik İncillerin karşısına koyarak, onlardan üstün ve tek gerçek İncil olarak değerlendirerek dualistik bir polemige girmeye gerek yok. Sonuçta bunu yapmak, diğerlerine karşı bir tepkiye boyun eğmek olacaktır.

--- SAYFA 18 ---

Giriş 5 Thomas İncili'ni bir yalan ve sapkınlık uydurması olarak damgalayan ikili polemik. (Bu, birçok müfessirin fazla Yunan veya fazla Gnostik olarak damgaladığı Yuhanna İncili'nin daha önce ihmal edilmesinden farklı değildir... ve bugün tam tersini söyleyenler de vardır.) Görevimiz tüm müjdeleri birlikte okumak, onları Mesih'e dair farklı bakış açıları, hem içimizde hem de dışımızda, tarihsel ve tarih ötesi boyutlarda var olan farklı bakış açıları olarak görmek olamaz mı? Nag Hammadi'nin keşfi, bir müjdenin bu yüce mücevheriyle birlikte, bize değişmeyen Ebedi Mücevher'in yeni yönlerini açığa çıkarmıyor mu? Altın ortalamanın kulağını geliştirmek ve tüm Kiliselerin, dinlerin ve elitlerin ötesinde tüm insanlarla konuşan Ruh'u dinlemeyi öğrenmek için hem saf coşkunun hem de doktriner şüphenin ötesine geçmek bizim görevimiz değil mi? Tercüme Bu müjdenin bu tercümesinde Yves Haas tarafından oluşturulan Kıpti metnin yanı sıra Oxyrhynchus papyri'sini ve Rudolf Kasser'in Yunanca retroversiyonunu kullandım. Ayrıca Strasbourg Üniversitesi'nde bir başka büyük gnostik metin olan Hakikat İncili üzerinde birkaç yıl birlikte çalıştığım Profesör Puech ve Profesör Ménard'ın çalışmalarından da yararlandım. Burada Thomas İncili'nin "kesin" bir versiyonunu sunma iddiasında değilim. Bu çeviri, bu kelimelerin harflerine olduğu kadar nefesine veya ruhuna da sadık kalma arzumuyla şekillenen diğer birçok yorumdan biridir. Papa Gregory, peygamberleri yalnızca bir peygamberin anlayabileceğini söyledi. Ve bir şairi ancak bir şairin anlayabileceği söylenir. O halde Yeshua'yı anlamak için kim olmamız gerekir? Yorum Bilimsel uzmanlığın önemini küçümsemeden, yine de akademisyenlerin ve ezoterikçilerin çekişmelerinden kendimizi uzaklaştırmaya kararlı olarak şu soruyu sormalıyız: Bugün Tomas İncili'ni gerçekten okumak mümkün mü? Bunu herhangi bir kısıtlama olmaksızın bir kutsal kitap olarak okumak mümkün mü?

--- SAYFA 19 ---

metinsel eleştirinin ya da öznel aşırılığın kendi adına konuşmasına ve bize ilham vermesine izin veren cilalar mı? Bu logia'ları, insanlığımızın zihnine ve kalbine girmelerine, bizi bir dönüşüm yolculuğuna, varlığımızın tam olarak farkına varmalarına yönlendirecek şekilde okumak mümkün müdür? Eğer öyleyse, o zaman önerdiğim şey, Nasıralı Yeshua'nın bu sözlerine ilişkin bir "yorum"dan çok, sessizliğimizin işlenmiş topraklarından doğan bir meditasyondur. Bu sözlerin ışık meyvelerini zihinsel çalkantılardan ziyade bu zeminden geldiğine inanıyorum. Giriş 6

--- SAYFA 20 ---

Thomas İncili Metni H H H H H H H H H H H H

--- SAYFA 21 ---

naei ne N.\$aje echp` enta.IS et.onx .jo.ou veya af.sxaisou Nqi.didumos !oudas cwmas veya peja.f` je pe-ta.xe E.cermhneia N.neei.\$aje f.na. .ji.+pe an M.p.mou` peje.IS <> mNtref.`.lo Nqi.pet.`.\$ine ef.`.\$ine \$antef.`.qine auw xotan` ef.\$an.qine f.na. .tRtR veya ef.\$an.`.\$haksız fiil f.na.R. [ ] . \$phre auw f.na.R. .Rro ejM.p.thr.f, ab.\$a'dır. .jo.os nh.tN Nqi.net.`.swk xht.`.thutN je eis.xhhte e.t.`.mNtero xN.t.pe e-eie N.xalht` .na.R.\$orp` erw.tN Nte. .t.pe eu.\$an.jo.os nh.tN je s.xN.ca-lassa eeie N.tbt` .na.R.\$orp` erw.tN alla t.mNtero s.M.petN.xoun` veya s.M.petN.bal` xotan etetN.\$an. .souwn.thutN tote se.na.souw _ . .thne auw tetna.eime je N.tw.tN pe N.\$hre M.p.eilt` et.onx e\$wpe de tetna.souwn.thutN ve eeie tetN. . \$oop` xN.ou.mNt.xhke auw N.tw.tN pe t.mNt.xhke peje.IS <> f.na.jnau ve Nqi.p.rwme N.xLlo xN.nef.xoou e.jne. .ou.kouei N.\$hre.\$hm ef.xN.sa\$F N.xoou etbe.p.topos M.p.wnx auw f.na.wnx je ouN.xax N.\$orp` .na.R.xa-e auw Nse.\$wpe oua ouwt Thomas İncili Metni 8 1 2 3 4

--- SAYFA 22 ---

Bunlar Sırrın sözleri. Yaşayan Yeshua tarafından açığa çıkarıldılar. Didymus Judas Thomas bunları yazdı. 1 Yeshua şöyle dedi: Bu sözlerin yorumunu yaşayan kişi artık ölümü tatmayacaktır. 2 Yeshua şöyle dedi: Kim ararsa bulana kadar aramaya devam etmelidir. Bulduğunda rahatsız olacaklar; ve rahatsız edildiklerinde hayrete düşecekler ve Her Şeye hükmedecekler. 3 Yeshua şöyle dedi: Eğer size rehberlik edenler: Bakın, Krallık göklerde dir derse, kuşlar sizden daha yakın demektir. Eğer derlerse: Bak denizde, balıklar zaten bunu biliyor. Krallık sizin içinizdedir ve sizin dışınızdadır. Kendinizi bildiğiniz zaman tanınacaksınız ve Yaşayan Baba'nın çocuğu olduğunuzu bileceksiniz; ama kendini bilmezsen boşuna yaşarsın, gösteriş olursun. 4 Yeshua şöyle dedi: Yaşlı bir kişi yedi günlük bir bebeğe Yaşam Yeri hakkında soru sormaktan çekinmeyecektir ve o kişi yaşayacaktır. İlklerin çoğu kendilerini sonuncu yapacak ve Bir olacaklar. Thomas İncili Metni 9

--- SAYFA 23 ---

peje.IS souwn.pet.M.p.Mto M.pek.xo ebol` auw pechp` ero.k` f.na.qwlp` ebol na.k` mN.laau gar ef.xhp` ef.na.ouwnx ebol ve au.jnou.f Nqi.nef.`.machths peja.u na.f` je k`.ouw\$ etrN.R.nhsteue auw e\$ te ce ena.\$lhl ena.+ele-hmosunh auw ena.R.parathrei e.ou N.qi.ouwm` peje.IS je MpR.je.qol au-w petetM.moste M.mo.f` MpR.a.af je se.qolp` thr.ou ebol M.pe.mto ebol N.t.pe mN.laau gar ef.xhp` ef.na.ou-wnx ebol ve auw mN.laau ef.xoBS ab. .na.qw oue\$N.qolp.f` peje.IS <> veya. .makarios pe p.mouei paei ete p.rwme .na.ouom.f auw Nte.p.mouei .\$wpe R.rwme auw f.bht` Nqi.p.rw-me paei ete p.mouei .na.ouom.f au-w p.mouei .na.\$wpe R.rwme auw pe-ja.f je e.p.rwme .tNtwN a.u.ouwxe R.rm.N.xht` paei Ntax.nouje N.tef.a-bw e.calassa af.swk M.mo.s e.xra! xN.calassa es.mex N.tbt` N.kouei N. .xra! N.xht.ou af.xe a.u.noq N.tBt e.na-nou.f` Nqi.p.ouwxe R.rm.N.xht` af.nou-je N.N.kouei thr.ou N.tbt` ebol e[p.e]-sht` e.calassa af.swtp` M.p.noq N. .tBt ywris.xise pete.ouN.maa je M.mo.f e.swtM maref.`.swtM peje.IS je eis.xh-hte` af.ei ebol Nqi.pet.`.site f.mex.toot.F af.nouje a.xoeine men .xe ejN.te.xih` au.ei Nqi.N.xalate au.katf.ou xN.kooue Thomas İncili Metni 10 5 6 7 8 9

--- SAYFA 24 ---

5 İsa şöyle dedi: Önünüzde olanı tanıyın, o zaman sizden gizli olan açığa çıkacaktır. Açığa çıkmayacak gizli hiçbir şey yoktur. 6 Öğrencileri ona şunu sordular: "Oruç tutmalı mıyız? Nasıl dua etmeliyiz? Nasıl zekat vermeliyiz? Hangi beslenme kurallarına uymalıyız?" Yeshua şöyle dedi: Yalan söylemeyi bırakın. Sevginize ters düşen şeyleri yapmayın. Cennetin önünde çıplaksın. Gizlediğiniz ortaya çıkacak, perdelenen şey ortaya çıkacak. 7 Yeshua şöyle dedi: Bir insanın yediği aslan ne mutlu, çünkü aslan insana dönüşür. Ne yazık ki insan aslan tarafından yenilir, çünkü insan aslan olur. 8 Yeshua şöyle dedi: İnsan, ağrını denize atan iyi bir balıkçıya benzer. Çıkardığında çok sayıda küçük balık bulur. Bunların arasında ince, büyük bir balık var. Hiç tereddüt etmeden onu saklar ve içindeki tüm küçük balıkları tekrar denize atar. Kulağı olanlar duysun! 9 Yeshua şöyle dedi: Bir keresinde bir ekici dışarı çıktı ve bir avuç dolusu tohum ekti. Bazıları yola düştü ve kuşlar tarafından yenildi. Bazıları büyümelerini engelleyen dikenlerin arasına düştü ve solucanlar onları yuttu. Bazıları kayaların arasına düştü, Thomas İncili Metni 11

--- SAYFA 25 ---

au.xe ejN.t.ejN.t.petra veya Mpou.je.noune e.p.esht` e.p.kax veya Mpou.teue.xMS e.xra! e.t.pe auw xN.kooue au.xe ejN.N.\$o \_ te au.wqt` M.pe.qroq auw a.p.fNt .ouom.ou auw a.xN.kooue .xe ejN.p.kax et.nanou.f` auw af.+ .karpos e.xra! e.t.pe e.nanou.f` af. .ei N.se e.sote veya \$.jouwt` e.sote peje.IS je aei.nouje N.ou.kWxt` ejN. .p.kosmos veya eis.xhhte +.arex ero.f` \$antef.jero peje.IS je teei.pe .na.R.pa-rage veya tet.N.t.pe M.mo.s .na.R.parage veya net.moout se.onx ve auw net.onx se.na.mou an-N.xoou ne.tetN.ouwm` M.pet.moout` ne.tetN.eire M.mo.f M.pe-t.onx xotan etetN.\$an.\$wpe xM.p.ou-oein veya pe tetna.a.f xM.voou etetN. .o N.oua atetN.eire M.p.snau, etetN.\$a.\$wpe N.snau' veya pe ete-tN.na.a.f` peje.M.machths N.IS je tN. .sooun je k.na.bwk` N.toot.N nim` pe et.na.R.noq e.xra! ejw.n peje.IS ve p.ma NtatetN.ei M.mau etetna. .bwk` \$.!akwbos p.dikaio paei Nta. .t.pe mN.p.kax .\$.wpe etbht.F peje.IS N.nef.machths je .tNtwn.t` NtetN. .jo.os na.ei je e.eine N.nim peja.f na.f` Nqi.simwn.petros je ek.eine N.ou.ag` -gelos N.dikaio peja.f na.f Nqi.mac` -caio je ek.eine N.ou.rwme M.viloso-vos N.rM.N.xht` peja.f na.f Nqi.cwmas je p.sax xolws ta.tapro .na.\$ap.f` ve etra.jo.os je ek.eine N.nim` peje.iHS je ano.k` pek.` .sax ve epei ak.sw ak.+xe ebol xN.t.phgh et.bRbre taei ano.k` Ntaei.\$it.S veya af.jit.F af.anaywrei Thomas İncili Metni 12 10 11 12 13

--- SAYFA 26 ---

ve kök salamadı. Bazıları verimli toprağa düştü ve meyveleri göğe doğru büyüdü. Ölçü başına altmış ve yüz yirmi adet ürettiler. 10 Yeshua şöyle dedi: Dünyanın üzerine ateş ekim ve şimdi onu ateşe veriyorum. 11 İsa şöyle dedi: Bu gökyüzü ve onun üzerindeki de ortadan kalkacak. Ölülerin hayatı yoktur, yaşayanların ise ölümü yoktur. Ölü olanı yediğin günlerde onu dirilttin. Işıktayken olduğunuzda ne yapacaksınız? Bir olduğunuzda iki tane yarattınız. Ama artık iki yaşındasın, ne yapacaksın? 12 Öğrenciler İsa'ya şöyle dediler: "Bizi bırakacağını biliyoruz. O zaman aramızda kim büyük olacak?" Yeshua onlara şunları söyledi: Kendinizi bu noktada bulduğunuzda, Adil Yakup'a gidin: Cenneti ve yeri ilgilendiren tek şey onun mülküdür. 13 İsa öğrencilerine şöyle dedi: Ben sizin için nasıl biriyim? Beni neye benzetirsin? Simon Peter şöyle dedi: "Sen adil bir melek gibisin." Matthew şöyle dedi: "Sen bilge bir filozof gibisin." Thomas şöyle dedi: "Usta, ağzım asla senin neye benzediğini söyleyemez." Yeshua ona şunları söyledi: Artık senin Efendin değilim, çünkü sen sarhoştun ve Thomas İncili'nin Metni 13 1. Bu, Yeshua'nın kardeşi Yakup'a (yani Yakup) atıfta bulunur.

--- SAYFA 27 ---

af.jw na.f N.\$omt` N.\$aje Ntare.cw-mas de .ei \$.nef.`.\$beer` au.jnou.f` je Nta.IS .jo.os je veya na.k` peja.f` na.u Nqi. .cwmas je ei.\$an.`.jw nh.tN veya xN.N.\$a-je Ntaf.jo.ou na.ei tetna.fi.wne Nte -tN.nouje ero.ei veya Nte.ou.kwxt` .ei e- -bol xN.N.wne Ns.rwxk` M.mw.tN- peje. .IS na.u je etetN.\$an.R.nhsteue tetna. .jpo nh.tN N.nou.nobe veya etetN.\$a \_ .\$.lhl` se.na.R.katakrine M.mw.tN auw etetN.\$an.+ .elehmosunh etetna.ei-re N.ou.kakon N.netM.PNA auw etetN. .\$.an.bwk` exoun e.kax .nim auw NtetM. .moo\$e xN.N.ywra eu.\$a.R.paradeye M.mw.tN pet.ou.na.kaa.f xarw.tN .ouom.F net.\$wne N.xht.ou eri.cerapeue M.mo. .ou pet.na.bwk exoun xN.tetN.ta-pro f.na.jwxM.thutN ve alla pet.N-nhu ebol` xN.tetN.tapro N.to.f pe-t.na.jaxM.thutN peje.IS je xotan etetN.\$an.nau e.pete.Mpou.jpo.f` ebol xN.t.sxime .pext.`.thutN ejM. .petN.xo NtetN.ouw\$t na.f` pet.M. .mau pe petN.eiwt` peje.IS, Nqi.R.rwme je Ntaei.ei e.nou-je N.ou.eirnh ejM.p.kosmos veya se.sooun ve Ntaei.ei a.nouje N.xN. .pwrj` ejN.p.kax ou.kwxt ou.shfe` ou.polemos ouN.+ou gar .na.\$w[pe] xN.ou.hei ouN.\$omt .na.\$wpe ejN. .snau auw snau ejN.\$omt` p.eiwt` ejM.p.\$hre auw p.\$hre ejM.p.eiwt` auw` se.na.wxe e.rat.ou eu.o M.mona-yos peje.IS je +.na.+ nh.tN M.pete. .Mpe.bal .nau ero.f` auw pete.Mpe.ma-aje Thomas İncili Metni 14 14 15 16 17

--- SAYFA 28 ---

benim çıktığım aynı köpüren kaynaktan sarhoş oluyorum. Sonra onu bir kenara çekti ve ona üç kelime söyledi. . . Thomas arkadaşlarının yanına döndüğünde ona şunu sordular: "Yeshua sana ne söyledi?" Thomas şöyle cevap verdi: "Onun bana söylediği sözlerden birini bile sana söylesem, taşları alıp bana atarsın. Ve o taşlardan ateş çıkıp seni yok eder." 14 İsa onlara şöyle dedi: Eğer oruç tutarsanız suçlu olursunuz. Dua edersen yanılırsın. Hayır kurumlarına başış yaparsanız aklınızı bozarsınız. Herhangi bir ülkeye gittiğinizde ve kırlarda dolaştığınızda, eğer sizi karşıarlarsa, size ne ikram ederlerse onu yiyin. Hastalarını iyileştirebilirsin. Seni kirleten ağzına giren değil, ağzından çıkandır. 15 İsa şöyle dedi: Rahimden doğmamış birini gördüğünüzde secdeye kapanın ve ibadet edin; çünkü bu sizin Babanızdır. 16 İsa şöyle dedi: İnsanlar benim dünyaya barış getirmeye geldiğimi düşünebilirler. Benim yeryüzüne ayrılık tohumları ekmeye geldiğimi bilmiyorlar: ateş, kılıç, savaş. Bir evde beş kişi olduğunda üç, ikiye, iki de üçe karşı olacaktır; baba oğula, oğul da babaya karşı. Ve ayakta kalacaklar, yalnız ve basit [monakhos] olacaklar. 17 İsa şöyle dedi: Sana hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın duymadığı şeyi vereceğim, Thomas İncili Metni 15

--- SAYFA 29 ---

.sotm.ef` - auw pete.Mpe.qij` .qM-qwm.F` auw Mpef.`.ei e.xra! xi.vht` R.rwme, M.machths N.IS ve .jo. .os ero.n je tN.xah es.na.\$wpe N. .a\$ N.xe peje.IS <> atetN.qwlp` gar ebol N.t.aryh jakaas etetna.\$ine Nsa. .caxh je xM.p.ma ve t.aryh M.mau e. .caxh .na.\$wpe M.mau ou.makarios pet.na.wxe e.rat.F xN.t.aryh auw f.na.souwn.cxah veya f.na.ji.+pe ve M.mou peje.IS je ou.makarios pe Ntax.\$wpe xa.t.exh empatef.\$w-pe etetN.\$an.\$wpe na.ei M.mach-ths NtetN.swtM a.na.\$aje neei.w-ne .na.R.diakonei nh.tN ouN.th.tN gar` M.mau N.+ou N.\$hn xM.para` - disos e.se.kim an N.\$wm` M.prw auw mare.nou.qwbe .xe ebol pet.` .na.souwn.ou f.na.ji.+pe ve M.mou peje.M.machths N.IS je .jo.os ero.n je t.mNtero.n.M.phue es. .tNtwn e.nim peja.f na.u je es.tN-twn a.u.bLbile N.\$Ltam soBK pa-ra.N.qroq thr.ou es.\$a _ . .xe ejM.p.kax et.ou.R.xwb ero.f \$af. .teuo ebol N.nou.noq N.tar Nf.\$w-pe N.skeph N.xalate N.t.pe pe-je.marixam N.IS je e.nek.mach-ths .eine N.nim` peja.f` je eu.eine N.xN.\$hre.\$hm` ab.[q]elit` a.u.sw\$e e.tw. .ou an te xotan eu.\$a.ei Nqi.N.joeis N.t.sw\$e se.na.jo.os je .ke.tN.sw\$e ebol na.n N.to.ou se.kak a.xhu M.pou.M-to Thomas İncili Metni 16 18 19 20 21

--- SAYFA 30 ---

hiçbir el dokunmadı ve hiçbir insan yüreği gebe kalmadı. 18 Öğrenciler İsa'ya sordular: "Söyle bize, sonumuz ne olacak?" Yeshua cevap verdi: Başlangıç hakkında ne biliyorsun ki şimdi sonu arıyorsun? Başlangıç nerede ise son da orada olacaktır. Ne mutlu başlangıca sadık kalanlara, çünkü onlar sonu bilecekler ve ölümü tatmayacaklar. 19 Yeshua şöyle dedi: Ne mutlu, var olmadan önce var olana. Eğer öğrencilerim olursanız ve sözlerimi dinlerseniz bu taşlar size hizmet edecektir. Cennette yazdan kışa değişmeyen beş ağaç vardır. Yaprakları düşmüyor. Bunları bilen, ölümü tatmaz. 20 Öğrenciler İsa'ya şunu sordu: "Söyle bize, Cennetin Krallığı nasıl bir şeydir?" Onlara şöyle cevap verdi: Hardal tanesi gibidir, tohumların en küçüğüdür. İyi sürülmüş bir toprağa düştüğünde gökteki kuşların konaklayacağı büyük bir ağaca dönüşür. 21 Meryem İsa'ya şöyle sordu: "Öğrencilerin nasıl?" Cevap verdi: Kendilerine ait olmayan bir tarlaya giren küçük çocuklar gibidirler. Sahipleri dönüp: "Tarlamızı bize geri verin!" elbiselerini çıkaracaklar, sahiplerinin önünde kendilerini çıplak görecekler ve sahayı kendilerine bırakacaklar. Thomas İncili Metni 17

--- SAYFA 31 ---

ebol etrou.kaa.s ebol na.u Nse.+ .tou. .sw\$e na.u dia.touto +.jw M.mo.s je ef.`.\$a.eime Nqi.p.jes.xN.hei je f.nhu Nqi. .p.ref.jioue f.na.roeis empatef.`.ei Nf.tM. .kaa.f` e.\$ajt` exoun e.pef.hei Nte.tef.`.mNtero etref.fi N.nef.`.skeuos N.tw.tN de .roeis xa.t.exh M.p.kosmos .mour` M. .mw.tN ejN.netN.+pe xN.nou.noq N.du-namis \$ina je ne.n.lhsths .xe e.xih e.ei \$arw.tN epei te.yreia etetN.qw\$`t` ebol xht.S se.na.xe ero.s maref.\$wpe xN.tetN.mhte Nqi.ou.rwme N.episth-mwn Ntare.p.karpos .pwx af.ei xN.nou. .qeph e.pef.asx xN.tef.qij af.xas.f pe-te.ouN.maaje M.mo.f` e.swtM maref.swtM a.IS .nau a.xN.kouei eu.ji.erwte peja.f N. .nef.machths je neei.kouei et.ji.erw-te eu.tNtwn a.net.bhk' exoun at.t.mN-tero peja.u na.f' je eeie n.o N.kouei tN. .na.bwk` exoun e.t.mNtero peje.iHS na.u je xotan etetN.\$a.R.p.snau veya e-tetN.\$a.R.p.sa.n.xoun N.ce M.p.sa.n.bol veya p.sa.n.bol N.ce M.p.sa.n.xoun veya p.sa. \_ .t.pe N.ce M.p.sa.m.p.itN auw \$ina ete-tna.eire M.vo`out` mN.t.sxime M.pi.oua ouwt` jakaas ne.voout` .R.xoout` Nte. .t.sxime .R.sxime xotan etetN.\$a.eire N.xN.bal e.p.ma N.ou.bal` auw ou.qij` e.p.ma N.nou.qij` auw ou.erhte e.p.ma N.ou.erhte ou.xikwn` e.p.ma N.ou.xikw _ tote tetna.bwk` exoun [e.t.mNtero] peje.IS je +.na.se[t]p.thne oua ebol xN.\$o auw snau ebol xN.tba auw se.na.wx e.rat.ou eu.o oua ouwt` Thomas İncili Metni 18 22 23

--- SAYFA 32 ---

Bu yüzden şunu söylüyorum: Eğer evin sahibi bir hırsızın geleceğini biliyorsa, uyanık olacak ve hırsızın krallığının evine girmesine veya mallarını almasına izin vermeyecektir. Bu nedenle dünyaya karşı uyanık olmalısınız. Kendinizi büyük bir enerjiyle güçlendirin, yoksa soyguncular size ulaşmanın bir yolunu bulacaktır. Güvendiğiniz kâr onlar tarafından bulunacaktır. Aranızda akıllı bir kişi bulunsun. . . Mahsul olgunlaştığında hemen gelir ve orağıyla hasadı yapar. Kulağı olanlar duysun! 22 İsa bazı bebeklerin emzirildiğini gördü. Öğrencilerine şöyle dedi: Emzirilen bu bebekler Krallığa girenler gibidir. Öğrenciler ona şunu sordular: "O halde biz de Krallığa girmek için bebek gibi mi olacağız?" Yeshua onlara şöyle cevap verdi: İkisini Bir yaptığınızda, içtekini dıştakine ve yüksek olanı alçak olana benzettiğinizde; erkeği ve dişiye tek bir Bir haline getirdiğin zaman, ne erkek ne de dişi kadın olur; gözlerinizde gözleriniz, elinizde bir eliniz, ayağınızda bir ayak ve ikonunuzda bir ikona2 olduğunda, o zaman Krallığa gireceksiniz. 23 İsa şöyle dedi: İçinizden bin kişiden birini, on bin arasından ikinizi seçeceğim ve onlar tek başına ve basit [monakhos] olarak duracaklar. Thomas İncili Metni 19 2. [Yazar ikon kelimesini kullanıyor, diğer çevirilerde ise resim kullanılıyor. Bu, fiziksel bir ikona atıfta bulunmaz, daha ziyade, orijinal Yunanca/Kıpti ikon terimi tarafından çağrıştırıldığı şekliyle, görüntünün daha derin anlamını akla getirir. -Trans.]

--- SAYFA 33 ---

pe-je.nef.machths je ma.tsebo.n` e.p.to-pos et.k.M.mau epei tanagkh ero.n te etrN.\$ine Nsw.f` peja.f` na.u je pet.eu-N.maaje M.mo.f maref.`.swtM oN.ou-oein` .\$oop` M.voun N.nou.rM.ouoein auw f.R.ouoein e.p.kosmos thr.f` ef.tM. .R.ouoein' ou.kake peje.IS je .mere. .pek.son N.ce N.tek.`.2uyh eri.threi M.mo.f N.ce N.t.elou M.pek.`.bal` peje.IS je p.jh et.xM.p.bal M.pek.`.son k.nau ero.f` p.soie de et.xM.pek.bal` k.nau an ero.f` xotan ek.\$an.nouje M.p.soie ebol xM.pek.`.bal` tote k.na.nau ebol e.nouje M.p.jh ebol xM.p.bal M.pek.son etetM.R.nh-steue e.p.kosmos tetna.xe an` e.t.mNte-ro etetN.tM.eire M.p.sambaton N.sab`-baton Ntetna.nau ve e.p.eiwt` peje.IS je aei.wx e.rat.` xN.t.mhte M.p.kos-mos veya aei.ouwnx ebol na.u xN.sar3 aei.xe ero.ou thr.ou ab.tax e.Mpi.xe e.la-au N.xht.ou ef.ob e auw a.ta.2uyh .+.tkas ejN.N.\$hre N.R.rwme je xN.bLleeu-e ne xM.pou.xht` auw se.nau ebol ve je Ntau.ei e.p.kosmos eu.\$oueit` ab. .\$ine on etrou.ei ebol xM.p.kosmos eu.\$oueit` plhn tenou se.toxe xo-tan eu.\$an.nex.pou.hrp` tote se.na.R.metanoie Thomas İncili Metni 20 24 25 26 27 28

--- SAYFA 34 ---

24 Öğrencileri şunu sordu: "Oturduğunuz yer hakkında bize bilgi verin, çünkü onu aramalıyız." Onlara şöyle dedi: Kulağı olanlar duysun! Işık insanların içinde ışık vardır ve onlar onu tüm dünyaya parlatır. Parlatmazlarsa ne karanlık! 25 İsa şöyle dedi: Kardeşinizi canınız gibi sevin; gözbebeğinizi koruduğunuz gibi onları da koruyun. 26 İsa şöyle dedi: Kardeşinin gözündeki çöpü görüyorsun, ama kendi gözündeki merteği görmüyorsun. Gözündeki merteği çıkardığın zaman, kardeşinin gözündeki merteği çıkaracak kadar net görürsün. 27 İsa şöyle dedi: Eğer dünyadan oruç tutmazsanız, Krallığı bulamazsınız. Eğer Şabat'ı Şabat olarak kutlamazsanız, Baba'yı tanımayacaksınız. 28 İsa şöyle dedi: Dünyanın ortasında durdum ve kendimi onlara beden olarak gösterdim. Hepsini alkollü buldum. Hiçbiri susamadı ve ruhum insanlığın çocukları için üzüldü, çünkü onların kalpleri kördür. Görmüyorlar. Dünyaya çıplak geldiler ve çıplak gidecekler. Bu sırada sarhoş oluyorlar. Şaraplarını kustuklarında kendilerine dönerler. Thomas İncili Metni 21

--- SAYFA 35 ---

peje.IS <> e\$je Nta.t.sar3` .\$.wpe etbe.PNA veya \$phre te e\$-je.PNA de etbe.p.swma veya \$phre N.\$phre tüm ano.k` +.R.\$phre M.paei je pw[s] a.[teei].Inoq M.mNt.rM.ma-o as.ouw xN.teei.mNt.xhke peje.IS je p.ma euN.\$omt N.noute M.mau xN.noute ne p.ma euN.snau h oua ano.k` +.\$.oop` nmma.f` peje.IS <> mN.provh-ths .\$.hp` xM.pef.+mema.re.soein .R.ce-rapeue N.net.`.sooun M.mo.f`, ou.polis eu.kwt M.mo.s xijN.ou.to-ou ef.jose es.tajrhu mN.qom Ns.xe oude s.na\$.xwp` ve peje.IS <> pet.`.k.na. .swtM ero.f xM.pek.`.maaje xM.p.ke.ma-aje .ta\$.e.oei\$` M.mo.f xijN.netN.je-nepwr` ma.re.laau` gar .jere.xhBS Nf.` .kaa.f` xa.maaje oude maf.kaa.f` xM.ma ef.xhp` alla e.\$aref.kaa.f` xijN.t.lu-ynia jekaas ouon .nim` et.bhk` exoun auw et.Nnhu ebol eu.na.nau a.pef.ou-oein Thomas İncili Metni 22 29 30 31 32 33

--- SAYFA 36 ---

29 İsa şöyle dedi: Eğer beden ruhtan dolayı ortaya çıktıysa, bu bir mucizedir. Fakat eğer ruh etten meydana gelmişse, bu bir harikalar harikasıdır. Ama mucizelerin en büyüğü şudur: Var olan bu Varlık nasıl oluyor da bu hiçlikte ikamet ediyor? 30 İsa şöyle dedi: Üç tanrının olduğu yerde, bunlar tanrıdır. Nerede iki ya da bir varsa ben de onlarla birlikteyim. 31 İsa şöyle dedi: Hiç kimse kendi köyünde peygamber değildir. Hiç kimse kendi evinde doktor değildir. 32 İsa şöyle dedi: Yüksek bir dağın üzerine kurulmuş güçlü bir şehir yok edilemez, gizlenemez. 33 İsa şöyle dedi: Kulaklarınızla duyduğunuzu diğer kulaklara söyleyin ve damlardan duyurun. Kimse bir sepetin altına koymak veya bir yere saklamak için lamba yakmaz. Aksine, giren ve çıkan herkesin ışığı görebilmesi için onu bir stand üzerine koyarız. Thomas İncili Metni 23

--- SAYFA 37 ---

peje.IS je ou.bLle ef.\$an.`.swk` xht.f` N.nou.bLle \$au.xe M.pe.snau` e.p.esht` e.u.xieit` peje.IS <> mN.qom` Nte.oua .bwk` exoun e.p.hei M.p.jw-wre Nf.jit.f` N.jnax eimhti Nf.mour N.nef.qij` tote f.na.pwwne ebol M.pef.hei peje.IS <> mN.fi.roou\$ ji _ .xtooue \$.rouxe veya jin.xi.rouxe \$.xtooue je veya pe et.na.taa.f xiwT.`.thutN peje.nef.machths je a\$ N. .xouu ek.na.ouwnx ebol na.n auw a\$ N.xouu ena.nau ero.k` peje.IS je xo-tan etetN.\$a.kek.thutN e.xhu Mpe-tN.\$ipe auw NtetN.fi N.netN.\$thn NtetN.kaa.u xa.p.esht` N.netN.ouerh-te N.ce N.ni.kouei N.\$hre.\$hm` Nte-tN.jopjP` M.mo.ou tot[e tetna.na]u e.p.\$hre M.pet.onx veya tetna.R. .xote ve bir şey.IS, xax N.sop` atetN. .R.epicumei e.swtM a.neei.\$aje naei` e+.jw M.mo.ou nh.tN auw mN.th.tN. .ke.oua e.sotm.ou N.toot.F ouN.xN.xo-ou .na.\$wpe NtetN.\$ine Nsw.ei te-tna.xe ve ero.ei` peje.IS je M.varisai-os mN.N.grammateus au.ji N.\$a\$t` N.t.gnwsis au.xop.ou oute Mpou.bwk` exoun auw net.ouw\$ e.bwk` exoun M-pou.kaa.u N.tw.tN de .\$.wpe M.vronimos Thomas İncili Metni 24 34 35 36 37 38 39

--- SAYFA 38 ---

34 İsa şöyle dedi: Kör başka bir köre liderlik ederse ikisi de çukura düşer. 35 İsa şöyle dedi: Güçlülerin evini, ellerini bağlamadan ele geçiremezsiniz. O zaman her şey tersine çevrilebilir. 36 İsa şöyle dedi: Sabahtan akşama, akşamdan sabaha giyecek elbise bulma konusunda kaygılanmayın. 37 Öğrencileri şöyle sordu: "Bize görüneceğin gün ne zaman olacak?" "Vizyonumuzu görecekğimiz gün ne zaman olacak?" Yeshua cevap verdi: Giysilerini çiğneyen yeni doğmuş bebekler gibi çıplak olduğunuz gün, Yaşayan'ın Oğlu'nu göreceksiniz ve artık korkmayacaksınız. 38 İsa şöyle dedi: Şimdi sana söylediğim sözleri çoğu kez duymak istedin. Bunları sana başka kimse söyleyemez ve günler gelecek beni arayıp bulamayacaksın. 39 İsa şöyle dedi: Ferisiler ve din bilginleri bilginin anahtarlarını aldılar ve sakladılar. İçeri girmediler, girmek isteyenler de onlar tarafından engellendi. Thomas İncili Metni 25

--- SAYFA 39 ---

N.ce N.n.xof' veya N.akeraios N.ce N.N. .qrompe peje.IS <> veya.be.n.eloole au. .toq.s M.p.sa.n.bol M.p.eiwt` auw es.ta-jrhu an se.na.pork.S xa.tes.noune Ns. .tako peje.IS je pet.euN.ta.f` xN.tef.` .qij se.na.+ na.f` veya pete.mN.ta.f p.ke. .\$hm et.ouN.ta.f` se.na.fit.F N.toot.f` peje.IS je .\$wpe etetN.R.parage peja.u na.f` Nqi.nef.` .machths je N.ta.k` nim` ek.jw N.na! na.n` xN.ne+.jw M. .mo.ou nh.tN NtetN.eime an je ano.k` nim alla N.tw.tN atetN.\$wpe N.ce N. ni.!oudaios je se.me M.p.\$hn se.mos-te M.pef.karpos veya se.me M.p.karpos se.moste M.p.\$hn peje.IS ve peta.je. .oua a.p.eiwt` se.na.kw ebol na.f` auw peta.je.oua e.p.\$hre se.na.kw ebol na.f` peta.je.oua de a.p.PNA et.ouaab se.na.kw an ebol na.f` oute xM.p.kax oute xN.t.pe Thomas İncili Metni 26 40 41 42 43 44

--- SAYFA 40 ---

Sen ise yılan kadar uyanık, güvercin kadar basit ol. 40 Yeshua şöyle dedi: Baba'dan uzağa dikilen asmanın canlılığı yoktur. Köklerinden sökülüp yok olacak. 41 İsa şöyle dedi: Elinde bir şey olana daha fazlası verilecek. Kimin hiçbir şeyi yoksa, sahip olduğu azıcık şey bile elinden alınacaktır. 42 İsa şöyle dedi: Yoldan geçenler olun. 43 Öğrenciler ona, "Sen kim oluyorsun da bize bunları söylüyorsun?" diye sordular. Yeshua cevap verdi: Sana söylediklerimden beni tanı mıyor musun? Yoksa siz de Yahudiyeliler gibi mi oldunuz: Ağacı seviyorlarsa meyveyi hor görüyorlar. Meyveyi severlerse ağacı küçümserler. 44 İsa şöyle dedi: Baba'ya küfreden bağışlanacak, Oğul'a küfreden de bağışlanacak. Ama Kutsal Ruh'a küfreden kimse ne yerde ne de gökte bağışlanmayacaktır. Thomas İncili Metni 27

--- SAYFA 41 ---

peje.IS <> mau.jele.eloo-le ebol xN.\$onte oute mau.kwtf.` .kNte ebol xN.sR.qamoul` mau.+ .karpos [gar ou.aga]cos R.rwme \$af.eine N. .ou.agacon ebol x[M.]pef.exo ou.ka[kos] R.rwme \$af.eine N.xN.ponhron ebol xM.pef.exo ecoou et.xN.pef.xht` au-w Nf.jw N.xN.ponhron ebol gar xM. .vouo M.vht` \$af.`.ebol N.xN.po-nhron peje.IS je jin.`.adam \$a.!wxa _ -nhs p.baptists xN.N.jpo N.N.xiome mN.pet.jose a.!wxannhs p.bapti-sths \$ina je n.ouwqp` Nqi.nef.bal aei.jo.os de je pet.na.\$wpe xN.thu-tN ef.o N.kouei f.na.souwn.t.mNte-ro auw f.na.jise a.!wxannhs peje.IS je mN.qom Nte.ou.rwme .telo a.xto snau Nf.jwlk` M.pite .sNte auw mN. .qom` Nte.ou.xmXAL . \$M\$.joeis .snau- h f.na.R.tima M.p.oua` auw p.ke.oua f.na. .R.xubrizo M.mo.f` ma.re.rwme .se.Rp.as veya N.t.eunou Nf.`.epicumei a.sw hrp` B.brre auw mau.nouj.`.hrp` B.brre e.as-kos N.as jakaas Nnou.pwx veya mau. .nej.`.hrp` N.as e.askos B.brre \$ina je ne.f.teka.f` mau.jLq.toeis N.as a.\$th _ N.\$aei epei oun.ou.pwx .na.\$wpe peje.IS je er\$a.snau .R.eirhnh mN. .nou.erhu xM.pei.hei ouwt` se.na.jo.os M.p.tau je .pwwne ebol auw f.na.pw-wn Thomas İncili Metni 28 45 46 47 48

--- SAYFA 42 ---

45 İsa şöyle dedi: Dikenli çalılardan üzüm, devedikenlerinden incir toplanmaz, çünkü meyve vermezler. İyiler, kalplerinin sırrından iyilik sunarlar. Sapıklar, kalplerinin sırrından sapıklığı sunarlar. İfade edilen, kalpten taşandır. 46 Yeshua şöyle dedi: Adem'den Vaftizci Yahya'ya kadar, kadından doğan hiç kimse Vaftizci Yahya'dan daha üstün değildir. Böylece gözleri bozulmaz. Ama ben dedim ki: İçinizden kim küçülürse, Krallığı tanıyacak ve Yahya'dan daha yüksek olacaktır. 47 Yeshua şöyle dedi: Bir adam iki ata binemez ve iki yay bükemez. Bir hizmetçi iki efendiye hizmet edemez; çünkü birini onurlandırır, diğerini küçümser. Hiç kimse eski bir şarabı içtikten sonra yenisini arzulamaz. Yeni şarap, çatlayacağı için eski tulumlara konulmaz. Eski şarap bozulacağı için yeni tulumlara konulmaz. Yırtılacağı için yeni bir elbisenin üzerine eski bir kumaş parçası dikilmez. 48 İsa şöyle dedi: Eğer iki kişi aynı evde barışırsa, o zaman dağa: "Çekil!" diyebilirler. Ve hareket edecek. Thomas İncili Metni 29

--- SAYFA 43 ---

peje.IS, xen.makarios değil. .monayos auw et.sotp` je tetna. .xe at.mNtero je N.tw.tN xN.ebol N.xht.S palin etetna.bwk` e.mau pe-je.IS je eu.\$an.jo.os nh.tN je Nta-tetN.\$wpe ebol twN .jo.os na.u je Ntan.ei ebol xM.p.ouoein p.ma enta.p.ouoein .\$wpe M.mau ebol xi.toot.f` ouaat.f` af.w[xe e.rat.F] [a]uw af.ouw[nx] [eb]ol [x]N.tou.xikwn ab. .\$a.jo.os nh.tN je N.tw.tN pe .jo.os je ano.n nef.\$hre veya ano.n N.swtp` M.p.eiwt` et.onx eu.\$an.jne.thutN je veya p.maein M.petN.eiwt` et.xN. .thutN .jo.os ero.ou je ou.kim pe mN. .ou.anapausis peja.u na.f Nqi.nef.ma-chths je a\$ N.xoou e.t.anapausis N. .net.moout` .na.\$wpe auw a\$ N.xoou e.p.kosmos B.bRre .nhu peja.f na.u je th etetN.qw\$` ebol xht.S as.ei alla N.tw.tN tetN.soon ve M.mo.s peja.u na.f Nqi.nef.machths je jout.afte M.provhths au.\$aje xM.p.israhil` veya au.\$aje thr.ou xra! N.xht.k` pe` -ja.f na.u je atetN.kw M.pet.onx M.pe ebol veya atetN.\$aje xa.net. .moout` - Thomas İncili Metni 30 49 50 51 52

--- SAYFA 44 ---

49 İsa şöyle dedi: Ne mutlu size, bütün olanlara ve seçilmiş olanlara. Krallığı bulacaksınız, çünkü oradan geldiniz ve geri döneceksiniz. 50 Yeshua şöyle dedi: Eğer sana nereden geldiğini sorarlarsa, şunu söyle: Biz ışıktan doğduk, Işığın Işıktan doğduğu yerde. Bu doğrudur ve onların imajında ortaya çıkar. Sana kim olduğunu sorarlarsa de ki: Biz onun çocuklarıyız, Diri olan Babanın sevgilisiyiz. Eğer sana, Babanın sende bulunan işaretinin ne olduğunu sorarlarsa, de ki: Bu harekettir ve sükûnettir. 51 Öğrencileri ona, "Ölümler ne zaman rahat edecek?" dediler. "Yeni dünya ne zaman gelecek?" Onlara şöyle cevap verdi: Beklediğiniz şey geldi ama siz onu görmüyorsunuz. 52 Öğrencileri ona şöyle dediler: "İsrail'de yirmi dört peygamber konuştu ve hepsi senin hakkında konuştu." Onlara şöyle dedi: Yanınızda bulunan Diri'yi ihmal ettiniz ve ölümlerden söz ettiniz. Thomas İncili Metni 31

--- SAYFA 45 ---

peja.u na.f Nqi.nef.machths je p.sBbe .R.wvelei h M.mo.n peja.f` na.u je nef.R.wvelei ne.pou.eiwt` .na. .jpo.ou ebol xN.tou.maau eu.sBbhu alla p.sBbe M.me xM.PNA af.qN.xhu thr.f` peje.IS je xN.makarios ne n.xh-ke je tw.tN te t.mNtero.n.M.phue` peje.IS je peta.meste.pef.`.eiwt` an` mN.tef.maau f.na\$.R.machths ve na.ei` auw Nf.meste.nef.`.snhu` mN. .nef.swne Nf.fei M.pef.s7os N.ta.xe f.na.\$wpe an ef.o N.a3ios na.ei pe-je.IS je petax.souwn.p.kosmos af. .xe e.u.ptwma auw pentax.xe e.a.ptw-ma p.kosmos .Mp\$a M.mo.f an pe-je.IS je t.mNtero M.p.eiwt` es.tNtw \_ a.u.rwme euN.ta.f M.mau N.nou.qroq [e.nanou.]f` a.pef.jaje .ei N.t.ou\$h` af.site N.ou.zizani[on ej]N.pe.qro[q e]-t.nanou.f` Mpe.p.rwme .koo.u e.xwle M.p.zizanion peja.f na.u je mhpws NtetN.bwk ve ena.xwle M.p.zizanio _ NtetN.xwle M.p.souo nMma.f` xM.vo-ou gar M.p.wXS N.zizanion .na.ouwnx ebol` se.xol.ou Nse.rokx.ou peje.IS je ou.makarios pe p.rwme Ntax.xise af.xe a.p.wnx Thomas İncili Metni 32 53 54 55 56 57 58

--- SAYFA 46 ---

53 Öğrencileri ona şunu sordular: "Sünnet faydalı mı, değil mi?" Cevap verdi: Faydası olsaydı, babalar analarından sünnetli oğullar doğururlardı. Aksine gerçekten faydalı olan ruhen yapılan sünnettir. 54 Ne mutlu size, yoksullara, çünkü Cennetin Krallığı sizindir. 55 İsa şöyle dedi: Kendini babasından ve annesinden kurtaramayan kişi benim öğrencim olamaz. Kendini erkek ve kız kardeşinden kurtaramayan ve benim gibi haçını taşımayan kişi bana layık değildir. 56 Yeshua şöyle dedi: Dünyayı tanıyan kişi bir ceset bulur. Ve kim bir ceset bulursa dünya onu kontrol altına alamaz. 57 Yeshua şöyle dedi: Babanın Krallığı, iyi bir tohuma sahip olan adama benzer. Düşmanı gece geldi ve iyi tohumların arasına yabancı otlar ekti. Adam, "Korkarım siz buğdayları da sökersiniz" diyerek yabancı otların sökülmesine izin vermedi. Gerçekten de hasat zamanında yabancı otlar göze çarpacaktır. Toplanıp yakılacaklar. 58 İsa şöyle dedi: Ne mutlu çetin sınavlardan geçmiş olanlara. Hayata girdiler. Thomas İncili Metni 33

--- SAYFA 47 ---

peje.IS, qw\$T' Nsa.pe-t.onx xws etetN.onx xina, netM.mou veya NtetN.\$ine ve ero.f veya tetna\$'dır. .qM. qom an e.nau a.u.samareiths ef.fi N. .nou.xieib` ef.bhk` exoun e.+oudaia pe-ja.f` N.nef.`.machths je ph M.p.kwte M.pe.xieib` peja.u na.f <> jakaas ef.na. .moout.f` Nf.ouom.f` peja.f na.u <> xws e-f.onx f.na.ouom.f` ve alla ef.\$a.mo-out.f` Nf.\$wpe N.ou.ptwma peja.u je N.ke.smot` f.na\$.a.s ve peja.f na.u je N.tw.tN xwt.`.thutN .\$ine Nsa.ou. .topos nh.tN exoun e.u.anapausis jakaas NnetN.\$wpe M.ptwma Nse. .ouwm.`.thutN peje.IS <> ouN.snau .na.M-ton` M.mau xi.ou.qloq p.oua .na.mou p.ou-a .na.wnx peje.salwmh <> Nta.k` nim` p.rwme xws ebol xN.oua ak.telo ejM. .pa.qloq auw ak.`.ouwm ebol xN.ta. .trapeza peje.IS na.s je ano.k` pe pet.\$oop` ebol xM.pet.`.\$h\$ au.+ na.ei ebol xN.na.pa.eiwt` ano.k` tek.` machths etbe.paei +.jw M.mo.s je xotan ef.\$a.\$wpe ef.\$hf` f.na.moux ouoein ef.\$an.\$lpe ef. .ph\$ f.na.moux N.kake Thomas İncili Metni 34 59 60 61

--- SAYFA 48 ---

59 İsa şöyle dedi: Hayattayken Diri Olan'a bakın. Ölene kadar beklersen, vizyonu boşuna ararsın. 60 Bir Samiriyelinin kuzu taşıyarak Yahudiye'ye girdiğini gördüler. Öğrencilerine şöyle dedi: Adam kuzuyu ne yapacak? Cevap verdiler: "Onu öldürecek ve yiyecek." Onlara şöyle dedi: Canlı olduğu sürece onu yemez, ancak onu öldürüp kadavra haline gelirse yemez. "Başka türlü yapamaz" dediler. Onlara şöyle dedi: Repose'da bir yer arayın. Yenilmemek için kadavra olmayın. 61 Yeshua şöyle dedi: İki kişi tek kişilik bir yatakta yatacak. Biri ölecek, diğeri yaşayacak. Salome ona sordu: "Kimsiniz efendim? Yatağında uzanıp masamda yemek yiyen siz nereden geliyorsunuz?" Yeshua cevap verdi: Ben Açıklık Olan'dan geliyorum. Babamdan gelen bana verildi. Salome cevap verdi: "Ben senin öğrencimim." Yeshua ona şunları söyledi: Bu yüzden müritlerin açık olduklarında ışıkla dolu olduklarını söylüyorum. Bölündüklerinde karanlıkla dolarlar. Thomas İncili Metni 35

--- SAYFA 49 ---

evet. .jw N.na.musthrion N.n[et.Mp\$a N.] [.na.m]usthrion pe[t]e.tek.`.ounam .na.a.f mNtre.tek.xbour` .eime je es.r.ou peje.IS je neuN.ou.rwme M.plousios euN.ta.f M. .mau N.xax N.yrhma peja.f je +.na.R.yrw N. .na.yrhma jakaas e.ei.na.jo Nta.wsx Nta.twqe Nta.moux N.na.exwr N.kar`pos \$ina je n.i.R.qrwx L.laau naei ne nef.meeue ero.ou xM.pef.xht` veya xN. .t.ou\$h et.M.mau af.mou pet.euM.maje M.mo.f` maref.`.swtM peje.IS je ou.rw-me neuN.ta.f.xN.\$Mmo auw Ntaref.sob-te M.p.dipnon af.joou M.pef.xmXAL \$i-na ef.na.twxm N.N.\$Mmoei af.bwk` M. .p.\$orp` peja.f na.f` je pa.joeis .twxm M.mo.k` peja.f je ouN.ta.ei.xN.xomt` a.xen.emporos se.Nnhu \$aro.ei e.rouxe +.na.bwk` Nta.ouex.saxne na.u +.R.paraitei M.p.dipnon af.bwk` \$a.ke.oua pe-ja.f na.f` je a.pa.joeis .twxm M.mo.k` peja.f na.f je aei.toou ou.hei auw se. .R.aitei M.mo.ei N.ou.xhmera +.na.sRfe a \_ af.ei \$a.ke.oua peja.f na.f` je pa.jo-eis .twxm M.mo.k` peja.f na.f je pa.\$bhr .na.R.\$eleet auw ano.k` et.na.R.dipnon +.na\$.i ve +.R.paraitei M.p.dipnon` - af.` .bwk` \$a.ke.oua peja.f na.f je pa.joeis .twxm M.mo.k` peja.f na.f` je aei.toou N. .ou.kwmh e.ei.bhk` a.ji N.\$wm +.na\$.i an +.R.paraitei af.ei Nqi.p.xmXAL af.jo. .os a.pef.joeis, yeni bir şey.`.taxm.ou a. .p.dipnon au.paraitei peje.p.joeis M. .pef.xmXAL je .bwk` e.p.sa.n.bol ve.n.xio-oue net.k.na.xe ero.ou .eni.ou jakaas eu.na.R.dipnei N.ref.toou mN.n.e\$o-[te eu.na.bwk] an` exoun` e.n.topos M.pa.!wt` Thomas İncili Metni 36 62 63 64

--- SAYFA 50 ---

62 İsa şöyle dedi: Ben sırlarımı layık olanlara açıklarım. Sağ elinizin yaptığını sol elinizin bilmesine izin vermeyin. 63 Yeshua şöyle dedi: Bir zamanlar büyük miktarda parası olan zengin bir adam şöyle dedi: "Paramı ekmek, biçmek, dikmek ve silolarımı tahılla doldurmak için kullanacağım, böylece hiçbir zaman hiçbir şeyden mahrum kalmayacağım." Kalbinin düşüncesi böyleydi. Ancak o gece öldü. Kulağı olanlar duysun! 64 İsa şöyle dedi: Bazı ziyaretçileri davet eden bir adam vardı. Yemeği hazırladıktan sonra hizmetçisini misafirleri çağırmaya gönderdi. Hizmetçi birincinin yanına gitti ve "Efendim seni davet ediyor" dedi. Adam cevap verdi: "Bu akşam gelecek olan bazı tüccarlarla işim var. Lütfen beni akşam yemeğine ayırmayın." Hizmetçi bir sonrakine gitti ve "Efendim seni davet ediyor" dedi. Bu adam şöyle cevap verdi: "Yeni ev aldım, bir güne daha ihtiyacım var, o yüzden gelemiyorum." Hizmetçi başka bir misafirin yanına giderek, "Efendim sizi davet ediyor" dedi. Adam cevap verdi: "Arkadaşım evleniyor, yemeği benim hazırlamam gerekiyor. Kusura bakmayın." Hizmetçi efendisine dönüp şöyle dedi: "Akşam yemeğine davet ettiklerin gelemez." Efendisi cevap verdi: "Öyleyse yollara çıkın ve kimi bulursanız benimle yemek yemeye davet edin. Alıcılar ve tüccarlar Babamın evine girmeyecekler." Thomas İncili Metni 37

--- SAYFA 51 ---

peja.f je ou.rwme N.yrh[sto]s neuN.[.ta.f] N.ou.ma N.eloole af.taa.f N.[x]N.ouoeie \$ina eu.na.R.xwb`ero.f` Nf.ji [M.]pef.kar` pos N.toot.ou af.joou M.pef.xmXAL je-kaas e.n.ouoeie .na.+ na.f` M.p.karpas M.p.ma N.eloole au.emaxte M.pef.xmXAL au.xioue ero.f` ne.ke.kouei pe Nse.moout.f` a.p.xmXAL .bwk`af.jo.os e.pef.joeis pe-je.pef.joeis je me\$ak` Mpef.`.souw-n.ou af.joou N.ke.xmXAL an.n.ouoeie .xi-oue e.p.ke.oua tote a.p.joeis .joou M. .pef.\$hre peja.f` je me\$ak` se.na.\$ipe xht.f` M.pa.\$hre a.n.`.ouoeie et.M.mau epei se.sooun je N.to.f pe.klhronomos M.p.ma N.eloole au.qop.f` au.moout.f` pet.euM.maaje M.mo.f` maref.`.swtM pe-je.IS je ma.tsebo.ei e.p.wne paei Ntau. .sto.f` ebol` Nqi.net.`.kwt` N.to.f pe p.ww-ne N.kwx peje.IS je pet.sooun M.p.thr.f ef.R.qrwx ouaa.f .R.qrwx M.p.ma thr.f` peje.IS je N.tw.tN xM.makarios xota eu.\$an.meste.thutN Nse.R.diwke M. .mw.tN veya e.topos xM.p.ma entau.diwke M.mw.tN xra! N.xht.f` pe-je.IS <> xM.makarios ne naei Ntau.diwke M.mo.ou xra! xM.pou.xht`net.M.mau` nentax.souwn.p.eiwt` xN.ou.me xM. .makarios net.xkaeit` \$ina eu.na. .tsio N.cxh M.pet.ouw\$ Thomas İncili Metni 38 65 66 67 68 69

--- SAYFA 52 ---

65 İsa şöyle dedi: İyi bir adamın bir bağı vardı ve onu kendisi için çalışıp meyvelerini toplamaları için kiracılara veriyordu. Asmanın meyvesini toplaması için hizmetçisini gönderdi. Ancak kiracılar hizmetçiyi yakalayıp neredeyse öldüresiye dövdüler. Hizmetçi bunu efendisine bildirdi; o da şöyle düşündü: "Belki de onu tanımamışlardır." Ve yine dövülmüş olan başka bir hizmetçiyi gönderdi. Bunun üzerine efendi, "Belki ona saygılı davranırlar" diye düşünerek kendi oğlunu gönderdi. Kiracılar onun bağına mirasçısı olduğunu anlayınca onu yakalayıp öldürdüler. Kulağı olanlar duysun! 66 İsa şöyle dedi: İnşaatçıların reddettiği taşı bana göster. Temel taşı budur. 67 Yeshua şöyle dedi: Herşeyi bilen ama kendilerini bilmeyenler her şeyden mahrumdurlar. 68 İsa şöyle dedi: Senden nefret ettiklerinde ve sana zulmettiklerinde ne mutlu sana. Hiçbir zaman bulamayacakları, zulme uğramayacağınız bir yer var. 69 Yeshua şöyle dedi: Ne mutlu yüreklerinde zulme uğrayanlara, çünkü onlar Baba'yı Hakikatte tanıdılar. Ne mutlu aç olanlara, çünkü onlar doyurulacak. Thomas İncili Metni 39

--- SAYFA 53 ---

peje.IS <> xo-tan etetN.\$a.jpe.ph xN.thutN pa! et.euN.th.tN.F f.na.touje.thutN e\$w-pe mN.th.tN.ph
 xN[.thut]N paei ete mN.th.tN.F xN.thne f[.na.m]out.`.thne peje.IS je +.na.\$or[\$R M.peeih]ei veya
 mN.laau .na\$.kot.f [an N.ke.sop] [peje.ou.rwme na.f`] je .jo.os N.na.snhu \$ina eu.n[a.p]w\$e N.N.xnaau
 M.pa.eiwt` nMma.ei peja.f na.f` je w p.rwme nim pe Ntax.a.at` N.ref.pw\$e af.kot.F a.`.nef.machths
 peja.f na.u je mh e.ei. .\$oop` N.ref.`.pw\$e peje.IS je p.wxs men .na\$w.f` N.ergaths de sobk` .sopS de
 M.p.joeis \$ina ef.na.nej`.ergaths ebol` e.p.wXS peja.f je p.joeis oN. .xax M.p.kwte N.t.jwte mN.laau de
 xN. .t.\$wne` peje.IS <> oun.xax .axerat.ou xirM.p.ro tüm M.monayos net.na.bwk` exoun e.p.ma
 N.\$eleet` peje.IS je t.mNtero M.p.eiwt` es.tNtwn a.u.rwme N.e\$wwt` euN.ta.f` M.mau N.ou.vorti-on
 e.af.xe a.u.margariths p.e\$wt` et.M.mau ou.sabe pe af.+pe.vortion Thomas İncili Metni 40 70 71 72 73
 74 75 76

--- SAYFA 54 ---

70 İsa şöyle dedi: Onu içinde ortaya çıkardığınızda, o zaman bu sizi kurtaracaktır. Eğer bunu yapmazsan, bu seni öldürür. 71 İsa şöyle dedi: Bu evi yıkacağım ve onu kimse yeniden yapamayacak. 72 Bir adam ona şöyle dedi: "Kardeşlerimle konuş da babamın malını benimle paylaşsınlar." Yeshua ona cevap verdi: Beni kim bölücü yaptı? Müritlerine dönerek şöyle dedi: Ben kimim, böyleyim mi? 73 Yeshua şöyle dedi: Hasat bol ama işçiler az. Hasada daha fazla işçi göndermesi için Efendiye dua edin. 74 Üstat şöyle dedi: Kuyunun çevresinde duran çok kişi var, ama oraya inecek kimse yok. 75 Yeshua şöyle dedi: Birçok kişi kapının yanında duruyor, ancak yalnızca yalnız ve basit olanlar [monakhos] gelin odasına girebilir. 76 Babanın Krallığı, satacak bir sürü malı olan tüccara benzer. Sonra bir inci gördü. Thomas İncili Metni 41

--- SAYFA 55 ---

ebol af.toou na.f` M.pi.margariths ouwt` N.tw.tN xwt.`.thutN .\$ine N-sa.pef.exo e.maf.wjN ef.mhn` ebol
 p.ma e.ma.re.jooles .txno exoun` e.mau e.ouwM` oude ma.ref.fNt .tako peje.IS je ano.k pe p.ouoein paei
 et.xi-jw.ou thr.ou ano.k` pe p.thr.f` Nta. .p.thr.f` .ei ebol N.xht.` veya Nta.p.thr.f` .pwx \$aro.ei .pwx
 N.nou.\$e ano.k` +.M.mau .fi M.p.wne e.xra! ah tetna. .xe ero.ei M.mau peje.IS je etbe.ou atetN.ei ebol
 e.t.sw\$e e.nau e.u.ka\$ ef.kim [ebol] xitM.p.thu auw e.nau e.u.r[wme eu]N.\$thn eu.qhn xiw.wb [N.ce
 N.netN.]Rrwou mN.netM.megi-stanos naei e.n[e.\$th]n e[t.]. qhn xiw.ou auw se.[na]\$Ssoun. .t.me ve
 peje.ou.sxim[e] na.f xM. .p.mh\$e neei[at.S N.]cxh N-tax.fi xaro.k veya N.kibe entax. .sanou\$.k peja.f
 na[.s] je ne-eiat.ou N.nentax.swtM a.` .p.logos M.p.eiwt au.arex ero.f xN.ou.me ouN.xN.xoou gar
 .na.\$wpe NtetN.jo.os je neei[at.S N.ch ta-ei ete Mps.w auw N.kibe naei e.mpou. .+.erwte Thomas İncili
 Metni 42 77 78 79

--- SAYFA 56 ---

Tüccar akıllı davrandı ve inciyi almak için mallarını sattı. Siz de, güvelerin asla gitmediği ve solucanların yutmadığı o sonsuz hazinenin peşine düşmelisiniz. 77 Yeshua şöyle dedi: Ben herkesin üzerinde parlayan Işık'ım. Ben Herşeyim. Hepsi benden çıktı ve Hepsi bana geldi. Odunları yar ve ben oradayım. Taşı ters çevir, orada beni bulacaksın. 78 Yeshua şöyle dedi: Neden kırlarda dolaşıyorsun? Rüzgârın salladığı sazlıkları görmek için mi? Krallarınız ve saray mensuplarınız gibi insanları zarif kıyafetler içinde görmek için mi? Güzel elbiseler giyerler ama gerçeği bilemezler. 79 Kalabalıktan bir kadın ona şöyle dedi: "Seni taşıyan rahme ve seni emziren memelere ne mutlu!" O cevap verdi: Ne mutlu Baba'nın Sözü'nü dinleyenlere ve onu gerçekten takip edenlere, çünkü gün gelecek şöyle diyeceksiniz: Ne mutlu hiç doğurmamış rahimlere ve hiç emzirmemiş memelere. Thomas İncili Metni 43

--- SAYFA 57 ---

bu, pentax.souwn'dur. .p.kosmos af.xe e.p.swma pentax.xe de e.p.swma p.kosmos .Mp\$a M.mo.f` ve peje.IS pentax.R.rM.mao ma-ref.R.rro veya pet.euN.ta.f` N.ou.duna-mis maref.arna peje.IS je pet.xhn ero.ei ef.xhn e.t.sate auw pet.ouhu` M.mo.ei f.ouhu N.t.mNtero peje.IS je n.xikwn se.ouonx ebol M.p.rw-me auw p.ouoein et.N.xht.ou f.xhp` xN.cikwn M.p.ouoein M.p.eiwt` f.na. .qwlpe` ebol veya tef.xikwn .xhp` ebol xitN.pef.`.ouoein peje.IS <> N.xo-ou etetN.nau e.petN.eine \$aretN. .ra\$e xotan de etetN.\$an.nau` a.netN.xikwn` Ntax.\$wpe xi.tetn.e-xh oute mau.mou oute mau.ouwnx ebol tetna.fi xa.ouhr` peje.IS je Nta.adam .\$wpe ebol xN.nou.noq N.dunamis mN.ou.noq M.mNt.rM.ma-o auw Mppef.\$wpe e[f.Mp]\$a M.mw. .tN ne.u.a3ios gar pe [nef.na.ji.+pe] an M.p.mou Thomas İncili Metni 44 80 81 82 83 84 85

--- SAYFA 58 ---

80 Yeshua şöyle dedi: Dünyayı bilen, bedeni keşfeder. Ama dünya, cesedi keşfeden kişiye layık değildir. 81 İsa şöyle dedi: Kim zengin olursa kral olsun; Kimin gücü varsa, ondan vazgeçsin. 82 İsa şöyle dedi: Kim bana yakınsa, ateşe de yakındır. Benden uzak olan, Krallıktan uzaktır. 83 Yeshua şöyle dedi: Görüntüler insanlara görünür hale geldiğinde, içlerindeki ışık gizlenir. Babanın ışığının ikonunda tezahür edecek ve ışıkla örtülen ikon olacak. 84 İsa şöyle dedi: Gerçek benzerliğinizi gördüğünüzde sevinirsiniz. Ama ikonlarınızı gördüğünüzde, sizden önce var olan, asla ölmeyen ve asla tezahür etmeyen ikonlarınızı gördüğünüzde, ne büyük bir ihtişam! 85 Yeshua şöyle dedi: Adem büyük bir güç ve büyük bir zenginlik tarafından yaratıldı, fakat o size layık değildi. Eğer layık olsaydı ölümü bilemezdi. Thomas İncili Metni 45

--- SAYFA 59 ---

peje.IS j[e N.ba\$or ou]-[N.ta.]u.n[ou.bhb] veya N.xalate ou M.mau M.[po]u.max p.\$hre de M.p.rwme mN.ta.f` n.[nou]ma e.rike N.tef.`.ape Nf.` .Mton` M[mo].f` peja.f Nqi.IS je ou.talai-pwron` p[e] p.swma et.a\$e N.ou.swma` auw out[a]laipwros te t.`.2uyh et.a\$e N.naei M.p.snau peje.IS je N.aggelos .nhu \$arw.tN mN.N.provhts auw se. .na.+ nh.tN N.net.euN.th.tN.se veya N.tw.tN xwt.`.thutN net.Ntot.`.thne .taa.u na.u NtetN.jo.os nh.tN je a\$ N. .xoox pet.ou.Nnhu Nse.ji.pete.pw.ou peje.IS je etbe.ou tetN.eiwe M.p.sa.n. .bol` M.p.pothrion tetN.R.noel ve pentax.tamio M.p.sa.n.xoun N.to.f, pentaf.tamio M.p.sa.n.bol` peje.iHS je .amheitN \$aro.ei` je ou.yrhstos pe pa.naxb` veya ta.mNt.joeis ou.rM. .ra\$ te auw tetna.xe a.u.anaupasis nh.TN peja.u na.f` je .jo.os ero.n je Ntk.nim` \$ina ena.R.pisteue ero.k` pe-ja.f na.u je tetN.R.piraze M.p.xo N.t.pe mN.p.kax auw pet.N.petN.Mto ebol` Thomas İncili Metni 46 86 87 88 89 90 91

--- SAYFA 60 ---

86 Yeshua şöyle dedi: Tilkilerin kendi delikleri ve kuşların yuvaları var. İnsanoğlu'nun başını yaslayıp dinlenebileceği bir yer yok. 87 Yeshua şöyle dedi: Başka bir bedene bağımlı olan beden ne kötüdür. Her ikisine de bağlı olan ruh zavallıdır. 88 İsa şöyle dedi: Melekler ve peygamberler sana gelecek ve senin olanı sana verecekler. Siz de elinizdekileri verip kendinize şunu sormalısınız: Kendilerinin olanı alma zamanı ne zaman gelecek? 89 İsa şöyle dedi: Neden bardağın dışını yıkıyorsun? Dışarıyı yapanın içini de yaptığını anlamıyor musun? 90 İsa şöyle dedi: Bana gel; boyunduruğum iyidir, emrim yumuşaktır ve kendi içinde huzur bulacaksın. 91 Ona: "Bize kim olduğunu söyle de sana inanalım" dediler. Onlara cevap verdi: Göğün ve yerin yüzünü araştırıyorsunuz, Thomas İncili Metni 47

--- SAYFA 61 ---

MpetN.souwn.f' veya peei.kairos te-tN.sooun ve N.R.piraze M.mo.f' peje.IS je.\$ine veya tetna.qine alla net-t.atetN.jnou.ei ero.ou N.ni.xoou e.Mpi. .jo.ou nh.tN M.vouu et.M.mau tenou e.xna.! e.jo.ou auw tetN.\$ine ve Nsw.ou MpR.+ .pet.ouaab N.n.ouxoor` jekas nou.noj.ou e.t.kopria MpR.nouje n.M. .margarith[s N.]n.e\$au \$ina je nou.a.af` [-].I[---] [peje.]IS <> pet.\$ine f.na.qine [auw pet.taxm` e.]xoun se.na.ouwn na.f` [peje.IS je] e\$wpe ouN.th.tN.xomt` MpR.+ e.t.mhse alla + [Mmof M.]pe[te]-tna.jit.ou ve N.toot.f` [peje.]IS je t.mN-tero M.p.eiwt` es.tNtw[n e.u.]sxime as.ji N.ou.kouei N.saeir [as.xo]p.f` xN. .ou.\$wte as.a.af N.xN.no[q N]n.oeik` pet.euM.maaje M.mo.f ma[ref.]swtM` peje.IS je t.mNtero M.p.e[iwt` es.]tN- -twn a.u.sxime es.fi xa.ou.qL[meei] ef.` .mex N.noeit` es.moo\$e x[i.ou.]xih` es.ouhou a.p.maaje M.p.qLm[eei] .ou-wqp` a.p.noeit` .\$ouo Nsw.[s xi.]te.xi-h Thomas İncili Metni 48 92 93 94 95 96 97

--- SAYFA 62 ---

ama karşınızdakini tanımıyorsunuz ve şimdiki anı nasıl deneyimleyeceğinizi bilmiyorsunuz. 92 İsa şöyle dedi: Arayın, bulacaksınız. Yine de bana daha önce sorduğun ve benim sana söylemediğim şeyleri şimdi açıklamaya hazırım ama artık sormuyorsun. 93 Kutsal şeyleri köpeklere vermeyin, çünkü onlara gübre muamelesi yapabilirler. İncileri domuzlara atmayın, çünkü onlar onlara çöp muamelesi yapabilirler. 94 İsa şöyle dedi: Kim ararsa bulur; Kim içeriden kapıyı çalarsa kapı onlara açılacaktır. 95 Yeshua şöyle dedi: Eğer paranız varsa, onu faizle borç vermeyin, onu size asla geri ödemeyecek olana verin. 96 Yeshua şöyle dedi: Babanın Krallığı, bir kadının içine biraz maya sakladığı hamura benzer. İyi ekmeğe dönüşür. Kulağı olanlar duysun! 97 Yeshua şöyle dedi: Babanın Krallığı, bir testi un taşıyan kadına benzer. Thomas İncili Metni 49

--- SAYFA 63 ---

ne.s.sooun an pe ne.Mpes.eime e.xise Ntares.pwx exoun e.pes.hei as.ka.p.qLmeei a.p.esht` as.xe ero.f ef.` .\$oueit` peje.IS <> t.mNtero M.p.eiwt` es.tNtw[n e.u.]rwme ef.ouw\$ e.mout. .ou.rwme M.megistanos af.\$wlm` N. .t.shfe xM.pef.hei af.jot.S N.t.jo je-kaas ef.na.eime je tef.qij` .na.twk` exoun tote af.xwtB M.p.megistanos peje.M.machths na.f je nek.` .snhu mN.tek.maau se.axerat.ou xi.p.sa.n. .bol peja.f na.u je net.N.neei.ma e+re M.p.ouw\$ M.pa.eiwt` naei ne na.snhu mN.ta.maau N.to.ou pe et.na. .bwk` exoun e.t.mNtero M.pa.eiwt` au.tsebe.IS a.u.noub auw peja.u na.f` je net.hp` a.kaisar` se.\$ite M.mo.n N. .N.\$wm` peja.f na.u je .+.na.kaisar` N.kaisar .+.na.p.noute M.p.noute auw pete.pw.ei pe ma.tNna.ei.f peta.meste.pef.e[iwt` a]n mN.tef.` .maau N.ta.xe f.na\$.R.m[achth]s [na.]ei a _ auw peta.mRre.pe[f.eiwt` an mN.t]ef.` .maau N.ta.xe f.na\$.R.m[achth]s na.] .ei an ta.maau gar Nta[s.jpe.pa.swma] [eb]ol [ta.maau] de M.me as.+ na.ei .p.wnx Thomas İncili Metni 50 98 99 100 101

--- SAYFA 64 ---

Uzun bir yol yürüdükten sonra kavanozun sapı kırıldı ve un yol boyunca arkasından dökülmeye başladı. Dikkatsizce hiçbir şey fark etmedi. Oraya vardığında kavanozu bıraktı ve boş olduğunu gördü. 98 Yeshua şöyle dedi: Babanın Krallığı güçlü bir adamı öldürmek isteyen adama benzer. İlk olarak evde kılıcını kınından çıkardı ve gücünü sinamak için duvara sapladı. Daha sonra iktidar adamını öldürmeyi başardı. 99 Öğrencileri ona şöyle dediler: "Kardeşlerin ve annen dışarıda bekliyor." Şöyle cevap verdi: Babamın vasiyetini yerine getirenler kardeşlerim ve annemdir. Tanrı'nın Krallığına girecek olanlar onlardır. 100 Yeshua'ya bir altın para gösterip ona şöyle dediler: "Sezar'ın ajanları vergi ödememizi talep ediyor." Onlara şöyle cevap verdi: Sezar'ın hakkını Sezar'a verin, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin ve benim olanı bana verin. 101 Yeshua şöyle dedi: Benim gibi babasından ve annesinden nefret etmeyen benim öğrencim olamaz. Ve annesini babasını benim sevdiğim gibi sevmeyen kişi benim öğrencim olamaz. Çünkü annem beni öldürdü ama gerçek annem bana Hayat verdi. Thomas İncili Metni 51

--- SAYFA 65 ---

peje.IS [je o]uei na.u M.varisaios je eu.ein[e N.n]ou.ou.ouxor ef.Nkotk` xijN.p.ou-onef` N.[xen].exoou je oute f.ouwm an oute f.[kwa a]n N.n.exoou e.ouwm peje.IS je ou.m[aka]rios pe p.rwme paei et.souu _ je x[N.a\$] M.meros e.n.lhsths .nhu exou _ \$ina [ef.n]a.twoun` Nf.swoux N.tef.` .mNt[ero] auw Nf.mour M.mo.f` ejN.tef.` .+pe [xa].t.exh em`patou.ei exoun pe-ja.u N[iS] je .amou NtN.\$lhl` M.pouu veya NtN.R.nhsteue peje.IS je ou gar pe p.nobe Ntaei.a.af` h Ntau.jro ero.ei xN.ou tüm xotan er\$an.p.numvios .ei ebol xM.p.numvwn tote marou.nh` - steue veya marou.\$lhl` peje.IS pe-t.na.souwn.p.eiwt` mN.t.maa se.na.mou-te ero.f` je p.\$hre M.pornh peje.IS je xotan etetN.\$a.R.p.snau veya tetna.\$w-pe N.\$hre M.p.rwme ah etetN.\$an. .jo.os je p.toou .pwwne ebol` f.na. .pwwne peje.IS je t.mNtero es.tNtw _ e.u.rwme N.\$ws euN.ta.f` M.mau N.\$e N. .esoou a.oua N.xht.ou .swrm` e.p.noq pe af.kw M.pste.2it af.\$ine Nsa.pi.oua İncili Metni Thomas 52 102 103 104 105 106 107

--- SAYFA 66 ---

102 İsa şöyle dedi: Ferisiler ne kötüdür. İneğin yemliğinde yatan köpek gibidirler. Yemek yiyemiyor ve ineklerin yemesine izin vermiyor. 103 Yeshua şöyle dedi: Hırsızların gecenin hangi saatinde geleceğini bilenlere ne mutlu. Hırsızlar gelmeden önce uyanık olacaklar, güçlerini toplayacaklar ve kemerlerini bağlayacaklar. 104 Ona: "Gel, bugün namaz kılalım, oruç tutalım" dediler. Yeshua cevapladı: Ne yanlış yaptım? Nasıl mağlup oldum? Damat gelin odasından çıktığında oruç tutma ve dua etme zamanı gelecektir. 105 Yeshua dedi: Annesini ve babasını tanıyan ona fahişenin oğlu mu diyecekler? 106 İsa şöyle dedi: İkisini Bir yaptığınızda, İnsan Oğlu olacaksınız. Ve dediğinde: Dağ, hareket et! Hareket edecek. 107 Yeshua şöyle dedi: Krallık yüz koyunu olan çobana benzer. İçlerinden biri ortadan kayboldu - Thomas İncili Metni 53

--- SAYFA 67 ---

\$antef.xe ero.f` Ntaref.xise, m.p.esouu, +.ouo\$.k` para.pste.2it`e.IS ve peta.sw xN.ta.tapro f.na.\$wpe N.ta.xe ano.k xw'ye sahiptir. +.na.\$wpe e.nton.f pe auw nechp` .na.ouwnx ero.f` peje.IS je t.mNtero es.tNtw e.u.rw-me euN.ta.f [M]mau xN.tef.`.sw \$e N.nou. .exo ef.x[hp` ef.]o N.at.souun` ero.f au-w M[mNNsa.t]ref.mou af.kaa.f M.pef.` [. \$hre ne.p]\$hre .sooun an` af.fi.` .t.sw\$e et.M.mau af.taa.[s ebol auw kalem]-tax.toou.s af.ei ef.skaei a[f.xe] a.p.exo af. .aryei N.+xomt` e.t.mhse N[.net].F.ouo\$.ou peje.IS pentax.qine [M.]p.kosmos Nf.R.rM.mao maref.arna M.p.kosmos peje.IS je M.phue .na.qwl` veya p.kax M.petN.Mto ebol` veya pet.onx ebol xN. .pet.onx f.na.nau an e.mou ouy.xoti e.IS .jw M.mo.s je peta.xe ero.f` ouaa.f p.kos-mos .Mp\$a M.mo.f` an Thomas İncili Metni 54 108 109 110 111

--- SAYFA 68 ---

en güzeliydi. Çoban diğer doksan dokuz koyunu bıraktı ve onu buluncaya kadar sadece onu aradı. Büyük çabasının ardından kuzuya şöyle dedi: Seni diğer doksan dokuzundan daha çok seviyorum. 108 İsa şöyle dedi: Kim benim ağızımdan içerse benim gibi olur, ben de onlara olurum ve onlardan gizlenen şeyler ortaya çıkar. 109 Yeshua şöyle dedi: Krallık, tarlasında gizli bir hazinesi olan adama benzer. Orada olduğunu bilmiyordu. Öldüğünde tarlayı hiçbir şey bilmeyen oğluna bırakıp tarlayı sattı. Alıcı tarlayı sürmeye geldi ve çalışırken hazineyi buldu. İsteyen herkese faiziyle borç vermeye başladı. 110 Yeshua şöyle dedi: Kim dünyayı bulup zengin olursa, dünyadan vazgeçsin. 111 İsa şöyle dedi: Gökler ve yer senin önünde yuvarlanacak. Dirilerden gelen diriler ne korkuyu ne de ölümü bilecekler çünkü şöyle deniyor: Kendini bilen kişi, dünya onu barındıramaz. Thomas İncili Metni 55

--- SAYFA 69 ---

peje.IS je ouoei N.t.sar3` taei et.o\$e N.t.2uyh ouoei N.t.2uyh taei et.o\$e N.t.sar3 peja.u na.f
 Nqi.nef.machths je t.mNtero es.Nnhu N.a\$ N.xoou es.Nnhu ve xN.ou. .qw\$` ebol` eu.na.jo.os ve je
 eis.xhh-te M.pi.sa h eis.xhhte th alla t.mNtero M.p.eiwt` es.por\$` ebol xijM.p.kax veya R.rwme .nau ve
 ero.s peje.simwn.petros na.u je mare.marixam .ei ebol N.xht.N je N.sxiome .Mp\$a ve M.p.wnx peje.IS je
 eis.xhhte ano.k` +.na.swk` M.mo.s je-kaas e.ei.na.a.s N.xoout` \$ina s.na.\$w-pe xw.ws N.ou.PNA ef.onx
 ef.eine M. .mw.tN N.xoout' je sxime .nim' es.na.a.s N.xoout' s.na.bwk' exoun e.t.mNtero. .n.M.phue
 Thomas İncili Metni 56 112 113 114

--- SAYFA 70 ---

112 Yeshua şöyle dedi: Cana bağlı olan beden ne kötüdür; zavallı, bedene bağımlı olan ruhtur. 113
 Öğrenciler ona şunu sordular: "Krallık ne zaman gelecek?" Yeshua cevap verdi: Onu kollayarak
 gelmeyecek. Kimse "Bakın, işte burada!" demeyecek. veya, Bakın, işte burada! Babanın Krallığı tüm
 dünyaya yayılmıştır ve insanlar onu görmemektedir. 114 Simon Peter ona şöyle dedi: Meryem bizi terk
 etmeli, çünkü kadınlar hayata layık değiller. Yeshua cevap verdi: İnsan olabilmesi için ona bu şekilde
 rehberlik edeceğim. O da sizler gibi yaşayan bir nefes olacak. Kendini Erkek yapan her kadın Tanrı'nın
 Krallığına girecektir. Thomas İncili Metni 57

--- SAYFA 71 ---

Bu sayfa bilerek boş bırakılmıştır.

--- SAYFA 72 ---

Yorum H H H H H H H H H H H H H H H

--- SAYFA 73 ---

Önsöz Bunlar Sırrın sözleridir. Yaşayan Yeshua tarafından açığa çıkarıldılar. Didymus Judas Thomas
 bunları yazdı. (CF. JER 36:1, 37:4; BARUCH I; I COR 24:44; REV 4:9, 10:6.) Some would translate
 "apocryphal words" in the literal sense of the Greek word apokruphos, which simply means "hidden." But
 this prologue implies much more that: Yeshua has come to reveal to us the Words of the Secret, of the
 Human and of the Divine: God in Human and Human in God . . . Varlığın ve Sevginin sırrı. In the Gospel of
 Matthew he invites us to "pray to the Father who is there, in secret," and not to be rigid in our justice,
 like the Pharisees and hypocrites. The God of Love who dwells in the depths of human beingness is a
 secret, and it is from these hidden depths that we can act, think, and speak in true freedom. Yeshua, the
 Living, the Awakened One, reveals through his words, his life, and his acts the secret that all human
 beings can realize and manifest. He fully incarnates life and love, which is why he is given the name the
 Living One, the revealer of that which we can attain if we allow our- selves to be and live in the Presence
 of God. Didymus Yahuda Tomas, yani "ikiz" (Yunanca didymos), bu sözleri derleyen İsa'nın yakın
 arkadaşısıdır. They were written down by Thomas, which could mean the apostle himself during the time
 of Yeshua or perhaps another author who represented the lineage of Thomas. (According to later
 tradition, Thomas died in Madras, India, and his tomb is still venerated there today.) But what is
 important for us is to read these scriptures so as to come closer to the Word: to hear the voice and the
 secret of the Living One within us. Yorum 60

--- SAYFA 74 ---

Logion 1 Yeshua şöyle dedi: Bu sözlerin yorumunu yaşayan kişi artık ölümü tatmayacaktır. (CF. YUHANNA 5:24, 8:51-52; MATT 13:10-15.) Yorum bilgisi veya yorumlama sanatı, çoğunlukla kendisini bir kutsal kitabın yapısını ve anlamını açıklamak için bağlamını yeniden yapılandırmakla sınırlayan ve daha derin Anlam aramayı unutan tefsirden daha fazlasını ima eder. Kabuğun yapısını ve kalınlığını ölçüp içindeki bademin tadını almayı unutmak gibidir. Yorumcular¹ Anlam susuzdurlar ve su testisinin rengi ve biçimiyle, kelimelerle ulaşılan Kaynaktan içmek kadar ilgilenmezler. Bu anlamda yorumbilimci olmak, Yeshua'nın mantığının yorumunu yaşamak demektir. Bir an için de olsa o Anlam ile Bir olmak demektir. Bu birlik anı bizde Yaratılmamışın Varlığını ve bileşik olanın ötesindeki, dolayısıyla ayrışmaya açık bir şeyin tadını, yani ölümün ötesindeki bir şeyin tadını uyandırır. Bir müzik parçasını yorumlamanın farklı yolları vardır. Oyuncular bazen ilham eksikliği nedeniyle veya örneğin kötü akort edilmiş bir enstrüman kullanarak besteciye zarar verirler. Ancak hermenoytik sanatta en yüksek öncelik, söz konusu kelimeyi yorumladığımız ruhun farkındalığıdır. Bu ruh, çevirmeye çalıştığımız metinde nefes alan Hayat'la uyum içinde mi, rezonans içinde mi? Elbette bu ince metnin tüm armoniklerini algılayabilmek için iyi bir enstrümana, bilgiye, gelişmiş bir akıl ve duyguya da sahip olmamız gerekir. En büyük müzisyenler -uzun bir pratikten sonra- yorum yaptıklarını unutabilenlerdir. İlhamla Bir olurlar. Yorum 61 1. [Burada, önsözde olduğu gibi, yazar Fransızca herméneute sözcüğünü özel bir anlamda kullanıyor. İngilizce karşılığı olan hermenötik, akademik çağrışımlarla o kadar yüklü olduğundan, İncil'de bundan kaçındım ve daha düz anlamıyla "hermenötikçi olur" yerine "yorumu yaşar" ifadesini seçtim. -Trans.]

--- SAYFA 75 ---

Bu besteciye harekete geçirdi ve müzik sanki bir enstrüman aracılığıyla çalınıyormuş gibi çalınıyor. Yeshua, Sevgi ve Yaşamın anlamını sözlerle olduğu kadar eylemlerle de yaşayan bir tercüman oldu. Onun tefsiri sadece öğretisiyle değil, aynı zamanda etiyile, kanıyla, kahkahasıyla ve gözyaşlarıyla da yazılmıştır. Görececek gözleri olanlar, O'nda Yaşayan'ı gördüler. Yorum 62

--- SAYFA 76 ---

Logion 2 Yeshua şunları söyledi: Kim ararsa bulana kadar aramaya devam etmelidir. Bulduğunda rahatsız olacaklar; ve rahatsız edildiklerinde hayrete düşecekler ve Her Şeye hükmedecekler. (CF. MATT 7:7-8; LUKA 11:9-10.) Bu logion, gerçek bir inisiyasyon sürecini oluşturan irfantaki ana aşamaları anlatır. İlk aşama arayıştır; ikincisi keşif; üçüncüsü bu keşfin yarattığı şok ve rahatsızlıktır; dördüncüsü merak ve şaşkınlıktır; beşincisi ise Herşeyin üzerinde mevcudiyet ve saltanattır. Bu aşamaların sonuncusundan Oxyrhynchus² elyazmasında (654, no. 1) söz edilir; burada Tüm üzerindeki bu saltanat, büyük Huzur olarak da tanımlanır. Bu aynı zamanda Philip İncili'nde ve İskenderiyeli Clement'te de (Stromata, Kitap II) yankılanmaktadır. Bu aşamaların her biri hakkında daha fazla detay verilmesi yararlı olabilir. 1. Arayan Arayan her zaman arayış içinde olmalıdır. Gerçek, bulunsun diye gizlenir. Peygamberin dediği gibi, bizi bu büyük arayış oyununa katılmaya davet eden, "gizli bir Tanrı"dır. Yaşlı bir haham bunu torununa şu şekilde açıkladı: "Arkadaşınızla saklambaç oynadığınızda, saklandığınızda ve onu aramayı bıraktığınızda onun hayal kırıklığını ve acısını hayal edin." Saklı Tanrıyı aramayı bıraktığımızda ilahi oyundan vazgeçmiş oluruz. Ancak bu oyun, bu arayış hayatımıza anlam katan şeydir. Yorum 63 2. [1898'de Mısır'daki Oxyrhynchus'ta bulunan el yazması, Thomas İncili'nin Kıpti versiyonundan önce gelen orijinal Yunanca parçalarını içermektedir. Artık pek çok bilim insanı, bu Yunanca nüshanın yapıldığı orijinal Thomas İncili'nin, en eski kanonik İncillerden daha eski olduğuna inanıyor. -Trans.]

--- SAYFA 77 ---

İsrail'in tüm tarihi, bir halk ile onların Tanrısı arasındaki bir saklambaç oyunu değil mi? Dolayısıyla inisiyasyon yolundaki ilk aşama oyuna olan susuzluğun ve zevkin, arayışın yeniden keşfedilmesinden oluşur. Keşfettiklerimizin yeni ve sonsuz derinliklerini deneyimlemek için arayan olmak ve bulduktan sonra da arayan kalmaktan ibarettir. 2. Bulmak Bir anlamda aramak zaten bulmaktır. Aksi takdirde, bir şekilde zaten bildiğimiz bir şey olmasaydı, nasıl arama fikrine sahip olabilirdik, nasıl bu arzuyla hareket edebilirdik? Elbette hepimizin hayatında buna tanıklık eden anlar olmuştur; en karanlık gecelerde her zaman orada olan ışığı (uzak bir yıldızdan da olsa) keşfettiği anlar olmuştur. "Beni zaten bulmamış olsaydın, beni aramazdın." Dolayısıyla arayışın temel hareketi, halihazırda burada olana daha büyük bir açılmadır. Ancak bunu yeterince bilmiyoruz: Vaftizci Yahya öğrencilerine "Merkezinizde tanımadığınız biri var" dedi. Özümüzde tanınması ve onaylanması gereken bir Varlık vardır. Aramak/bulmak, her zaman bizim olan hediyeye giderek daha fazla açık olmak demektir. 3. Sorunlu ve Üzgün Olmak Varlığın tanınması bizi rahatsız eder ve üzer, çünkü bu boyuta uyanmak bizi sıradan, sözde normal dünya görüşümüzü sorgulamaya zorlar. Kuantum fiziği bir nesnenin hem dalga hem de parçacık olabileceğini, hem mevcut hem de yok olabileceğini gösterdiğinde, en iyi beyinlerin çoğu büyük sıkıntı yaşadı, çünkü sıradan mantık bu olguyla başa çıkamazdı. Varlık deneyimi, gerçekliği anladığımızı düşündüğümüz kavramsal araçlarla koşullanan bir görüş olan gerçeklik görüşümüzün radikal bir sorgulamasıdır. Dünyayı kavramaya yönelik alışılmış yollarımızın bundan başka bir şey olmadığını keşfi - alışkanlıklar - sorun ve üzüntü olmadan gerçekleşemez. Ancak bu sıkıntıyı bilincimizin gelişiminde gerekli bir aşama olarak ne kadar kabul edersek, yavaş yavaş o kadar merak ve hayrete doğru sürükleniriz. Yorum 64

--- SAYFA 78 ---

4. Şaşkınlık MS dördüncü yüzyılda Nyssalı Gregorius şunları söyledi: "Kavramlar, bize yalnızca merakın bize her şeyi anlatabileceği Tanrı'nın putlarını yaratır." Yunan felsefe geleneği de merak ve hayreti bilgeliğin başlangıcı olarak görmüştür. Einstein, günümüzde yalnızca aptalların merak etme yeteneğinden yoksun olduğunu belirtti ve aptalları, bildiklerini düşünerek arayışlarından vazgeçenler olarak tanımlayabiliriz. Keşfettikçe daha çok hayret ediyoruz ve merak ediyoruz. Ancak bu ikisi bir tür romantik hayal gücü veya fantezi değil. Einstein'a göre mucize, belirli anlarda dünyanın anlaşılır hale gelmesi, bizim zekamız ile Kozmos arasında sanki her ikisi de aynı bilinç tarafından canlandırılıyorymuşçasına bir rezonans olasılığının bulunmasıydı. Ancak bu harikayı deneyimledikten sonra Her Şeye hükmeden şeyin gizemine girebiliriz. 5. Her Şeye Egemenlik Bu aşamada kendimizi artık dünyadan ayrı olarak değil, Evrenin kendisinin bilincine varmasının mümkün olduğu bir alan olarak algılıyoruz. Ben Her Şeye egemen olanla Birim. Dağları ve yıldızları hareket ettiren aynı Ruh, aynı Nefes, aynı Enerji beni harekete geçiriyor. Mezmur yazarı, modern bir jeologun kendini evinde gibi hissetmesini sağlayacak bir görüntü olan "Dağlar koç gibi sıçrar ve tepeler kuzu gibi" diye bahseder. Bir çocuğun damarlarında fışkıran hayat, ağaçları büyüten özsuya benzer. Burada kendimi yalnızca aynı Bir Olan'ın diğerleri arasında özel bir ifadesi olarak görüyorum. Burada, her şeyin canlı birbirine bağlılığında, Repose'un sınırsızlığını biliyorum. 6. Dinlenmede Şabat'ın anlamı Yahudiler için son derece önemlidir. Çalışma, yapma ve sahip olma zamanından sonra, Tanrı'nın huzuruna oturmak, sadece var olmak için zaman ayırmalıyız. Gnostikler için dinlenme teması da aynı derecede önemlidir. Sonunda düşünme ve hissetme, her şeye hayat veren bu bilinçte birleşir ve gerçek huzuru bulabiliriz. Daha önce çelişkili olarak veya Yorum 65'te görünenler

--- SAYFA 79 ---

karşıtlık artık tamamlayıcı görünmektedir, çünkü dualitenin ötesine bir geçiş açılmıştır. Dünyanın tüm göletlerine dağılmış sayısız yansımada tek bir ay keşfediyoruz. Bu yaşayan ikiliksizlik, inisiyasyon yolunun tüm aşamalarında sonsuz bir şekilde aranan huzur ve sükunettir. Ancak manevi yol, arayışı tam olarak yaşamamızı ve bela ve üzüntüye karşı korku veya nefret beslemememizi gerektirir, böylece bu harika ve huzur içinde evimizi bulabiliriz. Yorum 66

--- SAYFA 80 ---

Logion 3 Yeshua şöyle dedi: Eğer size rehberlik edenler: Bakın, Krallık göklerde dirse, kuşlar sizden daha yakındır. Eğer derlerse: Bak denizde, balıklar zaten bunu biliyor. Krallık sizin içinizdedir ve sizin dışınızdadır. Kendinizi bildiğiniz zaman tanınacaksınız ve Yaşayan Baba'nın çocuğu olduğunuzu bileceksiniz; ama kendini bilmezsen boşuna yaşarsın, gösteriş olursun. (Krş. Matta 24:26-27; Markos 13:5-7; Luka 17:21; Yas. 30:11-14; ROM 10:6-8.) Krallığın anlamını tanımlamaya çalışmadan önce şu soruyu sormak daha iyidir: "Beni yöneten nedir? Geçmişim mi, bilinçdışım mı, çevrem mi, yoksa belki bir fikir ya da tutku mu?" Krallık, tüm yetilerimize nüfuz eden, içimizdeki Ruhun hükümdarlığıdır. Artık bizi anıları, korkuları ve arzuları yöneten sadece ego değildir; içimizdeki Yaşayan'ın saltanatının başlangıcıdır. Bu logion bize Krallığın Tanrı'nın Ruhu'nun içimizdeki varlığı olduğunu söyler. O yalnızca dışta aranmamalı ve yalnızca içte aranmamalıdır. Bizi sıradan bilincimizin iklimini oluşturan düalizmin dışına çıkmaya davet ediyor. Bu iklim karşıtlıkların, düşmanlıkların ve dışlamaların ortamıdır. Mesela "Kilise dışında kurtuluş yoktur" gibi sözlerin yarattığı zararı biliyoruz. Kilise terimi sadece kurumsal anlamda anlaşıldığında, onun içinde olanlar da var, dışında olanlar da var, bu da insanlığın büyük kısmının kurtulmaktan dışlandığı anlamına geliyor. Ancak Augustine şunları söylediğinde bu tür ikici dilin engelini hissetmişti: "Kilisenin içinde olduğunu iddia eden birçok insan var, Yorum 67

--- SAYFA 81 ---

ama onlar aslında bunun dışındadırlar çünkü onlar Mesih'in sevgisini ve yaşamını uygulamazlar; ve görünüşe göre Kilisenin dışında olan ama aslında onun içinde olan birçok kişi var, çünkü onlar Mesih'in sevgisini ve yaşamını uyguluyorlar." Ayrıca her dışarı başka bir açıdan içerisidir. Dışımızda olan her şey daha geniş bir "biz" alanının içindedir. Bir ev bir şehrin içindedir, kendisi de bir ülkenin içindedir vb. Böylece her iç mekan, nefesimiz, düşüncelerimiz (başkalarının sözleri ve düşünceleri tarafından şekillendirilen) ve en mahrem arzularımız (insan, diğerinin arzusunun arzusudur) dahil olmak üzere bir dış gerçeklik tarafından şekillendirilir. İkici olmayan dilin bilgeliğini Thomas'ın İncili'nde görmeye başlıyoruz. Eğer sadece "Krallık içinizdedir" deseydi, içsel deneyimlere ve meditasyonlara tek taraflı ayrıcalık verirdi. Bu bizi dünyadan kaçmaya, etrafımızda olup biteni göz ardı etmeye teşvik ederdi. Mutluluk sadece manevi olurdu ve biz bedensel yarımızdan ayrı olurduk. Dünya, diğerleri ve maddenin kendisi, iç varlığımızın etrafında sinsice dolaşan ayartmalara ve tehditlere indirgenirdi. Eğer müjde "Krallık senin dışında" deseydi, o zaman ne pahasına olursa olsun dünyayı dönüştürmeye ve başkalarını dönüştürmeye teşvik edilirdik ve sessizce oturup yüreğimizdeki Yaşayan'ın şarkısını dinlemek bencilik olurdu. Bu müjde, dışarı ve içeri arasındaki şizofrenimize bir çaredir, çünkü bize Krallığın her ikisini de içerdiğini söyler. Hiçbir karşıtlık yoktur çünkü dış ve iç gerçeklikler Krallıkta bir araya gelir. Bu, olaylara bakış açımızı değiştirebilir. Artık karşılaştığımız her şeyin hem dış, hem de iç yüzünü görebiliriz. Öncelikle çevremizin dış kabuğuna, biçimine, detaylarına saygı duyarız çünkü Varlığın Varlığı da oradadır. Artık gözlerimizi "sadece görünüşlere" kapatmıyoruz; ama aynı zamanda onların içinde sıkışıp kalmamıza da izin vermeyiz. Var olan her şeyin iç boyutlarını, görünenin içindeki görünmeyen iç derinliklerini, duyduğumuz kelimelerin içindeki anlamlı sessizliği, dokunduğumuz her şeydeki soyut olanı hissetmeye çalışırız. Bu tutum, günlük yaşamda özel bir tür uyanıklık geliştirir. Gnostikler, "Bizim çileciliğimiz teslimiyetimizdir, mucizemiz günlük ekmeğimizdir" derler. Harika bir müzik dinlediğimizde ve belli bir sessizlik kalitesi içimize yerleştiğinde, o zaman sessizlik ve ses karşıt ya da çelişkili değildir. Yorum Üzerine 68

--- SAYFA 82 ---

aksine birbirleriyle düğün yapmanın sevincini yaşarlar. Bu, Krallığın ve tam Mevcudiyetin bir anlık görüntüsüdür. Birine sevgiyle, içsel dikkatle dokunmak hem duysal hem de görünmez bir boyutun varlığına açık bir şeydir. Augustine'in dediği gibi, "Dünyevi kişi manevi konularda bile dünyevidir; manevi kişi ise dünyevi konularda bile manevidir." Başkalarını kendimiz gibi ve sanki onlar içimizdeymiş gibi sevmek, ancak bir başkasını kendimize indirgmeden sevmek; bunlar gerçek ilişkinin koşullarıdır. Sevgi, ötekiliğe ve kimliğe saygıdır: birliğe ve farklılığa. Eğer ötekilik ve dış nesneler gerçek olsaydı o zaman hiçbir paylaşım mümkün olmazdı. Ayrılık ve nihai iletişimsizlik içinde mahsur kalırdık. Ve eğer tek gerçeklik özdeşlik-aynılık olsaydı, o zaman hiçbir ilişki mümkün olmazdı, yalnızca bir tür kaynaşma-karışım mümkün olurdu. Farklılık, ötekilik, ilişkiyi mümkün kılan alandır. Eğer senden başkası olmasaydım, seni nasıl sevebilirdim ve bu aşkı kendimi aşabilir miydim? Böylece Krallığın gelişi için çalışmanın iki yönlü bir hareketi ima ettiğini görüyoruz: her şeyin içselliğine doğru, maddeyi ruhsallaştırmaya doğru; ve şeylerin dışsallığına doğru, Ruhı tezahür ettirerek, onu tamamen bizim olan uzay, zaman, toplum ve durumlar içinde enkarne ederek. Krallık ne üstümüzde, ne altımızda, ne sağımızda, ne solumuzda, ne içimizde ne de dışımızda. . . Aynı anda yükseklik ve derinlik, genişlik ve kalınlık, içte ve dışıdır. Ne olduğumuzun ve ne olduğumuzun bütünlüğüdür. Gnostikler kendilerinin hiçbir parçasını dışlamayan bütün insanlardır. Gerçek öz-bilgi, ne ruhun bilgisiyle ne de deriden bir torbaya sarılmış "küçük ben"in bilgisiyle sınırlı olamaz. Kendini bilmek, varlığımızın tüm boyutlarının bilincidir. Bu bilincin içinde, bu bölümün ikinci bölümünün bize anlattığı gibi, aynı zamanda tanındığımızı da keşfederiz. En mahrem çekirdeğimizde, olduğumuz her şeyin bütünleşme hareketinde, zeminimiz olan Öteki'yi keşfederiz. Bir kez daha, içteki nihai derinliklerde metafizik dışsallığı keşfederiz. Dolayısıyla kendimizi bilmek, bilindiğimizi keşfetmektir. Her gerçek bilgi eyleminde bir Yorumun katılımının bulunduğunu keşfetmektir.

--- SAYFA 83 ---

Bizim aracılığımızla iletişim kuran ve bize kendi ışığına katılım sunan Zekâ. Sevmek, sevildiğimizi keşfetmektir. Her sevgi eyleminde bize verilen ve bize Yaşamına katılım sunan bir Sevgiye katılım vardır. Elçi Yuhanna'nın şunu derken kastettiği şey budur: "Kim severse, Tanrı'da yaşar ve Tanrı da onlarda yaşar; çünkü Tanrı Sevgidir." Bir köpeği ya da bir çiçeği bile gerçekten sevebilmek her zaman bir lütuftur. Cehennem sevginin yokluğu, sevme gücünün kaybıdır. Kendimizi bilmek, tanındığımızı bilmek aynı zamanda kendimizi yeniden doğduğumuzu, her birimizin Yaşayan'ın çocuğu, Ateşin alevi, Rüzgarın çocuğu olduğunu keşfetmektir. Kendimizi bilmemek, kendimizden mahrum kalmaktır, boşuna yaşamaktır, camın üzerindeki nefesten sis gibi yükselip kaybolmak, gösteriş olmaktır. Yorum 70

--- SAYFA 84 ---

Logion 4 Yeshua şunları söyledi: Yaşlı bir kişi, yedi günlük bir bebeğe Yaşam Yeri hakkında soru sormaktan çekinmeyecektir ve o kişi yaşayacaktır. İlklerin çoğu kendilerini sonuncu yapacak ve Bir olacaklar. (Krş. Matta 19:30, 20:16; MARKOS 10:31; LUKA 13:30; YUHANNA 17:20-23.) Bizler çok eski varlıklarız. Bilim insanları hücresel düzeyde milyarlarca yaşında olduğumuzu ve beynimizin eski kısımlarının insanlığın başlangıcını hatırladığını söylüyor. Burada Thomas İncili yaşlılara çocuğa sormaları gerektiğini hatırlatır, çünkü gerçek bilgi daha fazla bilgi biriktirmekten değil, yeni ve taze bir bakış tarzından, kalbin masumiyetinden oluşur. Çocuk Yaşam Mekanına yakındır, henüz dualiteyle sınırlı değildir, henüz annesinden ve dünyadan ayrılmamıştır. Böylece başlangıç konusunda çocuğa verimli bir şekilde bilgi verilebilir. Yaşlananlar, sonlarının da başlangıçları gibi olacağını hissederler. Doğmadan önce yüzümüz neydi? Bu, "Öldükten sonra yüzümüz ne olacak?" sorusuyla aynı sorudur. Bebek hala sonsuzluk yüzünden, dingin Kaynak'tan bir şeyler taşıyor. İlkel androjen mitini anımsatan bir cinsiyet ya da diğeri henüz tam olarak tanımlanmamıştır. O zaman, yedi günlük bebeğin, Ruh'un yedi armağanını alan ve kendi içinde karşıtların birliğini: başlangıç ve sonun farkına varan inisiyeyi simgelediğini hissetmeye başlarız. Yedi gün aynı zamanda koşulsuz duruma dönüş için izin verilen süreyi de simgelemektedir. Bu nedenle sünnet töreni için sekizinci gün, erkek çocuğun bir cinsiyete, bir dine ve bir topluma üyeliğinin ilk işaretini aldığı gün olarak seçilir. Ancak yaşıma kaç olursa olsun, anıların ağırlığı ne kadar ağır olursa olsun, bu müjde bizi içimizdeki İlahi Çocuğu, koşulsuz özümüzü hatırlamaya davet ediyor. Bu Çocuğun yaşamasına izin vererek dünyayı Kaynağın taze ve neşeli gözlerinden görüyoruz. İlk olanların çoğu kendilerini sonuncu yapacaktır. . . Yorum 71

--- SAYFA 85 ---

Bu cümle, "işe yaramaz" olma (yani kullanılmama) sanatını savunan Lao-tzu'nun öğretisine benziyor. Bu sanatın ustalarının hiçbir şey biliyormuş gibi davranmaları yoktur; olanın sakini tanıdığı olmaktan memnun olarak sadece bakarlar. Gerçek irfan, büyük ölçüde kendimizi yüklerden kurtarıp büyük bir uzaklaştırmadan oluşur. Boş söz ve kavramlardan kurtuluruz ki, zihin berrak bir ayna gibi, bir çocuğun bakışı gibi, kimsenin yüzmediği, ıssız yerlerde kaybolmuş, unutulmuş bir göl gibi, suyu kusursuzca, dalgalanmadan ayı yansıtan bir hale gelir. Yorum 72

--- SAYFA 86 ---

Logion 5 Yeshua şöyle dedi: Önünüzde olanı tanıyın, sizden gizli olan açığa çıkacaktır. Açığa çıkmayacak gizli hiçbir şey yoktur. (Krş. Matta 4:22, 10:26; LUKA 8:17, 12:2.) Matta'nın (Mattias) kanonik geleneği adına konuşan İskenderiyeli Klement şöyle dedi: "Önünüzdeki şeylere hayran kalın!" (Stromata, Kitap II, IX:45) Gnosis, dünyayı yorumlayıp anlayacağımız bir sistem ya da başka bir ideoloji değildir. Tam tersine gözlerimizi başka bir yerde aramak yerine, tam karşımızda olana açmak anlamına gelir. Cennet, Krallık, Tanrı benim olduğum yeredir. Meister Eckhart'ın dediği gibi, "Benim Tanrı'yı gördüğüm göz, Tanrı'nın da beni gördüğü gözdür: tek göz, tek görüş, tek bilgi, tek sevgi." Şeyler kendi içinde gizli değildir; açıktırlar; onları gizleyen perdeler kendi görüş alışkanlıklarımızdadır; öylesine kaba, gerçeklikle ilgili anılar ve varsayımlarla öylesine dolu ki, önümüzde olanı çarpıtıyor. Pavlus'un, gözlerindeki perdelerin düştüğü ve zulmettiği insanlarda yaşayan Mesih'i gördüğü günün hikayesini biliyoruz. Ve Bizans geleneğinin öğrettiği gibi Thabor Dağı'nda dönüşüme uğrayan İsa değil, sonunda onu gerçekten görebilen öğrencilerin gözleri oldu. Gnosis, önümüzde olanı gerçekten görebilmek için dikkatin saflığı ve tanınmasının uzun vadeli bir çalışmasıdır. Bu dikkatin sonucu, gördüğümüz ve sevdiğimiz şey olmamızdır. Bu nedenle tüm varlıklarda en gerçek olanı algılamak için derinlemesine bakmak önemlidir: yüzeyden daha derindeki sırtışı ve kaşlarını çatan içerideki yüzü görmek. Ataerki geleneğe göre "İnsanoğlu özgür bir aynadır". Kaosa bakarsak kaosu yansıtırız. Işığa bakarsak ışığı yansıtırız. Bu temayı daha da geliştiren, yine Nag Hammadi'de bulunan Philip İncili'ndeki şu bölümü düşünün: Yorum 73

--- SAYFA 87 ---

Bir insanın sonsuz hakikati görüp de ona benzememesi mümkün değildir. Hakikat, dünyada hakikat gibi gerçekleşmez: Güneşi gören, güneş olmaz; Göğü, yeri veya var olan herhangi bir şeyi görenler, gördükleri şey olmazlar. Ama bu diğer alanda bir şey gördüğünüzde, o olursunuz. Nefesi biliyorsan, Nefes sensin. Eğer Mesih'i tanırsanız, Mesih olursunuz. Baba'yı görüyorsanız, Babasınız.3 Yorum 74 3. [Bkz. Jean-Yves Leloup, The Gospel of Philip (Rochester, Vt.: Inner Traditions, 2004). Bkz. ayrıca Advaita geleneğinden ünlü Sanskrit atasözü Tat tvam asi, "Sen O'sun." -Trans.]

--- SAYFA 88 ---

Logion 6 Öğrencileri ona şunu sordular: "Oruç tutmalı mıyız? Nasıl dua etmeliyiz? Nasıl zekat vermeliyiz? Hangi beslenme kurallarına uymalıyız?" Yeshua şöyle dedi: Yalan söylemeyi bırakın. Sevginize ters düşen şeyleri yapmayın. Cennetin önünde çıplaksın. Gizlediğiniz ortaya çıkacak, perdelenen şey ortaya çıkacak. (CF. MATTA 6:2,7,16; LUKA 6:31; ROM 7:15; II Korintliler 5:10; Efes 4:25; KOLOL 3:9; YAKUP 3:14; GAL 4:10.) Öğrencilerin bu soruları dinsel çileciliğin üç klasik yükümlülüğüyle ilgilidir: dua etmek, oruç tutmak ve sadaka vermek. Bu konuda ciddi bir arayış içinde olan herkes şu soruyu sorabilir: "Ne yapmalıyım?" Yeshua bunun doğru soru olmadığını söylüyor gibi görünüyor. Şunu veya bunu yapmadan önce öyle olmalıyız. Önemli olan ne yaptığımız değil, bunu hangi ruhla yaptığımızdır: varlığımızın kalitesi ve samimiyeti. Bu, yaptığımız iş ve uygulamalarla haklı olduğumuzu varsayma eğilimimize karşı bir uyarıdır. Tüm geleneklerden bilgelerin kınadığı bir tür "ruhsal materyalizm" vardır. Ego gerçekten de son derece akıllı bir maymundur; kendini beslemek, şişirmek ve kibirini doğrulamak için oruçtan, duadan ve zekattan faydalanabilir. Tomas İncili'nde ve kanonik İncillerde Ferisi teriminin kullanılmasıyla kastedilen budur. İçeride bir şeyler çürümüşken, başkalarının gözünde haklı görünme arzusudur. Kanonik İncillerde Yeshua bu sahte maneviyata daha da sert bir şekilde karşı çıkıyor: "Kupanın dışını temizliyorsunuz, ama içi yağma ve iftirayla dolu" (Mat. 23:25). Ancak Thomas'a göre İncil'de Yeshua, öğrencilerine yalan söylemeyi bırakmalarını tavsiye etmekle yetiniyor: Eski hikayelerinizi anlatmayı bırakın, Yorum 75

--- SAYFA 89 ---

saf, aziz ve kutsal olanların rolünü oynamayı bırakın. Olduğun kişi ol, numarayı bırak ve Varlık ile görünüm arasındaki ayrımı beslemeyi bırak. Sevginize ters düşen şeyleri yapmayın. Başka bir deyişle, size yapılmasını istemediğiniz şeyleri başkalarına yapmayın. Bu, Kanunu ve peygamberleri özetlemektedir. Cennetin önünde çıplaksın. Kendimize sonsuza kadar yalan söyleyemeyiz. Er ya da geç ne olduğumuzun ortaya çıkacağı gün gelecek. Tüm gizli gündemlerimiz gün ışığına çıkıyor; ne kutlu bir gün! Hiçliğimizi ortaya çıkaran çarpmıha gerilmiş berraklıkta, temel Varlık nihayet tezahür edebilir. Ego ruhsal kılıklarını bırakmıştır. Sonunda çıplak olan Öz ortaya çıkar. Bu arada bu logo bize, eylemlerimizin ancak onları bilgilendiren Varlığın sevgisi ve kalitesi aracılığıyla değer taşıdığını hatırlatır. Sevgi olmadan yaptığımız her şey zaman kaybıdır. Sevgiyle yaptığımız her şey Sonsuzluk yeniden keşfedilir. Elçinin başka bir yerde söylediği gibi, "Her şey yok olacak... yalnızca Sevgi asla geçmeyecek." Yorum 76

--- SAYFA 90 ---

Logion 7 Yeshua şöyle dedi: Bir insan tarafından yenen aslan ne mutlu, çünkü aslan insana dönüşür. Ne yazık ki insan aslan tarafından yenilir, çünkü insan aslan olur. (Krş. ÇIK 22:30; I. PETER 5:8; VAH. 4:7.) Bazıları, bir insanın yiyebileceği ama bir insanı yememesi gereken bu aslanı, içimizdeki yaşam gücü olan libidonun sembolü olarak yorumlayabilir. Libidoyu "yemek", onu evcilleştirmek ve ona hakim olmak anlamına gelir, böylece insanileşir ve nihayetinde bir sevgi gücüne dönüşür. Öte yandan, onun tarafından "yenildiğimizde", yani manipüle edildiğimizde, bu libido tarafından koşullandırılırız ve onun kölesi oluruz. Gnostik düşüncede aslan daha çok bizi takip eden, dikkatimizi ve gerçek kimliğimizi, yani Öz'ü yok eden ego veya zihinsel aktivitedir. Şanslı, Öz'le bütünleşen "küçük ben"dir, çünkü gerçek yerini bulmuştur. Ego (Krishnamurti'nin deyimiyle "hatıralar demeti") tarafından yutulup Öz'ü unutan kişi talihsizdir. O zaman insan aslan olur (benmerkezci): ego-kişilik, görünürdeki her şeyi benimser ve yutar. Yorum 77

--- SAYFA 91 ---

Logion 8 Yeshua şöyle dedi: İnsan, ağını denize atan iyi bir balıkçıya benzer. Çıkardığında çok sayıda küçük balık bulur. Bunların arasında ince, büyük bir balık var. Hiç tereddüt etmeden onu saklar ve içindeki tüm küçük balıkları tekrar denize atar. Kulağı olanlar duysun! (Krş. Matta 4:9, 5:13, 8:32, 11:15, 13:9, 13:45-50; LUKA 4:9, 5:10; YUHANNA 25:8; ROM 3:28.) Aklımız, sayısız şeyi “yakaladığımız” aşığı yukarı incelikle örülmüş bir ağıdır. Küçük balık, sanat ve bilimlerdeki uzmanlık bilgisini simgelemektedir. Büyük balık Varlığın bilgisidir. Er ya da geç gnostik yolda, tüm küçük balıkları geri atmak zorunda kalacağımız bir an gelir. Tüm bu geniş bilgi dizisinden vazgeçmeliyiz, çünkü kendi başına kötü olmasa da çoğu zaman dikkatimizi dağıtır ve her halükarda bize neyin önemli olduğu konusunda hiçbir şey öğretmez. Kendimizi bilmiyorsak ve aracılığıyla her şeyin bilindiğini bilmiyorsak, tüm evrenlerin doğalarını bilmenin ne faydası var? Büyük balığı elde tutmak, öz bilgimizi, Varlık bilgisini derinleştirmektir. Çokluğun ortasında Bir'in varlığını sürdürmektir. Yorum 78

--- SAYFA 92 ---

Logion 9 Yeshua şunları söyledi: Bir keresinde bir ekici dışarı çıktı ve bir avuç dolusu tohum ekti. Bazıları yola düştü ve kuşlar tarafından yenildi. Bazıları büyümelerini engelleyen dikenlerin arasına düştü ve solucanlar onları yuttu. Bazıları kayaların arasına düştü ve kök salamadı. Bazıları verimli toprağa düştü ve meyveleri göğe doğru büyüdü. Ölçü başına altmış ve yüz yirmi adet ürettiler. (CF. YARATILIŞ 26; EX 9:8; YAS 28:39; MATTİA 13:3-9; MARKOS 4:3-9; LUKA 8:58; ELÇ. 12:23.) Bu logion, tohumu alan toprağın önemini hatırlatır. Her birimize ekilen ilahi tohumun büyümesi, onu nasıl aldığımıza bağlıdır. Kelime, işiten kulağa göre değişir. İlahi tohum, yani yaratıcı şifre herkes için aynıdır. Meyvelerdeki çeşitlilik tohumun yetiştiği toprağın türüne bağlıdır. Yol, tüm dikkat dağıtıcı unsurlarıyla birlikte insanlığın tipik, sıradan yolunu simgelemektedir. Yaratıcı tohum dağınık, dikkati dağılmış bir bilinç tarafından alındığında büyüyemez ve gelişemez. Köklerini bizim derinliklerimize derinden gömemez. Böylece müjde bir salon sohbeti konusuna, bir tüketim ürününe ya da bir eğlence biçimine indirgeniyor: Kuşlara atılan bir avuç tohum gibi oluyor. Tohum dikenlerin arasına düştüğünde, hayatın kendiliğindenliğini boğan ve boğan, birçok çağdaş zihnin karakteristik özelliği olan tek taraflı analitik, eleştirel bilinç tarafından alınır. Burada da yaratıcı kod kendini ifade edemez ve cisimleştiremez. Thomas İncili'nin sözünü ettiği öz-bilgi, bir tür iç gözlem değildir, Yorum 79'un belirttiği sonsuz bir öz-analiz süreci değildir.

--- SAYFA 93 ---

80. Yorum sonunda bizi kısır ve çekingen hale getiriyor. Bu, “neden?” sorusunun olmadığı, yargılamayan bir dikkat durumudur. Meister Eckhart'ın dediği gibi. Dikenlerin arasında yaşayan ve orada büyüeyebilen her şeyi yiyip bitiren solucan bizim narsisizmimizdir. Kendi yansıyan imgesinin etrafında sürekli dönen bir bilinç, Logos'un ortaya çıkışındaki temel hareketini engeller. Tohumun kök salamadığı kayalar, İncil'de çoğu zaman kalbin katılığına sembolize eder. Kapalı kalp ya da “taş kalp” yaratıcı koddan etkilenmez. Çoğu zaman korkudan dolayı katı kalpli oluruz. Vücudun kendisi daha katı hale gelir ve savunma tavrını benimser. Zamanla bu, kaslarda tuhaf bir zırh oluşumuna neden olur. Ancak bu kadar sertliği asla güçle karıştırmamalıyız. Karides kabuğu gibi dış sertlik, içteki zayıflığı veya yumuşaklığı gizler. İçsel güce sahip olanların, yani “omurgalı” insanların, dünyaya sert bir görünüm sergilemelerine gerek yoktur. Tam tersine kendilerini savunmasız ve hassas gösterme özgüvenine sahiptirler. Yaratıcı kodu korkmadan kabul ederler, böylece tohum için iyi bir toprak sağlarlar. İyi toprağın da işlenip sürülmesi gerekir; bu da bizim yüreğimizi çalıştırmaya eşdeğerdir. Bu tema Thomas İncili'nde tekrarlanır. Kendi üzerimizdeki bu çalışma ister münzevi uygulamalarla ister hayatın zorluklarıyla gerçekleşsin, kalbi daha az katı, daha az benmerkezci ve daha az dikkati dağılmış hale getirir. Kayaları ve dikenleri temizlemek uzun bir iştir. O zaman kalp esas olana açık hale gelir ve Tanrı Sözü'nü ve damarlarımızda dolaşan yaratıcı kodu duyabilir ve üzerinde düşünebilir hale gelir. İşte o zaman Uyanışın meyvesi ortaya çıkmaya başlar.

--- SAYFA 94 ---

Logion 10 Yeshua şöyle dedi: Dünyaya ateş ekdim ve şimdi onu ateşe veriyorum. (Krş. LUKA 12:49.) Pentikost gününde Ruh, öğrencilerin üzerine alevler gibi indi. Ateş aldılar ve onun Varlığıyla aydınlandılar. Yanan çalı gibi tükenmeden yandılar. Bu alevler Yeshua Mesih'in öğrettiği ve açığa vurduğu bilinçli sevgiyi simgelemektedir. Bu akıl ve kalp birliği bizi hem sevgi dolu, hem de aydınlık kılar. İçimizdeki bu ateş, sıradanlığımızın külleri altında için için yanıyor, Ruah'ın, ilahi Nefes'in alevlenmesini bekleyen gizli bir parıltı. Luka İncili'nde Yeshua, ateşin yakıldığını görmek için sabırsızlığını ifade eder. Ancak Thomas'ın İncili'nde onun ateşi koruduğu, onunla ilgilendiği anlaşıyor. Sanki kontrolden çıkmasın diye kontrol edilmesi gereken neşeli ve asi bir at gibi ona bakması gerekiyormuş gibi. İyi Haber'in tamamının Augustine'den gelen şuna benzer bir cümleyle özetlenebileceği doğrudur: "Sevin. Ve dilediğinizi yapın." Ancak bu, arınmamış bir zihin tarafından duyulduğunda tehlikeli olabilir, çünkü böyle bir zihin onu her türlü zevke düşkünlük için kullanır. Mesih'in ektiği sevgi ve özgürlük ateşi tehlikeli bir ateş olabilir. Biz insanlar sınırsız bir özgürlüğe sahibiz: Hiç kimse ve hiçbir yasa bizi sevmekten alıkoymaz. Bu belki de en iyi şekilde muhafaza edilen, muhafaza edilen ve içimizde derinlemesine kök salmasına izin verilen bir gerçektir. O zaman onun yaşamasına ve hareket etmesine izin verebiliriz; öncelikle tüm hücrelerimizde, sonra da eylemlerimizde. O zaman ateş bizden çevremizdekilere yayılabilir, ta ki dünyanın yanan bir çalı gibi Varlık'a doyacağı o son güne kadar. Yorum 81 4. Ruah (RUE-akh olarak telaffuz edilir) İbranice "ruh" veya "nefes" anlamına gelir.

--- SAYFA 95 ---

Logion 11 Yeshua şöyle dedi: Bu gökyüzü ve onun üzerindeki de ortadan kalkacak. Ölülerin hayatı yoktur, yaşayanların ise ölümü yoktur. Ölü olanı yediğin günlerde onu dirilttin. Işıқта olduğunuzda ne yapacaksınız? Bir olduğunuzda iki tane yarattınız. Ama artık iki yaşındasın, ne yapacaksın? (Krş. Matta 5:18, 19:16, 24:25; LUKA 3:10, 16:17, 16:21-33; MARKOS 13:31; YUHANNA 2:17; I Korintliler 7:31; YARATILIŞ 2:14-17.) Her şey geçer. Tüm maddi ve göksel dünyalar geçmelidir. Oluşan her şey parçalanmalı, başlangıcı olan her şeyin bir sonu olmalı. Yeshua, geçiciliğin bu amansız hatırlatmasıyla bizi geçmeyen, gerçekten canlı olan ve ölemeyen olanı: Yaratılmamış olanı aramaya davet ediyor. Oluşturulmaz ve ayrıştırılmaz. Ancak gnostik görevlerinden biri, ölümlü olanı gerçekten canlı kılmak için tüketmek, kendi içinde yaşam olmayan şeyi -bedenimizi, dünyayı, maddeyi- özümsemek ve böylece Varlığın tezahür ettiği yer haline gelmesini sağlamaktır. Bir atasözü vardır: "Temiz olana her şey temizdir." Ve H.-Ch. Puech,5 bazı gnostik geleneklerin maddede, örneğin yiyeceklerde bulunan ışık kıvılcıklarını serbest bırakmaya çalıştığını belirtiyor. Ancak ışık karanlığı emer ve yaşam da ölümü entegre etmelidir. Hepsi ışıktan yeniden bir araya geldi - lambayı sepetin altına sakladığı yerden alıp standına yerleştirmekten, parlamasına izin vermekten başka "yapılacak" ne var? Loyonun ikinci kısmı bize Vahdetten geldiğimizi ve dualiteyi yaratanın biz olduğumuzu hatırlatır. Bu ikiliğin kendisi yanlış değildir. Bu bizim bireyselleşme sürecimizde bir adımdır - bunu yapamayız. Yorum 82 5. Puech, Le Manichéisme (Paris: Édition du Musée Guimet, 1949), 191-92.

--- SAYFA 96 ---

bebek ile annesinin farklılaşmamış birliğinde kalır. İkilikten veya ayrılıktan geçiş, büyümenin ve olgunlaşmanın gerekli aşamalarından biridir. Ama iki haline geldiğimize göre, Bir'i yeniden keşfetmeye çalışmalıyız. Keşfettiğimiz Birlik artık farklılaşmamış bir kaynaşma değil, Birlik, bütünleşme olacaktır. O zaman varoluşsal varlığımız özsel Varlığa karşı şeffaf hale gelecektir. Yorum 83

--- SAYFA 97 ---

Logion 12 Öğrenciler İsa'ya şöyle dediler: "Bizi bırakacağını biliyoruz. O zaman aramızda kim büyük olacak?" Yeshua onlara şunları söyledi: Kendinizi bu noktada bulduğunuzda, Adil Yakup'a gidin: Cenneti ve dünyayı ilgilendiren tek şey onun mülküdür. (CF. MATTA 18:1; MARKOS 9:34; LUKA 9:46; YUHANNA 1:3; Elçilerin İşleri 1:11; I Korintliler 8:6; İB 2:10.) Yeshua'nın kardeşi Yakub'un ilk Hristiyanlar arasındaki yüksek konumu iyi bilinmektedir. Hatta öyle görünüyor ki Matta geleneğinin Petrus'a yüklediği rol başlangıçta Yakup'a aitti. Her durumda, Thomas geleneğinin James'i Yeshua'nın kamu temsilcisi olarak belirlediği açıktır. Yahudi çevrelerinde dünyanın kimin için yaratıldığı konusunda uzun bir tartışma vardı: Tevrat mı, Musa mı, İbrahim mi yoksa Mesih mi?6 Babil Talmud'unda dünyanın Musa ve Harun için birlikte yaratıldığı kabul ediliyordu. Harun'un Musa-Yeşu ile olan ilişkisinin aynısının Yakub'un da Yeshua ile aynı olduğu düşünülmüş olabilir (Epiphanius, Panarion 29:3-4).7 Cenneti ve yeri ilgilendiren her şey onun bölgesidir. Bu ironik bir anlamda okunabilir: "İçinizdeki Üstad'ı takip edemiyorsanız ve hala dışsal bir Üstad'a, bir lidere ihtiyacınız varsa, o zaman Yakup'a gidin. O tüm bunlarla ilgilenecektir. Bir kilise veya yapılandırılmış bir topluluk inşa etmek onun alanıdır." Yorum 84 6. Krş. G. L. Ginzberg, Yahudilerin Efsaneleri, cilt. 5, yeniden basım baskısı (Baltimore: Johns Hopkins University Press, 1998), 67. 7. [Bu tez, Yahudi olmayan İsa ifadesinin İbranice orijinali olan Yehoşua isminin aynı zamanda Yahudi olmayan harf çevirisi Joshua'nın da kökeni olması gerçeğiyle daha da güçlenmektedir. Ayrıca Yehoşua, özellikle Aramice konuşan Yahudiler tarafından Yeshua olarak kısaltılmıştır. -Trans.]

--- SAYFA 98 ---

Logion 13 Yeshua öğrencilerine şöyle dedi: Ben sizin için nasıl biriyim? Beni neye benzetirsin? Simon Peter şöyle dedi: "Sen adil bir melek gibisin." Matthew şöyle dedi: "Sen bilge bir filozof gibisin." Thomas şöyle dedi: "Usta, ağızım asla senin neye benzediğini söyleyemez." Yeshua ona şunu söyledi: Artık senin Efendin değilim, çünkü sen benim çıktığım aynı köpüren kaynaktan sarhoş oldun ve sarhoş oldun. Sonra onu bir kenara çekti ve ona üç kelime söyledi. . . Thomas arkadaşlarının yanına döndüğünde ona şunu sordular: "Yeshua sana ne söyledi?" Thomas şöyle cevap verdi: "Onun bana söylediği sözlerden birini bile sana söylesem, taşları alıp bana atarsın. Ve o taşlardan ateş çıkıp seni yok eder." (Krş. Matta 3:12, 16:13-20; Markos 8:27-30; LUKA 3:17, 9:18-21; YUHANNA 8:58, 10:6; LEV. 9:24; SAY. 16:35; HÂKİMLER 9:15.) "Sizin için ben kimim?" Bu soru sinoptik İncillerde de sorulmaktadır. Burada Petrus'un Yeshua'da gördüğü Mesih değil, bunun yerine bir melek, bir "ilahi elçi"dir. Böylece Yeshua'yı bilinç seviyemize göre algılıyoruz. Bazıları için o İlyas'tır; diğerleri için bilge bir filozof (ve o günlerde bu, bir haberci veya peygamber gibi yalnızca onu söyleyen biri değil, onu yaşayan ve onu enkarne eden biri anlamına geliyordu). Yüzyıllar sonra Kur'an, Yeshua'yı "azizliğin mührü" olarak adlandıracaktı. Ancak Varlığının gizemine en yakın görünen kişi Thomas'tır. Kendini tanıma yoluyla, Deus absconditus imgesinde homo absconditus'un derinliklerine inmiştir. O, kendi içindeki Tarifsizi, Bilinmeyeni deneyimlemiş ve tanımıştır ve böylece onu Öteki'nde de tanıyabilir. Thomas şöyle dedi: "Usta, ağızım asla senin neye benzediğini söyleyemez." Burada Thomas, Tanrı'yı isimlendirmeyi veya nitelendirmeyi reddeden apofatik gelenek olarak bilinen geleneği örnekliyor. Thomas Aquinas'ın dediği gibi: "Yorum 85'e Dair

--- SAYFA 99 ---

Tanrı, ne olduğu değil, yalnızca ne olmadığı söylenebilir." Onun için geleneksel olarak olumsuz terimler kullanılır: Sonsuz, Yaratılmamış, Adlandırılmaz, Tarifsiz vb. Ben artık senin Efendin değilim, çünkü sen benim çıktığım aynı köpüren kaynaktan sarhoş oldun ve sarhoş oldun. Bu yanıtta Yeshua, Thomas'ı ortak kökenleri olan Baba'yı deneyimlemiş biri olarak tanır. Daha sonra Mary Magdalene'e şunu söyler: "Babam senin Baba." Bundan böyle Thomas, Yeshua'nın kardeşi veya ikizi olarak kabul edilebilir. Sonra Yeshua onu kenara çeker ve ona "üç kelime" söyler. Ne oldukları hakkında sonsuz spekülasyon yapabiliriz. Belki de bu, Birliği bozmayan, daha ziyade içsel bir doğurganlığın Vahiyi olan Teslis'in bir ifşasıydı. (Elbette Tanrı'nın Üçlü Birlik olarak anlamı, Chateaubriand'ın belirttiği gibi "yüce bir bekar"a gönderme yapmaz.) Tanrı, Aşık, Sevgili ve Sevgi olarak Bir ve Üç'tür. Tanrı ilişkidir. Naasenes'e göre bu üç patlayıcı kelime Kaulakau, Saulasau ve Zesar'dı.8 Pistis Sophia'da Yeshua üç kelime ağılıyor, aynı kelime üç kez tekrarlanıyor - IAW (Yunanca,), "yah-HOO-wah" olarak telaffuz edilir: I veya iota, çünkü her şey ondan geliyor; alfa, çünkü her şey ona geri dönmeli; ve omega, çünkü tüm tamamlanmaların tamamlanması onun içindedir. Ancak bu spekülasyonlarda gözden kaçırdığımız şey, konuşulan sözün köklerinin seste, belirli bir titreşimde olduğudur. İnişiyeler birbirleriyle konuştuğunda üçlü bir titreşim vardır: beldeki yaşam merkezinden kalp merkezine, oradan da kafadaki noetik veya entelektüel merkeze doğru. İnişiyeler, varlıklarının tüm bu seviyelerinde "rezonanslarının" mükemmel olduğunu ancak bu birliktelikte doğrulayabilirler. Her ne olursa olsun Thomas burada Yeshua ile paylaştığı özel yakınlıktan söz ediyor. Diğer öğrenciler kıskançlık nedeniyle taş atabilirler; böylece aşk ateşi kıskançlık ateşine dönüşebilir. Sonra ısıtmak ve aydınlatmak yerine yakar ve yok eder. Yorum 86 8. [Naaseniler, Hippolytus'un Heresies'in Reddi v.8.4'te açıklanan gnostik bir mezhepti. Bu kelimeler bir tür İbranice kelime oyunu gibi görünebilir. Başka bir spekülasyon da bu üç kelimenin Tanrı'nın Musa'ya Çıkış 3:14'te söylediği kelimeler olduğudur: Ehye Asher Ehye, ben neysem oyum. —Çeviri]

--- SAYFA 100 ---

Logion 14 İsa onlara şöyle dedi: Eğer oruç tutarsan suçlu olursun. Dua edersen yanılırsın. Hayır kurumlarına bağış yaparsanız aklınızı bozarsınız. Herhangi bir ülkeye gittiğinizde ve kırlarda dolaştığınızda, eğer sizi karşıarlarsa, size ne ikram ederlerse onu yiyin. Hastalarını iyileştirebilirsin. Seni kirlüten ağzına giren değil, ağzından çıkandır. (Krş. Matta 6:2,7,16,17 VE 10:11-14; MARKOS 7:15; LUKA 10:8-11; YUHANNA 3:18; ELÇİLERİN İŞLERİ 9:13; KOLOL 10:27.) Tomas İncili, belirli dinsel uygulamaların farkında olan ancak bu uygulamaları yalnızca gözlemlemenin yeterli olduğunu düşünerek bu uygulamalar konusunda kayıtsız kalma tehlikesiyle karşı karşıya olan kişilere yöneliktir. Eğer oruç tuttuğumuzda kendimizi erdemli hissederseniz, bu bizi özgürleştirmek yerine egomuzu şişirecektir. Gerçek oruç, Tanrı'nın huzuruna daldığımızda kendiliğinden gelir. Sonra yemek yemeyi unuturuz. Bu, Yeshua'nın, öğrencileri onun yemek yemediğini anlayıp şaşırdıkları zamanki haliydi. Onlara şunu söyledi: "Yiyecek bir şeyim var, bilmediğiniz bir yiyecek... Benim yiyeceğim Babamın iradesini yerine getiriyor... Çabuk bozulan yiyecek için değil, sonsuz yaşamın yiyeceği için çalışın." (Krş. Yuhanna 4:32.) Eğer bağış yaparken kendinizi adil hissederseniz, zihninize zarar vermiş olursunuz. Onay almak veya temiz bir vicdan yaratmak için veriyorsunuz. Ancak bunun daha da ötesine geçmeliyiz ki, "sağ elinizin ne yaptığını sol elinizin bilmesine izin vermeyin." Kardeşin açsa ve senin de yiyeceğin varsa onu paylaşmaktan daha doğal ne olabilir? Bu "hayır işlerine bağış yapmak" değil; aşkın kendiliğindenliğini yeniden keşfetmektir. Aynı şey dua için de geçerlidir. Jean Cassien, "Kendinizi dua ederken gördüğünüz sürece, gerçekten dua etmiyorsunuz" dedi. Dua da giderek daha kendiliğinden hale gelmeli; bir gülün kokusuna ya da bir kuşun cıvıltısına benzeyecek kadar basit bir kalp hareketi olmalıdır. Yeshua bizi kendi içinde iyi olan uygulamalara karşı uyarıyor, Yorum 87

--- SAYFA 101 ---

ancak bu, "ferisilik" veya ruhsal narsisizm için bir kanca haline gelebilir. Ruhun Varlığının bizi giderek daha basit, daha kendiliğinden yapmasına izin vermeliyiz. Kendini suçlu hisseden ve başkalarına da suçlu hissettiren karmaşık insanlar üreten bir din, sahte bir din olma riskiyle karşı karşıyadır. Artık bizi Yaşayan'ın canlılığına "yeniden bağlamaz" (re-ligio'nun orijinal anlamı); bunun yerine bizi ondan ayırıyor. Bu slogan bizi bu sadelik tutumuna teşvik ediyor: Bize konukseverlik sunulduğunda, önümüze geleni yemeliyiz. Bizi kirleten ağzımıza giren değil, çıkandır. Yeshua genel olarak bizi saf olmayan, kirleten şeyin, gereksiz söz ve aceleci hükümler gibi başkalarını kirleten eylemlerimiz olduğunu vurguluyor. Kalplerimizi ve akıllarımızı yozlaştıran, nefesimizi bulandıran iftira ve suçlamadır. Eğer kalp bu işlerle tam olarak meşgul değilse, akılda nefret ve kırgınlık varsa, oruç tutmanın, zekat vermenin, namaz kılmanın ne faydası var? Hastalarını iyileştirebilirsin. Bu, logonun eşit derecede önemli bir çizgisidir. Yunanca therapein kelimesi sadece vücudu iyileştirmekten daha fazlasını ifade eder. İskenderiyeli Philo'nun hakkında yazdığı terapistler aslında şifacılar çok daha fazlasıydı; onlar aynı zamanda başlatıcıları. Dolayısıyla bunu şu şekilde okuyabiliriz: "Hasta veya acı çekenleri iyileştirebilirsiniz, aynı zamanda onlara yaşamın ve acının anlamını da öğretebilirsiniz." Hastalığın kendisi daha derin bir rahatsızlığın, Varlığın unutkanlığının yalnızca bir belirtisi olabilir. O halde terapistin rolü, acı çekenlere fiziksel, psişik ve ruhsal bütünlük anlamında sağlıklarını yeniden kazanma fırsatını vermektir. Thomas İncili bize her insanın iyileştirme gücüne sahip olduğunu hatırlatır. Her birimizin içinde bir terapist vardır. Varlığımızın her boyutunda bizim için bereketli bir yaşam isteyen Diri'dir. Önemli olan tutumdur ve Yaşamın içimizde ve bizim aracılığıyla hareket etmesine izin veren açıklıktır. Yorum 88

--- SAYFA 102 ---

Logion 15 Yeshua şöyle dedi: Rahimden doğmamış birini gördüğünüzde secdeye kapanın ve ibadet edin, çünkü bu sizin Babanızdır. (CF. MATTA 11:11; MARKOS 3:11; LUKA 7:28; YUHANNA 3:9; I KORİNTLİLER 14:25; KOLOS 3:4; II TELES 1:10.) Bu logion bizi içimizdeki Doğmamış'ı keşfetmeye davet ediyor: kadından, etten, akıldan ya da duygudan doğmamış olanı. Dikkatimizi, doğmamış ve yaratılmamış gerçek kökenimize yönlendirir. İşte gerçek Babamız. Onu keşfettiğimizde, yalnızca secdeye kapanabilir ve ona tapabiliriz, çünkü yaratılmamış Varlık ve Sevginin ilahi uçurumunun önündeyiz. Yorum 89

--- SAYFA 103 ---

Logion 16 Yeshua şöyle dedi: İnsanlar benim dünyaya barış getirmeye geldiğimi düşünebilirler. Benim yeryüzüne ayrılık tohumları ekmeye geldiğimi bilmiyorlar: ateş, kılıç, savaş. Bir evde beş kişi olduğunda üç, ikiye, iki de üçe karşı olacaktır; baba oğula, oğul da babaya karşı. Ve ayakta kalacaklar, yalnız ve basit [monakhos] olacaklar. (Krş. Matta 10:34-36; LUKA 12:49, 12:51-53.) Mesih'in bize sunduğu Barış ne coşkudur, ne de bir çeşit sakinleştiricidir. Bu, uygun dış koşullara bağlı olmayan temel Varoluş Huzurudur. Hiçbir şeyin ve hiç kimsenin bizden alamayacağı bu Barışı keşfetmek için ateşe, kılıca, savaşa, yani arınmayı, ayrımcılığı ve bizi sahte güvenlik duygularımızdan sarsacak polemikleri (Polemos Yunancada "savaş") deneyimlemeye istekli olmak gerekir. Bir gün Kardinal Newman, gümüşün fırında eritildiği gibi test edildiği gibi, Tanrı'nın da ruhları test ettiğinden söz eden İncil'deki bir pasaj üzerinde kafa yormaya başladı. Bir gümüş demirhanesini ziyaret etti ve zanaatkâra, gümüşün yabancı maddelerden arınmış olduğunu nasıl bildiğini sordu. Demirci şöyle cevap verdi: "Yüzümün özelliklerini ona yansıttığımda gümüşün hazır olduğunu anlıyorum." Ateşle böyle bir imtihandan geçerken, Baba'nın üzerimize eğildiği metaforunu hatırlamak, onun özelliklerinin yansıtılıp yansıtılmadığını görmek yardımcı olabilir. . . Oğul olarak. (Bkz. sayfa 132, dipnot 19.) Bıçak veya kılıç, Pavlus'un mektuplarında belirtildiği gibi ayrımcılığı temsil eder. Kılıç, bizi tuzağa düşüren ve yabancılaştıran şeyleri ortadan kaldırmamızı sağlar. Bu durum bir tür çatışmaya (polemos) yol açmaktan başka işe yaramaz ve bazen her birimizin özerkliğe kavuşması için aile üyeleriyle yüzleşmeye yol açabilir. Tıpkı göbek bağının kesilmesi gibi, bazen gerçekten olduğumuz kişi olabilmek için en meşru bağlarımızın etini de kesmeliyiz. Yeshua bize ateş, kılıç ve çatışma getirmeye geldiğini söylediğinde aynı zamanda bize kendi kurtuluşumuzun araçlarını da sunuyor. Bize sahte kimliklerden veya Yorum 90'dan nasıl kurtulacağımızı öğretiyor.

--- SAYFA 104 ---

Bu kadar bağlı olduğumuz ama yanılısamalardan arınmış, çıplak gerçekliğimize ulaşmamızı engelleyen kendilik imgelerimiz. Özgürleştirici denemelerden geçmiş olan kişi, tek başına ve basitleştirilmiş bir şekilde ayakta durabilir; burada tercüme edilmesi zor bir kelime için iki kelime kullandık: monakhos, genellikle "keşiş" olarak kötü bir şekilde tercüme edilir. Monakhos mutlaka bekarlık anlamına gelmez; O, Baba'ya doğru akan bütün bir nehir olan Oğul gibi "monogenetik" olmak için Bir'e (monos) doğru, tüm yönlerinin (beden, ruh ve ruh) bütünleşmesine doğru ilerleyenleri ifade eder. (Yuhanna İncili'nin önsözündeki Logos pros ton Theon'a bakınız.) Bu birleşme, yalnızlık ve hayatımızın basitleşmesi yoluyla gerçekleşir. Gnostik açıdan kendimizi yalnız buluruz; sevgi ya da arkadaşlık eksikliğinden değil, dağların dorukları kalabalığın dolaşmaktan hoşlanmadığı yerler olduğundan. Belli bir hakikat derinliğinde kendimizle ve Tanrıyla yüz yüze geliriz. Bu yalnızlık başkalarından bir ayrılık değildir. Tam tersine, başkalarıyla daha derin bir buluşmaya, onlarla kendi temel yalnızlıklarında buluşmaya olanak tanır. Gnostikler kalabalıklardan hoşlanmazlar. Girişken, dışa dönük yaşam onlara göre değil. Ancak onları kitlelerden uzak durmaya zorlayan şey gurur değil; yüzeyselliğin reddidir. En derin ve en mahrem buluşmaların, gerçekten yalnız yaşayan insanlar arasında olduğu da bilinmektedir. Kalıcı yalnızlık aynı zamanda bizi egonun ötesinde bir duruma da götürür, çünkü yalnızlıkta varoluşumuzu teyit etmek için diğerinin yansımalarına, diğerinin görüşüne bağımlılık olamaz (ve bu onaylamanın hoş ya da nahoş olması pek önemli değildir). Bu yüzden pek çok insan yalnızlıktan korkuyor. Ancak yalnız olmak yeterli değildir. Bizler aynı zamanda basit olmaya da çağırıyoruz. Bu kelimenin etimolojik olarak "kırıksız, kıvrımsız, kıvrımsız" yani kendimize dönmeden anlamına gelmesi anlamlıdır. Ateşin ve kılıcın tüm işi, orijinal sadeliğimizi veya gerçek kimliğimizi yeniden keşfedecek şekilde, en gizli kıvrımlarımıza kadar kırıksızlarımızı açmaktır. Bu saf gümüştür, yanıltıcı fantezilerin cürufundan arınmış saf "Ben"dir. Meister Eckhart'ın bahsettiği "asil adam", "Tanrı'nın oğlu"dur. Yorum 91

--- SAYFA 105 ---

Logion 17 Yeshua şöyle dedi: Sana hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın duymadığı, hiçbir elin dokunmadığı ve hiçbir insan yüreğinin düşünmediği şeyi vereceğim. (Krş. Matta 4:9; Luka 1:77; Yuhanna 7:39; Elçilerin İşleri 7:23; I Korintliler 2:9; İşaya 64:3; Yeremya 3:16.) Yeshua'nın burada sunduğu şey düşünülebilecek, hissedilebilecek, görülebilecek ya da hayal edilebilecek bir şey değil. Böylece yaratılmamış Varlığın aşkınlığını doğrular. "Ben Allah'ı tanıyorum" demek ancak zan ve yalandan ibaret olabilir. Kendini tanıtırken Tanrı hâlâ bilinemez halde kalıyor. Burada Tomas İncili, hem Tanrı'nın ulaşılmaz karakterini hem de O'nun Varlığına katılmanın gerçekliğini aynı anda doğrulayan Hesychism gibi geleneklerin kaynağı olarak kendisini göstermektedir. On dördüncü yüzyıl Yunan Ortodoks azizi Gregory Palamas, enerji ve öz arasındaki ayrımı bundan yola çıkarak yaptı. Güneşin çekirdeğini hiçbir zaman deneyimleyemeyiz ama onun ışınlarıyla kendimizi ısıtabiliriz. Bu aynı zamanda ilahi olanla birleşmenin paradoksu: Ne kaynaşma ne de ayrılık. Yorum 92

--- SAYFA 106 ---

Logion 18 Öğrenciler Yeshua'ya sordular: "Söyle bize, sonumuz ne olacak?" Yeshua cevap verdi: Başlangıç hakkında ne biliyorsun ki şimdi sonu arıyorsun? Başlangıç nerede ise son da orada olacaktır. Ne mutlu başlangıca sadık kalanlara, çünkü onlar sonu bilecekler ve ölümü tatmayacaklar. (CF. MATTÄ 24:3-6; YUHANNA 20:15; I. PETER 4:17.) Bazı sorular boştur. Gerçekten nereden geldiğimizi bilmediğimizde neden nereye gittiğimizi ve bize ne olacağını bilmeye çalışalım ki? Bugün ne olduğumuz, dün ne olduğumuzun sonucudur; Yarın ne olacağımız, bugün ne olduğumuzun sonucu olacaktır. Başlangıçlar ve sonlarla ilgili sorular bizi doğrudan bugüne geri getirir, çünkü başlangıca ve sona ancak bu "bugün"de, burada ve şimdi ulaşabiliriz. Herakleitos çemberde başlangıç ve sonun buluştuğunu vurguladı. Çemberin her noktası bir başlangıç ya da bitiş olarak değerlendirilebilir. Her şimdiki an, en derin haliyle, alfayı ve omegayı ortaya çıkarır. Son hakkında sorular sormak yerine, tüm yaşamın, düşüncenin, hareketin ve varlığın doğduğu, her zaman mevcut olan Kaynağa yönelsek daha iyi yaparız. Yorum 93

--- SAYFA 107 ---

Logion 19 Yeshua şöyle dedi: Var olmadan önce var olana ne mutlu. Eğer öğrencilerim olursanız ve sözlerimi dinlerseniz bu taşlar size hizmet edecektir. Cennette yazdan kışa değişmeyen beş ağaç vardır. Yaprakları düşmüyor. Bunları bilen, ölümü tatmaz. (CF. YUHANNA 5:24, 8:58; MATTA 3:9; MARKOS 1:13; LUKA 3:8; YAKUP 1:11; I. PETROL 24; VAHİY 2:7; İŞAYA 40:7; ZAK 14:8.) Var olmadan önce nasıl olabiliriz? Ancak var kelimesinin etimolojisi bile varlığın özden sonra geldiğini, onu ifade ettiğini ve tezahür ettirdiğini göstermektedir. Bu sözü aynı zamanda Yeshua'nın çarmıha gerildiği söylenen ünlü ifadesiyle de ilişkilendirebiliriz: "İbrahim var olmadan önce Ben Varım." Bu, tarihsel İbrahim'i de içeren uzay-zaman sürekliliğine girmeden önce, herhangi bir varoluştan önce Ben'im anlamına gelir. Bu da İlahi İsmi, Yararılmamış çağrıştırmaktadır. Meister Eckhart, Yeshua'nın şu sözünü başka kelimelerle ifade ediyor: "Doğmadan önce, sonsuza kadar Ben'im." Ne mutlu, hala uzay-zamandayken, sonsuzluktaki Varlıklarının bilincine varanlara, çünkü onlar bu dünyadalar ama bu dünyada değiller ve taşlar bile onlara hizmet edecek. Var olan her şeyin yaratılmamış ilkesiyle uyum içinde olduğunuzda, o zaman aslında her şey size "hizmet ediyor" gibi görünür. Doğanın tüm unsurlarından gerçek bir destek var. Bu, Cennetin gnostik görüşüdür. Kafka şöyle dedi: "Cennet hâlâ burada, oradan atılan biziz." Onu yeniden keşfedebilmek için "yazdan kışa değişmeyen beş ağacı" bilmemiz gerekiyor. Philip İncili'ne göre bu beş ağaç, beş ayındır. Jean Doresse, Maniheist bir ilahiden alıntı yaptıktan sonra, Chavannes Pelliot'un Çin Maniheizmi hakkındaki incelemesinden, Işığın Elçisi tarafından beş değerli ağacın dikilmesine ayrılan uzun bir pasajla bahseder. Bunlar: Düşünce Ağacı, Duygu Ağacı, Yansıma Ağacı, Akıl Ağacı ve Akıl Ağacıdır. Yine diğerleri Yorum 94

--- SAYFA 108 ---

bunlarda Origen ve ataerik gelenek tarafından geliştirilen beş manevi duyunun sembolünü görebilirler. Ama en önemlisi sesin içindeki sessizliğin şarkısını duyacak kulaklarımız, görünenin içinden görünmeyi görece gözlerimiz var. Bu Cennet duygusudur. Bazıları, gnostiklerin "beş duyunun uygulanması" olarak bilinen bir pratiğe sahip olduğuna inanıyor; bu, duyu organlarını metodik olarak bir nesneye odaklayan ve sonuçta bizi "İlahi olanın hissine" götüren bir egzersiz. Bu, daha büyük kıyametin (apokalupsis, perdenin açılması anlamına gelir) veya Varlığın insan mikrokozmosunda açığa çıkışının başlangıcıdır. Yorum 95

--- SAYFA 109 ---

Logion 20 Öğrenciler Yeshua'ya sordular: "Söyle bize, Cennetin Krallığı nasıl bir şeydir?" Onlara şöyle cevap verdi: Hardal tanesi gibidir, tohumların en küçüğüdür. İyi sürülmüş bir toprağa düştüğünde gökteki kuşların konaklayacağı büyük bir ağaca dönüşür. (CF. MATTA 13:31-32; MARKOS 4:30-32; LUKA 13:18-19.) En küçük tohumlar en büyük ağaçları doğurabilir. Bir insan uyanabilir ve yeni bir insanlık doğabilir. Bu, tüm başlangıçların, özellikle de insanın başlangıcının ilkesidir. Fark edilmeyen, boyutu sonsuz olan bir şey, büyümenin kodlanmış bilgisini içerir. Meşe meşe palamudu içinde bulunur. Ancak bu müjdenin daha önce de işaret ettiği gibi, zeminin elverişli olması ve toprağın iyi sürülmüş olması gerekir. Aksi takdirde her birimizin içine ekilen ilahi hayat tohumu (sperma theou) büyüyemeyecek ve bizi cennet kuşlarını barındırabilecek ulu bir ağaca dönüştüremeyecektir. Yorum 96

--- SAYFA 110 ---

Logion 21 Meryem, Yeshua'ya şunu sordu: "Öğrencilerin nasıl?" Cevap verdi: Kendilerine ait olmayan bir tarlaya giren küçük çocuklar gibidirler. Sahipleri dönüp: "Tarlamızı bize geri verin!" elbiselerini çıkaracaklar, sahiplerinin önünde kendilerini çıplak görecekler ve sahayı kendilerine bırakacaklar. Bu yüzden şunu söylüyorum: Eğer evin sahibi bir hırsızın geleceğini biliyorsa, uyanık olacak ve hırsızın krallığının evine girmesine veya mallarını almasına izin vermeyecektir. Bu nedenle dünyaya karşı uyanık olmalısınız. Kendinizi büyük bir enerjiyle güçlendirin, yoksa hırsızlar size ulaşmanın bir yolunu bulacaktır. Güvendiğiniz kâr onlar tarafından bulunacaktır. Aranızda akıllı bir kişi bulunsun. . . Mahsul olgunlaştığında hemen gelir ve orağıyla hasadı yapar. Kulağı olanlar duysun! (CF. MATTA 11:16; LUKA 7:32; II Korintliler 5:3.) Burada Magdalalı Meryem, Yeshua'ya öğrencilerinin gelişim aşaması hakkında soru soran inisiye rolünü oynuyor. Ona anlattıklarının en yakın müridleri için değil, onu belli bir mesafeden takip eden kişiler için geçerli olduğu görülür. Yeshua, "Onlar küçük çocuklar gibiler" diye yanıtıyor. Henüz Mesih'in giysilerini giymediler. Buradaki çıplaklıkları sadece masumiyet değil; bu aynı zamanda pneuma'nın, Ruh'un tezahürünün eksikliğidir. Yeshua uyanık olmanın önemini bir kez daha doğruluyor. İrfan alanına sahip olan sadece manevi üstatlar değildir. Aynı zamanda hırsızlar ve istilacılar tarafından da ele geçirilebilir: aceleci kararlar, arzular, çarpık düşünceler. Bunlar gerçek bilgiyi engelleyebilen veya yok edebilen zihin hastalıklarıdır. Yorum 97

--- SAYFA 111 ---

Dikkat ve dikkat sayesinde bu çocuklar olgunlaşabilir ve bilge olabilirler. İşte o zaman vaat edilen meyveyi toplayacaklar. Artık ilim alanında çıplak yabancılar olmayacaklar. Onlar Efendi ile birlikte efendiler, Oğul ile birlikte oğullar ve kızlar olacaklar. Yorum 98

--- SAYFA 112 ---

Logion 22 Yeshua bazı bebeklerin emzirildiğini gördü. Öğrencilerine şöyle dedi: Emzirilen bu bebekler Krallığa girenler gibidir. Öğrenciler ona şunu sordular: "O halde biz de Krallığa girmek için bebek gibi mi olacağız?" Yeshua onlara şöyle cevap verdi: İkisini Bir yaptığınızda, içtekini dıştakine ve yüksek olanı alçak olana benzettiğinizde; erkeği ve dişiye tek bir Bir haline getirdiğin zaman, ne erkek ne de dişi kadın olur; gözlerinizde gözleriniz, elinizde bir eliniz, ayağınızda bir ayak ve ikonunuzda bir simge olduğunda, o zaman Krallığa gireceksiniz. (CF. Matta 18:1-3; Markos 9:36; Luka 9:47-48; YUHANNA 17:11; ROM 12:4-5; I Korintliler 12:24; Gal 3:28; Efes 2:14-18; ÇIKIŞ 21:24; LEV 24:20.) Burada da Yeshua, Krallıktakilerden, Sütü doğrudan annelerinin göğsünden alırlar, ancak bu sefer onlar yaşamlarının kaynağı olarak kabul edilen şeye yakın, tam bir alıcılık durumundaki masumlardır. Daha sonra Yuhanna İncili, Yeshua'nın başının dayandığı Babanın Göğsünden söz eder ve çok daha sonra Yuhanna da başını Yeshua'nın göğsüne yaslar.⁹ Her halükarda, tüm bu görüntüler, tefekkür yaşamı için gerekli olan sükunet ve alıcılık tutumunu simgelemektedir. Öğrenciler, Krallığa girmek için bebek gibi olmanın yeterli olduğu sonucuna vardılar. Ancak Yeshua onlara bebeğin aynı zamanda Yorum 99 9'un da bir sembolü olduğunu hatırlatır. [Krş. Yazarın Philip İncili hakkındaki yorumunda bununla ilgili gözlemi: "Her ne kadar Yeshua sıklıkla başını göğsüne dayamış genç bir adamla tasvir edilmiş olsa da (ve bu tür görüntüler din adamlarının davranışları üzerinde etkili olmuştur), onu bir kadınla yakınlık pozunda resmetmek neredeyse imkansızdır." Jean-Yves Leloup, Philip'in İncili (Rochester, Vt .: İç Gelenekler, 2004). -Trans.]

--- SAYFA 113 ---

ikiliksizliği ve kendimizde çocuksu davranışlar veya tutumlar barındırarak kelimenin tam anlamıyla bir çocuk gibi olmaya çalışmanın yanıltıcı olduğunu. Bunun yerine varlığımızın tüm boyutlarını bütünlüştürmeye çalışmalıyız: yüksek, alçak, eril, dişi vb. Bu sadece bir gerçek değil, kendimiz üzerinde çalışmamız için bir emirdir. Yüksek olan alçak olanla temas halinde olmalıdır. Pek çok insanın kafası bulutlardadır ancak rüyaları genellikle fiziksel dürtüleriyle çatışır. Hatta yüksek ve alçak tamamen ayrılabilir. Gnostiklerin işi cennet ve yeryüzünün bütünlüşmesi, et ve ruhun karşıt olmamasıdır. Bu aynı zamanda eril ve dişi, anima ve animusun bütünlüşmesini de içerir. İçimizdeki kadın ve erkek arasındaki evliliğin farkına varmalıyız, aksi takdirde içimizde hissettiğimiz eksikliği gidermek için daima dışarıda ararız. Bu, kendimizi bütün ve bölünmemiş, farkına varılmış varlıklar olarak keşfetmemizi engeller. Androjen teması gnostik edebiyatta sıklıkla tekrarlanır. Eril ve dişi kutupların bu bütünlüşmesini sembolize eder: titizlik ve hassasiyet, zeka ve duygu, güç ve nezaket. Ancak bu kendi içine kapanmış bir bütünlük değildir. Tam tersine, başkalarını eksiklikten değil bütünlükten sevmek kapasitemizin farkına varmamızı sağlar. O zaman aşklarımız sadece susuzluk değil, aynı zamanda taşan çeşmelerdir. Pavlus şunları söyledi: "Mesih'te ne erkek ne de dişi vardır." Aslında sadece bireyler var. İlişkileri, erkek ve kadın arasındaki değil, erkek ve kadın arasındaki hayvan çekiciliğiyle belirleniyor; bu, tüm evreni kendi düğününün ritmine çeken yin-yang çemberi imajını hatırlatıyor. Yeniden keşfedilen bu birlik içinde her şey başkalaşmış olarak görünür: Gözlerinde gözleriniz olacak, çünkü onlar en sonunda görecekler. Elinizde bir el olacak, çünkü artık gerçekten verip alabileceksiniz. Ayağında bir ayağın olacak, artık ayakların yolu bilecek. Her şey Tanrı'nın benzerliğinde ve benzerliğinde yenilenir; gerçekten de siz Tanrı'nın simgesi olacaksınız. Büyük bir Bizans mistiği olan Yeni İlahiyatçı Simon, Gizemlerle konuştuktan sonra (bu onun Efkariya'ya gönderme şekliydi) şöyle dedi: "Bundan böyle ben onun ayağımı, onun eliyim, onun görüşüyüm. Ben onun imgesiyim ve onun Yorumuyum."

--- SAYFA 114 ---

mevcudiyet . . ." Böylece Ortodoks Babaların "ilahi hayırseverlik" olarak adlandırdığı şeyin kendisine nüfuz ettiğini hissetti. Artık tek bir varlığın bile acısını pasif bir şekilde kabul edemeyen o, tüm dünya için dua etti ve hem sefalet içindeki genç kadına hem de babasız çocuğuna baktı. Apokrif Yeni Ahit literatüründe bu logonun çok sayıda paralelliği vardır: Örneğin, Agraphon 71.10 Birisi tarafından Krallığın ne zaman geleceği sorulduğunda, bizzat Rab şöyle yanıt verir: "İkisi Bir olduğunda, dışarısı içeriye benzer ve erkek ve dişi, ne erkek ne de dişi. Artık her biri karşılıklı olarak doğruyu söylediğinde ve ikiye bölünme olmadan iki beden ve tek bir ruh olduğunda ikisi Birdir. Benzer şekilde, Naasene'ler "yukarıda ne erkek ne de dişi vardır, ancak yeni bir yaratık, yeni bir insan androjeni vardır" demişlerdir.¹¹ İnsanın gnostik arayışa duyduğu yoğun özlemin çağrıştırıldığı Thomas'ın İşleri'nden¹² alıntı yaparak bitirelim: "Tüm saatlerim tek bir saat gibi olsun. Ne gecenin, ne gündüzün, ne aydınlığın, ne karanlığın, ne iyinin, ne kötünün, ne zenginin, ne fakirin, ne erkeğin, ne kadının, ne özgürlüğün ne de esaretin olmadığı o yerde kendisine inananlara Hayat veren Diri'yi düşünmek için bu hayattan bir an önce ayrılmama izin verilsin. İçte olanı dışta, dışta olanı da içte yapacağım ki, onun tüm bereketi bende gerçekleşsin. Arkama bakmayı bıraktım ve ileri, ilerideki şeylere doğru ilerledim. . ." Yorum 101 10. A. Resch, Neutestamentlichen Apokryphen'de. 11. Bkz. Hippolytus, Elenchos V, 7, 13-15. 12. [129-45. Ayetler. Thomas'ın İşleri, Thomas İncili'nden çok daha sonraya tarihlenmektedir ve farklı bir kaynaktan geldiği kabul edilmektedir. —Çeviri]

--- SAYFA 115 ---

Logion 23 Yeshua şöyle dedi: İçinizden bin kişiden birini, on bin kişi arasından ikinizi seçeceğim ve onlar tek başına ve basit [monakhos] olarak duracaklar. (CF. MATT 22:14; YUHANNA 6:70, 13-18.) Bu logion, Iraneus ve Ehiphianus tarafından Basilidean gnostik mezhebine atfedilir. Bu ikisi bunu, gnostisizmin yol açtığını iddia ettikleri "elitizm" in bir örneği olarak sunuyorlar. Aynı mantıkla, (Matta'dan) "Birçokları çağrıldı, ancak çok azı seçildi" sözlerinin, ruhların kaderi öğretisinin bir örneği olarak sansürlenebileceğini söyleyebiliriz. Başka bir cevap da şu olabilir: Hepimiz seçilmişiz, çünkü hepimiz yaratıldık, yani varlığa "çağrıldık". Bizi seçen, yaratıcı Zeka'ya verdiğimiz tepkidir. Bin kişiden biri yanıt veriyor ve on binde ikisi kendilerini, Katolik geleneğinde Meryem Ana'ya verilen isimlerden biri olan, Tanrı'nın saf kapasitesi olan capax Dei yapıyor. Lütuflara direnmeyen bu az sayıdaki kişi, Oğul'un tek bir benzersiz tepkisinin üyeleridir. Başlangıçta olduğu gibi, Yuhanna İncili'nin önsözünde bahsedilen başlangıcı çağrıştırarak, basitleştirilmiş ve kıvrımsız, "Babaya dönük" olarak ortaya çıkarlar. Yorum 102

--- SAYFA 116 ---

Logion 24 Öğrencileri şunu sordu: "Oturduğunuz yeri bize öğretin, çünkü onu aramalıyız." Onlara şöyle dedi: Kulağı olanlar duysun! Işık insanların içinde ışık vardır ve onlar onu tüm dünyaya parlatır. Parlatmazlarsa ne karanlık! (CF. MATT 6:22-23; LUKA 11:1, 33-36; YUHANNA 1:9, 7:34-36, 12, 36, 38.) Yuhanna İncili'nde ışık teması özellikle önemlidir. "Söz, bu dünyaya gelen tüm insanların üzerinde parlayan ışıktır." Bu sadece Hristiyanlar veya gnostikler değil, tüm insanlar anlamına gelir. Yeshua kendisini Işığın enkarnesi olarak ilan eder: "Ben dünyanın Işığımı. Beni takip eden kişi karanlıkta yürümez, yaşam ışığına sahip olur." Bu "ışık adamı" teması tüm büyük geleneklerde mevcuttur. Bu, zamanımızın en büyük derinliğiyle Henry Corbin tarafından incelenmiştir.¹³ Yeshua'nın yaşadığı ve onun izinden yürüyen herkesin yaşadığı "yer" ışıktır. Işık, uzayı doldurur ve kendi içinde görünmez olmasına rağmen her şeyin görülmesini sağlar. Işıktaki olmak artık onun ortaya çıkardığı nesneler tarafından hipnotize edilmek değil, onları içeren sonsuz uzay aracılığıyla görmek demektir. Matta İncili'nde Yeshua şöyle diyor: "Göz bedeninin lambasıdır; eğer göz basitse, tüm vücut aydınlıktır, ama eğer göz kötüyse¹⁴ [belirsiz bir görüntü sunar], tüm vücut karanlıktır." Işığı algılamının gerekli koşulu bu nedenle saflık veya bakışın basitliğidir. Yorum 103 13. Henry Corbin, İran Tasavvufunda Işık Adamı (Boulder, Colo.: Shambhala, 1978). 14. ["göz kötüyse" = göz net olmayan veya bozuk bir görüntü sunuyorsa. -Trans.]

--- SAYFA 117 ---

Aydınlık bir bakış, her birimizin içinde uyanan, gölgelerimizi delip geçen, içimizde taşıdığımız ışıktan başka ne anlama gelebilir ki? Böyle bir saygıyla karşılaşanlara ne mutlu! Bu onlara sadece toz olduklarını ve toza döneceklerini göstermekle kalmıyor, aynı zamanda onlara ışık olduklarını ve ışığa döneceklerini de gösteriyor. Yorum 104

--- SAYFA 118 ---

Logion 25 Yeshua şöyle dedi: Kardeşinizi canınız gibi sevin; göz bebeklerinizi koruduğunuz gibi onları da koruyun. (Kırş. LEV. 19:18; YAS. 32:10; ÖZELDİLER 7:2; MATT 5:43-44, 19:19, 22:39; MARKOS 12:31-33; YUHANNA 2:10, 3:10, 4:21; ROM 13:9; GAL 5:14; YAKUP 2:8, 3:10, 4:21.) Yuhanna'nın ilk Mektubu, ışık ve sevgi temaları arasındaki bağlantıya iyi bir örnektir: "Işıktaki olduğunu iddia edip de komşusundan nefret eden hâlâ karanlıktadır. Komşusunu seven ışıktaki yaşar ve düşmez. Ama komşusundan nefret eden karanlıktadır. Karanlıkta yürürler ve nereye gideceklerini bilmezler, çünkü karanlık gözlerini kör etmiştir." Dolayısıyla sevgi ve ışık, irfan ve agape birbirinden ayrılamaz. Nefret bizi kör eder ve mutsuz eder. Yuhanna'nın başka bir yerde söylediği gibi, "Sevmeyen kişi ölümden yaşar." Zaten cehennemde yaşıyorlar, kendi içlerine kapalılar, Öteki'nin arzusuna arzu duymuyorlar. Bu, psikolojik otizmden çok daha acı veren bir manevi otizmdir. Sevenler için her şey daha canlı bir şekilde var olur; Öteki ışıktaki görülür ve böylece insan kardeşlerimizin, kendi gözbebeğimiz gibi, kendimizi görmemizi ve tanımamızı sağlayan bir ayna gibi değerli olduğu ortaya çıkarılabilir. Ancak kendimizin armağanı olmadan varlığımızın "öğrencisinin" nihai derinliğine ulaşamayacağımız da doğrudur. Bu açıklık, ışık ile uyumumuzun içine daldığı ve yeniden doğduğu bir kara delik gibidir. Yorum 105

--- SAYFA 119 ---

Logion 26 Yeshua şöyle dedi: Kardeşinin gözündeki çöpü görüyorsun ama kendi gözündeki merteği görmüyorsun. Gözündeki merteği çıkardığın zaman, kardeşinin gözündeki merteği çıkaracak kadar net görürsün. (CF. MATTA 7:3-5; LUKA 6:41-42.) Bu logionda Yeshua, tedavi edici boyutunu bir kez daha ortaya koyuyor. Yansıtma ve aktarım mekanizmalarının maskesini düşürüyor. Başkalarında en sert şekilde eleştirdiğimiz şey genellikle kendimizde hoşlanmadığımız ama itiraf etmekten korktuğumuz bir şeyin yansımasıdır. Başkalarında en dayanılmaz bulduğumuz hatalar kendi hatalarımızdır. Belirli konuşmaları dinleyerek, konuşan kişiden ziyade, konuşan kişi hakkında daha fazla şey öğrenebiliriz. Örneğin birisinin "Zekidir" dediğini duyarız ama aslında söylenen şudur: "O benim gibi düşünüyor." Bunun tersini de duyabiliriz: Birisi "aptaldır" çünkü "benim gibi düşünmüyor." Başkalarını yargılamak kendimizi yargılamaktır. Diğerinin gözünde gördüğümüz şerit bizim bastırılmış kütüğümüzden başka bir şey değildir. İçimizde sürekli olarak ortaya çıkan kendiliğinden yargılara dikkat edersek kendimiz ve kendi bilinçdışımız hakkında çok şey öğrenebiliriz. Bu bilinçsizlikte daha fazla ışık parladığında diğerlerini daha net görebiliriz. Onların ihtiyacı olan şeyin yargılanmaktan çok sevmeye ihtiyaç duyduğunu görüyoruz. Ve bu koşulsuz sevgi, onların ışığa doğru dönüşümlerini bile tetikleyebilir. Yorum 106

--- SAYFA 120 ---

Logion 27 Yeshua şöyle dedi: Eğer dünyadan oruç tutmazsanız, Krallığı bulamazsınız. Eğer Şabat'ı Şabat olarak kutlamazsanız, Baba'yı tanımayacaksınız. (CF. MATTA 5:8-20, 6:33, 18:3; LUKA 12:31, 13:5, 18:17; YUHANNA 3:5, 6:46, 14:9.) Dünyada olmak ama ondan olmamak: Bu, müjdelerde oldukça sık tekrarlanan bir temadır. Dünyadan oruç tutmak, ona karşı hürriyetimizi ortaya koymaktır. Gerçek silüetini görmek için şehrin dışına çıkmamız gerekiyor. Gerçek bir insan yaşamı için bir inziva zamanı gereklidir. Kelimenin tam anlamıyla "durmak" anlamına gelen Şabat kelimesinin derin anlamı budur. (Çağdaş İsraililer işçi grevi için bir kelimeye ihtiyaç duyduklarında, Şabat'ın bir türevi olan chevita kelimesini icat ettiler.) Şabat'ın Yahudi halkı için önemi iyi biliniyor. Her hafta bireyler yapmayı bırakıyor ve böylece dünyayı ve insan hayatını üretimin demir, mekanik pençesinden çekip alıyorlar. İnsanlar Tanrı'nın önünde oturmak için zaman ayırırlar. Bu aynı zamanda insanların eşit olduğu bir gündür. Sosyal ve profesyonel rollerini bırakırlar ve sadece insandırlar. Tüm üyeleri Allah'ın soyundan gelen evrensel aileleri, aynı hareketi tüm yaratıklarla akraba olarak keşfetmelerine de olanak sağlar. Şabat'ı yaşamımıza katmak, bir durma ve -en tedirgin halimizin ortasında bile- öz varlığımıza geri dönme zamanını tanıtmaktır. Bu, "Eyleminin gerçek nedeni nedir? Düşünen kim? Ben kimim?" gibi büyük soruları sormak için zaman ayırmak anlamına gelir. Şabat aynı zamanda zamanın askıya alındığı, çalkantılı zihinsel aygıtlarımızı durdurma anıdır. . O zaman insanlığın kalbinden bir alevin, saf ve basit BEN'İM'in yankısının yanması mümkündür. Yorum 107

--- SAYFA 121 ---

Logion 28 Yeshua şöyle dedi: Dünyanın ortasında durdum ve kendimi onlara beden olarak gösterdim. Hepsini alkollü buldum. Hiçbiri susamadı ve ruhum insanlığın çocukları için üzüldü, çünkü onların kalpleri kördür. Görmüyorlar. Dünyaya çıplak geldiler ve çıplak gidecekler. Bu sırada sarhoş oluyorlar. Şaraplarını kustuklarında kendilerine dönerler. (CF. MATTA 11:17; LUKA 7:32; YUHANNA 4:13-15, 6:35; I TİM 3:66; I TEZ 5:7; II Korintliler 6:1; Gal 2:2; FİLİP 2:16.) Gnostik literatürdeki "sarhoş" adam teması, burada "ilahi" kavramının zıttı olarak belirlenen "ışık adamı" temasına karşıttır. sarhoşluk" çünkü bu, aklın ve kalbin bulanıklaşması, yoğunlaşması ve görünüşler dünyasının sarhoşluğuna yol açan bir durumdur. Buradaki amaç, kişisel tatmin ve donukluk yaratan, çoğunlukla inatçı ve belirsiz düşünce süreçlerini sürdüren sarhoşluktan kurtulmaktır. Bu, "verili gerçeklerimizi", Gerçeği küçülten tüm o işe yaramaz kavramları bırakmamızı gerektirir. Ancak o zaman BEN'İM'in hakikatini, Var Olan'ın parlak, kavranılamaz Mevcudiyetini -ya da Areopagit okulunun söylediği gibi, Varlıktan sonsuz derecede daha fazlasını- keşfedebiliriz. Dünyaya çıplak geldik ve çıplak gideceğiz. Bunu hatırlamak önemlidir; buna boğulmak için değil, minimum netliği korumak için ona atıfta bulunmak. Kendimize Varlığı veren biz değiliz; kendi başımıza biz sadece "saf hiçlik"iz. Bu acı gerçekle yüzleşmenin getirdiği berraklık, şarabımızı kusmamıza, yanılısamadan ve ego şişkinliğinden kurtulmamıza yardımcı olacaktır. O zaman yeni bir zihin ve yeni bir kalple gerçek doğamızı yeniden keşfedebiliriz. Yorum 108

--- SAYFA 122 ---

Hakikat İncili (22:13-19) şunu ekler: "İrfan sahibi olan kimse, nereden geldiklerini ve nereye gittiklerini bilir. Onlar bunu, sarhoş olduktan sonra ayıklanıp kendine dönen ve kendilerine yakışanı yeniden kazanan kimseler gibi bilirler." Yorum 109

--- SAYFA 123 ---

Logion 29 Yeshua şöyle dedi: Eğer beden ruhtan dolayı ortaya çıktıysa, bu bir mucizedir. Fakat eğer ruh etten meydana gelmişse, bu bir harikalar harikasıdır. Ama mucizelerin en büyüğü şudur: Var olan bu Varlık nasıl oluyor da bu hiçlikte ikamet ediyor? (CF. MATTA 21:42; MARKOS 12:11; YUHANNA 1:14; I TİM 3:16; ROM 8:13; I KOLOL 5:3.) Dünya, zihin ve madde hakkında iki ana görüşe bölünmüş görünüyor: Spiritüalist görüş ve materyalist görüş. Spiritüalistlere göre madde, ruhun devredilmiş, donmuş bir formudur. Ruh, farklı frekanslarda titreşen temel gerçekliktir ve bunların en yavaşlarından biri madde olgusunu üretir. Materyalistlere göre ise tam tersine ruh ve akıl, maddenin artan karmaşıklığının bir ürünüdür. Sinapslarımızın davranışını ve bizi oluşturan parçacıkların dansını yalnızca şans ve zorunluluk yönetir. Soruyu çerçevelemenin iki zıt yolu vardır: "Madde ruhtan nasıl doğar?" ve "Ruh maddeden nasıl doğar?" Her iki durumda da, bu bir harikalar harikası! Bu yaklaşımların her birinin kendi mantığı, kendi mantığı vardır. Ancak mantık ve akıl yetersizdir, çünkü -bu logion'un bize söylediği gibi- asıl mucize, hiçbir şey yerine bir şeyin var olmasıdır! Yeshua nedenini sormuyor çünkü bu açıklama düzeyine inmek olacaktır. O sadece not alıyor, merak ediyor ve hayranlık duyuyor, bizi madde ve ruhun karşıt olmadığı, ancak birlikte kucaklandığı ikili olmayan bir vizyona çekiyor. Acaba madde ve ruh boş sözler, sadece zihinsel kavramlar olabilir mi? Saf merak anında belki de ince ve kaba kutupları tamamlayıcı olarak ortaya çıkan tek bir Gerçekliğe daha yakın mıyız? Asıl ilginç olan soru şudur: "Var olan bu Varlık nasıl oluyor da bu hiçlikte ikamet ediyor?" Bazıları bunu şu şekilde yorumladı: "Yorum 110

--- SAYFA 124 ---

Bu zenginlik bu yoksulluğu mu barındırıyor?" İçimizde hem yaratılmamış, hem yaratılmış, hem ilahi hem de insanı barındırıyoruz. Biri nerede başlayıp diğeri nerede bitiyor? Soru "Neden?" değil. ama "Nasıl?" "Ben ve Baba Biriz" örneğinde olduğu gibi, onların Bir olmasını sağlayacak şekilde nasıl yaşayabiliriz? Mesih İsa'da tezahür ettiği gibi Tanrı ile insanın bu birliğini ne ayrılık ne de kafa karışıklığı olmadan nasıl gerçekleştirebiliriz? Yaratılmışlarla yaratılmamışların antropik düşününün sonuçlarını nasıl tam anlamıyla yaşayabiliriz? Yorum 111

--- SAYFA 125 ---

Logion 30 Yeshua şöyle dedi: Üç tanrının olduğu yerde, onlar tanrıdır. Nerede iki ya da bir varsa ben de onlarla birlikteyim. (CF. MATTA 18:20; YUHANNA 5:7-8, 10:34.) Matta İncili, Yeshua'ya şu sözü hatırlatan sözler atfeder: "Nerede iki ya da üç kişi benim adıma toplansa, ben onlarla birlikteyim." Sevginin olduğu yerde Tanrı da vardır. İki ya da üçün, kaynakları olan Bir'de bir arada tutulduğu yerde, her şeyin toplam birbirine bağlılığının Gizemi onlara kendini gösterir.¹⁵ Her şeyi bir arada tutan Pantokrator mevcuttur. Mısırlı münzevi keşişlerin bu öğretiyi anlamının farklı bir yolu vardı. Onlar için "iki veya üç" beden, ruh (veya kalp) ve ruh anlamına gelir. Varlığımızın her biri kendi bilinç tarzına sahip bu üç düzeyi birlik içinde bir arada mevcut olduğunda, o zaman Mesih gerçekten mevcuttur. Bu aslında Hesychast dua sisteminin ana motiflerinden biridir. Derin nefes alma ve İsmi zikretme yoluyla insan varlığının farklı bileşenleri bir araya getirilir, böylece Ruh'un ışığı içimize inebilir ve varlığımızı dönüştürebilir. Yorum 112 15. Krş. kuantum fiziği tarafından tanımlandığı şekliyle evrenin yerel olmayan bağlılığı.

--- SAYFA 126 ---

Logion 31 Yeshua şöyle dedi: Hiç kimse kendi köyünde peygamber değildir. Hiç kimse kendi evinde doktor değildir. (Krş. Matta 13:57; MARKOS 6:4; LUKA 4:23-24; YUHANNA 4:44.) Peygamberler kendi ülkelerinde neden bu kadar nadiren kabul ediliyor? Şüphesiz insanlar peygamberi tanıdıklarını zannettikleri için. Konuşmadan önce seslerinin tonu zaten etiketleniyor ve değerlendiriliyor. Başka bir yerden gelmeleri daha etkilidir, böylece yenilikleri insanların söylediklerine ciddi şekilde dikkat etmesini sağlar. Belki de sonuçta bu en iyisidir. Ayrıca peygamberin ve şifacının, seslerinden veya ellerinden geçen lütfun kendilerinden, soylarından veya çevrelerinden değil, Tanrı'dan geldiğini hatırlamalarına da yardımcı olabilir. Ve Tanrı eşeğin çene kemiğini peygamberlik etmek için, bir parça kili ise iyileştirmek için kullanabilir. Bu alçakgönüllülük ve sevgi tutumu gerçek gnostikğin karakteristiğidir. Mandukya Upanişad'ın dediği gibi, "İkililiğin farkına vardıktan sonra, bu dünyada sanki sıradan bir varlıkmişsiniz gibi yaşayın"; Shankara şunu ekliyor: "... öyle ki başkaları sizin kim olduğunuzdan ve neye dönüştüğünüzden şüphelenmiyor bile." Yorum 113

--- SAYFA 127 ---

Logion 32 Yeshua şöyle dedi: Yüksek bir dağın üzerine kurulmuş güçlü bir şehir yok edilemez, gizlenemez. (Krş. İŞAYA 2:2; MATTA 5:14, 7:24-25; VAH. 14:8, 21:10; LUKA 6:47-49.) Ufalanın kum üzerine inşa edilen ev ve fırtınaya dayanıklı kaya üzerine inşa edilen ev ile ilgili benzetmeyi biliyoruz. Temeller önemlidir. Yeterince köklü olup olmadıklarını ve nasıl bir zeminde kök saldıklarını kendimize sormalıyız. Hayatımızın temellerinin sağlam olduğunu bilmeliyiz. Farklı varoluş tarzlarımızı düzenleme ve uyumlaştırma çabasını simgeleyen güçlü bir şehir gibidir. Yüksek bir dağın üzerine kurulmuş, yalnızca güç ve sağlamlık vermekle kalmayıp, aynı zamanda onu ovalar boyunca bir yol gösterici haline getiren bir görünürlük de sağlayan bir şehir. Hayatını Allah sevgisinde bulanların korkacak hiçbir şeyi yoktur. Evleri yaşam gücünün kaynağı üzerine inşa edilmiştir. Hiçbir şey onu yok edemez, hiçbir şey onu bastıramaz. "Işık karanlıkta parlar ve karanlık ona ulaşamaz" (Yuhanna 1:5). Yorum 114

--- SAYFA 128 ---

Logion 33 Yeshua şöyle dedi: Kulaklarınızla duyduğunuzu diğer kulaklara anlatın ve damlardan duyurun. Kimse bir sepetin altına koymak veya bir yere saklamak için lamba yakmaz. Aksine, giren ve çıkan herkesin ışığı görebilmesi için onu bir stand üzerine koyarız. (Krş. Matta 5:15, 10:23-27; LUKA 8:16, 11:33, 12:3; YUHANNA 10:9.) Gülün güzel kokusunu çalamazsınız. Gül, kokusunu soluyana kin duymaz. Işığın misyonu parlamaktır, ancak gnostiklerin kaygısı parlama arzusundan çok ışık olma arzusudur. Sözü iletmek için önce onu somutlaştırmamız gerekir. Güneş din propagandası yapmaz; ışığını özgürce sunar. Tamamen insanoğlu da mühtedi değildir. Onlar sadece gerçekten aldıklarını iletirler. Erdemli oldukları için değil, doğaları böyle olduğu için kendilerini verirler. "O benim sevdiğim gibi değil, zümrüt yeşili kadar seviyor, çünkü o 'seviyorum.'" Bu lambayı bir sepetin altına saklamanın cazibesi var. Sıradan zihin bu ışıltıyı kendi sınırları içinde anlaşılabilecek bir şeye indirgemek ister. Ancak bu ışık sonsuza kadar gizli kalmaz. Beden bile şeffaf bir ışık feneri olmayı arzuluyor. Ve Sarovlu Aziz Seraphim'in ve bu sevgiyle şekillenen diğer insanların geleneğine göre, dışarısı içerisi gibi ve her şey ışık olsun diye bunu yapabilir. Yorum 115

--- SAYFA 129 ---

Logion 34 Yeshua şöyle dedi: Kör bir kişi başka bir köre liderlik ettiğinde ikisi de çukura düşer. (Krş. Matta 15:14; LUKA 6:39; YUHANNA 9:39-41.) Gerçekten görmediğimiz sürece birine rehberlik edemeyiz. Eğer uyanmadıysak, sadece uykumuzu bir başkasıyla paylaşacağız ve ikimiz birlikte çukura düşeceğiz. Vaftizci Yahya'nın dediği gibi, "Kişi yalnızca aldığını verebilir." Daha fazlası yok, daha azı yok. Bahsettikleri deneyime sahip olmayan kişilerin size rehberlik etmesine izin vermeyin. Sezgisel olarak, hevesle "iyi tavsiyeler" sunanlara karşı dikkatli olmamız gerektiğini biliyoruz. Hintli bilge Nisargadatta'nın dediği gibi, "Başkaları için neyin iyi olduğunu bilenler tehlikeli insanlardır." İnancınıza tanıklık edebilirsiniz, ancak onu asla bir başkasının üzerine aşılamayın. Bu, aydınlık gerçek olarak görüldüğünde, başlı başına bir uyanış gücü haline gelir. Tek söyleyebileceğin: "Bende yaşayan, sende de yaşıyor." Gerçek üstat, ışıktan güzel söz eden biri değil, onu kendi gözlerimizle görmemize yardım eden kişidir. Eski bir atasözünün dediği gibi, "Bir adama balık verirsiniz bir gün bile aç kalmaz. Ona balık tutmayı öğretin, bir daha acıkmaz." Yorum 116

--- SAYFA 130 ---

Logion 35 Yeshua şöyle dedi: Güçlülerin evini, ellerini bağlamadan ele geçiremezsiniz. O zaman her şey tersine çevrilebilir. (CF. MATTİA 12:29; MARKOS 3:27; LUKA 11:21-22.) Thomas'ın İncili, gerçek gücün, kendileri haline gelmiş olanlarda bulunduğunu öğretir. En güçlüleri, Tanrı'nın kendileri için tasarladığı yeri gerçekleştirecekleri yeri bulanlardır. Gnostikler için zayıflık her zaman kim olduğumuzu bilmemek, öz varlığımızın cehaleti anlamına gelir. İnsanın gerçek gücü, onların hem kalesi hem de kurtarıcısı, tek gerçek güvenlik ve özgürlüklerinin kaynağı olan Tanrı ile olan birleşmelerinde yatmaktadır. Hiçbir şey onları derinliklerinde fethedemez. Ama kendilerini ifade etmeleri ve vermeleri engellenebilir. Aşkın elleri bağlanır ve her şey devrilir. Sevginin misyonu vermektir. Eğer bu önlenirse gücü azalabilir. Ancak bu yolda durmak yoktur, ilerlemeye devam etmeyen geri çekilir. Aşk ateşi ancak engellerle karşılaşıldığında daha da alevlenir. Geriye kalan tek seçenek ölüp kül olmaktır. Yani aşkın elleri bağlanır ama kalbinin nuru asla sönmez. Elleri kesilenler yine doğrudan kalpten iletiyor. Diğer eller işlerini başarmak için kaldırılacak. Yorum 117

--- SAYFA 131 ---

Logion 36 Yeshua şöyle dedi: Sabahtan akşama ya da akşamdan sabaha giyecek elbise bulma konusunda kaygılanmayın. (CF. MATTİA 6:25-33; LUKA 12:22-31; EX 27:21; LEV. 24:3; SAYI 9:21.) Bu, müjdelerde tekrarlanan önemli bir temadır: Endişelenmeyi bırakın! Yiyecek, kıyafet ve "bizi hakim karşısına çıkardıklarında ne söyleyeceğimiz" konusunda endişelenmeyi bırakın. Önce Krallığı, Ruhun Hükümdarlığını içinizde arayın. Ancak o zaman, her şeyin inancın ötesinde verildiği ve çözüldüğü gerçek netlik gelecektir. Genellikle endişe ve kaygı korkuya dayanır. Bunlar iç huzur ve güven eksikliğinin işaretleridir. Asil amaçlarla bile endişeyle ilgilenmek aynı zamanda bir gurur belirtisidir. Kendimizi fazla ciddiye alıyoruz; sonuçta başımıza ne geleceğini kontrol edebileceğimize inanıyoruz. Ama gerçek şu ki, yalnızca Bir hareket ediyor: "Hayatımız, Hareketimiz ve Varlığımız O'ndadır." Papa XXIII. Yuhanna'nın, birçok iyi nedenden dolayı Kilise'nin durumu hakkında derin üzüntü duyduğu bir akşamla ilgili bir anekdotunu hatırlamak ilginçtir. Mesih ona göründü ve şöyle dedi: "Yuhanna, bu Kiliseyi sen mi yoksa ben mi yönetiyoruz? Bu tekneyi sen mi yoksa ben mi yönetiyoruz? O zaman elinden gelenin en iyisini yap ve endişelenmeyi bırak." Endişeyi bırakmak kayıtsız veya sorumsuz olmak anlamına gelmez. Elimizden gelenin en iyisini yapmaya devam ediyoruz ama artık eylemlerimizin sonucunun bize bağlı olmadığını biliyoruz. Bhagavad Gita'nın dediği gibi: "Harekete geçme hakkınız vardır, ancak eyleminizin sonuçlarına ilişkin hakkınız yoktur." Loyola'lı Ignatius bunu şu şekilde ifade etti: "Her şeyde, sanki her şey yalnızca ona bağılmış gibi hareket edin; ve her şeyde, yaptığınız her şeyin sonucu yalnızca Tanrı'ya bağılmış gibi davranın." Endişeden vazgeçmek aynı zamanda Şimdiki Zaman'da yaşamaktır. "Sabahtan akşama, akşamdan sabaha kadar kaygılanmayın." Matta 6:34'te Yeshua şöyle diyor: "Günün kendi sıkıntısı o güne yetsin." Ve Yorum 118

--- SAYFA 132 ---

Luka 6:27'den: "Hanginiz kaygılanmakla ömrünü bir arşın uzatabilir?" Aşk doğal olarak Şimdiki Zaman'da yaşar. "Seveceğim" diyenler sevmiyor demektir. Şimdiki Zaman'da yaşamak, her an, Varlığın sırrını ortaya çıkarır. Bu, büyük bir dikkat gücü ve yüksek kalitede bir ruh gerektirir ama en büyük mutluluk kaynağıdır. Enerjimiz düne ve yarına dağılmaktan vazgeçiyor. "Önümüzdekilerle" yoğun bir şekilde yaşamaya başlıyoruz (logion 5). Artık kimliğimizi kaybetmeden bir formdan diğerine, bir kıyafetten diğerine geçen Hayatın kendiliğindenliğinden ayrı kalmıyoruz. Dolayısıyla kıyafetlerimiz hakkında endişelenmemek aynı zamanda hayatın bizim için nasıl bir şekil alacağı konusunda da endişelenmemek anlamına gelir. Bizim çileciliğimiz şu anda sadık ve doğru olmaktan ibarettir. Yorum 119

--- SAYFA 133 ---

Logion 37 Öğrencileri şöyle sordu: "Bize görüneceğin gün ne zaman olacak?" "Vizyonumuzu göreceğimiz gün ne zaman olacak?" Yeshua cevap verdi: Giysilerini çiğneyen yeni doğmuş bebekler gibi çıplak olduğunuz gün, Yaşayan'ın Oğlu'nu göreceksiniz ve artık korkmayacaksınız. (Krş. YARATILIŞ 2:25, 3:7; MATTA 14:26-27, 16:16, 18:3; MARKOS 6:10-15, 6:48-50; YUHANNA 3:3, 6:14-22; İBRAH 4:13; I YUHANNA 3:2.) Burada giysiler, sahip olduğumuz tüm varsayımları ve dayatmaları simgelemektedir. öz varlığımızı perdeledi. Rollerle ve durumlarla olan tüm özdeşleşmelerimizi, bize çıplaklığımızı unutturan tüm fikirleri temsil ediyorlar. Bu müjde bizi, Yaşayan'ı görmemizi sağlayan o masumiyeti yeniden keşfetmemiz için, yeni doğmuş bir çocuk gibi kıyafetsiz, önyargısız, çıplak olmaya, bir hiç olmaya, boş olmaya davet ediyor. Geçmiş ve geleceği bugüne yansıtmayı bıraktığımızda nasıl hâlâ korkabiliriz? Çıplaklığın bir diğer anlamı da Kutsal Kucaklaşmaya hazırlıktır. Çıplak olmak bizi bekleyen Aşka inanmayı gerektirir. Böylece Priscillianlar dua ederken tüm giysilerini çıkardılar.16 Thomas'ın Elçilerinin İşleri'nde insanlık, şunu söyleyen genç bir eş tarafından sembolize edilir: "Bundan sonra kendimi gizlemeyeceğim, çünkü utanç aynası benden kaldırıldı... Artık utanmayacağım ve korkmayacağım." Peki bu utanç aynası röntgencinin doğal olmayan bakışı değilse nedir? Liber Graduum'da (sütun 341:1)17 Adem ve Havva utanmadan, göğüsteki bebekler kadar çıplak görünüyorlar. Bu yeniden çıplak ve masum olmaya bir davet olarak görülüyor. Yorum 120 16. [Kutsal Kucaklama hakkında daha fazla bilgi için bkz. Leloup, The Gospel of Philip (Rochester, Vt.: Inner Traditions, 2004). Priscillianlar veya Priscillian'lar, İspanya'da ve Güney Galya'da dördüncü yüzyılda yaşamış bir gnostik Hristiyan grubuydu. —Çev.] 17. [Liber Graduum (Adımlar Kitabı), dördüncü yüzyıldan kalma bir Suriye Hristiyan metnidir. — Çev.]

--- SAYFA 134 ---

Ancak gnostisizmin bazı biçimlerinde çıplaklık daha da ileri giderek fiziksel bedenle özdeşleşmemeyi ifade eder. Çıplak olmak, özümüzün yaratılmamış olduğunu ve uzay-zamandaki varoluşa her türlü patolojik bağlılığın bir tür putperestlik olduğunu hatırlamaktır. "Bu dünyevi bedeni üzerimden atacağım! Kozmos'u ve beş yıldızın görünümünü bir kenara atacağım: Arhontların bana kurduğu tuzağı yok edeceğim ve Paraklit'in anısına göz kamaştırıcı bir şekilde parlayacağım! . . . Zayıflık kıyafetlerini attınız; zalim ve aldatıcı gururu ayaklar altına aldınız ... Ben bu tensel elbisenin kibirini devirdim" (Manici'den) Mezmurlar). Logion 37'nin en güzel yankılarından biri, çağdaş yazar Jacques Lacarrière'in, Surat of Emptiness: Unlearning adlı eserindeki bu şiiridir18. Doğumunuzun şartlarını bozmak. Adını unutmak. Çıplak gitmek. Son kalıntıları da süpürüp atıyorsun. Hafızanı soyuyorum. Maskelerinizi eritiyorum. Görevlerini parçalamak. Kesinliklerinizi ortadan kaldırmak. Şüphelerinizin bağlantısını kesmek. Varlığının kontrolünü kaybetmek. Yaylarınızın vaftizini iptal ediyorum. Yollarınızın haritasını kaldırıyoruz. Arzularını kesmek. Tutkularını yok etmek. Peygamberlerin kutsallığını ortadan kaldırmak. Geleceği itibarsızlaştırmak. Geçmiş tersine çevirmek. Zamanın Cesaretini Kırma. Anlamsız mantıksızlık. Çiçeklenme deliryumu. Kutsal olanı eritmek. Baş dönmesinden ayılma. Narcissus'u tahrif etmek. Gilead'i teslim ediyorum. Moloch'u tahttan indirmek. Leviathan'ın tahttan indirilmesi. Kanın gizemini çözüyor. Maymunu parçalara ayırıyorum. Atanın mirastan mahrum bırakılması. Yorum 121 18. [Burada Jacques Lacarrière'den çevrilmiştir, Sourates (Paris: Albin Michel, 1997). — Çev.]

--- SAYFA 135 ---

Ruhunun yükünü hafifletmek. Başarısızlıklarınızı başarısızlığa uğratmak. Umutsuzluğunuzu ortadan kaldırmak. Umudunun zincirlerini çöz. Deliliğini teslim ediyorsun. Korkularınızı etkisiz hale getirmek. Kalbinin yükünü hafifletmek. Ölümünü hayal kırıklığına uğratmak. Temelinizi zayıflatmak. Edindiklerinizi parçalamak. Unutun. Çıplak ol. Yorum 122

--- SAYFA 136 ---

Logion 38 Yeshua şöyle dedi: Şu anda sana söylediğim sözleri çoğu kez duymak istedin. Bunları sana başka kimse söyleyemez ve günler gelecek beni arayıp bulamayacaksın. (CF. MATTA 9:15, 13:17, 23:29; MARKOS 2:20; LUKA 5:35, 10:24; YUHANNA 7:33-34, 8:21, 13:33, 16:16.) Bu sözün başlangıcı Yuhanna'nın Elçilerinin İşleri'nde de yankılanır. Çarmıha gerilme anında Kurtarıcı, Zeytin Dağı'nda Yahya'ya bir görüntüyle görünerek ona ışıktan haçı ortaya çıkaracağını söyler: "... Yahya, birinin bunları benden duyması gerekiyor, çünkü benim duyacak birine ihtiyacım var." Manici Mezmurlara göre, Kurtarıcı bu logion'u iletti, böylece on bir havari daha sonra onları çağırının Mesih olduğunu anlayacaklardı. Mecdelli Meryem de Yeshua'dan şu sözleri hatırlatıyordu: "Zeytin Dağı'nda sana kendim hakkında ne açıkladığımı hatırla: Söyleyecek bir şeyim var ve bunu söyleyecek kimse yok." Logion, Yeshua'nın onu arayacakları ama bulamayacakları günden bahsetmesiyle devam ediyor. Peki neden Diri olan Mesih'i ölümler arasında arayasınız ki? Doğru an şimdidir. Her gün kurtuluş günü, her an Buluşma zamanıdır. Yarın çok geç olacaktır. Sevgiyi ve neşeyi asla yarına ertelemeyin. Krallık burada ve şimdi. Yaşayan'ı Şimdi'den başka nerede arayacaksın? Angelus Silesius'un dediği gibi, "İsa'nın bugün bende doğmadıysa, uzun zaman önce Beytullahim'de doğmuş olmasının ne önemi var?" Eğer yüreğim bugün onu kabul etmeye açık değilse, Mesih'in yarın gelmesinin ne önemi var? Yorum 123

--- SAYFA 137 ---

Logion 39 Yeshua şöyle dedi: Ferisiler ve din bilginleri bilginin anahtarlarını aldılar ve onları sakladılar. İçeri girmediler, girmek isteyenler de onlar tarafından engellendi. Sen ise yılan kadar uyanık, güvercin kadar basit ol. (Krş. Matta 10:16, 23:13; LUKA 11:52.) Her ne kadar Yeshua, acı çekenlerle karşılaştığında tüm müjdelerde yumuşaklığın ve şefkatin vücut bulmuş hali olarak görünse de, başkalarına rehberlik ediyor ve öğretiyormuş gibi davranan, ancak vaaz ettiklerini uygulamayanların önünde şiddetli bir sertlik gösterir. Her ne kadar şimdi başka isimlerle anılsa da, yazıcıların ve Ferisilerin ikiyüzlülüğü bugün hala bizimle birlikte. Bunlar anahtarları almış olması gereken insanlar. Kutsal kitapların harflerini ve sözlerini öğrendiler ve herkesin katılmaya davet edildiği Tanrı sevgisinin müjdesini duydular. Neden ihanet ediyorlar? Bu konuya biraz ışık tutmak için Dostoyevski'nin Karamazov Kardeşler adlı eserindeki Büyük Engizisyoncu bölümüne dönelim. Bu tür ikiyüzlülerin zihinlerine hükmeden Büyük Engizisyoncu değil mi? O da her birimizin içinde mevcut değil mi? İsa'yla şöyle konuşuyor: "İnsanlara çok büyük bir özgürlük verdin. Bu onları mutsuz ediyor, çünkü onunla ne yapacaklarını bilmiyorlar. Ama biz onlara neyin doğru, neyin yanlış olduğunu öğrettik. Onlara ne yapmaları gerektiğini söyledik... Daha az özgür olabilirler ama daha mutlular." Büyük Engizisyoncu'da, insanın mutluluğunu üretmek isteyen ancak özgürlüğe insanın katılımı olmayan tüm otoriter sistemlerin sesini tanıyoruz. Böylece din bilginlerine ve Ferisilere bilginin anahtarları verilmiştir, ancak onlar bunları kapıyı herkese açmak için kullanmak istemezler. Bunun yerine, Söz'ün hazinesini kendileri için istiflemeye çalışıyorlar - ya da daha da kötüsü, kutsal yazıları kaba bir Yorumlara indirgemeye çalışıyorlar.

--- SAYFA 138 ---

ve kaba düzeyde yorum. Bu insanlar aslında Söz'ün "manasını yaşamak"tan çok uzaktırlar. En iyi ihtimalle, onu hayata getiren Ruh'tan yoksun olarak, mektubunu sunarlar. Origen gibi erken bir tarihte, kutsal metinlerin manevi anlamını artık aktarmayan, hermenötik misyonlarında başarısız olan rahipler hakkında bir şikâyetle rastlıyoruz: "Onları çocuklara fındık gibi dağıtıyorlar, ama sert kabuklarını açmadan, çocuklar dişlerini kırsınlar. Mesajın özü olan bademin tadını asla almıyorlar." Bugün, inisiyasyonun veya geçiş töreninin anlamı ile bağlantımızı kaybettik. Gerçek hermeneutik sanat, Sözün Ruhuna erişim sağlamak için bir bilinç düzeyinden diğerine bir "geçiş" sunma sanatıdır. Ortodoks Hristiyanlığın ilk kurucuları kutsal metinlerin yorumlanmasının üç genel düzeyini ayırt ettiler: 1. Tarihle ilgili fiziksel düzey 2. Ahlakla ilgili psikik düzey 3. Ontolojiyle ilgili manevi düzey İnisiyasyon, sürecin herhangi bir bölümünü inkar etmeden veya ihmal etmeden tüm bu düzeylerden geçmek anlamına gelir. Örneğin Şarkıların Şarkısı'nı bir çoban ile çoban kız arasındaki erotik aşk hikayesi olarak ya da Tanrı ile İsrail arasındaki ya da Mesih ile Kilise arasındaki aşkın sembolik bir hikayesi olarak okuyabiliriz. Yine bir başka yorum da Nyssa'lı Aziz Gregory ve Haçlı Aziz John'un yorumudur: Tanrı ile ruh arasındaki aşk ilişkisini, yaratılmış ile yaratılmamışın mistik birlikteliğini anlatır. Bu örnek, kutsal metinlerin tüm anlam düzeylerine saygı duyan yorumbilimsel bir yaklaşımı göstermektedir. Ne yazık ki, Nasıralı Yeshua'nın zamanında nadiren uygulandığı gibi, bugün de nadiren uygulanıyor. O zamana kadar Tevrat, insanları kendilerine ve dünyaya en zararlı ve yıkıcı olan şeylerden kurtarabilecek bir özgürlük kanunu yerine, kısıtlayıcı ve suçluluk yaratan bir kurallar ve kanunlar bütünü haline gelmişti. Yeshua ayrıca yazıcıları ve Ferisileri, Söz'e hizmet etmek yerine onların hizmetine sundukları için kınadı. Gerçekten de, kişisel güç kazanmak ve başkalarına hükmetmek için kutsal yazıları kullanmak mümkündür; kesinlikle Yorum 125'ten biri.

--- SAYFA 139 ---

güçlerin en tehlikelisi ve en sapkınidir. Suçlular, Tanrı adına konuşuyormuş gibi yaparken, rehberlik kisvesi altında manipülasyon yaparak acemilerinin zihinleri üzerinde çalışırlar. Bu gücün, her zamankinden daha büyük sevgi ve hizmet olan Söz'ün gerçek gücüyle hiçbir ilgisi yoktur. Kutsal metinlerin aktardığı bilgi, bu logonun şu sözleriyle de belirtildiği gibi dikkat ve sadeliktir: "[B]e yılan kadar uyanık ve güvercin kadar basit." Bir gnostik, herhangi bir özel bilgiye sahip bir kişi değil, açık ve açık bir kalbe sahip, hiçbir kişisel kaygısı veya kendini önemsemeyen, önünde olana dikkat eden basit bir insandır. Yeshua'nın öğrettiği irfan, olana karşı meditatif bir tutum geliştiren, dualist olmayan, rasyonel olmayan ve yansıtma ve yargılamadan uzak bir tutumdur. Gnosis basitçe şeyleri olduğu gibi görmektir. Yeshua'nın yılan ve güvercin tasvirinde dikkat çekici bir güzellik vardır. Güvercin gökyüzünde uçarken, yılan yeryüzünde sürünür. Bu nedenle bize, gökyüzüne doğru olan yükselişimizle teması kaybetmeden kendimizi yere basmamız söylenir. Bu hayvani niteliklerin her ikisine de sahip olmak, karşıtların, yeryüzünün ve gökyüzünün birliğini gerçekleştirmektir. Yorum 126

--- SAYFA 140 ---

Logion 40 Yeshua şöyle dedi: Baba'dan uzağa dikilen bir asmanın canlılığı yoktur. Köklerinden sökülüp yok olacak. (Krş. Özdeyişler 12:3-12, 15:6; Yeşaya 5:1-6; Yeremya 2:21, 17:5; EZEK 19:10-14; DAN 4:14; MATTA 3:10, 7:19, 15:31, 21:29; MARKOS 11:13-14; Luka 13:6-9; YUHANNA 15:1,2,5,6; KOL 2:7.) Bu logion bize köklerin ve topraklanmanın önemini hatırlatır. Baba'ya dayanmak, tüm varoluşun gerçek kökenine kök salmak anlamına gelir. Baba'dan uzağa dikilmek, Kaynak'tan kopmayla sonuçlanır. En saf su bile kaynağından kesildiğinde kısa sürede durgunlaşacaktır. Yuhanna İncili'nde bahsedilen asmadan kesilen dalla aynı kaderi paylaşıyor. Asma ve onun dalları benzetmesi aynı zamanda bir inanç topluluğunun bir araya gelmesiyle ortaya çıkan birliğin güçlü bir resmini de sunar. Bu birliğin gerçek doğası, asmalardan ve dallardan akan özsu gibi içeridedir. Bu birlik, farklı dallar gibi, farklı dini geleneklerin bir araya gelmesiyle asla dışarıdan gerçekleşemez. Dallar birbirine aşılacak ya onlara zarar verir ya da onları öyle yapay bir şekilde birbirine bağlar ki, ayrılıkları daha da belirginleşir. Ama belki de bu farklı dallar, daha önce görmedikleri daha büyük gövdeden gelen ortak özlerinin sessizliğinde, kendi iç doğalarındaki birliği keşfedebileceklerdir. Yorum 127

--- SAYFA 141 ---

Logion 41 Yeshua şöyle dedi: Elinde bir şey olana daha fazlası verilecek. Kimin hiçbir şeyi yoksa, sahip olduğu azıcık şey bile elinden alınacaktır. (CF. MATTA 13:12, 25:29; MARKOS 4:25; LUKA 8:18, 19:26.) Bu günlüğün içeriği, talantlar benzetmesini takip eden kanonik müjdelerden tanındıktır. İlk bakışta bu sonuç son derece adaletsiz görünebilir. Sahip olanlara daha çok verilecek, olmayanlara ise sahip oldukları bile kaybedilecek. Ancak bu, tüm müjdelerde yer alan, armağanlarımızı gerçekleştirmemiz, onları ihmal etmememiz veya israf etmememiz yönündeki talebin aciliyetinin bir ifadesi olarak görülmelidir. Ne kadar çok verirsek, o kadar çok alırız şeklindeki temel yasaya dayanmaktadır. Dolayısıyla “elimizde bir şeyin” olmasının anlamının maddi zenginlikle hiçbir ilgisi yoktur; bunun yerine kendimizden verme kapasitesiyle ilgilidir. Aynı zamanda sevgiye ve kendini tanımaya veya irfana sahip olmak anlamına da gelir. Bu irfan olmadan, dünyayı anlama olanağımız bizden esirgenecektir. Bu sevgi olmazsa hayat lezzetini ve ilgisini kaybeder. Artık hiçbir şey bizi şaşırtmıyor, bize bir şey açıklamıyor. Bildiğimizi sandığımız şeyler, sahip olduğumuzu sandığımız güç ve mallar er ya da geç küle dönüşecektir. Eğer sevgiyi veremezsek, sahip olduğumuz azıcık şey bile elimizden alınır. Yorum 128

--- SAYFA 142 ---

Logion 42 Yeshua şöyle dedi: Yoldan geçenler olun. (CF. YUHANNA 13:1; I. Korintliler 4-11, 7:31; İB 11:9, 29:37.) Hristiyan geleneği Fısıh veya Paskalya temasına büyük önem verir. İbranice pesakh kelimesi "geçiş" anlamına gelir. Daha derin anlam, hepimizin burada geçici yolcular ve hacılar olduğumuzdur. Dünya bir köprüdür ve biz köprünün üzerine ev inşa etmeyiz. Geçmeliyiz. Zaman geçiyor; Görünüşe göre her şey geçiyor. Geçmeyen nedir? Gerçekle daha yakın temas halinde olduğumuz için kendimizi yoldan geçen biri olarak görmek psikik sağlığın bir işaretidir. Acımızın geçeceğini bilmek onu daha katlanılabilir kılıyor. Ve en sevdiğimiz zevklerin de gelip geçeceğini bilmek bize onlardan özgürlük verir, böylece onlar gittiğinde o kadar da üzülmeyiz. Bir gece rüyasında çok özel bir yüzüğe sahip olduğunu gören bir kralın hikayesi vardır. Ne zaman mutsuz olsa ve yüzüğe baksa içini büyük bir sakinlik ve soğukkanlılıkla dolduruyordu. Kendini coşku ve heyecandan tedirgin bulduğunda yüzüğe baktı ve içine büyük bir sükûnet geldi, öyle ki coşkusunda huzura kavuştu. Ertesi sabah uyandığında, bakanlarına yüzüğü detaylı bir şekilde anlattı ve onlara böyle bir yüzüğü ya da yapabilecek birini krallıkta aramalarını emretti. Uzun bir aramanın ardından bakanlar nihayet yaşlı bir kadının parmağında böyle bir yüzük buldular. Bu kadının belki de dinginliği dışında olağanüstü hiçbir yanı yoktu. Yüzüğünü krala vermeyi hemen kabul etti ve kral parmağına taktığı anda yüzük çalışmaya başladı. Birkaç gün içinde manik-depresif eğilimlerinden kurtuldu ve değişen ruh hallerinin köleliği sona erdi. Aşırı kahkaha ve gözyaşlarının ötesinde, gerçek bir gülümsemenin büyük derinliğini ve güzelliğini keşfetti. Bir gün yüzüğün iç yüzeyine yakından baktığında ilk kez orada minik harfler yazılı olduğunu fark etti. Şöyle okuyorlar: “Bu da geçecek.” İster kendimizi bir hastane yatağında bulalım ister en büyük mutluluk deneyiminin ortasında bulalım, bu gerçeği hatırlamak bize çok fayda sağlayacaktır. Yorum 129

--- SAYFA 143 ---

Acı çekmemizin nedeni, hayattaki her şeyin sürekli değişen akışı olan geçiciliğe karşı direncimizdir. Geçmesi gerekeni geçsin. Daima canlı olanın üzerinde durun. Yoldan geçen biri olmak aynı zamanda Yeshua'nın öğrettiği gibi diğer kıyıya, gölgelerden ışığa, bu dünyadan Baba'ya doğru ilerlemektir; her zaman gelip geçenden geçmeye doğru ilerlemek, doğum ve ölümün ötesindeki hayata uyanmak, kendimizin diğer kıyısında yeniden dirilmektir. İnsanlar St. Bernard'ın çok uyanık bir görünüme sahip olduğunu, sanki her zaman Kudüs'e hacca gidiyormuş gibi sürekli seyahat eden birinin görünümüne sahip olduğunu söyledi. Yoldan geçenler her şeyi ilk ve son kez görüyor. Asla geriye bakmazlar ve Ebedi Şimdi'nin geçiş yeri olarak her anın tadını çıkarırlar. Köprünün görüntüsü, Moğol imparatoru Ekber Şah tarafından inşa edilen ve şu anda Delhi'nin güney kesiminde bulunan antik Fateh-pur-Sikri kentinin giriş kapısının üzerine Arap harfleriyle yazılmış bu logonun yankısından geliyor. Şöyle diyor: Peygamber İsa (İsa), barış ona olsun, şunu söyledi: Dünya bir köprüdür. Üzerinden geçin ama oraya ev yapmayın. Bu sözler aynı zamanda başta Gazali (1059-1111) olmak üzere birçok Müslüman yazar tarafından Yeshua'ya atfedilmektedir. Yorum 130

--- SAYFA 144 ---

Logion 43 Öğrencileri ona şunu sordular: "Sen kim oluyorsun da bize bunları söylüyorsun?" Yeshua cevap verdi: Sana söylediklerimden beni tanımıyor musun? Yoksa siz de Yahudiyeliler gibi mi oldunuz: Ağacı seviyorlarsa meyveyi hor görüyorlar. Meyveyi severlerse ağacı küçümserler. (CF. MATTA 11:2; YUHANNA 8:25, 14:8; LUKA 6:43-44.) Yuhanna İncili'nde Ferisiler, Yeshua'ya onun kim olduğunu sorarlar ve o, sözlerinin her zaman onun kim olduğunu söylediğini söyler. Aslında Yeshua'nın öğretisi Ferisilerinkinden o kadar da uzak değil. En önemli fark, onların öğrettiklerini uygulamamaları, oysa kendisinin öğrettiği şeyi yapmasıdır. O şeffaftır, çünkü söz ve eylem arasında ikilik yoktur. Dinlemek, duymak, sözleri üzerinde düşünmek, O'nun Varlığının sırrına ulaşmanın yoludur. Konuşmasındaki yaratıcı anlam ile eylemlerine şekil veren yaratıcı anlam Bir'dir. Bu bölümün sonu bize meyve ile ağacın bir olduğunu, elmanın zeytin ağacında yetişmediğini hatırlatır. Yeshua'nın sözleri Tora'nın meyvesidir, Yasanın ve peygamberlerin yerine getirilmesidir. O, İsrail ağacının olgun meyvesidir. Ancak Yahudi Ferisiler meyveyi, Yahudi olmayan (ya da daha sonra Hristiyan) Ferisiler ise ağacı küçümserler. Yahudilik ile Hristiyanlığın artık birbirine zıt olmadığı gün, ağacın meyvesiyle övüldüğü, meyvenin ağaca köklerine kadar uzanan bir sevgiyle kucaklaştığı gün olacaktır. Cennetin bu berrak ışığında ikisinin Bir olduğu ortaya çıkacak ve insanlar Hayat Ağacının anlamını bilecekler. Yorum 131

--- SAYFA 145 ---

Logion 44 Yeshua şöyle dedi: Baba'ya küfreden başıslanacak, Oğul'a küfreden de başıslanacak. Ama Kutsal Ruh'a küfreden kimse ne yerde ne de gökte başıslanmayacaktır. (Krş. Matta 6:10, 12:31-32; MARKOS 3:28-29; LUKA 12:10.) Yaradılışın çeşitliliği ve çokluğunun içinden onun Kaynağı olan Kişi'ye doğru bakmamızı sağlayacak anlayıştan mahrum kalabiliriz. Bu, Babayı tanımayan bir inkardır. Ya da kalp merkezimiz bloke olduğundan, insanoğlunun güzelliğini göremez, insanda tecelli eden ilahi şefkate hayranlık duyamayız. Bu, Oğul'u tanımayan bir inkardır. Ancak hayatımızın kaynağı olan Ruh'tan, Nefes'ten kopmak çok daha ciddidir. Bu, en mahrem varlığımızın inkarıdır. Bu logo, Tanrı'nın Üçlü Birlik olarak vizyonunu hatırlatıyor. Baba Aşkınlığı, Öteki'yi, Ötesini sembolize eder. Oğul19, her şeyi kaderine doğru iten İçkinliği, Varlığın Varlığını sembolize eder. Kutsal Ruh, Aşkınlık ve İçkinlik arasındaki bağlantıdır. Ruhun serbest akışının eksik olduğu toplumlarda, Tanrı'nın dışarıda ve erişilmez kaldığı, tek taraflı aşkınlık dinlerine hapsolmuş insanlarla sık sık karşılaşırız. Şair Jacques Prévert'in ironik bir şekilde yazdığı gibi, küfür şuna dönüşür: "Cennetteki Babamız, lütfen olduğunuz yerde kalın." Ancak Ruh'un eksikliği aynı zamanda Oğul'a tek taraflı bağlılığa da yol açabilir ki bu da aynı derecede sorunludur. Burada insanlık kendi kendisinin tanrısı haline gelir. Bu Yorum 132 19. [Burada yazar, geleneksel olarak Tanrı'nın dişil yönü olarak kabul edilen bir İçkinliğe atıfta bulunmak için erkeksi Oğul terimini kullanmaktadır. Hiçbir çelişki yoktur çünkü (diğer pasajlarda da belirtildiği gibi) İsa erkek olduğu kadar dişildir. Burada "oğul" kelimesi, kelimenin tam anlamıyla Hristiyan doktrinde olduğu gibi kastedilmemektedir. -Trans.]

--- SAYFA 146 ---

aşkın boyuta herhangi bir açılmadan yoksun bir hümanizme yol açabilir. Kutsal Ruh bizi hem tüm deneyimlerin ötesindeki Aşkınlık hem de tüm deneyimlerin içindeki İçkinlik ile iletişim halinde tutar. Ruh'a küfretmek, bu ikisi arasında herhangi bir bağlantı olasılığını yadsımak, Baba ve Oğul Birliğini yadsımadır. Peki ama Ruh'a karşı yapılan bu küfür neden her türlü affedilemez olsun ki? İlk Kilisenin Kurucuları bunu şu şekilde ifade ettiler: "Tanrı, biri dışında her şeyi yapabilir: bir insanı Kendisini sevmeye zorlamak." Dolayısıyla kendi Varlıklarıyla en yakın bağlarını yok eden, karşı kıyıya giden tek köprüyü sürekli yakanların inadını Tanrı bile yenemez. Kutsal Ruh'u reddetmek, insani ve ilahi olan arasındaki tüm iletişim olasılığını reddetmektir. Bu birlikteliğin sunduğu lütfu sonsuza kadar reddetmek ve kendimizi ayrı bir benlik yanılsamasına hapsedmektir. Eğer cehennem varsa, bunun nedeni yalnızca Tanrı'nın Sevgi olması ve insanların özgür olmasıdır. Bu özgürlük Aşka hayır deme gücünü de içerir. Aşk kapıyı zorla açıp yine de Aşk olamaz. Yorum 133

--- SAYFA 147 ---

Logion 45 Yeshua şöyle dedi: Üzümler dikenli ağaçlardan, incirler devedikenlerinden toplanmaz çünkü meyve vermezler. İyiler, kalplerinin sırrından iyilik sunarlar. Sapıklar, kalplerinin sırrından sapıklığı sunarlar. İfade edilen, kalpten taşandır. (Krş. Matta 7:16-18, 12:33-35; Luka 6:43-45; Gal. 5:19-23.) "Onları meyvelerinden tanıyacaksınız." Bu, Mesih'in müjdeli boyunca öğrettiği ayrımcılıktır. Pavlus, Galatyalılara Mektubunda, Ruh'un meyvelerini bedenın meyveleriyle karşılaştırarak bu logion temasını uzun uzun açıklıyor. Burada beden, Yuhanna İncili'nde dünyanın anlaşıldığı gibi anlaşılmalıdır; insanlığın doğal ihtiyaçlarının ötesinde hiçbir ihtiyacı, kendi yasalarından başka Yasa tanımadığı ve lütuf kavramını reddettiği sınırlı bir yaşam tarzı. Bunun aksine, Pavlus daha da ileri giderek şunu söyleyecek kadar ileri gidiyor: "Eğer Kutsal Ruh sizi yönlendiriyorsa, o zaman yasanın denetiminde değilsinizdir." Hepimiz bu "beden"ın, bu yoksul varoluş tarzının meyvelerine fazlasıyla aşınayız: ruhsuz seks, zevke düşkünlük, materyalizm, putperestlik, sefahat, güç arayışı, kirlilik, anlaşmazlık, tartışma, kıskançlık, nefret, şiddet, savaş. . . Ancak Ruh'un meyveleri sevgi, sevinç, barış, ılımlılık, nezaket, güven, başkalarına hizmet ve kendi kendine hakimiyettir. Herhangi bir kanun nasıl bu gibi meyvelerin üstünde olabilir? Böylece meyve, ağacın doğasını ortaya koyar ve bireylerin eylemleri ve sözleri, kalplerinin sırrını, onda yaşayan ruhın doğasını ortaya çıkarır. Yorum 134

--- SAYFA 148 ---

Logion 46 Yeshua şöyle dedi: Adem'den Vaftizci Yahya'ya kadar, kadından doğan hiç kimse Vaftizci Yahya'dan daha üstün değildir. Böylece gözleri bozulmaz. Ama ben dedim ki: İçinizden kim küçülürse, Krallığı tanıyacak ve Yahya'dan daha yüksek olacaktır. (CF. MATTİA 11:11, 13:11; LUKA 7:28, 10:11; ROM 5:14.) Vaftizci Yahya Gelenekte önemli bir rol oynar. O, Damadın Dostu olan Öncü'nün arketipidir. Hristiyan geleneğinde o, yolu hazırlayan kişidir ve "Mesih'in gelişi için Yol Yapımcısı... yüksek yerleri alçaltmak, keskin dönüşleri düzeltmek, çöküntüleri doldurmak, Rab için düz bir yol hazırlamak" olarak anılır. Başka bir düzeyde bu arketipin işlevi bizi daha dengeli ve barışçıl bireyler yapmaktır. Yuhanna, gururumuzu küçültebilen ve kalbimizdeki dolambaçlı ve çarpık yerleri düzeltebilen çileciliğin ustaca çalışmasını somutlaştırıyor ve simgeliyor. Bizi depresif ya da umutsuzluk eğilimlerimizden kurtarabilecek, gerçek doğamızı yeniden keşfetmemize yardımcı olabilecek, zarafetin içimizde vücut bulmasına ve yayılmasına izin veren bir çalışmadır. Bu Öncü arketipi farklı insanlara farklı yüzler gösterebilir. Bazıları felsefe veya bilim çalışmaları yoluyla yaratılmamış ışıkla veya Mesih ile karşılaşmaya yönlendirilebilir. Bazıları için bu sanat, şiir, kutsal yazılar veya aşık olmak olabilir. Hepimiz bu tür uyanış alametlerini deneyimledik. Ancak sonsuza kadar bunların içinde kalamayız. İnciller, Vaftizci Yahya'nın Mesih'in kendisi olup olmadığını merak edenlerden söz ettiğinde, bu, bir tür sanatın, bilimin, psikoterapinin veya ilişkinin bizim en yüksek gerçeğimiz, kurtuluşumuz olup olmadığını merak etmeye benzer. . . ve bu aynı hatadır. Dağın zirvesine varsak bile gökyüzü hâlâ çok yukarıdadır, çünkü onun doğası başkadır. Deneyimimizin, bilginin ya da başarımızın zirvesindeyken, bu diğer doğaya, bu Bilinmeyene göre hâlâ çok aşağıdayız; çünkü bu tamamen başka bir düzenin, Yaratılmamışın bilincidir. Yorum 135

--- SAYFA 149 ---

Krallığın en küçüğü John'dan daha büyüktür. Ama yine de "gözleri yok olmayacak." Bu onun vizyonunun sonuna kadar doğru olduğu ve takip edilmesi gerektiği anlamına gelir. Ancak bu yeni boyuta kadar ulaşmıyor. Vaftizci Yahya kendisi de şunu söyledi: "O artmalı, ben de azalmalıyım." İçimizde bu yeni Varlık bilinci uyandığında, Benliğin artmasına ve egonun azalmasına izin verilmelidir. Jung'a göre bu, bireyleşme sürecinin temel yasasıdır. Pavlus'un içimizde Mesih'e giderek daha fazla yer bırakarak kastettiği budur, böylece "artık yaşayan ben değilim, bende yaşayan Mesih'tir." Ancak bu, hayatımıza biraz daha fazla ışık ve huzurun girmesine izin vermeye devam ettiğimiz günlük bir süreçle gerçekleştirilir. Yorum 136

--- SAYFA 150 ---

Logion 47 Yeshua şöyle dedi: Bir adam iki ata binemez ve iki yay bükemez. Bir hizmetçi iki efendiye hizmet edemez; çünkü birini onurlandırır, diğerini küçümser. Hiç kimse eski bir şarabı içtikten sonra yenisini arzulamaz. Yeni şarap, çatlayacağı için eski tulumlara konulmaz. Eski şarap bozulacağı için yeni tulumlara konulmaz. Yırtılacağı için yeni bir elbisenin üzerine eski bir kumaş parçası dikilmez. (CF. MATTA 6:24, 9:17; MARKOS 2:21; LUKA 5:36-38, 16:13.) Bu sözün genel yorumu basitçe iki efendiye hizmet edemeyeceğimiz şeklindedir: Birini ya da diğerini seçmeliyiz. Kanonik İncillerde bu, Tanrı ile para arasında bir seçim olarak da belirtilmektedir. Bu, eğer parayı seviyorsanız Tanrı'dan nefret edeceğinizi şeklinde yorumlanmıştır; ve eğer Tanrıyı seviyorsanız paradan nefret etmelisiniz. Bu yorum çok büyük sorunlar yarattı ve anlatılmaz acılara yol açtı. İnsanları "bastırılmış olanın geri dönüşüne" yol açması neredeyse garanti olan ikili bir tutum içine hapseder. Jean Cassien, Tanrı'yı sevmek uğruna hatırı sayılır servetinden vazgeçen bir keşişin hikâyesini anlatıyor. Daha sonra plastik bir silgiye takıntılı bir şekilde bağlandı, öyle ki başka kimsenin ona dokunmasına asla izin vermedi. St. John of the Cross'un belirttiği gibi, bir kuşun zincirle mi yoksa iple mi bağlı olduğu hiç fark etmez; her iki durumda da uçamaz. Bu ya/veya ikiliğinden kurtulmanın yolu nedir? Yeshua'nın burada söylediği şey aslında bu tür bir ikilik içinde yaşayamayacağımız çünkü aynı anda hem sevip hem de nefret edemediğimizdir. Tanrı'yı sevmek ve herhangi bir şeyden nefret etmek birbiriyle bağdaşmaz. İhtiyaç duyulan şey, şeyleri uygun yerlerine ve düzenine koymak, "bu nedenle Yorum 137'ye sunmaktır".

--- SAYFA 151 ---

Sezar'ın hakkı Sezar'a, Tanrı'nın hakkı Tanrı'yadır." Ama Sezar'ın da, iyiye ya da kötüye kullanılabilecek bir iletişim ve değişim aracı olan para gibi, nihai kaynağı Tanrı'dır. Önemli olan, hiçbir şekilde paraya tapmamak, onun hakimiyetine girmemektir. İbadetlerini yalnızca Allah'a yapanlar için bu durum sorun teşkil etmez. Dolayısıyla birini diğerine karşı koyarak, kendimizi seçim yapmaya zorlayarak yaşayamayız. Bu dayanılmaz bir düalizmdir ve er ya da geç, psikopatolojide çok iyi bilinen ciddi sonuçlara yol açacaktır. Her ikisini de kabul etmeliyiz, çünkü tek yürekle sevip nefret edemeyiz. Fenomenlerin geniş çeşitliliği ve çokluğu içinde bize yol gösterebilecek tek Efendimiz olan İkilik aracılığıyla Bir'i tanımayı öğrenmeliyiz. Logion, hem eski hem de yeni şarabı bir arada içemeyeceğimizi söylüyor. Birbirlerini şımartacaklar. Eski şarapların ve yeni şarapların her birinin kendi erdemleri vardır; onlara karşı çıkmamalı veya onları karıştırmamalıyız. Geleneğin ve yeniliğin her ikisinin de iyi noktaları vardır. Biri diğerine indirgenmemelidir, çünkü bu sadece kafa karışıklığı yaratır. İnciller bize farklı bir prensibi atlamadan bir prensibe saygı duymamızı tavsiye eder. Yaşları ve renkleri çok farklı olan iki çiçek, biri diğerini gölgede bırakmadan aynı vazoya uyum içinde yerleştirilebilir. Aslında yeni şarap eski tulumlara konulmamalıdır. (Deneyimli şarap yetiştiricileri, yeni şarabın yine de bir miktar fermentasyona maruz kalacağını ve bunun eski fiçıları çatlatabileceğini bilirler.) Bazıları, Ruh'un yeni şarabının kurumsallaşmış dinin eski fiçıları arasında kalamayacağını söyleyecek kadar ileri gidebilirler. Tıpkı Müjde şarabının kendi zamanının dini geleneklerini kırdığı gibi, bu da onları çatlatacaktır. Bunda pek çok gerçek var. Elbette, bugün ortaya çıkan ilhama daha iyi uyum sağlayan formları, ne pahasına olursa olsun eski geleneklere uydurmaya çalışmadan bulabiliriz. Çabalarımız bazen korkunç karışımlara yol açsa da gerçek şu ki hem eskinin hem de yeninin kendine has güzelliği ve iç tutarlılığı var. Yine eski ile yeniye karşı karşıya getirmemek veya onları pervasızca harmanlamakla zorlukların önüne geçilebilir. Eski şarabı içenler yeni ilhama, sözlerinin tuhaflığından korkmadan saygı duyabilirler. Ve yeni şarabı içenler 138. Yorumu saygı duyabilirler

--- SAYFA 152 ---

özgün ayinleri ve uygulamaları aracılığıyla sürdürdüğü ilham kalitesi açısından eski bir gelenek. Bu metafor içsel deneyim alanında da aynı derecede geçerlidir. Yaratılmamışın bilincinin kökten yeni şarabıyla ve onun sonsuz özgürlüğüyle dolu olduğumuzda, onu sıradan düşünce ve mantık kategorilerine uydurmaya çalışmamalıyız. Ancak bu, düşüncenin ve mantığın kendi alanlarındaki değerine saygının yitirilmesini gerektirmez. Yeni şarap benzetmesi çağdaş bilim için de geçerlidir. Örneğin kuantum fiziği Newton fiziğinin kategorilerine sığdırılmaz çünkü olasılıksal mantığı o kadar farklıdır ki bir süreksizliği işaret eder. Ancak süreksizlik, ne bilimsel keşiflerde ne de bilinç düzeylerinde karşıtlığı gerektirmez. Thomas İncili aynı zamanda bilgelerin hem eskiyi hem de yeniyi nasıl kullanacaklarını bildiklerini ima eder. Geleneğe, Ruh'un radikal yeniliğini engellemesine izin vermeden saygı duyabilirler. Hangi tulum kullanılırsa kullanılsın, şarabın kaliteli olması ve hiçbir şeyin bozulmaması ve "ayık sarhoşluk" yaratma gücünü koruması için uygun biçimde dökülmüş olması önemlidir. Yorum 139

--- SAYFA 153 ---

Logion 48 Yeshua şöyle dedi: Eğer iki kişi aynı evde barışırsa, o zaman dağa şöyle diyebilirler: "Kımıldayın!" Ve hareket edecek. (Krş. Matta 2:25, 17:20, 18:19-20, 21:21; MARKOS 3:25, 11:22-23; LUKA 17:6; I Korintliler 13:2.) Barışın gücü Birlikten gelir. Huzur içinde ve birlik içinde olan bir insanı kim nasıl engelleyebilir? Bu kadar uyum içinde olan iki ya da üç kişi nasıl engel olabilir? Dağlar (zorluklar) geri çekilir. Sanki bu kefarete Doğanın kendisinden, bu uyumda tezahür eden Bir'den destek alıyormuş gibidir. Başkalarına barış getirmeye çalışmadan önce, evde başlamalı ve çeşitli yönlerimizle - içgüdülerimizle, duygularımızla, zekamızla vb. - barış yapmalıyız. Kendimizde bir bölünme olduğu sürece karşılaştığımız engeller bir nevi kendi iç kaosumuzun ifadesi değil mi? Sarovlu Aziz Seraphim şöyle dedi: "İçinizde huzuru bulun, yanınızda çok sayıda kişi kurtulacaktır." Huzurlu, mutlu bir insan, insanlık için huzur ve mutluluk kaynağıdır. İki ya da üçünün bir arada olması ne kadar daha fazla! İskenderiyeli Clement, dağların hareket etmesini, insanlar arasındaki eşitsizliklerin dengelenmesi ve böylece gerçek buluşmanın mümkün olması olarak yorumladı (krş. Stromates, II:11, ve diğerleri). İç huzurdan varlıklar arasındaki birliğin tezahürü doğar, sosyal bölünmelerden kaynaklanan korku ve kıskançlık ise aralarında dağlar yaratır. Kanonik İncillerde dağları hareket ettiren inançtır. Peki iman, akıl ve kalp birliği değilse nedir? Akıl ve duygudan oluşan "iki" bir evde birleştiğinde dağlar gerçekten yerinden oynatılabilir. İnanç her zaman düşünen zihnin hareketiyle ilişkilidir. Yorum 140

--- SAYFA 154 ---

bir güven eylemiyle gerçeğe doğru. İman, varlığımızın doğru ve doğru olarak kabul edilen şeye olan toplam bağlılığıdır. Bu samimi ve koşulsuz bağlılığın muazzam bir gücü ve aynı zamanda büyük bir berraklığı vardır. Mantığın ötesindedir ama ona karşı değildir. Bu açık ve canlı güçte, dağ gibi görünen yerlerin köstebek yuvası olduğu ortaya çıkıyor. Yorum 141

--- SAYFA 155 ---

Logion 49 Yeshua şöyle dedi: Ne mutlu size, bütün olanlara ve seçilmiş olanlara. Krallığı bulacaksınız, çünkü oradan geldiniz ve geri döneceksiniz. (CF. YUHANNA 8:42, 16:27-28.) Monakhoslar ne mutlu ve şanslıdır; biz bu sözcüğü "keşifler" ya da "yalnız olanlar" yerine "basit" ya da "bütün" olarak tercüme ettik. Yalnızlık, gerçekten bölünmemiş ve monos, Bir'in imgesi haline gelmemiz için tüm varlığımızı birleştirme sürecinin yalnızca koşuludur. Monakhos, Evagrius Ponticus'un dediği gibi aynı anda "herkesten ayrı" ve "herkesle birdir". Dünyanın kalbine açılan, tüm varlıkların kurtuluşu için şefaet eden yalnızlıktır. Monakholar her şeye ve her şeye hükmeden arar ve bulur: Kök ve Son. Tekrar tekrar seçilmek, tepeden tırnağa, doğumdan ölüme kadar içimizde titreşen bu büyük Yaşam dalgasına açık olmaktır. Alfa ve Omega ile Bir olmaktır. Yorum 142

--- SAYFA 156 ---

Logion 50 Yeshua şöyle dedi: Eğer sana nereden geldiğini sorarlarsa şunu söyle: Biz Işıktan doğduk, Işığın Işıktan doğduğu yerde. Bu doğrudur ve onların imajında ortaya çıkar. Sana kim olduğunu sorarlarsa de ki: Biz onun çocuklarıyız, Diri olan Babanın sevgilisiyiz. Eğer sana, Babanın sende bulunan işaretinin ne olduğunu sorarlarsa, de ki: Bu harekettir ve sükûnettir. (CF. MATTA 21:3; LUKA 1:7, 16:8, 17:10; YUHANNA 3:8, 8:14, 12:36; EPH 5:8; I THES 5:5; ROM 9:26.) Kendisini inziva yerinde ziyarete gelen filozof Motovilov ile yaptığı ünlü bir sohbette Aziz Seraphim, irfanın bir bilgi deneyimi olduğunu söyledi. hafif. Ancak söylemi ışığın doğasıyla ilgili değildi; onun yaratılmamış ışıltısına katılmakla ilgiliydi. Aziz Gregory Palamas ve Athos Dağı rahipleri için Hristiyan yaşamının asıl amacı, yaratılmamış Işığın deneyimidir. Bunu yanan çalı, Tabor Dağı ve Diriliş günüyle ilgili hikayelerle ilişkilendiriyorlar. Logion bize, Paskalya sabahının içsel anlamı gibi, "Doğru" diyor. Bu, Chandogya Upanishad'dan (III, 13, 7) bir pasajı hatırlatıyor: "Göküzünün ötesinden, en yüksek dünyaların en yükseğinin ötesinden, var olan her şeyin ötesinden parlayan ışık, aslında insanın içinde parlayan ışıkla aynıdır." Kadim üçlü soru "Nereden geliyorum? Nereye gidiyorum? Ben kimim?" bu logion'da kesin bir yanıt buluyor. Yorumunuz 143 20. [Konuşmanın tamamını ve ilgili bilgileri www.orthodoxinfo.com adresinde bulabilirsiniz. -Trans.]

--- SAYFA 157 ---

Işıktan geliyorsun, Işığa doğru gidiyorsun, sen Işıksın. Bu, değişen görüşlerin tam kalbinde yer alan, içimizdeki Yaşayan Evlat'ın gerçekliğidir. Bu nurlu Hakikat ile bağlantımızın işareti "hareket ve... sükûnettir." Bu, karşıtların birliğidir, eylem ile tefekkür arasındaki görünürdeki çelişkinin çözümüdür: eylem içinde sakinlik ve dinginlik içinde canlılık. Yorum 144

--- SAYFA 158 ---

Logion 51 Öğrencileri ona şöyle dediler: "Ölümler ne zaman huzura kavuşacak?" "Yeni dünya ne zaman gelecek?" Onlara şöyle cevap verdi: Beklediğiniz şey geldi ama siz onu görmüyorsunuz. (CF. NUM 11:10; MATTA 24:42; LUKA 17:20-21; YUHANNA 5:25; ELÇİLERİN İŞLERİ 14:13; ROM 8:19.) Nag Hammadi'de bulunan başka bir gnostik kutsal metin olan Diriliş Üzerine İnceleme'de bu sözün bir yankısını duyuyoruz: "Tüm bölünmelerden ve tüm bağlardan kaçarsanız, zaten Diriliş'tesinizdir. . . . Neden şimdi kendini dirilmiş saymıyorsunuz?" Beklediğimiz, özlediğimiz huzur ve doyum artık geldi. Bir gün, bir yerde gelecek bir şey değil; o her zaman burada ve şimdidir. Yuhanna İncili'nde Yeshua öğrencilerine sonsuz yaşama inananların onu gelecek zamana havale etmediklerini hatırlatır. Sonsuz yaşam bu yaşamın tam kalbindedir. Ölemeyen, şimdiki hayatımızın yaratılmamış boyutudur. Onu başka yerde aramak ondan ayrılmaktır. Filipus İncili şöyle der: "Rab'bin öldüğünü, sonra dirildiğini söyleyenler yanılıyor; çünkü O, önce dirildi, sonra öldü." Yeshua içindeki Ebedi Yaşam'a uyanmıştı. Bugün bizim için diriliş, ne ölümün ne de yaşamın bizden alamayacağı bu sınırsız derinlik ve sevgi boyutunda bilinçli olarak yaşamaktır. Bu, tüm beklentilerin sonudur; kayıtsızlık ya da umutsuzluk anlamında değil, her şeyin bize her an sonsuz biçimde verildiğinin doğrudan bilinmesi anlamında. Yorum 145

--- SAYFA 159 ---

Logion 52 Öğrencileri ona şöyle dediler: "İsrail'de yirmi dört peygamber konuştu ve hepsi senin hakkında konuştu." Onlara şöyle dedi: Yanınızda bulunan Diri'yi ihmal ettiniz ve ölümlerden söz ettiniz. (CF. NUM 3:12; YAS 18:15; MATT 8:22; MARKOS 12:27; LUKA 1:70; YUHANNA 1:45, 8:53; ELÇİLERİN 4:4; ROM 16:25.) Esdras'ın dördüncü kitabı (14:44), yirmi dört kitabın doksan dört kitaptan herkesin erişebileceği tek kitap olarak kabul edildiğini ve sinagoglarda okunabilir. Diğer yetmiş kitap ise bilgelere ayrılmıştır. Vahiy 4:4 yirmi dört ihtiyardan söz eder. Yılların döngülerini yöneten Babil'in yirmi dört ilahi zodyak arketipinin mitolojik bir aktarımının olasılığını düşünmek cazip gelebilir. Her durumda, Thomas İncili'nde (ve ayrıca Pistis Sophia gibi oldukça farklı türden gnostik metinlerde), ne peygamberler ne de arkonlar her zamanki önceliklerini korurlar. Yeshua'nın ortaya çıkardığı şey, içimizdeki zamanın ötesinde, yirmi dört saatin ötesinde, geçmişin yirmi dört peygamberinin kayıtlı sözlerinin ötesinde olan bir boyuttur; hepimizin gözden kaçırmaya fazlasıyla meyilli olduğumuz bir boyut. Yaşayan'ı görmezden geliyoruz ve doğası gereği fani ve bozulabilir olana güvenmeye devam ediyoruz. Bu sözün başka bir anlamı da Yuhanna 5:39'daki şu sözlerden anlaşılmaktadır: "Kutsal yazıları araştırıyorsunuz çünkü onlarda sonsuz yaşama sahip olduğunuzu düşünüyorsunuz; ama bana tanıklık edenler onlardır." Burada sözü edilen "ben", Nasıralı İsa olarak bilinen tarihi şahsın varoluşsal benliği değildir. Bu, her şeyi bir arada tutan ve kutsal kitaplarda olduğu kadar doğa kitaplarında da tanık olunabilen, Logos'un, Yaratıcı Zeka'nın temel i'dir. Kutsal yazıların amacı zihinlerimizi her türlü tartışma ve yorumla oyalamak ve bunaltmak değil, daha ziyade burada ve şimdi içimizde yaşayan O'na açılmamıza yardımcı olmaktır. Yorum 146

--- SAYFA 160 ---

Kutsal geleneğin otoritesine, başkalarının sözlerine atıfta bulunmanın, yalnızca kendimizin doğrudan deneyimlerinden kaçınmanın bir yolu haline geldiği bir nokta vardır. Kendi gözlerimi açmazsam arkadaşımın içgörüsü bana yardımcı olamaz. En büyük peygamberlerin ve kahinlerin sözleri ancak görmeyi öğrenmemize yardım ettikleri takdirde faydalıdır. Sözlerini yaşamadan tekrarlırsak, sözler ölür. II Korintliler'de söylendiği gibi, "Mektup öldürür, fakat Ruh hayat verir." Yorum 147

--- SAYFA 161 ---

Logion 53 Öğrencileri ona sordular: "Sünnet faydalı mı, değil mi?" Cevap verdi: Faydası olsaydı, babalar analarından sünnetli oğullar doğururlardı. Aksine gerçekten faydalı olan ruhen yapılan sünnettir. (CF. YUHANNA 4:24; ROM 2:25-29; I Korintliler 7:19; GAL 5:6; KOLOL 2:11.) Dindar Yahudiler için sünnet, insanın Tanrı ile yaptığı antlaşmanın canlı bedendeki yazısıydı. Yaşayan ve hayat veren her şeyin Allah'a ait olduğu gerçeğini simgeliyordu. Ama kalbin katılımı olmadan böylesine dışsal bir ittifak işaretinin ne faydası var? Sadece bir etnik gruba ait olmanın işareti haline gelebilir ve dolayısıyla artık Tek Tanrı'ya ait olmanın bir işareti olmaktan çıkabilir. Yeshua'nın bahsettiği manevi sünnet sünnet derisiyle değil egoyla ilgilidir. Sünnet edilmesi gereken, eski kavram ve alışkanlıklarla dolu bu egodur. O zaman Diri ile Kutsal Kucaklaşma derinleşecek ve kirlenmeyecektir. Nefsin sessizliğindeki bu kalp ve ruh saflığı gerçek sünnettir, gerçek antlaşma ve birliğin işaretidir. Bu sadece "doğal" olana bir dönüş değil, aynı zamanda gerçek doğamıza da bir dönüş. Müslüman bir çevrede doğan 14. yüzyıl Hint şairi Kabir, yasanın yalnızca dış biçimini uygulayanları azarlarken bu mantığı tekrarlıyor: Doğruluğunuzdan o kadar eminsiniz ki, sünnet oluyorsunuz; Ama ben size katılmıyorum kardeşlerim! Eğer Allah sünnet olmamı isteseydi bunu kendisi yapamaz mıydı? Yorum 148

--- SAYFA 162 ---

Logion 54 Ne mutlu size, yoksullara, çünkü Cennetin Krallığı sizindir. (Krş. Matta 5:3; LUKA 6:20; YUHANNA 2:5.) Aynı sözü Matta ve Luka'da da görüyoruz. Görünüşe göre Nasıralı Yeshua'ya göre, Tanrı'nın Ruh'u'nun içimizde hüküm sürmesi ve cennetin yeryüzünde bir yeri olması için yoksulluk gerekli koşuldur. Zengin zihniyetine sahip olmak, en iyisine layık olduğumuza ve bunun satın alınabileceğine inanmaktır ancak bu, Esas'ı tamamen gözden kaçırmaktadır. Gerçek mutluluk ve gerçek aşk asla satın alınamaz. Bunun aksine ruhen fakir olmak, hiçbir şeyi hak etmediğimizi ve aldığımız her şeyin bir hediye olduğunu bilmektir. Sevindiren en ufak bir gülümseme, parılayan en ufak bir güneş ışını, Krallığın bir parıltısı olarak minnetle karşılanır. Meister Eckhart sık sık yoksulluk hakkında yorumda bulunarak bu mutluluğun bizi saf, boş ve Tanrı'yı kabul etmeye muktedir kıldığına dikkat çekti. Tamamen fakir, tamamen boş bir insanoğlunun tatmin edilmesi kaçınılmazdır. Bir vaazında şöyle diyor: "Tanrı, sizi hazır ve boş bulduğunda, tıpkı güneş ışığının berrak, temiz havayı doldurup doldurması gibi, harekete geçmeli ve sizi kendisiyle dolup taşmalıdır. Sizi bu kadar boş ve çıplak bulduğunda bunu yapmaktan geri duramaz." Bir başka hutbesinde ise, "Fakir hiçbir şeyi algılamaz, hiçbir şeyi bilmez, hiçbir şeyi yoktur" diyor. Elbette bu, bilinçsiz ya da duygusuz bir durumu değil, bilgimizden, sahip olduklarımızdan ve arzularımızdan tamamen özgür olduğumuz bir durumu ifade eder. Yaratılış nesnelerinden bu kopukluk veya özgürlük, hem ilahi sevgiyi deneyimlememize hem de yaratılmamış özümüzü keşfetmemize olanak tanır. İnatçılık, bilme ve sahip olma konusunda yoksulluğa kapılmış olarak Kök'e tutunuyorum ve kendimi "olduğum şeye göre değil, ebedi varlığıma göre kendimin nedeni olarak tanıyorum ki bu geçicidir. Bu yüzden hiç doğmadım ve doğmamış doğam uyarınca asla ölemem." ruhu.

--- SAYFA 163 ---

Logion 55 Yeshua şöyle dedi: Kendini babasından ve annesinden kurtaramayan kişi benim öğrencim olamaz. Kendini erkek ve kız kardeşinden kurtaramayan ve benim gibi haçını taşımayan kişi bana layık değildir. (CF. MATTİA 10:37-38; LUKA 14:26-27; MARKOS 8:34-35.) Yeshua'nın daveti, babamız ve annemiz ve onların arzuları, düşünceleri ve sosyal koşulları açısından bir özgürlük davetidir. Bu aynı zamanda kardeşlerimizden, akranlarımızdan ve çevremizdeki toplumun tüm ilgili yargı ve geleneklerinden özgür olmak anlamına da gelir. Bu tabii ki küçük bir mesele değil, yine de gerçekte olduğumuz kişi olabilmemizin tek yolu budur. Nasıl ki göbek bağı kesilmeden fiziksel özerklik başlayamazsa, psişik ve hatta ruhsal özerklik de bir tür kesik olmadan başlayamaz. Bizi neyin beslediğini kabul etmeliyiz. Yine de daha ileri gitmeli ve "çarmıhımızı taşımamız" - yani, Pavlus'un Efesliler'e yazdığı mektubunda söylediği gibi, "tüm kutsallarla birlikte genişliğin, uzunluğun, yüksekliğin ve derinliğin ne olduğunu anlama ve Mesih'in sevgisini bilme gücüne sahip olabilmeniz için" yatay ve dikey tüm boyutlarımızla kabul etmeli ve kendimizle yüzleşmeliyiz. İlk patristik yazılardan bazıları haçtan "aşk sanatının büyük kitabı", "ölümden daha güçlü bir aşkla" sınırsız seven aydınlanmış bir insanın açık kitabı olarak söz eder. Bu açık Sevgi ve Özgürlük kitabı, günlük yaşamın tüm olaylarını dönüştürüyor. Her şey, çöpü ve pisliği bile canlı ışığa dönüştüren ateşin yakıtıdır. Bu yolun ilk adımı ailemize, akranlarımıza ve topluma karşı özgürlüktür. Yorum 150

--- SAYFA 164 ---

Logion 56 Yeshua şöyle dedi: Dünyayı tanıyan herkes bir ceset bulur. Ve kim bir ceset bulursa dünya onu kontrol altına alamaz. (CF. YUHANNA 1:10, 3:1; İB 11:38.) Cansız bir beden, yani animasız bir beden veya can, bir ceset değilse nedir? Bilgilendirme prensibi vücuttan çekildiğinde artık bir bütün olarak yaşayamaz ve hızla ayrışır. Bir bedeni, bir sistemi, bir dünyayı, onu bilgilendiren, ona birlik ve bütünlük kazandıran ruhla temas kurmadan tanımaya çalışmak, er ya da geç kendimizi bir cesetle bulmaktır. Dünyanın kendi başına var olmadığını keşfetmektir. Yuhanna İncili'nin önsözünde söylendiği gibi, Logos, Yaratıcı Zeka olmadan nihil, hiçbir şey. Meister Eckhart, İncillerin üstü kapalı olarak söylediği şeyi açıkça söylediği için kınandı: "Bütün yaratıklar saf hiçliktir; onların ufacık olduğunu söylemiyorum, çünkü bu onları bir şey yapar: Onlar saf hiçliktir." Bu radikal görünebilir, ancak aslında hiçbir göreceli varlığın kendi başına gerçek olmadığı yönündeki tamamen Ortodoks doktrini ifade etmenin başka bir yoludur; yalnızca Mutlak Varlığa katılımı yoluyla gerçekliğe sahiptir. Kısacası: Ruh yok, beden yok, daha doğrusu ruhsuz beden çürüyen bir cesetten başka bir şey değildir. Bu melankolik bir öğreti değil. Hiçliğimizi fark ettiğimizde gerçekte kim olduğumuzun Kaynağını keşfederiz. Bilinçli olarak onun içinde çözünerek şunu söyleyebiliriz: "O'ndan başka varlık yok" veya "Ben O'yum" veya İsa Mesih ile birlikte "İbrahim olmadan önce ben varım." Zaman ve mekan gerçekte kim olduğumuzu içeremez. Yalnızca BEN onu kapsayabilir. Yorum 151

--- SAYFA 165 ---

Logion 57 Yeshua şöyle dedi: Babanın Krallığı, iyi bir tohumu olan adama benzer. Düşmanı gece geldi ve iyi tohumların arasına yabancı otlar ekti. Adam, "Korkarım siz buğdayları da sökersiniz" diyerek yabancı otların sökülmesine izin vermedi. Gerçekten de hasat zamanında yabancı otlar göze çarpacaktır. Toplanıp yakılacaklar. (Krş. Matta 13:24-43.) Kötülükle mücadele etme girişimi genellikle içimizde ve aramızda çekişmeyi körükler. Yeshua'nın burada öğrettiği şey, kötülükle ilgili olarak ikili olmayan bir tutumdur. Onu yok etmeye çalışmayın, çünkü aynı zamanda iyi tohuma da zarar verebilirsiniz. Kim yargılayabilir? Çoğu zaman iyilik ve kötülük tamamen birbirine karışır. Saldırgan ve şiddetli olmak hiçbirimiz için iyi değildir; ancak kendi enerjimizi zayıflatabileceği için kendimizdeki bu niteliklere karşı saldırganlıktan kaçınmalıyız. İçerdikleri güç aslında birine saldırmak için kullanılabilir, ancak aynı zamanda birinin yük taşımasına da yardımcı olabilir. Bu güçlü enerji ya birine saldırmak için ya da birinin yük taşımasına yardım etmek için kullanılabilir. İkiyüzlü olmak hiçbirimiz için iyi değildir; yine de kendi ikiyüzlülüğümüze saldırmak için zekamızı ve ince zekamızı sakatlamamalıyız, çünkü bu tür bir ustalık birisini aldatmak için kullanılabilir, ama aynı zamanda aydınlatmak için de kullanılabilir. Kendimizdeki bu ilksel belirsizliği kabul etmeliyiz. Önemli olan samimi tavrımızdır. Bu, hangi eylemlerimizin büyüüp olgunlaşmaya teşvik edileceğini belirleyecektir: iyi tohumların mı yoksa kötülerin mi? Önemli olan, iyi ve kötü her şeyi akıl ve nezaketle yıkamaktır. Sorunlu olan her şey hasat zamanı veya olgunluk döneminde kolayca çözülebilir. Kaşlarımızı çatmamız ve alaycı bakışlarımız o zaman yüzümüzün güzelliğinde eriyip gidecek. Yorum 152

--- SAYFA 166 ---

Logion 58 Yeshua şöyle dedi: Ne mutlu çetin sınavlardan geçenlere. Hayata girdiler. (Krş. MEZMURLAR 33:19; YAKUP 1:12; I. PETER 3:14.) Popüler bilgelik, hiç acı çekmemiş kişilerin olgunluktan yoksun olduğu konusunda hemfikirdir; Hayatın "anlamayacakları" bir boyutu var. Kendini bilme yoluna kendini adanmış olanlar için, denemeler ve zorluklar öğretidir. Acı çekmek kabul edilir, ancak ne teslimiyet ne de suç ortaklığı. Bu şekilde çetin sınavlar aydınlanmaya ve irfana yardımcı olabilir. Saçmalık, acı, hastalık, yalnızlık, ölüm; er ya da geç hepsiyle karşılaşacağız. Ancak bunları tamamen kabul edip aşmak mümkündür. Hayat her durumda aranmalı ve keşfedilmelidir. Acımız yalnızca acı çekme deneyiminden geçmiş kişiler tarafından gerçek anlamda paylaşılabilir ve anlaşılabilir. Bu ortak deneyim olmadan, verdikleri güvenceler boştur ve acı çeken biriyle karşılaştıklarında sessiz kalmaları daha iyidir. Acı çeken birine gerçekten huzur ve sükunet aşısı sunmak istiyorsak, yapabileceğimiz en iyi şey içimizdeki ölümün ötesinde olanla temas halinde olmaktır. Yorum 153

--- SAYFA 167 ---

Logion 59 Yeshua şöyle dedi: Hayattayken Diri Olan'a bakın. Ölene kadar beklersen, vizyonu boşuna ararsın. (CF. YUHANNA 6:50, 8:21, 12:21, 16:16.) Dostoyevski şunu söyledi: "Hayatı, hayatın anlamından daha çok sevin!" Yaşamın anlamı ancak yoğun, koşulsuz sevgiyle ortaya çıkacaktır. Kendimizi içinde bulduğumuz bu uzay-zamanın tüm avantajlarından yararlanmalıyız. Her ne kadar göreceli ve tatmin edici olmasa da, Yaşayan'ı deneyimlemek için hâlâ tek şansımızdır. Hayatı nasıl görmezden geldiğimizi ve kaçırdığımızı ölümün bize göstermesini beklememeliyiz. Ölmek için doğduk ama daha da önemlisi yaşamak için doğduk. Bu açıkça cesaret gerektirir; ancak dolu dolu yaşamak için Yaşayan'ı tanımaktan daha büyük bir teşvik olabilir mi? Yorum 154

--- SAYFA 168 ---

Logion 60 Bir Samiriyelinin kuzu taşıyarak Yahudiye'ye girdiğini gördüler. Öğrencilerine şöyle dedi: Adam kuzuyu ne yapacak? Cevap verdiler: "Onu öldürecek ve yiyecek." Onlara şöyle dedi: Canlı olduğu sürece onu yemez, ancak onu öldürüp kadavra haline gelirse yemez. "Başka türlü yapamaz" dediler. Onlara şöyle dedi: Repose'da bir yer arayın. Yenilmemek için kadavra olmayın. (Krş. REV 5:6; İB 12:2.) Kuzu masumiyeti, kırılabilirliği, kendimize verilen armağanı ve sevginin gücünü simgeler. Bu kuzunun hayatını nasıl koruyabiliriz ve onu kendi içimizde öldürmeyi nasıl önleyebiliriz? Kuzunun kadavrası katılmış bir kalptir, masum dinginlikten, kalbin saflığından ve alçakgönüllülüğün yenilmez gücünden yoksun durgun bir kişiliktir. Yenilecek bir kadavra olmaktan kaçınmak, yapmanın ve sahip olmanın ödülleriyle kapılmak yerine kendimizi özgür ve Esasa açık tutmak anlamına gelir. Bu, var olma özgürlüğümüzü korumak anlamına gelir. Buradaki kuzu Fısıh kuzusu, yoldan geçen kuzudur. . . Göçmen varlığımızı sonuna kadar yaşamak. Yorum 155

--- SAYFA 169 ---

Logion 61 Yeshua şöyle dedi: İki kişi tek kişilik bir yatakta yatacak. Biri ölecek, diğeri yaşayacak. Salome ona sordu: "Kimsiniz efendim? Yatağında uzanıp masamda yemek yiyen siz nereden geliyorsunuz?" Yeshua cevap verdi: Ben Açıklık Olan'dan geliyorum. Babamdan gelen bana verildi. Salome cevap verdi: "Ben senin öğrencimim." Yeshua ona şunları söyledi: Bu yüzden müritlerin açık olduklarında ışıkla dolu olduklarını söylüyorum. Bölündüklerinde karanlıkla dolarlar. (Krş. Matta 24:40-41; Luka 17:34.) Yatakta iki kişi olduğu sürece ikisi Bir olmaz. Zamanla bu durum devam ederse biri diğere hakim olmaya başlayacaktır. "Biri ölecek, diğeri yaşayacak." Bu, hem yatak içinde hem de yatak dışında şu ya da bu tür güce dayalı bir ilişkiyi ima eden bir düalizmdir. Yatakta Bir olan iki kişi, her birinin kaynağı olan Varlığın Varlığını tüm ötekilikleri içinde tanırlar. Salome, Yeshua'nın yakın arkadaşdır ve Pistis Sophia'da da adı geçen inisiyedir. Yeshua'nın yatağında yattığı ve masasında yemek yediği bir sırada ona kim olduğunu, nereden geldiğini ve cemaatinin kökeninin ne olduğunu sorar. Cevap veriyor: Ben Açıklık olandan geliyorum. Rilke bir keresinde Açıklığın Tanrıya en az küfür içeren isim olduğunu söylemişti. En az tanımlayıcı ve niteleyici olan isimdir. Açıklık en son Açıklama 156

--- SAYFA 170 ---

Uzayın tam kalbinde yer alan, her şeyi içeren ve hiçbir şeyin kapsamadığı sonlu Uzay. İnsan dönüşümünün tüm süreci, tüm seviyelerde açılma sürecidir: fiziksel (stresin serbest bırakılması), psişik (hafızanın düğümlerinin çözülmesi) ve manevi (sevginin, ışığın ve bağışlayıcılığın içimizde yaşamasına ve yayılmasına izin verilmesi). Bu dönüşümün amacı, bedenın kozmosun enerjilerine açık olduğu, kalbin derin bir şefkate açık olduğu ve zihnın bir ayna kadar berrak olduğu, çok sayıda görünümü dingin bir şekilde yansıtan Açıklık'ta ikamet etmektir. Tamamen açık bir insan formsuz değildir, bunun yerine Bir'in tezahür etmesine izin verme yeteneğine sahiptir. O zaman her şeyin Birliği, o insan formunda ve onun aracılığıyla tezahür eder. Korku, daralma, kapanma, kalpte bölünme, ikilik olduğu sürece ışık içeri giremez. Evin tüm pencerelerindeki panjurları kapatabiliyoruz, bu da içerideki hava için çok daha kötü, buna rağmen güneş parlamaya devam ediyor. Salome cevap verdi: "Ben senin öğrencimim." Kendini Açıklığın meskeni, esintiyi karşılayan bir ev, ışıkla dolu bir kristal gibi şeffaflaşmış bir beden haline getirdi. Yorum 157

--- SAYFA 171 ---

Logion 62 Yeshua şöyle dedi: Ben sırlarımı layık olanlara açıklarım. Sağ elinizin yaptığını sol elinizin bilmesine izin vermeyin. (Krş. Matta 6:3-4, 13:10-11; MARKOS 4:10-12; LUKA 8:9-10.) Tanrı, herkese alma kapasitesine göre verir. Yüksek bilince açılma süreci aslında giderek daha fazla kapasiteye sahip, Tanrı'ya muktedir, berrak ışığa açık, başka bir deyişle gizemlere layık Dei olmak anlamına gelir. Bu nedenle sol el, sağ elin yaptığını bilmemelidir. Bu ilahi Eylemin meyvelerine dair hatıralar veya bağlılıklar barındırmamalıdır. Ancak bu şekilde açık kalabilir ve çıplak avucunda şimdiki anın tazeliğini hissedebilir. Yorum 158

--- SAYFA 172 ---

Logion 63 Yeshua şunları söyledi: Bir zamanlar büyük miktarda parası olan zengin bir adam şöyle dedi: "Paramı ekmek, biçmek, dikmek ve silolarımı tahılla doldurmak için kullanacağım, böylece hiçbir zaman hiçbir şey sıkıntısı çekmeyeceğim." Kalbinin düşüncesi böyleydi. Ancak o gece öldü. Kulağı olanlar duysun! (CF. LUKA 12:16-21; YUHANNA 4:12; I Korintliler 14:25.) İster maddi ister güç ve başarı biçiminde olsun, güvenlik aramak, biriktirmek ve zenginliğe tutunmak — bunların hiçbirisi bize asla gerçek güvenliği sağlamaz. Hepsi bir anda yok olabilir. Geçicilik ve ölüm, en iyi planların üzerinde hakimiyet kurar. En derin özlemimiz sonsuzdur ve onu yalnızca Sonsuz tatmin edebilir. Sonlu ikameler, onlara ulaşmada başarılı olsak bile, yalnızca yokluğun acısını yoğunlaştırır. Bu ittifakın daha derin dersi, içimizdeki bu eksikliği, bu özlemi, bu boşluğu tamamen kabul etmemiz gerektiğidir. Dahası, bilinmeyenin karanlığımızın tam kalbine girip nüfuz edebileceği büyük bir pencere gibi onu açık tutmalıyız. Bu pencere ardına kadar açık yaşayanlar artık ölüm tarafından soyulamazlar çünkü onlar zaten her şeylerini vermişlerdir. Yorum 159

--- SAYFA 173 ---

Logion 64 Yeshua şöyle dedi: Bazı ziyaretçileri davet eden bir adam vardı. Yemeği hazırladıktan sonra hizmetçisini misafirleri çağırmaya gönderdi. Hizmetçi birincinin yanına gitti ve "Efendim seni davet ediyor" dedi. Adam cevap verdi: "Bu akşam gelecek olan bazı tüccarlarla işim var. Lütfen beni akşam yemeğine ayırmayın." Hizmetçi bir sonrakine gitti ve "Efendim seni davet ediyor" dedi. Adam cevap verdi: "Yeni ev aldım, bir güne daha ihtiyacım var o yüzden gelemem." Hizmetçi başka bir misafirin yanına giderek, "Efendim sizi davet ediyor" dedi. Adam cevap verdi: "Arkadaşım evleniyor, yemeği benim hazırlamam gerekiyor. Kusura bakmayın." Hizmetçi efendisine dönüp şöyle dedi: "Akşam yemeğine davet ettiklerin gelemmez." Efendisi cevap verdi: "Öyleyse yollara çıkın ve kimi bulursanız benimle yemek yemeye davet edin. Alıcılar ve tüccarlar Babamın evine girmeyecekler." (Krş. Matta 22:1-10; LUKA 14:15-24; MARKOS 11:15-17; YUHANNA 2:14.) Tüm kutsal metinlerde olduğu gibi, bu benzetme de en az iki düzeyde okunabilir: gerçek/gerçek düzey ve psişik ya da "psikolojik" düzey.²² Gerçek düzeyde bu, yalnızca akşam yemeğine gelemeyen davetli misafirlerin hikayesidir. Hayal kırıklığına uğrayan ev sahibi daha sonra oradan geçen herkesi doyurmak için kapılarını cömertçe açar. Ancak daha derin bir düzeyde, ilgi eksikliğinin ve sevgi eksikliğinin hikayesidir. Yorum 160 22. [Yazıları boyunca yazar psişik kelimesini orijinal anlamında, psişeye veya ruha atıfta bulunarak kullanır. Pneuma veya ruhla karıştırılmaması gereken, fiziksel ve ruhsal gerçeklik arasındaki ara alemdir ve şu anda psikoloji dediğimiz her şeyi içerir. -Trans.]

--- SAYFA 174 ---

son derece önemli bir davete yanıt olarak. Zeki insan zihni her zaman içsel çağrıya cevap vermemeyi haklı çıkarmak için en iyi bahaneleri bulur. Kendi düşünümüne, içimizdeki yaratılmışlarla yaratılmamışların birliğine davet edildiğimizde yapacak daha önemli işlerimiz olduğunu görürüz. O kadar meşgulüz ki, görevlerimizle o kadar meşgulüz ki. Kendi kendimize ilan ettiğimiz bu soğuk savaştan bizi kim kurtaracak? Gerçek Benliği yeniden keşfetmek için meşgul yapan egonun durması gerekir. Kelimenin orijinal anlamında bir tatile çıkmalı: "boşluk yarat." İlk adım, Esas olana olan arzumuzu yeniden keşfetmektir. Gerçekten en çok ne istiyoruz? Hayatımızın neyle ilgili olmasını istiyoruz? Bu sorgulama önceliklerimizi yeniden belirlemeye başlayabilir. Daha sonra olgunlukla birlikte bahaneler ve gerekçeler üretmeyi bırakırız. Eylemlerimizden sorumlu hale geliriz; hem reddetmelerimize hem de coşkularımıza yanıt verebiliriz. Ve artık arzu ve müsaitlik eksikliğimiz nedeniyle başkalarını (eşlerimizi, arkadaşlarımızı, düşmanlarımızı) suçlamanın cazibesine kapılmıyoruz. Bu yorum düzeylerinin ötesinde daha metafiziksel bir okuma mümkündür. Babanın evine giremeyen bu alıcılar ve tüccarlar hiperaktif, açgözlü zihinlerdir. Sevgi ve mutlulukta olduğu gibi, hakikat ve özgürlük de asla satın alınamaz ve onlara sahip olunamaz. Hakikat ve özgürlük, sahip olmanın kavrayabileceğinden daha yüksek bir gerçeklik düzeyinden gelir. Meister Eckhart, bu "tüccar" zihniyetinin insanları Tanrı'yla pazarlık yapmaya bile yönelttiğine dikkat çekti. Onlara göre Tanrı, onların ihtiyaç ve arzularını karşılayacak ilahi bir süt ineği gibidir. Tanrı'ya (bu logonun dilinde Baba olarak sembolize edilmiştir) bu şekilde yaklaşamaz. O özgürdür, armağanın özüdür. Bizim tarafımızdan yapılan her türlü ele geçirme veya elde etme girişimine direnir ve bizim manipülasyonlarımıza karşı bağıştır. Ancak kendini tümüyle, zihinleri alçakgönüllü, ulaşılabilir, hesapsız olan, ne kavrayan ne de beklenti içinde olanlara verir. Huzur ve doyumu aramayanlar (yoldan geçenler tarafından sembolize edilir) onu bol bol alacaklar ve Baba'nın meskenine girecekler. Çeşitli şekillerde "konut", "ev" veya "mesken" olarak tercüme edilen bu terim, Yuhanna İncili'nde de kullanılan bir terimdir. Yaşam Kaynağının yeridir. Yorum 161

--- SAYFA 175 ---

Bu logo bize boş, açık, kaygısız, Varlığa dikkat edenlerin yerle ve gökle temas halinde olduğunu bir kez daha hatırlatır. Her ikisinin de kökeninde bulunurlar ve Baba, Oğul aracılığıyla olduğu gibi onlar aracılığıyla da tezahür eder. Yorum 162

--- SAYFA 176 ---

Logion 65 Yeshua şöyle dedi: İyi bir adamın bir bağı vardı ve bunu kendisi için çalışıp meyvelerini toplamaları için kiracılara veriyordu. Asmanın meyvesini toplaması için hizmetçisini gönderdi. Kiracılar hizmetçiyi yakalayıp neredeyse öldüresiye dövdüler. Hizmetçi bunu efendisine bildirdi; o da şöyle düşündü: "Belki de onu tanımamışlardır." Ve yine dövülmüş olan başka bir hizmetçiyi gönderdi. Bunun üzerine efendi, "Belki ona saygılı davranırlar" diye düşünerek kendi oğlunu gönderdi. Kiracılar onun bağı mirasçısı olduğunu anlayınca onu yakalayıp öldürdüler. Kulağı olanlar duysun! (Krş. Matta 21:33-41; Markos 12:1-9; Luka 20:9-16; İşaya 5:1-2.) Bu iyi bilinen benzetmenin standart yorumu, Tanrı'nın bu dünyaya kendi "asmasını" hizmetkarları, bilgiler ve peygamberler biçiminde diktiği, ancak insanların onlara saygı göstermeyi veya mesajlarını dinlemeyi reddettikleri şeklindedir. Ancak hizmetkarlarına ek olarak, bu uzay-zamanın kalbinde Babanın Mevcudiyetini, İmajını ve Benzerliğini enkarne eden kutsal olan oğlunu da gönderir. Oğulun öldürülmesinin dramı, içimizdeki Mesih'in öldürülmesidir. Bu aynı delilik, aynı cinayet: içimizdeki Tanrı benzerliğini veya Sevgiyi boğmak ve Yaşayan'ın asmasının meyve vermesini engellemek. Yorum 163

--- SAYFA 177 ---

Logion 66 Yeshua şöyle dedi: İnşaatçıların reddettiği taşı bana göster. Temel taşı budur. (Krş. Matta 21:42-43; Markos 12:10-11; LUKA 20:17-18.) Bir toplum Sevgi olmadan, başka bir deyişle Tanrı olmadan kurulabilir mi? Bu temel taşı olmadan bir arada kalabilir mi? Böyle bir toplum ortak çıkarlarla bir arada kalır ama özel çıkarlarla çöker. Sevgi, ekonomi teorilerimizden olduğu kadar eğitim müfredatımızdan da dışlandı. Bazen insanlar bunu hayatlarından bile çıkarırlar. Sevgi olmadan, Tanrı olmadan var olabiliriz. Peki böyle bir varlığın değeri nedir? Kendi yaşamımızda, kişiliğimizin yapısından alışkanlıkla reddettiğimiz şeyleri dürüstçe inceleyecek kadar derinlemesine bakmalıyız. Bu belli bir arzu, belli bir özlem, hatta bir cehennem deneyimi olabilir mi? Reddedilen temel taşı en şaşırtıcı yerlerde saklanabilir. Bazen bütünlüğümüz bastırdığımız şeyin tam kalbinden fışkırır. Yorum 164

--- SAYFA 178 ---

Logion 67 Yeshua şöyle dedi: Herşeyi bilen ama kendilerini bilmeyenler her şeyden mahrumdurlar. (Krş. Matta 16:26; Markos 8:36; LUKA 9:25.) Tüm evrene sahip olup kendi ruhumuzu kaybetmenin ne yararı var? Eğer bilmenin aracılığı bilmiyorsa, en büyük bilginin değeri nedir? İçsel dönüşüm olmadan engin bilgi bir yanılsamadır. Bu sadece bir gösteri. Eyüp bizzat Tanrı'ya şöyle haykırdı: "Seni yalnızca kulaktan dolma bilgilerle tanıyordum. Şimdi seni bedenimde tanıyorum; gözlerim seni gördü!" Söylentilerden idraklere geçmek, sözlerden ve inançlardan eylemde bütünlüğe geçmek, dış ile iç'i bir kılmaktır. Thomas'ın İncili'nde çok temel olan bu öz-bilginin, kendi kendini analiz etme ya da narsistik iç gözlemle hiçbir ilgisi yoktur. Tepkilerimizi ve duygularımızı yargılamadan veya açıklamadan dikkatle gözlemleme sürecidir. Bu dikkatli, tarafsız ve şefkatli bakış açısıyla ne olduğumuzu ve kim olduğumuzu keşfederiz. Yorum 165

--- SAYFA 179 ---

Logion 68 Yeshua şöyle dedi: Senden nefret ettiklerinde ve sana zulmettiklerinde ne mutlu sana. Hiçbir zaman bulamayacakları, zulme uğramayacağınız bir yer var. (Krş. Matta 5:11; LUKA 6:22; YUHANNA 13:33.) Her insanda nefretin ve zulmün asla ulaşamayacağı bir yer vardır: Benlik, acı çeken kurban olarak "Ben" in tanımlanmasının ötesindeki yaratılmamış Varlık. Bu, bize Mesih'le birlikte şunu söyleme yetkisi veren devredilemez özgürlüğün alanıdır: "Hayatım alınamaz, çünkü onu zaten verdim" ya da şu ünlü sözler: "Onları bağışlayın, çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar." Suçlama ve zulüm, içimizde düşmanlarımıza karşı gerçek bir Sevgi uyandırdığı ve bizi hiçbir koşulun asla etkileyemeyeceği o özgürlükle temasa geçirdiği için, mutluluk bile sayılabilir. Burası Dinlenme yeri, Tanrı'nın meskenidir. Yorum 166

--- SAYFA 180 ---

Logion 69 Yeshua şöyle dedi: Ne mutlu yüreklerinde zulme uğrayanlara, çünkü onlar Baba'yı Hakikatte tanıdılar. Ne mutlu aç olanlara, çünkü onlar doyurulacak. (Krş. Matta 5:6; LUKA 6:22; YUHANNA 4:23-24, 10:15, 14:7.) Yüreği kıracak kadar acımasız bir zulme maruz kalmış olanlar, düşmanlarımızı sevmenin ne basit ne de doğal olduğunu bilirler. O, doğanın daha yüksek bir düzenine aittir. Aşkın Kaynağı gerçekten tanıyanlar, yalnızca O'nun böyle bir tutumu ortaya çıkarabileceğini bilirler. Kendilerinden memnun olmayanlara da ne mutlu. Yüzeysel yaşamayı reddettikleri ve zorluklardan yararlanarak daha derinlere indikleri için aç kalırlar. Açlıklarına değecek bir yiyecek, susuzluklarına layık bir kaynaktan içecekler alacaklardır. Yorum 167

--- SAYFA 181 ---

Logion 70 Yeshua şöyle dedi: Bunu içinizde ortaya çıkardığınızda, o zaman bu sizi kurtaracaktır. Eğer bunu yapmazsan, bu seni öldürür. (Krş. Matta 13:12; Markos 4:25; Luka 8:18, 19:26.) Kanonik müjdelerde, talantlar benzetmesinden sonra şöyle yazılmıştır: "Sahip olana daha fazlası verilecek; olmayandan elindeki bile alınacaktır." (Krş. 41. logion yorumu, sayfa 128.) Bu logionda Aşk ya da Varlık gizemli olandır; onu öne çıkarmamıza ya da ihmal etmemize göre bizi kurtarabilecek ya da öldürebilecek şeydir. Onsuz her şey ıssızlıktır. Başka bir okuma bunu marifet olarak yorumluyor; o olmadan evren tamamen yabancı ve anlaşılmasız kalıyor. Aşk ve irfan içinde yaşayanlara her şeyin mantıksız bir bolluk içinde verildiği doğrudur, çünkü onlar varlığın en küçük tezahüründeki engin zenginliğe hayret edebilirler. Ancak sevgiden ve kendini tanımaktan yoksun olanlar için hayat er ya da geç bayat ve tükenmiş hale gelir. Sahip oldukları bile elinden alınacak. Yorum 168

--- SAYFA 182 ---

Logion 71 Yeshua şöyle dedi: Bu evi yıkacağım ve kimse onu yeniden inşa edemeyecek. (Krş. Matta 26:61, 27:40; Markos 14:58; Yuhanna 2:19; Elçilerin İşleri 6:14; EYÜP 12:14.) Devrilmesi gereken ev ya da yapı nedir? Yuhanna İncili'nde Yeshua'ya atfedilen "Bu tapınağı yıkın, üç günde onu yeniden kuracağım" sözü. Bazıları bu pasajı bu logion ile karıştırıp "ev"i onun bedenine gönderme yapıyormuş gibi, onun devrilmesini de Diriliş'in biçim ve madde üzerindeki gücünü simgeliyormuş gibi yorumlama eğiliminde olacaktır. Ancak bu logiondaki "ev" aslında İsa'nın kibirini açığa vurduğu psişik ve zihinsel yapılara gönderme yapmaktadır. İnşa edilen her şey yıkılacak. Bu gerçeği doğrudan deneyimlediğimizde, ölümden sonra hangi parçamızın kalıp kalmayacağı konusunda artık endişe duymayız. Aklımızdaki tüm yapılar, kavramlarımız ve hayallerimiz altüst olmaya mahkumdur. Her zaman kalıcı olan şey bu Uyanış, bu saf Ben'im'dir; asla inşa edilmediği için hiçbir şeyin yapısöküme uğratamayacağı bir şeydir. Yorum 169

--- SAYFA 183 ---

Logion 72 Bir adam ona şöyle dedi: "Kardeşlerimle konuş, babamın malını benimle paylaşsınlar." Yeshua ona cevap verdi: Beni kim bölücü yaptı? Müritlerine dönerek şöyle dedi: Ben kimim, böleyim mi? (CF. YARATILIŞ 19:9; ÇIKIŞ 2:14; MATTİA 12:25-26; LUKA 2:49, 10:23, 12:13-15.) Bu adam, Yeshua'yı kendi düalist bilinç düzeyine indirgemek ve onu taraf tutmaya ikna etmek istiyor. Ancak Yeshua, yargı tuzağı hakkındaki öğretisiyle tutarlıdır ve bu aile anlaşmazlığında hakem olmayı reddeder. Bu radikal, yargılamayan nitelik, onun en çarpıcı özelliklerinden biridir ve onu takip edenleri sıklıkla kızdırır ve şaşırtır. Ferisi Nicodemus'la yemek yer ve vergi tahsildarı Matta'yı ziyaret eder. Takipçileri arasında hem bakireler hem de fahişeler var. Yeshua'yı her zaman ilgilendiren şey, başkalarının onlara verdiği etiketler ve itibarlar değil, bireylerin özüdür. Başkalarının fahişe gördüğü yerde o, insan olan bir kadın görür. Bir tarafı diğerine karşı tutmayı reddeden angajmanı tamamen farklı bir düzendedir, dualitenin ötesindedir. "İkiyi Bir yaptığınızda" (bkz. Bölüm 22), o zaman size ait olan, Bütün'e ve Öteki'ne ait olur. Burada "özel mülkiyet" kavramı Ötekinin yoksunluğuna dönüşüyor. Bu ittifakta bölücü, bütünlüğü çok sayıda parçaya ve hiziplere bölen kişi anlamına gelir. Bölünmenin kökten farklı bir anlamı var: "Herkesin kendi hakkını aldığı bir çarpma." Paylaşmanın herkese kendi hakkını veren farklı bir anlamı vardır. Bu, ekmeklerin çoğalması, insanlar arasında birliği sağlayan bir bolluk hikâyesinde sembolize edilir. Yorum 170

--- SAYFA 184 ---

Yeshua, çatışmalarında taraf olmak için değil, çatışmanın doğasını açığa çıkarmak için dünyaya geldi; böylece farklılıklarla yüzleşirken insanlar Ötekiliğe saygı duymaya başlayabilir ve tamamlayıcılığın ve birlikteliğin iyiliğini keşfedebilirler. Yorum 171

--- SAYFA 185 ---

Logion 73 Yeshua şöyle dedi: Hasat bol ama işçiler az. Hasada daha fazla işçi göndermesi için Efendiye dua edin. (Krş. Matta 9:37-38; Luka 10:2.) Hasat, buğdayın tahlılını, asmanın da üzümünü verdiğini olgunlaşma zamanıdır. Hasata manevi anlamda yardımcı olmak, halihazırda herkesin içine ekilmiş olan ilahi tohumun büyümesi, olgunlaşması ve ışık meyvesini vermesi için iyi bir şansa sahip olmasına yardım etmek için çalışmaktır. Ekilecek alan çok büyük. Tüm insanların içinde, görevi büyük bir ağaca dönüşmek olan bir hardal tanesi, alevli bir ateşe dönüşmek isteyen bir kıvılcım vardır. Eksik olan, Uyanışın meyvelerinin hasada gelebilmesi için bu bilinç alanını geliştirebilen işçiler, erkekler ve kadınlardır. Hasada daha fazla işçi göndermesi için Efendi'ye dua etmek, Tanrı'dan, insanlara kendi bilinç alanlarında gerçekte neler olup bittiğini, derinliklerde neyin filizlenip büyüdüğünü hatırlatan kutsal kişileri istemektir. Aynı zamanda, içimizdeki ilahi embriyonun, uzay-zamanın rahminden çıkıp Yaratılmamışın Işığında uyanacağımız güne doğru gelişebilmesi için, Üstad'dan kendi alanımızda bir işçi olmak için güç ve içgörü istemektir. Yorum 172

--- SAYFA 186 ---

Logion 74 Üstat şöyle dedi: Kuyunun çevresinde duran çok kişi var, ama kuyuya inecek kimse yok. Origen, Contra Celse'sinde (VIII, 15-16) Yeshua'nın bu sözünü aktarır. Gerçekten de pek çok insan kuyuya bakıp pınarlarından söz ederek, sularının tadının nasıl olduğunu hayal ederek etrafta dolaşıyor. Ama kelimelerin susuzluklarına hiçbir faydası yok! İnmeye veya kazmaya hazır olan çok az kişi var. Ancak Meister Eckhart'ın bize sık sık hatırlattığı gibi, "Bahar her zaman oradadır." Ondan içmek için, seyirci olduğumuz zamandan bu yana onunla ilgili tüm konuşmalarımızı unutmamalı ve yeryüzünün derinliklerine inmeye ve fazla kiri temizlemeye, böylece dışarı fışkırıp kuyuyu doldurmaya hazır olmalıyız. Her gün susuzluğumuzun ölçüsüne göre inip kazıyoruz, kendi kuyumuzdan içiyor, onun sularıyla yüzümüzü serinletiyoruz. Yorum 173

--- SAYFA 187 ---

Logion 75 Yeshua şöyle dedi: Birçok kişi kapının yanında duruyor, ancak yalnızca yalnız ve basit olanlar [monakhos] gelin odasına girebilir. (Krş. Matta 9:15, 12:46-47; Markos 2:19; LUKA 5:34; YUHANNA 3:29, 18:16.) Tıpkı önceki bölümde olduğu gibi, sevgi hakkında konuşan, vaaz veren ve rüya gören birçok kişi var. Ama çok azı gerçekten kapıdan girip gerçekten ve bütünüyle sevmeye başlıyor. Gelin odasına girenler yalnız ve basit olanlardır, çünkü gerçekleştirdikleri birlik ve benimsedikleri yalnızlık, onları kendi eksiklikleri ve arzularıyla sınırlamadan, Öteki olarak Öteki olarak karşılamayı mümkün kılmıştır. Düğünün anlamını yalnızca onlar biliyor. Bu tür iki veya daha fazla monakhoi arasındaki birliktelik, her bir kaynağı diğerlerine sıkı bir şekilde bağlayan yeraltı kanallarından oluşan bir ağ boyunca suyun akışına benzer ve bireysel kuyuların kenarları birbirinden uzak kalır. Böylece kuyular hem derinlikleri hem de dolulukları ile birleşmiş olur. Bu, ayrılık ve karışıklığın olmadığı Birliğin sembolüdür. Bu logo aynı zamanda, Krallığın kapısının önünde duranlar arasında, oradan geçen az sayıda kişinin, sadeliği, şeffaflığı ve öz Varlığın huzurunu tezahür ettirecek şekilde yalnızlığını tam olarak deneyimleyenler olduğunu öne sürüyor. Yaratılmış ile Yaratılmamış'ın, Tanrı ile İnsan'ın, Birlik'in düğününün gelin odasını, ayrılık ve karışıklık olmadan ancak onlar bilecek. Yorum 174

--- SAYFA 188 ---

Logion 76 Babanın Krallığı, satacak bir sürü malı olan tüccara benzer. Sonra bir inci gördü. Tüccar akıllı davrandı ve inciyi almak için mallarını sattı. Siz de, güvelerin asla gitmediği ve solucanların yutmadığı o sonsuz hazinenin peşine düşmelisiniz. (Krş. Matta 13:45-46; Luka 12:33-34; Markos 9:48; Yuhanna 6:27; Elçilerin İşleri 12:23.) Pek çok gnostik metinde (bkz. Filipus İncili) inci, Benliğin veya yaratılmamış Varlığın sembolü olarak kullanılır. Bu, İran gnostik öğretilerinden kaynaklanıyor olabilir, çünkü Farsça gowhar kelimesi hem "değerli taş" hem de "öz" anlamına gelir. İncinin özelliklerinden biri de ışıkla dolu olması ama aynı zamanda onu yansıtmasıdır. Başlangıçta cennette insan, içi ve dışı nurla dolu bir inciydi. Dolayısıyla inci aynı zamanda sevgi ve marifet yoluyla geri dönebileceğimiz lütuf durumunu da ifade eder. Azizlerin mucizeleriyle ilgili efsaneler bile bedensel maddenin inciye dönüştüğünü kanıtlar. Kendi incimizi yeniden keşfetmek için yüzeysel ve önemsiz olan her şeyden nasıl kurtulacağımızı bilmeliyiz. Yine hesapçılık, pazarlık eğilimlerimizden vazgeçme meselesidir, çünkü göz ardı ettiğimiz küçücük ve önemsiz şey, gerçek hazine olabilir. Hazinemiz nereye konursa, kalbimiz de oraya konulur. Eğer çabuk bozulan diyarda ise onu solucan ve güve bulur. Yaratılmamış Özde ise olduğu gibi kalır. İşte bu benzetmenin tüccarın seçiminin hikmetini gösteren olası bir uzantısı: Bir tüccar evine doğru yola çıkarken şiddetli bir fırtına çıktı ve gemiyi batırdı. Gemidekiler canlarını kurtararak kaçtılar ama mallarının tamamı çalındı.

--- SAYFA 189 ---

yok edildi. Ancak bilge tüccarın değerli incisi hâlâ gömleğinin altındaki kolyesinde asılıydı. Benliğin hazinesi olan inciniz kalbinizin madalyonunda güvenli bir şekilde saklandığında, en büyük gemi kazasında bile ne kaybedebilirsiniz? Yorum 176

--- SAYFA 190 ---

Logion 77 Yeshua şöyle dedi: Ben herkesin üzerinde parlayan Işık'ım. Ben Herşeyim. Hepsi benden çıktı ve Hepsi bana geldi. Odukları yar ve ben oradayım. Taşı ters çevir, orada beni bulacaksın. (CF. YUHANNA 3:31, 8:12; Efes 4:6; II TESS 2:4; İŞAYA 55:11; ROM 11:36; I Korintliler 8:6.) Yeshua "Ben Her Şeyim" derken, tüm kutupların ve karşıtlıkların bütünleşmesini kendinde tezahür ettirdiği gerçeğine atıfta bulunur. O, insani olanla tanrısal olanın, sonlu olanla sonsuzun, zaman ile sonsuzluğun birliğini cisimleştirir. Mesih'in, hiçbirine ona yabancı olmayan tüm insan yüzlerini aldığını söyleyebiliriz. O, insanın şekil değiştirmesinin ve insan şeklinin bozulmasının yüzünü ortaya koydu. O, dağın zirvesinden konuşan bir bilge, bir köle ve kesime götürülen bir koyundur. En göz kamaştırıcı ışığın yüzünü, en derin karanlığın yüzünü, acının yüzünü ve mutluluğun yüzünü gösterir. He has passed through all states of human beingness, including death. Dolayısıyla, "Ben Her Şeyim" derken, dışsal (ve oldukça belirsiz) bir bütünlüğü kastetmiyor, daha ziyade insanlık ve kozmosta bulunan tüm kutupların bütünleşme gücünü veya pleroma'yı (bazen "doluluk" olarak tercüme edilen ve gnostikler tarafından ve aynı zamanda kanonik İncillerde Pavlus ve Yuhanna tarafından sıklıkla kullanılan Yunanca bir kelime) kast ediyor. Nothing is to be excluded, but everything is to be transfigured, integrated—even the absurd, evil, and death. Bu, Mesih'in öyküsünde gösterilmektedir. In psychological terms we may say that the Christ is alive in us when we are totally ourselves, excluding nothing of what we are. Artık parçalanmadığımız, artık kusurlu bir şekilde bir araya getirilmiş az çok iyi seçilmiş parçalardan oluşmadığımız zamandır. Yorum 177

--- SAYFA 191 ---

Varlığın doğrudan deneyimlendiği anlar, zamanın parçalı yönünden özgür olduğumuz bütünlük anlarıdır. Bu, ebedi Şimdi'dir. Bu günlüğün son satırlarını okumanın iki farklı yolu var. Ahlakçı bir yorum şu şekilde özetlenebilir: "Tahtayı yar ve ağır taşları kaldır, ama bil ki ben bu işte senin yanındayım." Ünlü Alman İncil alimi Joachim Jeremias'ın yorumu şuydu (Les Paroles inconnues de Jésus [Paris: Éditions du Cerf, 1970], 105): İsa'nın bir müridi için çalışmak bir tehlike, bir yük ya da zorluk değil; Tanrım! "Taşları kırdığında beni bulacaksın ve sen odunu yarıırken ben de oradayım." Matta 18:20'de İsa, kendi adına dua edenlere geleceğini vaat ediyor; burada kendi adına emek verenlerin yanına gelme sözü veriyor. Bunun tersine, logionun metafiziksel bir yorumu, her şeyin, mod ve derecelerine göre Varlığın özüne katıldığı yönündedir. Yaratıcı Zeka için şunu söyleyebiliriz: Baharda ağaç gibi çiçek açar, taş gibi ağırdır, kuş gibi öter, insan olarak kendisinin bilincine varır. Mesih ya da theanthropos²³ burada Kozmos'un farklı varoluş aşamalarını hatırlar ve çağırıştırır. İşte bu anlamda "Ben Herşeyim" diyebilir. Logos'un ya da Pavlus'un söyleyeceği gibi "Hepsi bir arada"nın bu kozmik Varlığı, Batı Hristiyanlığında panteizm korkusu nedeniyle sıklıkla göz ardı edilmiştir. Logion'un bu yorumu kesinlikle taş a veya ahşaba tapınmayı ima etmez, ancak Var olan her şeyde Yaşayan'ın içkinliğini kabul eder. Aziz Francis'in dediği gibi, "Güneş Kardeş, Ay Kardeş ..." Yorum 178 23. [Yunanca Theos + Antropos, içimizdeki insani ve ilahi olanın birliği anlamına gelir ve burada ve Logion 81'de evrimin daha yüksek bir aşaması olarak görülür. Logion 81'de tırtıldan dönüşen kelebeğe benzetilmektedir. -Trans.]

--- SAYFA 192 ---

Logion 78 Yeshua şöyle dedi: Neden kırsal kesimde dolaşıyorsun? Rüzgârın salladığı sazlıkları görmek için mi? Krallarınız ve saray mensuplarınız gibi insanları zarif kıyafetler içinde görmek için mi? Güzel elbiseler giyerler ama gerçeği bilemezler. (Krş. Yeşaya 24:21; MATTİA 11:7-8, 20:25; LUKA 24-25; YUHANNA 8:32; Elçilerin İşleri 12:21; VAHİY 6:15.) Bu logiondaki ilk soru "Neden kırsal kesimde dolaşıyorsun?" Krallık hiçbir yerde bulunamaz. Logion'da ikinci sırada ise güzel giyinenlerin göz kamaştıran görünümüne aldanabileceğimiz iddiası yer alıyor. Etkileyici kişilikler giyenleri değil, çıplak varlıkları aramalıyız. Yeshua çıplak adamdır, herhangi bir rol oynamayan kişidir. Ama yine de eğilimimiz onu büyük bir kişiliğe, bir idole dönüştürmektir. Hakikat -Yunanca'da "unutmamak" anlamına gelen aletheia- bir açığa çıkma sürecidir. Yanılsamalarımızı, Kendimizle olan giydirmeye oyunlarımızı bir kenara bırakmamızı gerektirir. Aşkın huzurunda çıplaksak soğuktan nasıl korkabiliriz? Yorum 179

--- SAYFA 193 ---

Logion 79 Kalabalıktan bir kadın ona şöyle dedi: "Seni taşıyan rahme ve seni emziren memelere ne mutlu!" O cevap verdi: Ne mutlu Baba'nın Sözü'nü dinleyenlere ve onu gerçekten takip edenlere, çünkü gün gelecek şöyle diyeceksiniz: Ne mutlu hiç doğurmamış rahimlere ve hiç emzirmemiş memelere. (Bk. Luka 11:27-38, 21:23-29; Matta 24:19; Markos 13:17.) Kan akrabalığı vardır, ama aynı zamanda ruh akrabalığı da vardır. Yeshua'nın ailesinden olmak, Söz'ü duymak ve yaşamaktır. Bizi kendi benzerliğine, gerçek doğamıza dönüştürebilecek, her zaman var olan Kaynağın haberlerini getirir. Bu bölümün sonu üremenin görelî doğasını hatırlatıyor. Eğer her şeyin anlamıyla bağımızı kaybetmişsek, uzay-zamandaki biyolojik varoluşu sürdürmenin ne faydası var? "Doğum ölümcül bir hastalıktır" atasözünde olduğu gibi. Bu kara mizahtan alınan ders, H.-Ch. tarafından aktarılan bir pasajda da yansıtılmaktadır. Puech, Kurtarıcı'nın Diyaloğu olarak bilinen Nag Hammadi kutsal kitabından: "Gerçekten doğan ölmez. Kadından doğan kişi yalnızca ölebilir." Yine öğreti fiziksel doğum ve üremenin yetersiz olduğu yönündedir. Yuhanna 3:5'in dediği gibi bizim de "Ruh'tan doğmuş olmamız" gerekir. Yorum 180

--- SAYFA 194 ---

Logion 80 Yeshua şöyle dedi: Dünyayı bilen, bedeni keşfeder. Ama dünya, cesedi keşfeden kişiye layık değildir. Dünyayı gözlemlemek ve gerçekten tanımak, parçaları birbirine derinden bağlı olan hareketli, canlı bir bedeni sonsuza kadar keşfetmek demektir. Büyük kozmik bedeni keşfetmek bizi, bedeni canlandıran, bilgilendiren ve ona hayat veren kendi ruhumuza yaklaştırır. Gnostik öğreti, dünyanın ruhuyla evlenmemiz gerektiğidir. Nietzsche'nin dediği gibi: "Ruhun dünyayı kucaklaması gerçek aşktadır." Beden, dünyanın, yani Tanrı'nın bedeninin güzel olması kadar güzeldir. Ancak bizi bu tuzaktan ancak sevgi kurtarabilir. Dünya sadece bir kutsallıktır; gerçek olan ama kavranamayan bir Mevcudiyetin kutsallığıdır. Bedene dokunduğumuz gibi dünyaya da dokunabiliriz; sanki o kırılğan bir deriymiş, Nefes ve Uçurum için bir zarfmış gibi. Yorum 181

--- SAYFA 195 ---

Logion 81 Yeshua şöyle dedi: Kim zengin olursa kral olsun; Kimin gücü varsa, ondan vazgeçsin. (Krş. I Korintliler 4:8; I TIM 3-5.) Yeshua ortadan kaldırmak için değil, yerine getirmek için geliyor! Kelebeğin amacı tırtılın kaderini tamamlamak veya gerçekleştirmektir. Benzer şekilde, theanthropos aşaması (bkz. dipnot 23, sayfa 178) sıradan insan varlığının tamamlanmasıdır; ilk önce tam ve basit bir şekilde insan olduktan sonra. Gerçekten sahip olmadığımız bir şeyden vazgeçemeyiz. Egomuzu teslim etmeden önce teslim olacak bir egomuz olmalı! Bu, manevi yola gönül verenlerin karşılaştığı tehlikelerden biridir. Henüz tam olarak yaşamamışken, varoluşun sıradan, insani aşamasını aştıklarını hayal edebilirler. Bu logionda Yeshua, bu başarının boşunalığını gerçekten görebilmemiz için zengin ve güçlü olmakla sembolize edilen dünyevi potansiyelimizin tam olarak farkına varmamızı tavsiye ediyor, çünkü geri çekilsek, bir şeyleri kaçırdığımıza dair acı bir yanılsamaya kapılacağız. Kelebek, tırtılın ezilmesiyle oluşmaz; bunun yerine mutasyonun eşliğine, başka bir forma, kelebeğe geçişin eşliğine ulaşmak için ikincisinin büyümesine izin verilmelidir. Jung, bireyleşme sürecini şöyle tanımlıyor: İlk olarak, sosyal bir varlık olarak "benliği" fark ederiz; sonra onun göreceli ve yanıltıcı doğasını görürüz ve Öz'e yer açmaya başlarız. Önceki kazanım ve başarı değerlerimiz yerini Varlık ve Aşkınlığa bırakır. Balonun, en ufak bir sarsıntıda patlayıp saf Uzay olan gerçek doğasını ortaya çıkarmaya hazır olabilmesi için sonuna kadar şişirilmesi gerekir. Yorum 182

--- SAYFA 196 ---

Logion 82 Yeshua şöyle dedi: Kim bana yakınsa, ateşe de yakındır. Benden uzak olan, Krallıktan uzaktır. (CF. MATTA 3:11; MARK 9:48-49, 12:34; LUKA 12:49.) J. E. Menard, bu logion'u, Thomas İncili'nin hem Yeni Ahit'in kanonik metinlerinden bağımsız hem de onlara paralel bir geleneği temsil ettiğinin en iyi kanıtlarından biri olarak değerlendirdi. Bunun, Origen'in Yeremya hakkındaki Vaaz'ı (20:3) ve İskenderiyeli Didymus'un Mezmurlar Üzerine Yorumu (88:8) gibi erken dönem Hristiyan yazılarında alıntılandığını görüyoruz. Jeremias ayrıca bu logionun Ephrem ve Ignatius tarafından da bahsedildiğini belirtiyor. Böylece ilk Hristiyanlar Mesih'teki ateşi, yanan çalıların ateşinin geri dönüşü olarak gördüler. Mesih'e yaklaşmak, ateşe yaklaşmak ve isimlendirilemeyenin aynı sesini duymaktır: BEN'İM. Eğer o ateş bizi yakıyorsa, henüz kendimiz ateşe dönüşmemiş olmamızdandır. (Müslüman mistisizminin ifade ettiği gibi) "İsa denen o ıstırabın" tek çaresi Mesih olmaktır - başka bir deyişle, Mesih'in içimizde tezahür etmesi için yer açmak, kuru, ölü odunumuzun ateş almasına, alev almasına ve Pentekost'un ışığı gibi parlamasına izin vermektir. Yorum 183

--- SAYFA 197 ---

Logion 83 Yeshua şöyle dedi: Görüntüler insanlara görünür hale geldiğinde, içlerindeki ışık gizlenir. Babanın ışığının ikonunda tezahür edecek ve ışıkla örtülen ikon olacak. (Krş. Sütun 1:15-17.) Görüntülerin çokluğu ışığı gizler. Bazen cilalı taşlar gibi fiziksel nesneler de göz kamaştırıcı bir ışık yansıtır. Bu dikkatimizi dağıtır ve görüşümüzü yakalar. Ancak Oğul, o ışığı yansımalarda saklamak yerine, gerçek ışığı ortaya koyan Simgedir. Babanın ışığının tamamen parlayabildiği manevi bir elmas gibidir. Ireneus'un dediği gibi "Oğul, görünmez Baba'nın görünen yönüdür". Mevcudiyet insan bedeninde gerçekleştiğinde, Babanın İkonu olur. Koloseliler'e Mektup daha da açıktır: "O, görünmez Tanrı'nın benzerliğidir, tüm yaratıkların ilkidir; çünkü gökte ve yerde, görünür ve görünmez her şey O'nda yaratılmıştır. . . . O, her şeyden öncedir ve her şey O'nda vardır." Bu, sıradan görüntüler gibi ışığı saklamak yerine, onu tamamen saran ışık tarafından gizlenen bir İkonudur. Mesih'in açığa çıkışı Gizem'e bir son vermek şöyle dursun, onu yalnızca derinleştirir. Yorum 184

--- SAYFA 198 ---

Logion 84 Yeshua şöyle dedi: Gerçek benzerliğinizi gördüğünüzde sevinirsiniz. Ama ikonlarınızı gördüğünüzde, sizden önce var olan, asla ölmeyen ve asla tezahür etmeyen ikonlarınızı gördüğünüzde, ne büyük bir ihtişam! (Krş. Luka 13:28; I Korintliler 13:12; II Korintliler 3:18.) Gnosis'in dışsal taklitle ya da birisine, en azından Mesih'e benzeme arzusuyla hiçbir ilgisi yoktur. İsa'nın taklidi ancak taklit veya karikatürle sonuçlanabilir. Mesih dışsal bir kişi, taklit edilecek bir model değil, bunun yerine akmasına izin verilmesi ve takip edilmesi gereken içsel bir kaynaktır. Kıyamet Gününde bize Aziz Francis veya İsa Mesih gibi olup olmadığımızın değil, kendimiz olup olmadığımızın sorulacağını söyleyen ataerkil bir gelenek vardır. Her birimiz olduğumuz kişi haline gelmeliyiz. Bu logion açısından bu, Baba'nın elinin (pneuma, Ruh) Oğul (gerçek kimliğimiz) olarak bize çizdiği ve ektiği iconu gerçekleştirmek anlamına gelir. Temel ikonumuzu keşfetmek, doğmadan önce kim olduğumuzu keşfetmektir. Bu, asla doğmayan ve asla ölmeyen Tanrı'nın İmajıdır. Onun keşfi, kelimelerin ötesinde bir sevinç ve ihtişam sebebidir, çünkü yaratılmışın kalbindeki Yaratılmamış'ın doğrudan keşfidir. Yorum 185

--- SAYFA 199 ---

Logion 85 Yeshua şöyle dedi: Adem büyük bir güç ve büyük bir zenginlik tarafından yaratıldı, ancak o size layık değildi. Eğer layık olsaydı ölümü bilemezdi. (CF. ROM 5:12-17.) Yahudi kıyamet yazılarında ve Suriye teolojik yazılarında Adem hakkında bu logonla bağlantılı birçok hikaye vardır. Havva'nın ölümünden sonra Adem'i, her ikisinin de Cennet'teki bedenlerine benzeyen ışıltılı bedeniyle parıldayan bir halde gördüğünü anlatan bir Ermeni efsanesi de vardır. Benzer bir vizyona Yahudi uydurma metni Vita Adae et Evae'de de rastlanır. Bir dizi haham kaynağına göre, İlk İnsan olan Adem, düşüşünden önce Tanrı'nın yüceliğine ortak oldu (çapraz başvuru Yaratılış Rabba XI:2). Hatta Adem'in dünyanın ışığı olduğu, topuğu güneşi gölgede bırakan bir varlık olduğu söyleniyordu (krş. Philo, De Opificio Mundi, vb.). Adem, dualistik ve öznel bilgi ağacı olan İyi ve Kötü Bilgi Ağacı'nın meyvesini tadana kadar bir ışık adamıydı ("Beni mutlu edene iyi derim, beni mutsuz edene kötü derim"). Aynı zamanda benmerkezci bilgi ağacı olarak da tanımlanabilir. Onun fani meyvesini yemek, küçük benliği, yani egoyu eleştirmen ve neyin iyi neyin kötü olduğunu yargılayan kişi konumuna yükseltmektir. Gnosis, benmerkezci, "ölümlü" bilginin bu biçiminin, Hayat Ağacı'nın teosentrik veya ikili olmayan bilgisine teslim edilmesidir. Haçlı Aziz John'un dediği gibi, "Her şeyi kendimden değil, Tanrı'dan bileyim; çünkü onun nedeninden yalnızca bir sonucu bilebilirim, sonucundan bir nedeni asla bilemem." O zaman anıları, arzuları ve korkularıyla birlikte eleştirel veya yargılayıcı yön kişiliğimizde ikamet etmeyi bırakır. Bunu yalnızca Tanrı, yani ilahi Öz başarabilir. İşte o zaman ölümlü meyveyi yemeyi bırakırız ve bunun yerine her şeyde Yaşayan'dan besleniriz. Yorum 186

--- SAYFA 200 ---

Logion 86 Yeshua şöyle dedi: Tilkilerin kendi delikleri ve kuşların yuvaları vardır. İnsanoğlu'nun başını yaslayıp dinlenebileceği bir yer yok. (Krş. Matta 8:20, 11:28; Luka 9:58; I. KRALLAR 19:20.) Kanonik müjdelerde bu sözlerin başında bir öğrencinin şu beyanı yer alır: "Üstün, nereye gidersen git seni takip edeceğim." Bu, Yeshua'ya bu yolu seçen kişinin bu zaman dünyasında bir yeri olmayacağını ona hatırlatma fırsatı verir. "Hayvan" yönümüzün bir yuvaya, bölgeye veya yuvaya meşru bir ihtiyacı vardır. Bu nasıl yanlış olabilir? Ama varlığımızın ilahi boyutu bu şeylerde huzurunu bulamaz. Dolayısıyla İnsanoğlu'nun başını yaslayıp dinlenebileceği bir yeri yoktur. Daha da ileri giderek, meskeni Açıklık olduğundan, başını sokacak en ufak bir yer fikrinin bile olmadığını söyleyebiliriz. Onun evi açık denizdir, demir atılabilecek sular değil. Meister Eckhart şöyle dedi: "Tanrı'yı tanımak istiyorsanız Oğul gibi olun; yeterli değildir; Oğul'un kendisi olmalısınız." Bu, Yuhanna'nın "Baba'nın koynu" olarak adlandırdığı Açıklık'ta huzurumuzu bulmak için tüm çapaları terk etmek anlamına gelir. Hakikat İncili'nde, gnostiklerin dinginliği için şiirsel metafor olan Baba'nın başıdır: "Onların başı vardır, bu da onlar için huzurdur." Tanrı'nın başı gibi bir şeyde nasıl anlam bulabiliriz? Belki de kendimizi Uzayın sonsuzluğunda süzülen, hem süzülen hem de dinlenen, yalnızca kanatlarımızdaki rüzgarın şarkısını duyan ve arkamızda hiçbir iz bırakmayan bir kuş olarak hayal ederek bunu başarabiliriz. Yorum 187

--- SAYFA 201 ---

Logion 87 Yeshua şöyle dedi: Başka bir bedene bağımlı olan beden ne kötüdür. Her ikisine de bağlı olan ruh zavallıdır. Birliğin düğününü kendi içimizde tamamlamadığımız sürece hâlâ bağımlılık ve bağılılığın yönettiği döngülerin içinde yaşarız. Bu düalist cinsel arzudur: Bütünlüğü deneyimlemek için bir beden başka bir bedene ihtiyacı vardır. Böyle bir karşılıklı bağımlılık ilişkisinden doğan çocuğun, yabancılaşma ve tatmin döngüsüne girmekten başka seçeneği yoktur. Böylece aynı yoksunluk ve arzu modeli nesilden nesile aktarılır. Ebeveynlerin gerçekten kendileri için bir çocuk arzulamaları nadirdir. Doğumdan itibaren çocuk, ebeveynlerinin sevgisinden kurnazca "sorumlu" hale gelir ve eğer onların bağımlılık durumunun sürdürülmesine katılmazsa suçlu hissetmeye teşvik edilir. O halde her ikisine de bağlı olan ruh ne kötüdür; yine de özgür ve koşulsuz bir sevgiden yeniden doğan ruh gerçekten de kutludur! Yorum 188

--- SAYFA 202 ---

Logion 88 İsa şöyle dedi: Melekler ve peygamberler sana gelecek ve senin olanı sana verecekler. Siz de elinizdekileri verip kendinize şunu sormalısınız: Kendilerinin olanı alma zamanı ne zaman gelecek? (Krş. Matta 10:8, 16:27; Markos 8:38; LUKA 9:26; VAH. 22:6.) Her birimizin bir "meleği" vardır; bu, sıradan bilincimizden çok daha bilge olan, uyanmış bilincin daha yüksek bir düzeyidir. Meleğimizin sesine veya peygamberlerin sesine dikkat etmek, meleğin vizyonunu giderek daha fazla paylaşabilmemiz için görme şeklimizi yavaş yavaş genişletmek ve derinleştirmektir. Aynı zamanda ısıltı için gerçek kapasitemizi keşfetmektir. Bize verilen ışığın kaybolmaması için (bkz. 33. künne şerhi, sayfa 115) paylaşılması gerekir. Aynı şey aşk için de geçerlidir. Onu korumak için vermeliyiz ama yine de bir "şey" verdiğimiz yanılmasına kapılmamalıyız. İman gibi irfan da bilgi gibi ya da mikrop gibi aktarılmaz. Buna tanık olunuyor. Buna tanık olduğumuzda zaten içimizde yanan ateş alev alabilir. Yorum 189

--- SAYFA 203 ---

Logion 89 Yeshua şöyle dedi: Neden bardağın dışını yıkıyorsun? Dışarıyı yapanın içini de yaptığını anlamıyor musun? (CF. MATTİA 7:14, 23:215-26; LUKA 2:49, 11:39-40.) Bu, Yeshua'nın bizi Varlığın ve görünümün, içsel ve dışsal ikiliğini fark etmeye davet ettiği başka bir yoldur. İkiyüzlülüğü ve ikiyüzlülüğü terk etmek şeffaflığı yeniden keşfetmektir. Aynı zamanda hem içeride hem de dışarıda aynı Olan'ın olduğunu keşfetmektir. Kabın içindeki boşluk, Evreni içeren alandır. Bir anlık gerçek sessizlik ve tüm yaratıcı kelimelerin doğduğu Sessizliğin kalbindeyiz. Yorum 190

--- SAYFA 204 ---

Logion 90 Yeshua şöyle dedi: Bana gel; boyunduruğum iyidir, emrim yumuşaktır ve kendi içinde huzur bulacaksın. (CF. MATTA 11:28-30; ECCUS 51:23-26.) Eski yazılar "Bilgeliğin boyunduruğundan" söz eder. Boyunduruk birlik değilse nedir? İki at boyunduruk altına alındığında güçleri ve hareketleri uyumlu hale gelir ve araba sanki tek bir at tarafından çekiliyormuşçasına ileri doğru gider. Daha derin bir düzeyde, bilgeliğin boyunduruğu "ikiyi Bir" yapar. Buna haklı olarak yoga denilebilir, çünkü boyunduruk ve yoganın etimolojisi²⁴ aynıdır: birleştirmek, ayrı veya bölünmüş olanı (beden, kalp ve zihin) bir araya getirmek. Yeshua bize boyunduruğunun iyi ve otoritesinin yumuşak olduğunu söyler; bu, Eski Ahit'in Ecclesiasticus (Sirach) kitabında da görülen bir metafordur. 51:23-26'da Hikmet konuşuyor: "Ey cahiller, bana yaklaşın ve okuluma girin. Neden yoksun olduğunuzu iddia ediyorsunuz ve neden bu kadar susuzluğa katlanıyorsunuz? Ben konuşmak için ağzımı açtım; parasız ödeyin ve boynunuzu boyunduruk altına alın ki ruhunuz eğitim alsın. O çok yakın, elinizin altında." Matta İncili şunları ekler: "Boyunduruğumu alın ve benden yumuşak ve alçakgönüllü olduğumu öğrenin; çünkü huzur bulacaksınız." Mesih mucizeler yaratan, gizemleri açığa çıkaran ya da hastaları iyileştiren bir bilgi sunmaz; bunun yerine nezaket ve alçakgönüllülük sunar. Bu barışın ve huzurun yoludur. Nezaket ve tevazuya değer veren modern bir üniversite müfredatı bulmak için boşuna uğraşırız. Eğitimimiz daha çok rekabete, egemenliğe ve güce dayalıdır. Bununla birlikte, kendi yaşam deneyimimizde, gerçek kendini bilme kapılarının bu anahtarlara kilitli kaldığını doğrulayabiliriz. Onlar, nezaket ve alçakgönüllülüğün ikili anahtarlarını açarlar. Bir görevi nezaketle yerine getirmek, Olan'ın derinlikleriyle daha derinden birlik içinde hareket etmektir. Yorum 191'e 24. [Yoke (Fransızca joug) ve yoga (Sanskritçe) kelimelerinin ortak atası Hint-Avrupa kökü yeug-, "birleşmek"tir. -Trans.]

--- SAYFA 205 ---

Yeryüzünde hafifçe yürümek, dünyanın gerçekte ne kadar kutsal olduğunu anlamaktır. Humus gibi tevazu da toprağa yakındır. Er ya da geç doğurganlığın ve büyümenin kaynağı haline gelir. Başkalarının olmasına izin verir ve hem kendi sınırlarını hem de ihtişamını kabul eder. Bu, Krallığın kendisinde ve başkalarında açıkça izin verilmesidir. Yorum 192

--- SAYFA 206 ---

Logion 91 Ona, "Bize kim olduğunu söyle de sana inanalım" dediler. Onlara cevap verdi: Göğün ve yerin çehresini araştırıyorsunuz ama yanınızda olanı tanıımıyorsunuz ve şimdiki anı nasıl deneyimleyeceğinizi bilmiyorsunuz. (Krş. Matta 16:2; LUKA 12:54-56; MARKOS 8:11; YUHANNA 6:30, 7:3-5, 7:27-28, 14:8-9.) İman edebilmemiz için her zaman işaretler ve alametler isteriz. Sanki kendimiz dışından zorlanmak istiyoruz. Ancak Yeshua hiçbir kanıt, alamet veya açıklama sunmuyor. O, neyse odur. Sorgulayan herkes görmek istiyorsa onunla şimdiki zamanda karşılaşmalı. Aradığımız şeyin zaten burada ve şimdi olduğunu bize bir kez daha hatırlatıyor. Burası ve şimdi, zamanın, uzayın ve uzay-zamanın ötesindeki tüm boyutlarıyla şimdiki anın enginliğini tanımak, deneyimlemek ve tatmak için yer ve zamandır. Gnostik Şimdi'nin çocuğudur. Yorum 193

--- SAYFA 207 ---

Logion 92 Yeshua şöyle dedi: Arayın, bulacaksınız. Yine de bana daha önce sorduğun ve benim sana söylemediğim şeyleri şimdi açıklamaya hazırım ama artık sormuyorsun. (Bize gösterilenleri keşfetmeye her an hazır ve açık olmalıyız. Bu, içimizde doğru kalitede dikkat ve ulaşılabilirliği sabitleyecektir. Aramak ve bulmak tek bir hareket haline gelir. Kase, onu aramayı bıraktığımız anda ortaya çıkabilir. Cevap bize soruyu bıraktığımız anda verilir. Yorum 194

--- SAYFA 208 ---

Logion 93 Kutsal şeyleri köpeklere vermeyin çünkü onlara gübre muamelesi yapabilirler. İncileri domuzlara atmayın, çünkü onlar onlara çöp muamelesi yapabilirler. (Krş. Matta 7:6; LUKA 14:35.) Şair Paul Eluard şöyle dedi: "Dünyayı olduğum gibi görüyorum." Aynı şekilde kutsal yazıların sözlerini de kendi seviyemizde dinliyoruz. Kendimizin onlar tarafından dönüştürülmesine izin vermek ve böylece Mesih zekasına katılmak yerine, onları kendi anlayış derecemize göre dönüştürürüz. Flaubert'in ünlü bir öyküsünde, Bouvard ve Pécuchet adlı iki karakter, çiftliklerinde çalışmanın pratik yönlerine o kadar takıntılıdır ki, gökyüzü yenilebilir olmadığı için gökyüzüne bakarak zaman kaybetmemeye karar verirler. Işıklarının güzelliğine kayıtsız kalarak "domuzlara inci atarsanız, yaratıklar yalnızca içlerinde yenilebilir olanı arayacaktır. Benzer şekilde, kutsal yazıları inceleme ve analiz için bir nesneye indirgeyecek şekilde okumanın da bir yolu vardır; bu da düpedüz domuza benzer. Bir metnin ışıltısıyla rezonansa girme arzusu duymuyorsak, onun daha derin anlamını bulmayı umut edemeyiz. Aziz John Chrysostom'un ayını "Kutsal şeyler kutsal olanlar içindir" diyor. Bilincimizi dönüştürmeden, içimizdeki en kutsal olanın dışarıdaki en kutsal olana "ayarlanması" olmadan kutsalın derinliklerine giremeyiz. Bazı gözler, gördüklerini her şeyi ahlaksızlığa dönüştürür. Azizlerin gözleri asla başkalarını şeytani olarak görmez çünkü onlar artık kendi içlerinde şeytani25 barındırmazlar. Bazılarının yalnızca kötülüğü gördüğü yerde, azizler yalnızca Tanrı'yı görür. Yorum 195 25. Aslen Yunanca diaballein kelimesinden gelen diabolos, "bölünmeyi fırlatmak", "iftira atmak", "bölmek" anlamına gelir.

--- SAYFA 209 ---

Logion 94 Yeshua şöyle dedi: Kim ararsa bulur; Kim içeriden kapıyı çalarsa kapı onlara açılacaktır. (Krş. Matta 7:8; LUKA 11:10.) Kanonik müjdeler "Dileyin, alacaksınız" der. Peki ne için sormalıyız? Kendimiz için neyin iyi olduğunu, başkaları için neyin iyi olduğunu gerçekten biliyor muyuz? Bölüm 14'ün önerdiği gibi, nasıl dua edeceğimizi gerçekten bilmiyoruz. Ruh'un içimizde dua etmesine ve Rab'in Duası ile birlikte şunu söylemesine izin vermek daha iyidir: "Krallığın gelsin, isteğin yerine gelsin..." Aksi takdirde, ya gerçekleşmeyen bir olay için dua etme ya da gerçekleşen ama bizim için hayırlı olmayan bir olay için dua etme riskiyle karşı karşıya kalırız. Ünlü atasözünün dediği gibi: "Kabul edilen dualar için, cevaplanmayan dualardan daha fazla gözyaşı dökülür." Kısa vadede iyi olan şey, uzun vadede çok kötü olarak ortaya çıkabilir - ya da tam tersi. Susmak ama yüreğindeki susuzluğa, hasrete karşı diri kalmak en iyisi olabilir. Luka İncili'ne göre asla cevapsız kalmayacak tek bir dua vardır. "Siz yolsuzluk yapanlar çocuklarınıza iyi şeyler verebilirseniz, Babanız dileyenlere Kutsal Ruh'tan ne kadar daha fazlasını verir?" Kanonik İnciller, "Kapıyı çalın, açılacaktır" der. Ancak kapının her zaman beklediğimiz şekilde açılmadığını unutmamakta fayda var. Bu, kapıyı çalan, sonra vuran, iten ve tekmeleyen ama sonuçsuz kalan bir adamın hikayesine benziyor. Sonunda bitkin bir halde yere çöktüğünde kapı açıldı. . . ama içe doğru, tam tersi. Yorum 196

--- SAYFA 210 ---

Logion 95 Yeshua şöyle dedi: Eğer paranız varsa, onu faizle borç vermeyin, size asla geri ödeme yapmayacak olana verin. (CF. EX 22:24; YAS. 23:20; MATTİA 5:42; LUKA 6:30.) Yüreğin gerçek dönüşümünün bir işareti olan belli bir fedakarlık vardır. Sevmek karşılığında hiçbir şey beklememektir. Gülün kokusunu sunduğu kadarını geri ödeme düşüncesi olmadan veriyoruz. Bu kadar tarafsız bir şekilde sevmek, vermek veya borç vermek (ilgisizlikle karıştırılmamalıdır) şüphesiz Müjdenin en saf tanıklığıdır. Karşılıksız aldığımızı karşılıksız veriyoruz! Bu özgürlük duygusu varoluşumuza derinlemesine nüfuz ettikçe, er ya da geç bizi şu kavrayışa götürecek bir hafiflik yaşarız: "Her şey saçmadır", "Her şey lütuftur" a dönüşür. Yorum 197

--- SAYFA 211 ---

Logion 96 Yeshua şöyle dedi: Babanın Krallığı, bir kadının içine biraz maya sakladığı hamura benzer. İyi ekmeğe dönüşür. Kulağı olanlar duysun! (Krş. Matta 13:33; Luka 13:20-21; I Korintliler 5:6; Galyalılar 5:9.) Bu benzetme Luka'da da geçer; burada kadının hamur yapmak için "üç ölçek" un kullandığı belirtilir. Beden, ruh ve ruhtan oluşan üçlü tabiatıyla insanlığın hamurunu mayalayan bu maya nedir? Kimisi aşk diyor, kimisi irfan diyor. Ama nasıl ayrılabilirler? Sevginin ışığı bedeni, kalbi, ruhu ve zihni genişleterek bizi ruhun bilgisine açar. Paskalya sabahındaki gibi dik durmamız için bizi güçlendirir. Yaratıcı Zeka, o küçük sonsuzluk tohumu içimizde iş başındadır. Bizi unun veya şekilsiz hamurun halinden iyi pişmiş bir ekmeğe doğru iten ve yönlendiren şey budur. Ancak hamurun kabarması için de zamana ihtiyacı vardır ve ilahi Ateş tarafından dönüştürülmeye hazır hale gelmeden önce kadın -Sophia veya Bilgelik- tarafından yoğrulmalıdır. Bu, içimizdeki ışık tohumunun misyonunun yerine getirilmesidir. Yorum 198

--- SAYFA 212 ---

Logion 97 Yeshua şöyle dedi: Babanın Krallığı, bir kavanoz un taşıyan kadına benzer. Uzun bir yol yürüdükten sonra kavanozun sapı kırıldı ve un yol boyunca arkasından dökülmeye başladı. Dikkatsizce hiçbir şey fark etmedi. Oraya vardığında kavanozu bıraktı ve boş olduğunu gördü. (CF. PROV 7:19; MATTA 26:7; II Korintliler 4:7; ROM 9:22.) Bu logion'a en yakın paralellik Hakikat Müjdesi'nde bulunur: Onun meshettiği kişiler gnostiktir, çünkü bunlar normalde mühürlenmesi gelenek olan dolu kaplar gibidirler. Ancak bir çeşit yağ döküldüğünde kap boşalır ve kusurunun nedeni, yağın dışarı aktığı yerdir. Ama kusursuz vazoda hiçbir mühür kırılmaz, hiçbir şey boşalmaz. Bizler, amacı iyi ekmeğe dönüştürülmek olan un dolu kavanozu olan kadın gibiyiz. Ancak Başkalaşım'ın yolu uzundur. Kulplar kırılabilir; Söz ile bağlantımız kopabilir; un dışarı sızabilir. Kaybımızı ne kadar uzun süre görmezden gelirsek durum o kadar kötü olur. Yaratıcı Zeka ile bağlantımızı kaybederiz ve onun öğretileri bir kulağımızdan girip diğerinden çıkar. Oraya vardığımızda, şok ve acı olmadan zamanımızı, hayatımızı boşa harcadığımızı keşfederiz. Ama artık çok geç: Kavanoz boş. Bu ayette Yeshua bizi gaflet konusunda uyarıyor. Bu kadar dikkat ve özen eksikliği, dersin aynı zamanda uyanıklıkla ilgili olduğu Matta 25'teki bilge ve aptal bakirelerin hikayesini hatırlatıyor. Yorum 199

--- SAYFA 213 ---

Valentinianusçu gnostikler, Sophia'nın (Bilgelik) başıboş dolaşıp "Varlığın unutkanlığı"nda, yani bilinçsizlikte kaybolması tehlikesinin bulunduğunu öğretiler. Gnosis bir tür edinilmiş bilgi değildir; yolun her adımında giderek daha canlı bir bilinçtir: Varlığın yakınlığına dikkat eden zihin ve beden. Yorum 200

--- SAYFA 214 ---

Logion 98 Yeshua şöyle dedi: Babanın Krallığı, güçlü bir adamı öldürmek isteyen adama benzer. İlk olarak evde kılıcını kınından çıkardı ve gücünü sınamak için duvara sapladı. Daha sonra iktidar adamını öldürmeyi başardı. (CF. I ROM 18:11; MATTA 26:51; LUKA 14:28-32; EPH 2:14; EZEK 12:1-2.) Güçlü adam (ya da güce sahip olduğunu iddia eden kişi), tüm yanılsamaları, sahtekarlıkları ve kendini beğenmişliğiyle birlikte bizim kendi egomuzdur. Ancak öncelikle bizi Tanrı'dan ve birbirimizden ayıran bölünme duvarına saldırılarla öldürülebilir. Duvarda bir delik açarak diğer tarafa bir geçit açmaya başlayabiliriz. Bu pasajı incelediğimizde iktidar adamının tüm gücü, aslında kimliğinin karşıtlık içinde olması nedeniyle öldürülebileceğini görebiliriz. Ego muazzam bir gerginliktir, bir savunma mekanizmasıdır. "Güç adamı" rolünü üstlendiğinde bizi taşıyan ve yönlendiren hayatın akışına karşı çıkar. Bu logion'un tamamen ahlaki bir okuması da mümkündür: Kavanozdan tüm ununun akmasına izin veren gafil kadının tersine, burada kötülüğün yoluna girmesini engelleyen bir uyanıklık sembolü (logia 21, 76 ve 103'te olduğu gibi) vardır. İçimizde var olan hastalıklı dürtülerle başa çıkabilmek için sağlam bir elimize ve sarsılmaz bir zihne sahip olmalıyız. "Hayatın düşmanı", içimizdeki maskesini düşürmeyi öğrenmemiz gereken gerçek bir güçtür. Yorum 201

--- SAYFA 215 ---

Logion 99 Öğrencileri ona şöyle dediler: "Kardeşlerin ve annen dışarıda bekliyor." Şöyle cevap verdi: Babamın isteğini yerine getirenler kardeşlerim ve annemdir. Tanrı'nın Krallığına girecek olanlar onlardır. (Krş. Matta 12:46-50; Markos 3:31-35; LUKA 8:19-21; YUHANNA 15:6.) Yeshua bir kez daha akrabalık ve aile bağlarını ruhsal bir bakış açısına yerleştiriyor. Kan bağları yeterli değil. Bunların, kalbin ortak zekasına daha yüksek bir değer verilen, Esas'ın eşsiz önceliğine yönelim olan Krallıkla hiçbir ilgisi yoktur. Gerçek manevi akrabalık içinde kardeş olmamız, bu değerın ortak tanınmasıyla olur. Baba, tüm gerçek paydaşlığın aşkın kökünün sembolüdür. Babayı öldürürsek manevi akrabalığı da öldürürüz. Musa, bir halkın gerçek birliğinin, onların Aşkın Olanla olan ilişkilerinden kaynaklandığını anlamıştı. Bu sadece sosyal düzene veya Devlete indirgendiğinde, bireyler arasındaki gerçek birlik ve uyumun karikatürleri olan uyumun ve totaliterliğin her türlüüne kapı açılır. Salt toplumsal birlik belki müttefikler yaratabilir, ama erkek ve kız kardeşler yaratamaz. Yorum 202

--- SAYFA 216 ---

Logion 100 Yeshua'ya bir altın para gösterdiler ve ona şöyle dediler: "Sezar'ın ajanları vergi ödememizi talep ediyor." Onlara şöyle cevap verdi: Sezar'ın hakkını Sezar'a verin, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin ve benim olanı bana verin. (CF. MATTA 22:17-21; MARKOS 12:14-17; LUKA 20:22-25; YUHANNA 17:10.) "Sezar'ın hakkını Sezar'a verin"—öncelikle bu yapılmalıdır. Başkalarıyla ve toplumsal düzenle uygun bir ilişki kurmalıyız. "Tanrı'nın olanı Tanrı'ya verin" - tüm övgü ve hayranlık yalnızca Tanrı'ya, her şeyin Kaynağı ve Hedefi'ne aittir. Bu aynı zamanda bir içgörü eylemidir: Etkileri görerek, adlandırılmaz ve bilinmese de, onların Sebeplerini tanırız. Yeshua'ya kendisine ait olanı vermek, onun insanlık ile tanrısallık arasında, Sezar ile Tanrı arasında bir köprü olduğunu keşfetmek demektir. Bunu yapmak olduğu gibi olmaktır. Pistis Sophia'da söylediği gibi: "Her insan benim ve ben de her insanım." Bazı gnostik metinlerde kurtarılması gereken Kurtarıcı temasıyla karşılaşırız. Bu temaya göre, Mesih İsa, ancak artık maddeye dağılmış olan tüm ilahilik kıvılcımları yeniden birleştiğinde tamamen özgür olabilir. Baba'ya yeniden yükselmek için içimizdeki ona ait olan bu Ruh kıvılcımının uyanması gerekir. Yorum 203

--- SAYFA 217 ---

Logion 101 Yeshua şöyle dedi: Benim gibi babasından ve annesinden nefret etmeyen kişi benim öğrencim olamaz. Ve annesini babasını benim sevdiğim kadar sevmeyen kişi benim öğrencim olamaz. Çünkü annem beni öldürdü ama gerçek annem bana Hayat verdi. (Krş. Matta 10:37, 19:29; MARKOS 10:29; LUKA 14:26, 18:29; YARATILIŞ 3:20; YUHANNA 10:28.) Burada vurgu, Yeshua'nın yaptığı gibi sevmek ve sevmeyi reddetmek üzerinedir. Annemizi ve babamızı oldukları gibi seviyoruz, ancak onların nevrotik bir karşılıklı bağımlılık ağını sürdürme eğilimlerini sevmiyoruz. Böyle bir ilişki bizi ikinci doğuşumuzdan ve bizi ölmeye değil, gerçek hayatı tanımaya yönlendiren gerçek annemizden habersiz kılar. İbranice'de "ruh" veya "nefes" olarak tercüme edilen ruah kelimesi dişildir. Ataerkil bir toplum bağlamında Yeshua, kadınlara (örneğin Mecdelli Meryem'e ve Samiriyeli kadına) ayrıcalıklı vahiyler sunmaya cesaret etti ve onun gnostik halefleri, Kutsallığın dişil ve annelik yönünün hak ettiği yeri yeniden kurma çabası içinde ruah'ın dişil cinsiyetini vurguladılar. Tabii ki, tüm imgelerin ötesinde Yaratılmamış olan Tanrı ne erkeksi ne de dişildir. Ancak Adlandırılmayan'dan bahsetmeye çalışırken kullandığımız simgeler arasında bir denge kurmak önemlidir. Bilgelik ve aynı zamanda İlahi Anne olan Sophia'nın gnostik metinlerde bu kadar önemli bir yere sahip olmasının nedeni budur. Thomas'ın Elçilerinin İşleri'nde (27, 50), Anne adı Ruh'u çağırmak için kullanılır. Manici yazılarda ona genellikle Yaşamın Annesi denir ve Philip İncili'nde Adem'in Nefes'i annesinden aldığı söylenir. Adem ile Havva'nın Ermeni geleneğinde Mesih, Kutsal Ruh olan ruah'ın Oğludur. Kutsal Ruh'un 204. Yorum'dan bahsettiği İbrani İncili'nden kalan parçalarda da bir paralellik vardır.

--- SAYFA 218 ---

Yeshua, vaftizinde ilk doğan oğlu olarak konuşur ve Yeshua, Tabor'a nakledilirken ondan annesi olarak bahseder. Usta ayrıca öğrencilerine kendisi gibi Kutsal Ruh'un çocukları olmalarını tavsiye eder (bkz. Yakup'un Apocryphon'u, 6, 19, 20). Yine Philip İncili'nde Kutsal Ruh, Baba'nın göksel yoldaşı gibi görünmektedir.²⁶ Elbette ki tüm bunlardaki amacımız, bu sembolleri kristalize etmek ya da manipüle etmek değil, onların daha derindeki anlamlarını kavramak olmalıdır. Varlığın "eril" olduğu kadar "dişil" nitelikleri de içerdiği açıktır. İbranice Kutsal Kitap, merhametli Anne Tanrı'nın yanı sıra sert yargılayıcı Baba Tanrı'yı da içermiyor mu? Disiplin ve hoşgörü, doğruluk ve nezaket, göksel Baba ve Annenin metafiziksel yönleri arasındadır. Oğul, ikisini Bir'de enkarne eden, her ikisinin İmajı ve Benzerliğidir. Yorum 205 26. [Philip'e yapılan bu iki referans için, Leloup, The Gospel of Philip'te (Rochester, Vt.: Inner Traditions, 2004) sırasıyla logion 80 ve logion 17'ye bakınız. -Trans.]

--- SAYFA 219 ---

Logion 102 Yeshua şöyle dedi: Ferisiler ne kötüdür. İneğin yemliğinde yatan köpek gibidirler. Yemek yiyemiyor ve ineklerin yemesine izin vermiyor. (Krş. Özdeyişler 14:4; İŞAYA 56:10; MATTA 23:13-27; LUKA 2:7.) Bu logiondaki Ferisi talihsiz bir adamdır. Bilgi sahibi olduğunu sanıyor ama kendini bile tanımıyor. Onun öğretileri, dinleyicilerin zihninde Yaşayan'ın yerini gasp ederek, dikkati esas olandan uzaklaştırmaktan başka bir işe yaramayabilir. Diri ile iletişim kurmadığı için başkalarının kendilerini tanımalarına engel olduğuna dair hiçbir fikri yoktur. Dinleyicilerini kendisinin uygulamadığı emirler, kurallar ve öğütlerle doldurmaya hazır olması, onların tam olarak yaşamalarına engeldir. Acı dudaklarıyla ve kınayan dişleriyle sevinçten ve sevgiden bahseden zavallıdır. Yorum 206

--- SAYFA 220 ---

Logion 103 Yeshua şöyle dedi: Hırsızların gecenin hangi saatinde geleceğini bilenlere ne mutlu. Hırsızlar gelmeden önce uyanık olacaklar, güçlerini toplayacaklar ve kemerlerini bağlayacaklar. (Krş. Matta 24:36, 43-44; LUKA 11:8, 21-22; I. PETROL 1-13.) Uyanık kalmak, odaklanmak, güç toplamak ve onu boşa harcamamaktır. Bu, hayatın düşmanları olan hırsızların enerjimizi çalmaya geldiği sınav zamanlarında sakinliği ve güveni korumanın bir koşuludur. Hırsızların geliş zamanını da biliyor olabiliriz. Bu bir kez daha öz-bilgiyi ifade eder: zayıflığa veya depresyona yönelik eğilimlerimizi kendimizi yargılamadan bilmek. En karanlık şüphelerimizin ve arzularımızın sakin bilgisidir. Yorum 207

--- SAYFA 221 ---

Logion 104 Ona: "Gel, bugün namaz kılalım, oruç tutalım" dediler. Yeshua cevapladı: Ne yanlış yaptım? Nasıl mağlup oldum? Damat gelin odasından çıktığında oruç tutma ve dua etme zamanı gelecektir. (Krş. Matta 9:14-15; Markos 2:18-20; LUKA 5:33-35; YUHANNA 3:39, 8:34; ROM 12:21.) Başkalarıyla birlikteyken onları özlemle mi düşünüyorsunuz? Hayır, çünkü sen onlarlasın. Tanrı gerçekten mevcut olduğunda dua etmeye veya oruç tutmaya gerek yoktur. Onun Varlığı her şeyi doldurur. Gelin odası o kokuyla dolu. Ama öyle oluyor ki Damat odadan çıkıyor. Yani yaratılmış ile yaratılmamış arasındaki birlik durumunu bırakıyoruz. Artık dönebilmemiz için namaz kılma ve oruç tutma vaktidir. Haham geleneği "Şehina'nın sürgün edilmesinden" söz eder. Geri dönmek, ona olan sürgünümüze son vermek, onun yüce, kutsal odasında huzur bulmaktır. Yorum 208

--- SAYFA 222 ---

Logion 105 Yeshua şöyle dedi: Babasını ve annesini tanıyan ona fahişenin oğlu mu diyecekler? (CF. YUHANNA 8:18-19, 41-44.) Ménard bu logion'u şu şekilde tercüme ediyor: "Annesini babasını tanıyan kişiye fahişenin oğlu denecek." "Annesini babasını tanımayı", nefse bağlılığın, maddeye fuhuşun sembolü olarak yorumladı. Peki ama bu logion gerçekte hangi baba ve anneden söz ediyor? Daha önce bahsedilen ilahi Baba ve Anne değil mi? Üstelik bu logionun bir kopyacı hatası içermesi de gerçek bir ihtimal: Kıpti p'sère m'porné (fahişenin oğlu), p'sère m'prôme'ye (insan oğlu) çok yakındır. Aslında ikinci terim hemen sonraki logion'da ortaya çıkar. Rudolf Kasser'e göre bu kasıtlıdır ve iki mantık arasında bir bağlantı görevi görmektedir. Eğer bu doğruysa, o zaman anlam açıktır: İlahi Babasını ve Annesini bilen bir gnostik, İnsanoğlu olarak adlandırılacaktır. Yorum 209

--- SAYFA 223 ---

Logion 106 Yeshua şöyle dedi: İkisini Bir yaptığınızda, İnsan Oğlu olacaksınız. Ve dediğinde: Dağ, hareket et! Hareket edecek. (Krş. Matta 17:20; Luka 17:6; Markos 11:22-23.) 22. Bölüm ve diğer yerlerde olduğu gibi, buradaki öğretisi tüm ikiliklerin Birliği hakkındadır: madde ve ruh, erkek ve dişi, yaratılmış ve yaratılmamış, vb. Bu Birliği kendi içimizde idrak ederek İnsan Evladı oluruz. Tekrar ediyorum, bu sembolik terimin herhangi bir türde erkeksi önyargıyla hiçbir ilgisi yoktur; daha ziyade tam ve ilahi bir şekilde insan olmakla ilgilidir. İman, barış ve birlik hüküm sürdüğünde tüm kanunlar aşılır. Dağlar bile işbirliği yapar ve Yaşayan'ın geçişi önündeki engeller ortadan kalkar. Libri Graduum'da (sütun 737:24), Yeremya 31:17'yi tartışırken, her birimizin yaşayan bir İnsanoğlu olmamız, Mesih'te yeniden doğmamız, Adem'in düalizme düşmeden önce yaşadığı gibi yaşamamız gerektiği söylenir. Libri Graduum, tüm potansiyellerinin bütünleştirilmesi ve gerçekleştirilmesi yoluyla "Hepsinin İnsan Evlatları olması için dua edin" diyor. Yorum 210

--- SAYFA 224 ---

Logion 107 Yeshua şöyle dedi: Krallık yüz koyunu olan çobana benzer. İçlerinden biri ortadan kayboldu; en güzeliydi. Çoban diğer doksan dokuz koyunu bıraktı ve onu buluncaya kadar sadece onu aradı. Büyük çabasının ardından kuzuya şöyle dedi: Seni diğer doksan dokuzundan daha çok seviyorum. (Krş. Matta 18:12-13; LUKA 15:4-8.) Kayıp koyunlarla ilgili bu ünlü benzetmenin birçok olası yorumu vardır. Genellikle gnostik olarak anılan ancak gnostiklerden etkilenmiş olarak tanımlanması daha doğru olan Valentinus'unkiyle başlayalım. Bazen Gnostisizm olarak da yazılan gnosis ile gnostisizm arasındaki ayrımı akılda tutmak önemlidir. İkincisi, erken Hristiyanlık döneminde etkili olan ve çoğu zaman onunla ilişkilendirilen belirli tarihi olaylarla sınırlıdır. İlki, hangi çağda veya kültürde tecelli ettiğine veya hangi dini dili kullandığına bakılmaksızın, kalbin ve aklın İlahi Mevcudiyet'i idrak etmeye yönelik bir tutumdur. Valentinus'a göre Yeshua, başıboş doksan dokuz koyunu bırakıp gideni bulmanın sevincini yaşayan çobandır. Valentinus doksan dokuz ve bir sayılarına büyük önem verirdi, çünkü o günlerde sol elle doksan dokuza kadar sayıp yüz için sağ ele geçme yöntemi vardı. Böylece başıboş koyun tamamlanışı ve Bir'i temsil eder. O en güzel koyundur çünkü çokluğu aşar ve daha yüksek bir bilinç durumuna geçişi açar. Aynı yoruma Hakikat İncili'nde de rastlanır: "Doksan dokuz kuzuyu başıboş bırakmayan çobandır. Yoldan sapanı aramaya gitti ve bulunca sevindi, çünkü doksan dokuz sol elde sayılan bir sayıdır. Ama Bir'i bulduğunda toplam sayı sağ tarafa kaydı." Yorum 211

--- SAYFA 225 ---

Farklı bir yorum ise ilhamını kanonik İncillerden almıştır. Herkesin kurtulmasını ve herkesin Gerçeğin doluluğuna ulaşmasını isteyen Tanrı'nın sonsuz merhametini vurgular. O halde tövbe eden bir günahkar için, tövbe etmeye ihtiyacı olmayan doksan dokuz salih kişiden daha fazla sevinç vardır. Luka İncili, kaybolan koyunun öyküsünü, kayıp gümüş parçası ve müsrif oğul benzetmesi ile takip eder. Bütün bunlar Allah'ın şefkatinin ve şefkatinin derinliğini göstermektedir. Daha psikolojik bir yorum da mümkündür. Koyun, bir özgürleşme ve olgunluk eylemi olarak diğerlerinden ayrılır. Gerçek benliğimizi bulmak için "sürüyü" terk etmeliyiz. Daha sonra sürüye dönebiliriz ama özgür ve çobanın sevgisi ve şefkatiyle arınmış bir yürekle. Bundan böyle çobanın huzuruna boyun eğmek yerine, bundan karşılıklı sevgiyle keyif alıyoruz. Son olarak, daha metafiziksel bir okuma bize, yoldan çıktığımızda Bir'in, Benliğin ve en yüksek potansiyelimizin farkındalığını kaybettiğimizi hatırlatır. Diğer koyunlar tarafından temsil edilen, varlığımızın farklı düzeylerinin, çokluğumuzun uyumunu tek başına sağlayabilecek olan merkezimizi kaybederiz. Bu başıboş kuzu, sürünün birliğini harekete geçiren bir keçiye benzemez ve aynı zamanda her zaman keşfetmeye hazır olan ama aynı zamanda yoldan sapan duyularımızın, düşüncelerimizin ve duygularımızın sembolü olarak hizmet eder. Bu keçi benzeri koyunun merkezini bulması bu kadar önemli olmasının nedeni budur, çünkü o zaman diğer yönler onun etrafında düzene girecektir. Heidegger'in söyleyebileceği gibi Varlığın Çobanı sevinecektir. Yorum 212

--- SAYFA 226 ---

Logion 108 Yeshua şöyle dedi: Kim benim ağızımdan içerse benim gibi olur, ben de onlara olurum ve onlardan saklananlar ortaya çıkar. (Krş. Matta 26:48; Markos 14:44; YUHANNA 6:53, 7:37.) Yuhanna'da bu logion ile aynı hakikati çok farklı bir tonda ifade eden bir pasaj vardır: "İnsanoğlunun etini yiyip kanını içmedikçe, kendinizde hayat olmaz." Amacımız sadece Mesih'i takip etmek değil, aynı zamanda O'nun Sözü tarafından şekillendirilen özüyle dolmamıza ve O'na dönüşmemize izin vermektir. Yahya'nın sözlerinin izini Mesih'in ağzının Nefesine kadar sürmeliyiz. Yahudi geleneği Musa'nın Tanrı'nın öpücüğünden öldüğünü söylüyor. Kelebek yanan çalığa uçtu ve ateşe dönüştü. Logion 82'de (sayfa 183) Yeshua aynı ateşten söz eder. Kendimizi onun tarafından tüketilmeye izin verdiğimizde, bizden geriye ne kalır? O! Yorum 213

--- SAYFA 227 ---

Logion 109 Yeshua şöyle dedi: Krallık, tarlasında gizli bir hazineye sahip olan adama benzer. Orada olduğunu bilmiyordu. Öldüğünde tarlayı hiçbir şey bilmeyen oğluna bırakıp tarlayı sattı. Alıcı tarlayı sürmeye geldi ve çalışırken hazineyi buldu. İsteyen herkese faizle borç vermeye başladı. (Krş. Matta 13:44; LUKA 14:18.) Bazı yorumlara göre, ürünün sahibi bir Yahudi, oğlu bir Hristiyan ve alıcı da bir gnostiktir. Hazine, her insanın içinde saklı olan manevi hazinedir (çapraz başvuru İskenderiyeli Clement, III 36:2). Naaseneliler hazineyi gnostiklerin elinde bulunan Cennetin Krallığı olarak görüyorlardı. "Faiz"den söz edilmesi ruhsal zenginliklerin paylaşıldığında çoğalmasının bir sembolü olabilir (krş. Hippolytus, Elenchos V ve Philip İncili, logion 22). Daha genel anlamda bu benzetme, çoğu insanın, içlerinde saklı hazine hakkında hiçbir fikrinin olmadığını gösteriyor. Katha Upanishad'a göre "Her yaratığın kalbinde yerleşik olan Benlik, sonsuz derecede küçük olandan daha küçüktür ve sonsuz derecede büyük olandan daha aydınlıktır." Bu hazinenin varlığını gözden kaçırıyoruz. Mesih'in öğrencisi olduklarını iddia edenler bile miraslarından habersizdir. Bunu keşfeden ise yoldan geçen, sabırla tarlasını çalıştıran yabancısıdır. Yorum 214

--- SAYFA 228 ---

Logion 110 Yeshua şöyle dedi: Kim dünyayı bulup zengin olursa, dünyadan vazgeçsin. (CF. MATTA 16:24.) 81. bölümde olduğu gibi (sayfa 182), Yeshua bize, ona sahip olmadığımız sürece bir şeyden vazgeçemeyeceğimizi hatırlatır. Eksik olduğumuz şeylerden vazgeçmek çok kolaydır. Bu, en çok özlediğimiz şeyi satın alamayan bunların geçiciliğini ve beyhudeliğini görmek için kelimenin tam anlamıyla büyük bir zenginliğe veya güce sahip olmayı deneyimlememiz gerektiği anlamına gelmez. Bununla birlikte, ego merkezli bilincin üstesinden gelmenin, arzusun yönlendirdiği kaderimizin bir tür kesilmesi ya da hadım edilmesi değil, insanlığımızın bir başarısı olduğunu unutmamalıyız. Transpersonal, tüm insanın ilahi boyuta daldırılmasıdır. Bu, Doğa ile kişilik-öncesi birlik durumuna bir gerileme değildir. Bir dağın veya bir mücevherin kişisel olmayan güzelliği, zarafetle kaplanmış bir erkek veya kadının kişilik ötesi güzelliğiyle aynı değildir. Aile zenginliğine, bağlantılarına ve diplomalarına rağmen sade bir sadelik içinde yaşayan bir gnostığın hikayesi vardır. Bir gün bir ziyaretçi ona şöyle sordu: "Zenginlikten ve dünyadan vazgeçmeye ne zaman karar verdin ve bunu neden yaptın?" Agnostik, "Ben asla dünyadan vazgeçmedim" diye yanıtladı. "Hiçbir şeyden vazgeçmedim; benden vazgeçen dünyadır. Beni terk eden zenginliklerdir; şüphesiz artık onlara ihtiyacım olmadığı için." St. John of the Cross, Karmel Dağı'na Yükseliş adlı eserinde dünyadan vazgeçenin biz değil, aslında bizden vazgeçenin dünya olduğunu gösteriyor. Bizi heyecanlandırma gücüne sahip olan şey, birdenbire bizi kayıtsız bırakıyor. Eskiden bizi büyüleyen karşılaşmalar ve eğlenceler artık sıkıcı geliyor. Aynı şey bazı dini uygulamalar için de geçerli olabilir; bir zamanlar bizi teselli etmiş olabilirler ama şimdi bizi soğuk bırakıyorlar. Bunun ilgisizlikle hiçbir ilgisi yok; bu, daha derin, dış duylardan daha incelikli ve çoğunlukla daha az "dünyevi" bir tefekküre girişimizin yaşamsal işaretidir. Bu, 37. Gün, 120. sayfadaki gibi çıplaklığı kucaklamanın anlamıdır.

--- SAYFA 229 ---

Logion 111 Yeshua şöyle dedi: Gökler ve yer önünüzde yuvarlanacak. Dirilerden gelen diriler ne korkuyu ne de ölümü bilecekler çünkü şöyle deniyor: Kendini bilen kişi, dünya onu barındıramaz. (Bazı yorumculara göre, 111. logion sonuncusu olmalıdır. Dünyanın sonundan (kıyamet ve parousia) ve ne olursa olsun sakın kalmamızı sağlayan öz-bilgiden söz eder. Bu bağlamda şu üç Yunanca kelimenin daha derin anlamlarını düşünmek faydalı olacaktır: apokalupsis, parousia ve gnosis. Apokalupsis'in kelime anlamı "peçeyi açmak"tır. ("Vahiy" Latinceye dayalı olarak tam karşılığıdır.) Kıyamet günü, Olan'ın Ortaya Çıktığı gündür. Bu anlamda hepimizin zevkli ya da acılı kıyamet dönemleri oluyor. Bu terim normalde sanıldığı gibi dünyanın sonu için kullanılmamıştır. Ama bu, zihnimizdeki temsillerin ve yapıların dünyasının sonudur. Artık şeyleri düşündüğümüz ve hayal ettiğimiz gibi değil, oldukları gibi görüyoruz. Yarattığımız küçük dünyamız parçalanmaya başlıyor ve gerçek dünyaya giriyoruz. Bir atasözü şöyle der: "Uyuyanlar kendi dünyalarında ayrı yaşarlar, uyanıklar ise aynı dünyada birlikte yaşarlar." Kıyamet günü aynı zamanda Allah gerçeğinin bizlere açıklandığı gündür. Yuhanna'nın Birinci Mektubu şunu söylüyor: "O zaman biz de onun gibi olacağız, çünkü onu olduğu gibi göreceğiz." Neşeli bir gün mü, yoksa korkunç bir gün mü? Sevgiyi göreceğiz ve ne kadar az sevdiğimizi de göreceğiz. Yaşayan'dan gelen canlılar olduğumuzu ve buna ne kadar az sevindiğimizi de göreceğiz. Işıktan doğan ışık olduğumuzu göreceğiz ve gölgelerle oynayarak ne kadar zaman harcadığımızı göreceğiz. Yorum 216

--- SAYFA 230 ---

Kıyamet günü aynı zamanda Parousia günüdür. Yunanca parousia kelimesi “mevcudiyet” anlamına gelir. Bu terimlerin hiçbiri, Mesih'in gelecekteki bir geri dönüşüne, yani zamanın sonundaki İkinci Gelişine atıfta bulunmaz. Varlık kendisini tamamen içimizde hissettirdiğinde, zaten parousia anlarını deneyimleyebiliriz. Pavlus'un dediği gibi, "Her şeyi dolduruyor; yaşayan ben değilim, içimdeki Mesih'tir." Kutsal bir varlık, Ruh'la dolu olan ve tamamen Sevginin Mevcudiyetinin yaşadığı kişidir. Böyle bir varlık zaten dünyanın sonunun ve insanlığın sonunun, yani bizi her zaman çağıran amaç ve nihai nedenin, Bolluk ve Mevcudiyet'in enkarnasyonudur. Gnosis, Öz'ün tanınmasıdır. Bu kelimelerin gerçek anlamıyla Kıyamet ve Parousia'nın gerçekleşmesini tek başına mümkün kılar. Kendini-bilgi aslında bir kıyamet sürecidir, aşamalı bir açığa çıkma sürecidir, kıyametten kıyamete maskelerin birbiri ardına düşürülmesidir. Bu şekilde kendimizi gerçekte olduğumuz gibi keşfederiz. Bu çıplaklıkta Mevcudiyet veya Varlığın Parousia'sı tezahür edebilir. Barışımızın tüm durgun içeriği boşaldığında, yeni şaraba yer açılır. Apokalupsis, parousia, gnosis: Bireysel dönüşümün bu üçlü yolu aynı zamanda dünyanın dönüşümünün de temelidir. Krallığın tezahürü, tüm insanlığın dönüşümü herhangi bir şekilde ilerletilebilir mi? Tek gerçekçi yanıt şudur: Ancak kendimizi dönüştürsek dünyayı dönüştürmeyi umabiliriz. Eylemimizin gerçekten etkili olabileceği tek bir yer vardır, o da kendi içimizdir. Bu, Tanrı'nın bir rüyada kendisine görünüp ondan dünyayı kurtarmasını istediği ve kendisinin de bunu yapacağına dair Rab'be söz verdiği adamın öyküsünü hatırlatıyor. Uyandığında hemen işe koyulmaya karar verdi. Ancak pratik bir adam olarak düşünmeye başladı ve kendine bazı pragmatik sorular sordu: "Nereden başlamalıyım? Açıkçası, kendi ülkemde olmalı. Ama kendi ülkemde en etkili şekilde nereden başlayabilirim? Elbette, çok iyi bildiğim memleketimde. Ama şehrin hangi bölgesinde çalışmaya başlamalıyım? Açıkçası kendi evimde. Ama ailemde kimi en etkili şekilde kurtarmaya başlayabilirim? Kendimi." Apokalupsis, parousia ve irfan arasındaki ilişki Yuhanna'nın Birinci Mektubu'ndaki (3:2-3) şu pasajı açıklığa kavuşturmaya hizmet edebilir: "Sevgililer, şimdi Yorum 217

--- SAYFA 231 ---

biz Tanrı'nın çocukları [gnosis] ve ne olacağımız henüz açıklanmadı. Eğer O tezahür ederse (parousia-apokalupsis), bizim de onun gibi olacağımızı (gnosis, parousia) biliyoruz; çünkü onu olduğu gibi [apokalupsis] göreceğiz. Ve ona bu umudu besleyen herkes, saf [gnosis] olsa bile, kendini arındırır.²⁷ Yorum 218 27. [Yazar tarafından eklenen Yunanca terimler, yalnızca Yeni Ahit'ten alınan bu pasajın daha derin anlamını göstermek içindir. Pasajın farklı olan orijinal Yunanca kelimelerine atıfta bulunmuyorlar. -Trans.]

--- SAYFA 232 ---

Logion 112 Yeshua şöyle dedi: Ruha bağlı olan beden ne kötüdür; zavallı, bedene bağımlı olan ruhtur. Yeshua bedenin kötü ve ruhun iyi olduğunu söylemiyor ve bedenin gerçek, ruhun ise bir tür yanılsama olduğunu söylemiyor. Bir kez daha madde-ruh ikiliğine girmeyi reddediyor. Bu mantıkta yakındığı şey bağımlılıktır: ruh ve beden arasındaki ilişkide saygı ve özerkliğin başarısızlığı. Bu anlamda bağımlılık, her unsurun kendi düzeyinde, kendi bütünlüğüne uygun, doğal bir şekilde işlemesini engelleyen bir karışıklık biçimidir. Bedenin zevkleri nefsin zevkleriyle aynı değildir; her birinin kendi yeri ve deneyim düzeni olmalıdır. Bu mantığın bir başka yorumuna göre Yeshua bize varoluşun “psikosomatik” düzeyine indirgendiğimizde perişan olacağımızı hatırlatıyor. Yalnızca pneuma'nın (nefes, ruh) varlığı bizi varlığımızın tüm boyutlarında özgür kılabilir. Psyche (ruh) ve soma (beden) gereklidir ancak yeterli değildir. Pnöma varlığında artık ikisini karıştırmayız ve onlara karşı çıkmayız. Yorum 219

--- SAYFA 233 ---

Logion 113 Öğrenciler ona şunu sordular: "Krallık ne zaman gelecek?" Yeshua cevap verdi: Onu kollayarak gelmeyecek. Kimse "Bakın, işte burada!" demeyecek. veya, Bakın, işte burada! Babanın Krallığı tüm dünyaya yayılmıştır ve insanlar onu görmemektedir. (Krş. Luka 17:20-21; Matta 24:3; I Korintliler 2:9; İBR. 11:1.) Tanrı'nın nerede olduğuna ilişkin sorular sormak yerine şunu sormak daha iyi olur: "Tanrı nerede değil?" Herşey O'nun Varlığının bir tecellisidir; Var olan her şey onun Varlığına katılır. "Ama kötülükte, acıda, masumların katledilmesinde de Tanrı var mı?" diye itiraz edebiliriz. Dachau toplama kampındaki bir çocuk fırınlara götürülürken, bir adamın tüm öfkesi ve kırık bir kalbin öfkesiyle bağırduğu söylenir: "Peki Tanrı şimdi nerede?" Mahkumlardan arkadaşı olan arkadaşı parmağını kaldırdı ve doğrudan çocuğu işaret etti. "Tanrı orada." Aslında Tanrı oradadır; masumdur, zulüm görmektedir, fırınlara götürülmüştür, insan cehaletinin canavarlığı tarafından çarmıha gerilmiştir. Yeshua'nın öğretisi bize her zaman Tanrı'nın her yerde, her şeyde olduğunu hatırlatır. Güzellikte olduğu kadar acıda da var. Gelincik kırmızılığında açar ve kamyonun çarptığı çocukta ezilir. Bunu tam olarak görmeye kim cesaret edebilir? İster yayılan bir Varlık, ister çarmıha gerilen bir Varlık olsun, o her yerdedir ve her şeyi doldurur. Bu nedenle Yeshua, Matta 25:40'ta şöyle diyor: "Kardeşlerimin en küçüğüne yaptığını bana yapmış olursun." Önemli olan burada ya da orada özel bir tezahür aramak değil, gözlerimizi halihazırda önümüzde, burada ve şimdi olana açmak (bkz. Bölüm 5, sayfa 73) ve olan her şeyle ilgilenmek meselesidir. Ancak Allah'ın tecelli etmesinin engellendiği yerlerden biri de sevgiye kapalı, affetmeyi reddeden, acıdan zevk alan kalptir. Cehennem gerçekten sevme konusundaki acizliktir. Yorum 220

--- SAYFA 234 ---

Tanrı'nın uzaklaştırıldığı bir diğer yer ise, kaynağının ışığına kendini kapatan akıldır; artık gerçek anlayışı aramayan ve yalnızca cehaletinin savunması olan şüpheye kapılan akıldır. Gelenek bize, Mesih'in cehennem alemlerine, sakinlerinin tüm sevme ve anlama arzularını söndürdüğü karanlık bilinç durumlarına indiğini anlatır. Orada kaçınılmaz olanla karşılaştı: acı, saçmalık, ihanet, ölüm. İnsanoğlunun çılgınlığının Canavarıyla karşılaştı ve çekinmedi. Bu cehennemlerde bile karşılaştığı kişilere, arkadaşlarına, Thomas'a, John'a ve sevgili Miriam'a, zina yapan Zakkay'a ve sık sık ceketini çekiştiren hasta ve zavallı ayak takımına baktığı aynı sevgi ve şefkatle bakıyordu. İnsan ruhunun en kötü cehennemlerinin dibini görmüş ve sevmekten hiç vazgeçmemiştir. Ve eğer bu sakinlerden herhangi biri, bir an bile olsa, o saygının sonsuz şefkatini görse, nasıl olur da cehennemlerin en kötüsünü bile terk edip yeniden yaşama kapasitesine sahip olamaz? Yorum 221

--- SAYFA 235 ---

Logion 114 Simon Peter ona şöyle dedi: Meryem bizi terk etmeli, çünkü kadınlar Hayata layık değiller. Yeshua cevap verdi: İnsan olabilmesi için ona bu şekilde rehberlik edeceğim. O da sizler gibi yaşayan bir nefes olacak. Kendini Erkek yapan her kadın Tanrı'nın Krallığına girecektir. (CF. MATT 19:12.) Bu bölümü Mezdelli Meryem İncili'nden alınan aşağıdaki uzun pasajla karşılaştırmak öğretici olacaktır.²⁸ Bu müjdede Petrus'un yine kadınlara yönelik baskıcı, ataerkil tutumun temsilcisi olduğunu görüyoruz. Burada aynı zamanda "mükemmel" İnsan Varlığı temasını da buluyoruz, ama farklı bir ifadeyle: biyolojik cinsiyetleri ne olursa olsun, eril ve dişil olanı kendi içlerinde bütünleştirmiş olanlar olarak. Bunu söyledikten sonra Kutsanmış Kişi hepsini selamladı ve şöyle dedi: "Selam sizinle olsun, benim esenliğim içinizde doğsun ve gerçekleşsin! Uyanık olun ve kimsenin sizi: 'İşte burada!' veya 'İşte burada!' diyerek yanıltmasına izin vermeyin. Çünkü İnsanoğlu içinizde yaşıyor. Ona gidin, onu arayanlar için onu bulun. İleri yürüyün ve Krallığın müjdesini duyurun. Benim şahit olduğumdan başka bir yasa empoze etmeyin. Tevrat'ta verilen kanunlara başka kanunlar eklemeyin, yoksa onlara bağlı kalmazsınız." Yorum 222 28. Leloup'tan alıntı, The Gospel of Mary Magdalene (Rochester, Vt.: Inner Traditions, 2002).

--- SAYFA 236 ---

Bütün bunları söyledikten sonra oradan ayrıldı. Öğrenciler üzüntü içindeydiler, çok fazla gözyaşı döktüler ve şöyle dediler: "İnanmayanların arasına gidip İnsanoğlu'nun Krallığının müjdesini nasıl duyuracağız? Onlar onun canını bağışlamadılar, öyleyse neden bizimkini bağışlasınlar?" Sonra Meryem ayağa kalktı, hepsini kucakladı ve kardeşleriyle konuşmaya başladı: "Üzüntü ve şüphe içinde kalmayın, çünkü O'nun Lütfu size yol gösterecek ve sizi teselli edecek. Bunun yerine, onun büyüklüğünü övelim, çünkü o bizi buna hazırladı. Bizi tamamen insan [Antropos] olmaya çağırıyor." Böylece Meryem kalplerini iyiye çevirdi ve Öğretmenin sözlerinin anlamını tartışmaya başladılar. Peter Meryem'e şöyle dedi: "Kardeş, Öğretmen'in seni diğer kadınlardan farklı sevdiğini biliyoruz. Onun sana söylediği ve bizim henüz duymadığımız sözleriyle ilgili hatırladığın her şeyi bize anlat." Meryem onlara şöyle dedi: "Şimdi size duymanız için verilmeyen şeylerden bahsedeceğim." Meryem, Mesih'in kendisine nasıl bir görüntüde görüldüğünü ve ona şöyle dediğini anlatmaya devam ediyor: "Ne mutlu sana, çünkü beni görmek seni rahatsız etmiyor"; ve "Orada noûs nerede, hazine yatıyor." Daha sonra Kurtarıcı ona, ne duyusal algı ne de ruhun veya aklın algısı olan, daha ziyade mistiklerin noûs veya ruhun en yüksek bölgesinin ruhla birleştiği ince nokta adını verdikleri bir açılma durumu olan vizyoner irfan sanatını öğretir. Varlığın derinliklerine ulaşan bu Açıklıkta, insanlıktaki yaratılmamış olan, Tanrı'daki yaratılmamış olanla Bir'dir (bkz. Meister Eckhart). Mary uzun sözlerini bitiriyor: "Bundan sonra zamanın Zamanın Sonsuzluğu'nda dinlendiği Dinlenme'ye doğru seyahat edeceğim; şimdi Sessizliğe gidiyorum." Bütün bunları söyledikten sonra Mary sessizleşti çünkü Öğretmen onunla sessizce konuşuyordu. Yorum 223

--- SAYFA 237 ---

Sonra Andrew konuşmaya başladı ve kardeşlerine şöyle dedi: "Söyleyin bana, onun bize anlattığı bu şeyler hakkında ne düşünüyorsunuz? Bana gelince, Öğretmenin bu şekilde konuşacağına inanmıyorum. Bu fikirler bizim bildiklerimizden çok farklı." Ve Peter şunu ekledi: "Öğretmen nasıl bizim de bilmediğimiz sırlar hakkında bir kadınla bu şekilde konuşabilir? Geleneklerimizi değiştirip bu kadını mı dinlemeliyiz? Gerçekten onu seçip bize tercih mi etti?" Sonra Meryem ağladı ve ona cevap verdi: "Kardeşim Peter, ne düşünüyor olabilirsin? Bunun sadece benim hayal gücüm olduğuna, bu vizyonu benim uydurduğuma mı inanıyorsun? Yoksa Öğretmenimiz hakkında yalan söyleyeceğime mi inanıyorsun?" Bunun üzerine Levi şöyle konuştu: "Petrus, sen her zaman çabuk sinirlendin ve şimdi senin de düşmanlarımızın yaptığı gibi bir kadını reddettiğini görüyoruz. Ama eğer Öğretmen onu değerli bulduysa, sen kim oluyorsun da onu reddediyorsun? Elbette Öğretmen onu çok iyi tanıyordu, çünkü onu bizden daha çok seviyordu. Bu nedenle, kefaret edelim ve tamamen insan [Antropos] olalım ki, Öğretmen içimizde kök salsın. Onun bizden istediği gibi büyüyelim ve müjdeyi yaymaya çalışmadan yürüyelim. tanık oldukları dışında herhangi bir kural ve yasayı kabul etmeyecektir. Dolayısıyla bu İncillerin her ikisi de Petrus'un kadının haklı yerini kabul etmekte zorlandığına dair kanıtlar göstermektedir - ki bu da irfanın doğru yerini kabul etmenin daha genel zorluğuyla bağlantılıdır. Levi, öğrencilerini Antropos'un, yani tam anlamıyla aydınlanmış insanın ("erkek" anlamına gelen andros değil) yolunu izlemeye davet eder. Yorumları ne olursa olsun 224

--- SAYFA 238 ---

Eğer onlar Yaşayan'ın Nefesi'nin rehberliğine ve ilhamına izin verilerse, bu onları tamlığa ve eril ve dişilin bütünleşmesine götürecektir. Bu yaklaşım aynı zamanda Matta 19:11-12'deki zor bir pasajı anlamamıza da yardımcı olabilir: "Bu dili herkes anlamayacak, yalnızca bu dilin verildiği kişiler anlayacak: Annelerinin rahminden bu şekilde doğan hadımlar var; insanların eylemleriyle bu şekilde yaratılan hadımlar var; ve kendilerini Cennetin Krallığı için bu şekilde yapan hadımlar var." Gnostik gelenek, yaratıcı Zekâ ile iletişim kurmanın her zaman onun yaratıklarının hadım edilmesini gerektireceği yönündeki gerçekçi düşüncüyü reddederek, hadım sözcüğünü bir cila olarak yorumluyor. Yeshua aslında androjen kullanırdı. Bununla birlikte, Matta'nın redaktörleri, ikinci sözcüğün (aslında pek çok sözcük gibi) kolayca yanlış anlaşılmalara yol açabileceği yargısına varmış olabilirler: İnsanlar bunu cinsel çift cinsiyetliliğin savunulması olarak yorumlayabilir, böylece erkek ve dişinin tuhaf bir karışımını sergileyen insanlara karşı karışık bir hayranlık uyandırabilir. Ancak androjen kelimesi, kim olduğumuzun Bütünlüğünü bilmek için eril ve dişil kutuplarımızın bütünleşmesinin manevi anlamındaki gnostikler tarafından kastedilmiştir. Logion 22 (sayfa 99) hakkındaki yorumda söylendiği gibi, bu, eksiklikten ziyade tamlıktan kaynaklanan daha yüksek bir sevginin kapısını açar, böylece sonunda başkalarını "Mesih'in bizi sevdiği gibi" sevebiliriz. Ancak Tomas İncili ve Meryem İncili'nin sık sık tekrarladığı gibi: "Kulağı olanlar duysun!" Ancak duyabilmek için Thomas İncili'nin ilk bölümünün öğretisiyle meşgul olmalı ve bu sözlerin yorumunu gerçekten bedenimizde, kalbimizde ve zihnimizde yaşayıp yaşamadığımızı kendimize sormalıyız. Ancak o zaman Yaşayan Yeshua'nın yaratıcı sözleri, Ebedi Evlat'ın suretinde ve benzerliğinde içimizde yeni Antropos'u doğurabilir. Bununla birlikte, bu logionun27 sözleri bize daha derin bir anlayış sunmuyorsa veya bizi daha sevgi dolu ve canlı kılmıyorsa, o zaman bırakın bunları unutalım ve başka sevinç ve güç sözleri bulmak için Ruh'tan ilham alalım. Yorum 225 27. [Bazı akademisyenler artık 114. logion'un orijinal olmayan, sonradan eklenen bir ekleme olduğunu düşünüyor. İki iddia var: Birincisi, Yeshua'nın bu müjdenin geri kalanındaki söyleminin (ya da yazarın gösterdiği gibi Meryem İncili'ndeki söyleminin) karakteristik özelliği olmayan yarı kadın düşmanı dil tarzı; ve ikincisi, müjde için uygun bir son gibi görünen yüce logion 113'ün hemen sonrasına yerleştirilen, iklim karşıtı yerleşimidir. -Trans.]

--- SAYFA 239 ---

Kaynaklar www.gospelthomas.com Peter Kirby'nin sitesi Thomas'ın Kıpti-İngilizce satırlar arası metninin yanı sıra Oxyrhynchus'un Yunanca parçalarının ve faydalı notların ve bağlantıların mükemmel bir çevrimiçi gösterimini sunuyor. www.gospels.net/thomas Oxyrhynchus parçalarının orijinal Yunancası, satırlar arası birebir çeviriyle birlikte buradan indirilebilir. www.geocities.com/Athens/9068 Michael W. Grondin'in "Codex II Öğrenci Kaynak Merkezi"nde Thomas İncili, Codex II ve Kıpti kaynakları hakkında değerli materyaller bulunmaktadır. <http://home.epix.net/~miser17/Thomas.html> Stevan Davies'in "Thomas İncili Ana Sayfası" birçok değerli kaynak ve bağlantıya sahiptir. www.earlychristianwritings.com www.gospels.net Bunlar, kanonik ve gnostik kutsal metinlere birlikte başvurulabilecek iki faydalı sitedir. 226

--- SAYFA 240 ---

Kaynakça Alter, Robert. İncil Edebiyatı Dünyası. New York: Basic Books, 1992. Barnstone, Willis. Diğer İncil. New York: Harper, 1984. Barnstone, Willis ve Marvin Meyer. Gnostik İncil: Antik ve Orta Çağ Dünyalarından Mistik Bilgeliliğin Gnostik Metinleri. Boston: Shambhala, 2003. Campbell, Joseph. Batı Mitolojisi. New York: Penguin, 1991. Corbin, Henry. İran Tasavvufunda Işık Adamı. Boulder, Colo.: Shambhala, 1978. ———. Yolculuk ve Elçi. Berkeley, Kaliforniya: Kuzey Atlantik, 1998. Davies, Stevan ve Andrew Harvey. Thomas'ın İncili. Boston: Shambhala, 2004. Eckhart, Meister. Seçilmiş Yazılar. Londra: Penguin, 1994. ———. Vaazlar ve Risaleler. New York: Lilian Barber Press, 1987. Funk, et al. İsa Semineri: Beş İncil. Sonoma, Kaliforniya: Polebridge, 1993. Haçlı John. Haçlı Aziz John'un Toplu Eserleri. Washington, D.C.: ICS Yayınları, 1991. Josephus (Flavius Josephus). İşleri Tamamla. Grand Rapids, Michigan: Kregel Publishing, 1981. Jung, C.G. ve Robert A. Segal. Gnostik Jung. Londra: Routledge, 1992. Kasser, Rudolf. L'Évangile selon Thomas: Retroversion et theologie. İsviçre: Neuchâtel, 1961. Koester, Helmut. Diğer İnciller: Kanonik Olmayan İncil Metinleri. Cambridge: Lutterworth, 2001. Layton, Bentley. Gnostik Kutsal Yazılar: Ek Açıklamalarla Yeni Bir Çeviri. Garden City, N.Y.: Anchor, 1995. Leloup, Jean-Yves. Mary Magdalene'nin İncili. Rochester, Vt.: İç Gelenekler, 2002. 227

--- SAYFA 241 ---

———. Philip'in İncili. Rochester, Vt .: İç Gelenekler, 2004. Mack, Burton. Yeni Ahit'i kim yazdı? New York: HarperCollins, 1995. Meyer, Marvin. İsa'nın Bilinmeyen Sözleri. San Francisco: HarperSanFrancisco, 1998. Meyer, Marvin ve Harold Bloom. Thomas'ın İncili. New York: Harper, 1992. Mitchell, Stephen. İsa'ya Göre İncil. San Francisco: Harper Perennial, 1993. Needleman, Jacob. Hristiyanlığı kaybettim. New York: Jeremy Tarcher, 2003. Neusner, Jacob. Hristiyanlığın Başlangıcında Yahudilik. Minneapolis: Fortress Press, 1984. Pagels, Elaine. İncinin Ötesinde. New York: Vintage, 2004. ———. Gnostik İnciller. New York: Vintage, 1989. Patterson, Meyer, ve diğerleri. Q-Thomas Okuyucusu. Sonoma, Kaliforniya: Polebridge, 1990. Patterson, Stephen. Thomas ve İsa'nın İncili. Sonoma, Kaliforniya: Polebridge, 1993. İskenderiyeli Philo. Philo'nun Eserleri, Tam ve Kısaltılmamış. Mahwah, N.J.: Paulist Press, 1993. Quispel, Giles. Yahudi ve Gnostik Adam. Putnam, Conn .: Spring Publications, 1986. Riley, Gregory J. Diriliş Yeniden Değerlendirildi: Tartışmalı Thomas ve John. Minneapolis: Augsburg Fortress Publishers, 1995. Robinson, James. Nag Hammadi Kütüphanesi, rev. ed. New York: Harper, 1990. Kaynakça 228

--- SAYFA 242 ---

"1945'te çöldeki Nag Hammadi köyü yakınlarında ortaya çıkarılan tüm şaşırtıcı belgeler arasında, Thomas İncili, Hristiyanlığı anlayışımız üzerinde en büyük etkiyi yaptı. . . . Bu metindeki kelimeler, gerçeğin ve umudun inkar edilemez bir şekilde tanınmasını da beraberinde getiren, bizim bilinmeyen bir yanımıza dokunma gücüne sahip." Jacob Needleman, Kayıp Hristiyanlık ve Amerikan Ruhu kitabının yazarı "Bilim adamı-mistik Jean-Yves Leloup, bizi 'ebedi mücevher', İsa'nın vahyedilmesi ve Tanrı'nın içimizde ve dışımızda etrafımıza yayılan hükümdarlığı üzerine meditasyon yapmaya davet ediyor. Thomas'ın İncili'nden çevrilen İsa'nın bu logia'sı iyi bir toprağa düşün ve bereketli bir barış, adalet ve aydınlanma hasadı üretsın." Margaret Starbird, The Woman with the Alabaster Jar: Mary Magdalen and the Holy Grail kitabının yazarı Nag Hammadi'de keşfedilen kodeks ve el yazmalarından biri olan Thomas İncili, kanonik İncillerin aksine, İsa'nın yaşamını ve kehanetlerini kaydeden bir anlatı içermiyor. Bunun yerine, bazılarının İsa'nın en yakın öğrencisi olduğunu iddia ettiği Yahuda Didymus Thomas tarafından araya getirilen, 114 logia'daki öğretilerinin veya sözlerinin bir derlemesidir. Bu müjde Yukarı Mısır'ın kumlarından ortaya çıkar çıkmaz bilim adamları ve teologlar onu bir dizi çelişkili yorum ve polemikle yeniden gömmeye başladılar. Bazıları bunun kanonik İncillerden bir karmaşa olduğunu söylerken, diğerleri için bu, tüm İncil yazarlarının materyallerini ve ilhamlarını aldıkları kaynak metindir. Thomas İncili'nin bu yeni çevirisinde Jean-Yves Leloup, "sonsuz şüpheci ve sonsuz inanan" Thomas tarafından kaydedilen İsa'nın, dualist olmayan okulların gnostikleriyle pek çok ortak noktaya sahip olduğunu gösteriyor. Onlar gibi İsa da yeni bir insanın gelişini, bilgi insanının doğuşunu vaaz ediyor. Bu müjdede İsa sınırlı bilince, sınırsız bilince doğru bir yolculuğu anlatır. Thomas'ın İsa'sı bizi, iyi Hristiyanlar olabilmemiz için değil, her birimizi bir Mesih yapacak olan öz-bilgiye ulaşabilmemiz için, içimizdeki bilgi kuyusundan derin bir şekilde içmeye davet ediyor. JEAN-YVES LELOUP, Diğer Medeniyet Çalışmaları Enstitüsü ve Uluslararası Terapistler Koleji'nin kurucusudur. Diğer kitapları arasında çok satan Meccelli Meryem İncili ve Philip'in İncili yer alıyor. Fransa'da yaşıyor. İÇ GELENEKLER ROCHESTER, VERMONT Kapak resmi: Aziz Thomas'ın İnançsızlığı, Giovanni Francesco Guercino (1591-1666). Scala/Art Resource'un izniyle. HIRİSTİYAN ÇALIŞMALAR/GNOSTİKİZM FOTOĞRAF: JEAN-MARC DE SAMIE